SERXWÊBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NİNE

Yıl: 8 / Sayı 88 / Nisan 1989 / 3.-DM

Bahar Atılımı kırda ve kentte ARGK'nin eylem akını ile başladı

SİLOPİ'YE BÜYÜK BASKIN

● Silopi'de görkemli eylem! ARGK birliklerince işgal edilen Silopi, birkaç saatliğine de olsa ulusal kurtuluşçu otoritenin denetimine alındı. Düşmana ağır darbeler vuran ARGK gerillaları, Eruh ve Şemdinli baskınlarının ardından en büyük baskın eylemini Silopi'de gerçekleştirdiler.

● Siirt'te sömürgeci orduya peşpeşe darbeler vuruluyor! Şırnak, Pervari, Eruh ve Silopi'de gerçekleştirilen pusu ve baskın eylemlerinde çok sayıda sömürgeci asker ölümle cezalandırıldı.

● Cudi Dağı'nda operasyon! Peşpeşe gelişen eylemler karşısında şaşkına dönen ve paniğe kapılan sömürgeci kolluk kuvvetleri bir kez daha sonuçsuz operasyonlara girişti.

● Kara'ta Newroz peşpeşe eylemlerle kutlandı. Kitlelere yönelik yoğun propagandanın yanısıra, sömürgecilere ağır maddi kayıplar verdirildi.

● Ankara'da Newroz atılımı! Sömürgeciler kendi içlerinde ağır darbe yediler. ERNK'nin sesi Ankara'nın göbeğinde yankılandı.

Newroz bir kez daha Kürdistan'da bahara açılışın, ateşe kalkmanın, umudun ve kavganın yükselişinin başlangıcı oldu. Newroz'la birlikte Kürdistan'da uyanan yeni umutlar peşpeşe eylemlerde ifadesini buldu ve Kürdistan boydan boya gerillanın yükselen eylemliliğine tanık oldu. Botan'ı özgürleştirme hedefi doğrultusunda savaşı yoğunlaştıran ARGK güçleri, Botan'ın dört bir tarafında sömürgeci kolluk kuvvetlerini sıkıştırarak her geçen gün alanda daha fazla otoritelerini hakim kılmakta ve hareket serbestilerini artırmaktadırlar. Buna karşılık, sömürgeci Türk devletinin otoritesi ve savaş gücü her gün biraz daha darbe yemekte ve etkisiz kılınmaktadır.

Newroz sürecinde yalnızca kırsal alanda değil, kentlerde ve sömürgeci metropollerde de mücadelemiz gelişme kaydetti. Bir yandan, başta öğrenci gençlik ve işçiler olmak üzere, toplumsal kesimler arasındaki uyanış ve eylemlilik artış gösterirken, diğer yandan da kentlerdeki ARGK eylemlerinde yoğunlaşma gözlendi. Ulusal kurtuluş mücadelemizdeki niteliksel gelişmenin ifadesi olan bu durum, sömürgecilerin çakmanı daha da derinleştirdi.

26 Mart yerel seçimlerinde ANAP şahsında ortaya çıkan, 12 Eylül faşist rejiminin bugün gelip dayandığı noktanın illas olduğu, 9 yıl gibi bir sürede programını uygulayamamış olmasından da çok açık bir şekilde görülmektedir.

İlk 3 yıl içerisinde, faşist cunta programını tamamlamayı umuyordu. Tüm hazırlıklarını da 1983 yılına göre yapmıştı. Gerek içte ve gerekse dışta tüm hesaplarını bu tarih üzerine kurmuştu. Aslında, olağanüstü bir gelişme olmasa, bu hedeflerine ulaşabileceklerdi de. Eğer her şey 12 Eylül rejiminin planladığı çerçevede gelişme gösterseydi, 1983 yılı askeri faşist rejim açısından bir dönüm noktasıydı.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte gerek Türkiye'de gerekse de Kürdistan'da tüm toplum azgın bir karşı-devrimci kırbaç altında, uluslararası tekellerle, işbirlikçi-Türk tekellerinin çıkarları doğrultusunda hizaya getirilmek istendi. Toplum bütün silahlarından yoksun bırakılırken, büyük bir alan-dırma ve ezme hareketiyle de karşı karşıya geldi. 12 Eylül faşist rejimi bu uygulamalarıyla programını gerçekleştirmeyi amaçlıyordu.

Devamı 4. sayfada

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş değerlendiriyor:

Kürdistan'da durum ve ulusal kurtuluş mücadelemizin içinden geçeceği yeni mücadele dönemi

Kürdistan somutunu değerlendirirken, bazı temel değişikliklere, yani gelişmelere değinmek ve objektif durumdaki gelişmelerden ziyade subjektif hareketlilik anlamındaki gelişmeleri değerlendirmek önem taşır. Fakat ekonomik-sosyal gelişmede de hızlanma sözkonusudur. Bunda, İran-Irak savaşının etkileri ve daha çok da Türkiye'deki kapitalizmin ihracı ve bunun karşı-devrimci politikalar gereği Kürdistan'a taşınması esas rolü oynamaktadır. Ekonomik gelişme düzeyinde olsun, sınıfsal gelişme düzeyinde olsun, meydana gelen değişmeler, şüphesiz yaşanan sömürgecilik ve onun günümüzde yürüttüğü savaşımla yakından bağlantılıdır. Zaten kapitalist tipte doğal bir ekonomik-sosyal gelişme hiçbir dönemde mümkün olmamıştır. Karşı-devrim, yabancı kapitalizmle daha önceki feodalizm sömürgeciliğinden de güç alır ve günümüzde de tam bir özel savaşım ereğiyle hareket eder.

Özel savaş sürecini yaşayan bir ülke konumuna doğru geliyoruz. Gerek İran-Irak savaşı ve onun Kürdistan'daki etkileri ve daha çok da Türk faşist sömürgeciliğinin dayatığı özel savaşım, böylesi bir konuma hızla yol açıyor. Herhangi bir klasik sömürgecilik de uygulanmıyor. Klasik sömürgeciliğin, daha çok boyun eğmiş, tam işgalle susturulmuş bir halk gerçekliği üzerinde uygulanması sözkonusudur. Bu durumlar bizde, daha önce yaşanmıyordu; Türk egemenliği altındaki Kürdistan'da 1970'lere kadar bütün yönleriyle yaşanan, bir klasik sömürgecilikti. Güney Kürdistan'da da yaşanan bir isyan, bir direnme vardı ama, yine de gelişen klasik sömürgecilikti.

Günümüze doğru geldiğimizde, klasik sömürgeciliğe karşı yürütülen savaş ve sömürgeciliğin Kürdistan'da ve özellikle İran-Irak savaşının etkileriyle kırılan denetimi, ülkedeki yapının bazı yeni özellikler kazanmasına yol açtı. Eski sınıfsal konumlar altüst olmaya başladı. Klasik sömürgeciliğe dayalı olarak oluşan işbirlikçilik,

Devamı 12. sayfada

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın Ocak Çözümlemelerinden alınmıştır

"Kürdistan Devrimi, örgütsel görevlerimizin başarılması noktasına gelip dayanmıştır"

Devrimci mücadelemizde ulusal kurtuluş cephesi ve ittifaklar

Tarihte her büyük sorun ve her büyük dava, halk hareketlerinin bir sonucudur. Böylesine büyük davaların çözümünde, halkların gücüne başvurmadan bir adım bile ileriye gidilemez. Ne kadar dahiyane önderler olsa da, bireysel kahramanlar çıksa da, eğer halklar, kendi kaderlerini değiştirme konusunda bilinçlenme ve harekatlanma durumuna geçmezlerse temel değişiklikler, devrimler asla gerçekleşemez. Bu anlamda devrimlerin "kitlelerin eseri" olduğundan bahsedilir. Devrimlerin "tarihin motoru" olması da bu anlamdadır. Günümüzde her ne kadar birçok değişiklik, "bazı üstün politikacıların eseri ve yine şu kadar maddi gücü olan kişilerin bu kadar insanı satın alması, yine şöyle keskin zekalı bazı kişilerin buluşlarının bir sonucudur" deniliyorsa da bu gerçeği ortaya koymamaktadır. Şüphesiz bunların etkisi vardır. Ama gerçekte halk yığınları büyük bir kalkışa geçtiklerinde tarihin tekerleği hızla dönmeye başlar ve ekonomiden siyasete kadar birçok değişikliği ortaya çıkarır. Bu konuda, halk kahramanlığından bahsedilir. En çok savaşan halkların tarihin motor güçleri olduğundan bahsedilir. Ve bu doğrudur da. Tamamen büyük bir değişikliğe yolaçmak için yapılması gereken iş, halkı adım adım kendi öz davasının çözümüne katmaktır. Burada bilinçlerin rolü de çok açık ortaya çıkar. Onlar, halkın her bireyinin kendi başına ifade edemediği çıkar birliklerini önce düşüncede oluşturmak, giderek onun öncü örgütlenmesini, öncü müfrezesini oluşturmak gibi önemli bir rol oynarlar. Tarihte yine bu anlamda bireylerin rolünden bahsedilir.

Devamı 14. sayfada

Yerel seçim sonuçları ve Türk egemenlik sisteminin geleceği

9 yıllık askeri faşist rejim tam bir imaj noktasına gelip dayanmıştır. 12 Eylül faşist rejimi iktidarı sürdürünce, önüne koyduğu programına ulaşmak için, tarihte eşine ender rastlanır bir karşı-devrimci harekat geliştirdi. İçerde solu tasfiye etmek için, büyük bir ezme hareketi başlattı. Benzer bir saldırının daha azgınını da Kürdistan'a yönelttı. Birkaç yıl gibi kısa bir süre içerisinde de programını sonuçlandırıp, yönetimi yeniden sivillere devretmeyi hedefleyen faşist Türk cuntası aradan geçen süre zarfında, programını gerçekleştiremediği gibi, ilkten da kendisini kurtaramadı. 12 Eylül faşist rejiminin bugün gelip dayandığı noktanın illas olduğu, 9 yıl gibi bir sürede programını uygulayamamış olmasından da çok açık bir şekilde görülmektedir.

İlk 3 yıl içerisinde, faşist cunta programını tamamlamayı umuyordu. Tüm hazırlıklarını da 1983 yılına göre yapmıştı. Gerek içte ve gerekse dışta tüm hesaplarını bu tarih üzerine kurmuştu. Aslında, olağanüstü bir gelişme olmasa, bu hedeflerine ulaşabileceklerdi de. Eğer her şey 12 Eylül rejiminin planladığı çerçevede gelişme gösterseydi, 1983 yılı askeri faşist rejim açısından bir dönüm noktasıydı.

12 Eylül faşist darbesiyle birlikte gerek Türkiye'de gerekse de Kürdistan'da tüm toplum azgın bir karşı-devrimci kırbaç altında, uluslararası tekellerle, işbirlikçi-Türk tekellerinin çıkarları doğrultusunda hizaya getirilmek istendi. Toplum bütün silahlarından yoksun bırakılırken, büyük bir alan-dırma ve ezme hareketiyle de karşı karşıya geldi. 12 Eylül faşist rejimi bu uygulamalarıyla programını gerçekleştirmeyi amaçlıyordu.

Devamı 4. sayfada

Yurtsever Kürt politikacılar açlık grevinde

Bir yılı aşkın süredir tutuklu bulunan Kürt yurtsever politikacıları üzerinde 8. Alman emperyalizminin anti-demokratik ve insan haklarıyla bağdaşmayan uygulamaları devam ediyor. Tutuklu bulunan politikacılar, tam bir tecrit uygulaması içerisine alınırken, basın-yayın takip etmeleri engelleniyor, savunma hazırlama imkanları bile tanınmıyor. Böylece savunma olanaklarında yoksun bırakılan Kürt politikacıları, uydurulan sahte gerekçelerle mahkum etmek isteyorlar. Bunun için de, Kürt politikacılar üzerinde anti-demokratik uygulamalara ağırlık veriyorlar.

Batı Alman emperyalizminin cezaevlerindeki Kürt politikacılar üzerindeki anti-demokratik uygulamalarını kaldırılması için bundan önceki tutuklular ve Kürdistanlı emekçiler yaygın protesto eylemleri gerçekleştirdiler. Ancak, Batı Alman emperyalizmi, her fırsatta uydurma gerekçelere başvuruyor ve uygulamaları yeniden devreye koyuyor.

Bu anti-demokratik uygulamaların kaldırılması için, 20 Mart'ta **Ali Haydar Kaytan**, 10 Nisan'da **H. Hayri Güler, Selahattin Çelik, İbrahim Kadak ve Selman Arslan** ve daha sonraki günlerde **Salahattin Erdem, Erol Kedik, Yasemin Gedik, Ali Aktaş** süresiz açlık grevine başladılar. Dışarıdan da Kürdistanlı emekçiler, Kürt politikacılarla dayanışma amacıyla işgal, gösteri, yürüyüş vb. gibi eylemler gerçekleştiriyorlar. Gazetemiz, baskıya girerken Kürt politikacıların ve emekçilerin eylemleri devam ediyordu.

"ARGK'yi Destekleme ve Dayanışma Kampanyası"na katılıp vatan kahramanlarımıza sahip çıkalım

Asırlar boyu süregelen kölelik zincirlerinin kırıldığı, savaşan bir halk gerçekliğine ulaşıldığı günümüzde, ulusal kimliğimizi tüm dünyaya tanıtan bir mücadele, partimiz PKK önderliğinde yürütülmektedir. Yürütülen bu silahlı savaş, Kürdistan'ın dört bir yanında yankısını bulmuş durumdadır. Emperyalizmin ve sömürgeciliğin her türden çabalarına karşın engellenemeyen mücadelemiz 1988 yılında daha üst boyutlara tırmanmış, 1989 yılında da daha da güçlenip, serpilerek devam etmektedir.

Halkımızın yiğit evlatları, kan ve can pahasına, vatan toprağının bir karış dahi düşmanın elinde bırakmamak için, her türlü zorluğa katlanarak halk savaşını yaygınlaştırmışlardır. Toprağa kök salan ulusal kurtuluş

Devamı 2. sayfada

Bahar Atılımı kırda ve kentte ARGK'nin eylem akını ile başladı

SİLOPİ'YE BÜYÜK BASKIN

Başlarak 1. sayfada

Eylül cuntasının; dolayısıyla TC'nin iflası, özel savaşın da iflasının belgesi oldu. Artan bunalımın artık hiçbir şekilde çözemeyeceğini ve alternatif üretememenin çıkmazını yaşayan Türk sömürgeci ege-

menliği, Kürdistan'daki özel savaşının tıkanması ile de daha derin bir çıkmaza sürüklenmekten kurtulamamaktadır. Seçimler sonrasında Bakanlar Kurulu bünyesinde bazı değişiklikler yaparak, biraz nefes alma olanağı yaratmak isteyen sömürgeciler, Kürdistan'da da Otağanüstü Hal Bölgesi Jandarma Asayiş Kolordu Komutanı Korgeneral **Hulusi Sayın**'ı görevden alarak başarısızlıklarının faturasını bu uşaklarına çıkarmaya çalıştılar. İki yıldır Kürdistan'daki özel savaşın Hayri Kozakçıoğlu'ndan sonraki en üst düzey yöneticisi ve yönlendiricisi olan Hulusi Sayın'ın iflası TC'nin Kürdistan'daki özel savaşında yaşadığı iflasın belgesidir. Burjuvazinin klasik bir yöntemi olan, başarısızlıkların faturalarını tek tek kişilere çıkararak genel çıkmazını gizleme çabası bir daha uygulamaya konmuş bulunmaktadır. Ancak her zamankinden daha açık bir şekilde, bu iflasın salt bir kişinin iflası ve başarısızlığı olmadığı; aksine, Kürdistan'da başarısız olan ve iflas edenin bizzat Türk sömürgeciliği olduğu gerçeği burada kendisini ortaya koymaktadır.

Burjuva basın-yayın organlarının aldatıcı zafer çığlıklarının ardındaki gerçeklik tüm çıplaklığıyla bu gerçekle gözler önüne serilmiş ve sömürgeciler, Kürdistan'daki savaşı kaybettikleri gerçeğini itiraf etmek zorunda kalmışlardır. Görev değişikliğine gitmeleri de onları kurtaramayacak, kaybedilmiş bu savaşı yeni uşaklarının çabaları kendilerine yeniden kazandıramayacaktır.

Kürdistan zemininde Newroz'la birlikte günden güne boyutlanarak süren ve her gün Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi hanesine yeni yeni kazanımları yazan savaş, şimdi her zamankinden daha fazla halkımızın lehine, sömürgecilerin ise aleyhine gelişmektedir.

Bahar Atılımı Silopi baskını ile doruğa ulaştı

Bahar Atılımı sürecinin en büyük eylemi Silopi'de gerçekleştirildi. 20 Nisan akşamı Silopi'ye baskın düzenleyen ARGK birlikleri şehri birkaç saat denetimleri altında tuttular. Katabalık bir güçten oluşan ARGK birliği şehri basmasının ardından Jandarma Bölük Komutanlığı ile polis lojmanlarını bombalayarak yayım ateşine tuttu. Saldırıda sömürgeci kolluk kuvvetleri bütünüyle etkisiz hale getirilerek imhanelerden çıkmalarına dahi fırsat verilmedi. Çok sayıda polis ve jandarmanın öldürülmesi ve yaralanması ile sonuçlanan eylemde jandarma ve polis binaları da ağır hasara uğratıldı.

Sömürgeci kolluk kuvvetlerinin bu eylemlerle etkisiz kılınması ardından şehir içindeki diğer resmi binalara yönelen ARGK gerillaları, Savcılık ve Kaymakamlığa ait yerleşim binalarını da tarayarak ağır maddi kayıp verdirdiler.

Bundan sonra toplu halde şehirde yürüyüş düzenleyen gerillalar sloganları ile tüm şehri ayağa kaldırdılar, her tarafı pullar ve afişlerle donatılar ve kitlelere çağrılar yaptılar.

Onlarca polis, jandarma ve bir belediyenin öldürüldüğü eylemde gerillalar en küçük bir kayıp vermeksizin sloganlar eşliğinde şehri terkedip üslerine yöneldiler.

Şehirdeki kolluk kuvvetleri korkudan binalarından bile çıkıp müdahale gücü gösteremediler.

Kitleleri coşkuya boğan eylem, büyük yankılar uyandırdı. Eruh ve Şemdinli baskınlarından sonra en büyük baskın eylemi olarak nitelendirilen Silopi eylemi ulusal kurtuluşçu güçlerimizin Cudi zafer ruhunu en üst düzeyde temsil etmelerinin bir örneği oldu.

Ancak eylemin ertesi günü şoktan kurtulabilen sömürgeci kolluk kuvvetleri, çevreden getirttikleri yoğun bir askeri güçle Cudi Dağı'nda operasyona başladılar. Otağanüstü Hal Bölge Valisi Hayri Kozakçıoğlu, Hulusi Sayın'ın yerine görevi atanan Asayiş Kolordu Komutanı Korgeneral İsmail Selen ve Mardin Vali Vekili Ahmet Nevruz, eylemden sonra Silopi'ye giderek eylem ve sonuçları hakkında bilgi aldılar. Eylem tüm sömürgeci çevrelerde şok etkisi yarattı ve onları büyük bir panik ve korkuya boğdu. ARGK gerillaları bu eylemle yeni Asayiş Kolordu Komutanı'na anlamlı bir karşılama töreni(!) hazırlamış oldular ve Kürdistan'ın gerçek hakimleri olduklarını gösterdiler.

Pervari'de mayınlı pusu

12 Nisan günü, Pervari'nin Doğan köyü ile Kemikan yaylası arasındaki yola ARGK gerillalarınca döşenen mayının patlaması sonucu sömürgeci jandarmalardan birçoğu öldü, bir kısmı da yaralandı.

Doğan köyündeki Jandarma Karakolunda bulunan jandarmaların devriye gezdikleri güzergahı tesbit ederek mayınlı pusu hazırlayan ARGK gerillalarının döşediği mayına çarpan askeri araçta bulunan devriyelerden birçoğu ölürken bazıları da yaralandı.

Her zamanki gibi kayıplarını gizlemeye özen gösteren sömürgeciler, sadece 5 jandarmanın yaralandığını ilan ettiler. Ancak tahrip gücü yüksek olan mayının patlaması ile askeri aracın parçalandığı ve çok sayıda jandarmanın öldüğü bildirilmektedir.

Şırnak'ta çatışma

Ulusal kurtuluş mücadelemizin en yoğun yaşandığı ve sömürgecilerce zaptedilemezliği defalarca itiraf edilen Şırnak yoğun eylemlere sahne olmaya devam ediyor. 24 Mart günü, Şırnak'ın Kızıltu bucağı yakınlarındaki televizyon verici istasyonuna karşı bir eylem gerçekleştiren ARGK gerillaları ile sömürgeci kolluk kuvvetleri arasında Kırıkkuyu köyü yakınlarında çatışma çıktı. Yoğun bir güçle gerillaları çember içine alarak imha etmek isteyen sömürgeciler karşılaştıkları büyük direniş sonucu ağır kayıplar verdiler. Çok sayıda sömürgeci askerin öldürüldüğü çatışma sonucunda sömürgeciler, kayıplarını, bir astsubay ve bir erin yaralandığı şeklinde duyurdular.

Silopi'de pusu

Silopi'nin Çağlayan bölgesinde sömürgeci devriye güçlerine pusu kuran ARGK gerillaları, askeri aracı kurşun yağmurunda tutarak çok sayıda askeri öldürüp, bazılarını yaraladılar. 8 Nisan gecesi gerçekleştirilen eylemde ARGK gerillaları başarıyla eylem alanından uzaklaşarken, sömürgeciler yaptıkları açıklamada 1 askerlerinin öldürüldüğünü ilan ettiler.

ARGK'ye katılımlar sürüyor

Kürdistan halkının kurtuluş umudu olarak giderek kitleler nezdinde daha büyük bir saygınlık ve güven kazanan ARGK'ye katılımlar artarak sürüyor.

ARGK gerillaları gerçekleştirdikleri köy toplantıları ile bir yandan kitlelere ulusal kurtuluş bilinci ve umudu aşılarken, diğer yandan da Kürdistan gençlerini saflarına katıyorlar.

15 Nisan gecesi Şırnak'a bağlı Koçağıl köyünün Sotek mezrasında bir kitle toplantısı gerçekleştirerek kitlelere yönelik propagandaya yapan ARGK birliğine, toplantı sonrası iki töylü genç katılarak mücadeledeki yerlerini aldılar. Bugüne kadarki yüzlerce benzeri gibi kurtuluş saflarında yerlerini alan Sotekli gençler, halkımızın öz ordusuna sahip çıkıştaki arzusunun ifadesi oldular. Kürdistanlı gençler artık kurtuluş yolunu kavramış bulunuyor ve her gün artan bir hızla saflara akın ediyorlar.

Kars'ta Newroz eylemlerle kutlandı

Newroz ve bahar atılımını güçlü karşılayan Serhed Eyaleti Gerilla birliklerimiz Kars merkezinde peşpeşe gerçekleştirdikleri eylemlerle Newroz'u kutladılar.

20 Mart gecesi saat 20.00 sıralarında, şehir merkezindeki Halit Paşa Caddesinde bulunan Şenyuva oteline, üzerinde **"Yaşasın Ulusal Direnişimiz Newroz"** yazılı bir pankart asılmıştır. Aynı gece yaygın bir şekilde Newroz pullamaları yapılmış; eylemler halkta büyük coşku yaratmıştır.

23 Mart gecesi ise, MİT mensuplarının kaldığı Yılmaz Otel'ine yönelik bir saldırı eylemi gerçekleştirilmiştir. Otele 2 taarruz bombası atılarak tahrip edilmiş, bombalardan ayrıca MİT mensuplarına ait otolar ve bir işhanı da etkilenip tahrip olmuştur. Otelde kalan siyasi polislere yönelik olarak gerçekleştirilen eylem halk üzerinde olumlu etki yaratıp ARGK'ye katılım isteklerinin artmasına yolaçarken, sömürgecileri ise büyük bir panik içine sokmuştur. Eylemlerden sonra rastgele tutuklamalara girişen sömürgeciler 60 kişiyi gözaltına almışlardır.

Ankara'da Newroz Ateşi

Newroz ateşi yalnızca Kürdistan'da değil, sömürgecilerin kalbi Ankara'da da yakıldı. 20-21 Mart gecesi Ankara'nın iki ayrı semtinde eylemler gerçekleştirildi.

Saat 20-21.30 arasında ayrı ayrı anda gerçekleştirilen eylemlerden ilki, Keçiören'deki İş Bankası binasına yönelik gerçekleştirdi. İş Bankası'na molotof kokteyli atıldı; patlama sonucu ağır maddi hasar meydana geldi. Mamak-Gülveren'de ise, devlete ait bir su tankeri tamamen yakıldı. Her iki eylem de büyük yankı uyandırırken, sömürgeciler telaş içinde eylemi ERNK taraftarlarının yaptığını gizlemeye çalıştılar, ancak başaramadılar.

Ayrıca, Newroz haftası boyunca Ankara'nın gecekondu mahalleleri ve fakültelerinde yaygın bildiri dağıtımı yapıldı. Newroz boyunca gerçekleştirilen eylemlilik sömürgecilerin kalbine saplanan bir hançer oluyken, geçmişte girişilen tutuklamalara rağmen mücadelemizin bu alanda da geliştiğinin de belgesi oldu.

"ARGK'yi Destekleme ve Dayanışma Kampanyası"na katılıp vatan kahramanlarımıza sahip çıkalım

Başlarak 1. sayfada

mücadelemiz, şehitlerimizin kanlarıyla sulanarak, bir ağ gibi ülkemizi sarmıştır. Binlerce yıllık kölelik tarihinin intikamını almak için süreksiz gürleyen, günlerdikçe düşmanı adım adım ülkemizden sökmeye çalışan silahlarımız susmamış, bundan sonra da susmayacaktır. ARGK'nin kahraman savaşçı ve komutanları **"Bir parça özgür vatan"** şiarı doğrultusunda mevzilere kaynaklanmaktadırlar. Boyutlanan savaş karşısında çaresizlik içerisine giren düşman, kurtuluş çarelerini başka yerlerde aramaya başlamıştır. Gerillalarımız karşısında yenilgiden kurtulamayacağını anlayan sömürgeci-faşist TC, efendisi ABD'ye sığınarak bu sorunun çözümünü istemiştir. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin, kendi statükosunu Ortadoğu'da bozacağını bilen emperyalizm, güçler dengesini koruyabilmek için, Kürt halkına sahte kurtuluş yollarını göstermeye çalışmış, bu doğrultuda taşlılmiyetçi Kürt küçük-burjuvaları ve ilkel milliyetçiliği yeniden devreye sokmaya başlamıştır. Bu nedenle ulusal kurtuluş savaşımızın cephe gerisi durumunda olan Avrupa alanında, girdikleri şahsiyetsiz ilişkiler sonucu Avrupa emperyalistleri ile ortaklaşa "otonomi" taleplerini ileri sürmüşlerdir. Bu görüşlerini de piyon olarak kullandıkları küçük-burjuva taşlılmiyetçileri ve ilkel milliyetçiler arşıcılığıyla halkımıza götürmeye çalışmaktadırlar. Yakın tarihimizdeki Rayber'lerin, Kör Sadi'lerin, Kasım gibi ihanetçilerin yükümlendikleri misyonları, bugün emperyalizmin ve sömürgeciliğin kötü piyonu olan bu güçler üstlenmişlerdir. Halkımız bu türden ihanetçileri ve ulusal hainleri sürekli nefretle anmış, bundan sonraki dönemde de bu biçimde anmaya devam edecektir. Şu çok iyi bilinmelidir ki; Kürdistan halkı ve öncüleri, "otonomi" ve bağımsızlık dışındaki bir seçeneği asla kabul etmeyecek, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi doğrultusunda silahlı savaşımından vazgeçmeyecekleridir. Aksine, Kürdistan kurtuluş savaşçıları her geçen gün silahlı direnişi Kürdistan'ın özgür dağlarının doruklarından dört bir tarafa taşıyarak, **"Ya özgür vatan, ya ölüm"** şiarıyla sonuna kadar bağlı kalacaklardır. Kürt halkına giydirilmek istenen kefen çoktan yırtılmış, bir daha da giydirilmesi mümkün olmayacaktır. Çünkü, PKK önderliğinde, ordu gücümüz ARGK'nin vuruş tarzı her geçen gün yeni kazanımlar yaratmaktadır.

Yurtsever Kürdistanlılar!

Donanımlı ve azgın sömürgeci orduya karşı, kendi halkının öz gücünden başka bir dayanağı olmayan, onun katkıları ile savaşı güçlendiren ordumuza güç vermek için, **"ARGK'yi destekleme ve dayanışma kampanyası"**na katılmanın zorunlu gerekleri vardır. Her halk gibi, bizim de özgür yaşamamız isteniyorsa; yarınlarda özgür Kürdistan'ı yaratmak için can siperane çarpışan gerillamızı donatmalı ve ona güç vermeliyiz! Halk kahramanlığının yaratılmaya çalışıldığı bu dönemde, öncünün kahramanlığı en üst boyutlara tırmanmıştır. Başlatılan bu kampanyaya güçlü katılım, savaşan öncülerimize maddi ve manevi güç verecektir. Düşmanın oyunlarını boşa çıkarmak ve halkımızın öz evlatlarına sahip çıkmak, ilericiliğin, demokratlığın, yurtseverliğin gereklerindendir. Öncülerimiz özgür geleceğimizin teyin edicileridirler. Onlar, Kürdistan halkının yiğit evlatları ve gözbebeğidirler. Onlar, düşünceleri ve silahlarıyla halkımızın dili ve umut kaynağıdırlar. Onlar, direnişi abidesini Kürdistan dağlarına dikmek için, ölüme seve seve giden halk kahramanlarıdır. Onlara destek olmak, bağımsız Kürdistan'ı yaratmaktır. Unutulmamalıdır ki, sunulan her katkı, düşmanın beyninde patlayan birer özgürlük *mermisi* olacaktır.

Türkiyeli emekçiler, demokratlar, devrimciler!

Bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ın yaratılması, sizleri ilkelerine kadar sömüren sömürgeci-faşist TC'den kurtulmanıza hizmet etmektedir. Bugün ülkemizde geliştirdiğimiz ulusal kurtuluş mücadelemizden güç ve destek alan Türkiye proletaryası ve öğrencigençliği harekete geçmiş durumdadır. Harekete geçen bu gücü daha da aktif duruma getirmek zorunlu bir görevdir. Biz bu konuda kendi payımıza düşeni, ülkemizdeki mücadeleyi daha da boyutlandırarak yerine getirmeye çalışacağız. Düşmana vuracağımız her darbe Türkiye proletaryası ile kardeşliğimizin pekişmesine hizmet edecektir. Halkların kardeşliği doğrultusunda yürüttüğümüz savaşımıza Türkiye proletaryasının katılmasını enternasyonalist bir görev olarak görmekteyiz. Sizleri bu görevin bir parçası olan **"ARGK'yi destekleme ve dayanışma kampanyası"**na katılmaya çağırıyoruz.

1 Mayıs-15 Haziran 1999 tarihleri arasında sürecek olan kampanyaya en geniş çevreleri katmak ve katılımak yurtsever bir görevdir. Kürtsel bir davanın gözüpek neferlerine sunulacak her katkı, ulusal kurtuluş mücadelemizi daha da güçlü kılacaktır. Bu doğrultuda tüm yurtsever, demokrat, ilerici ve devrimcileri savaşa destek olmaya ve kampanyaya güçlü katılmaya çağırıyoruz.

SERXWEBÛN

SESİMİZ İSTANBUL'DA DAHA GÜR ÇIKACAK

12 Eylül ile birlikte yaşanan karanlık günlerde isyanlara yolaçacak kadar acımasız işkence ve baskılar meydana gelmişti. Öyle ki yaşamak suç sayılmış; 12 Eylül faşizminden yana olmayan ne varsa imha edilmiş, ya da teslim alınmıştır. Her şey "Eylül faşizmi için" sloganı altında birleştirilmiş; onurlu yaşamın reddi dayatılmış; ihanet odakları geliştirilmiş; açlık, sefalet, işkence kader olarak lanse edilmiş; toplumu kaderciliğe sürükleme, ahlaksızlaştırma, şekilsizleştirme bir yaşam biçimi olarak benimsetilmek istenmiştir. Faşist cuntaya karşı hiçbir gücün duramayacağı nutukları da sık sık vurgulanarak ve halkın gözü korkutularak toplum sindirilmiştir. Yaratılan bu korku ve teslim alma ortamında, faşizmin generallerinin rahatça neler alabileceklerini düşündükleri bir anda Partimizin 15 Ağustos Atılımı tüm hesapları alt üst etti.

Olay karşısında şoke olan 12 Eylülcü çeteler paniğe kapılarak, "hazırlıksız yakalandık, beklemiyorduk" demek zorunda kaldılar. "Atlığımız nutuklar boşa mı gitti, hani bitmişlerdi, yok edilmişlerdi" diye faşizmin generalleri birbirlerine cevapları bilinmeyen sorular soruyorlardı. Hesaplar yeniden gözden geçirildi.

Eylül faşizminin bu karanlık günlerinde halka bir sahipsizlik, bir kadersizlik hakimdi. Olayın duyulmasının ardından Kürdistan'da olduğu gibi Türkiye metropollerinde de büyük bir coşku doğarken, halktaki kadersizlik de yerini güvene ve umuda terketti. 15 Ağustos Atılımı sonrası her gecenin mehtabında, her günün sıcaklığında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi yeni mevziler, yeni gelişmeler kaydediyordu. 15 Ağustos Atılımı Kürdistan halkının tarihinde önemli olduğu kadar, Eylül faşizmi için de bir dönüm noktasıdır. Eylül imparatorluğunun duraklama ve çürüme noktasıdır.

İşte Eylülizm bu tarihten itibaren yani ekonomik programlar, yeni planlar ve hesaplar, yeni ideolojiler geliştirmeye başladı. Eski nutuklarında zorunlu reform yapmak zorunda kalan nutukçu generaller nutuk kürsüsünde gerilimlerimizin sayılarını vererek, "birkaç ay içinde bu belada kurtulacağız; zaten 300 kişidirler, tespit ettik" demeye başladılar. İzmit'te kürsüde, *"20'sini biz vururuz, 20'sini de yapılacak ihbarlarda yakalarsak, 10'unu da yağmurlu günlerde şimşek vurursa, 5'i de gece karanlığında uçuruma düşerse, 2'sinin üstüne çığ düşerse bitirler allahın izniyle"* diyen ikinci Cumhuriyetin Başbakanı Özal, haftalık bir mizah dergisinin kapağına karikatürüyle birlikte şu cümlelerle konu olmuştu: *"Özal, çığ, uçurum, şimşek dedi, PKK ile tanrıyı karşı karşıya getirdi. Kendisi ant bölgede kaldı."* Bu dönem Türk siyasal tarihinde bir dönüm noktası olduğu gibi, aynı zamanda Türk mizah edebiyatında da bir dönüm noktasıdır. Yıl 1988. Ne kimsenin başına şimşek düştü, ne de gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizi durdurebildiler. '87 başlarında gazetelerin sürmanşet verdikleri haberlerde, "terör dağdan şehire indi", "dikkat PKK şehirde" haberleri savaşın Türkiye zeminine de kaydırıldığı gerçeğini vurguluyordu.

Gazeteler faşizme her gün yeni önlem paketleri sunarlarken, faşizmin generalleri de savaşı Kürdistan sınırları içinde tutmanın hesaplarını, gecelerini gündüze katarak yapıyorlar. Gazeteler tehdikeyi haber verme yarışıyla manşetlerini Türkiye metropollerindeki mücadelemize daha çok ayırıyorlar: "PKK İstanbul'da büyük eylem peşinde", "Büyük operasyon: PKK İstanbul örgütü çökertildi" haberlerini her gün vererek kendilerini avutuyorlardı. Artık Kürdistan'daki savaş doğal karşılanıyordu. Generaller artık itiraf etmeye başlamışlardı; "PKK'yı yaşama alışmalıyız artık" diyorlardı. Uykuları tümden kaçmaya başlamıştı, zira kendilerini güven içinde hissettikleri Türkiye metropollerinde de artık onlar için huzur yoktu. İstanbul, İzmir, Adana ve Ankara'daki yeni gelişmeler basına yansıyordu. Sömürgeciler operasyonlarını her gün biraz daha genişletirek, sokaklardaki her insanı PKK militanı olarak işkencehanelerine doldurmaya başlıyorlar. Tarih 22 Ekim 1988. Bu dele bayoz İstanbul'da sömürgecilerin beynine inliyordu. Faşizmin has celladı Binbaşı Esat Oktay Yıldıran, işlediği cinayetlerin hesabını Partimize vermekten kurtulamayacaktı. Bu celladın cezalandırılmasıyla rejimin çürümüşlüğünü, şaşkınlığını, aslan postu içine girmiş bir hare olduğunu kitleler zevkle izledi. Faşist cunta sağa sola saldırmaya başladı. Eylem karşısında düştüğü çıkmazını örtmek için, sokakta insanları toplayarak, "PKK militanı" diye basına tanıttı. İstanbul'da halen tüm şiddetiyle sürdürülen birlik operasyonu ile yüzlerce insanı gözaltına aldı ve almaktadır. Zaman zaman çıkan çatışmalarla birlikte İstanbul hareketli günler yaşamakta. Cunta şefleri cezaevlerinde çıkan devrimcileri tekrar gözaltına alarak, "PKK İstanbul sorumluları", "PKK mali sorumluları" olarak basına tanıtarak başarısızlıklarına kılıf bulmaya çalışmaktadırlar. Ancak son operasyonlardaki başarısızlıklarını itiraf etmek zorunda kaldılar. Hürriyet gazetesi bu itiraflara tercümanlık yaparak, "Poliste telsizli boykot" manşetiyle veriyordu haberi. PKK'nin İstanbul'da girişeceği yeni eylemleri önlemek amacıyla başlatılan operasyonlar nedeniyle poliste tüm izinlerin kaldırılmasına, polis örgütü telsizlerini mandalliyarak tepki gösterdi. Gazete, telsiz konuşmalarını da aktardığı haberinde, telsizlerin mandallanması yüzünden, polisler arasında haberleşmenin engellendiğini, telsizlerde, kültür, atık ve türkü söylendiğini, bazı telsizlerde İstanbul Emniyet Müdürü Hamdi Ardalı'ya ağıza alınmayacak küfürler edildiğini, Hamdi Ardalı'nın kendisine küfür eden telsizlerin tespiti için polis örgütü içinde soruşturma açtığını, ancak tespit edemediğini yazıyordu. Evet, çürümüşlüklerini, çaresizliklerini artık gizleyemiyorlardı, hangisini gizleyeceklerini şaşırmışlardı. MİT Daire Başkanı, Hürriyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Oktay Ekşi günlük yazılarında bol bol öneri sunarken, işkenceci polisleri kitlelere karşı sürekli saldırı durumunda tutmak için de mensetlerinde, "PKK Ege Denizi'nden İstanbul'a füze soktu", "PKK İstanbul'da silah yığınağı yapıyor", "PKK devlet büyüklerine suikast planları yapıyor" şeklinde seri yazılar veriyordu.

Cunta Kürdistan'daki işkencelerinin tecrübelerini İstanbul'a getirmekle birlikte, Partimizin şehir faaliyetlerini önleyebilmek amacıyla, "Terhoryst Birlikler" ismi altında sivil milis güçler oluşturma hazırlıklarına da girişerek, çıkabilecek aydınlanmaları bastırma önlemini almaktadır.

Bir yandan da kamuoyunu gelişen mücadelemiz karşısında duyarsız kılmak amacıyla, MİT raporu, hayali suikast planları, cazip hale getirilmekte olan piyango, loto ve spor karşılaşmaları, hayali ihracat senaryoları, güzellik yarışmaları ve türbanlı kitlelerin gündemini belirlemeye çalışırlarken, televizyonda da "Silahlı kuvvetler saatli" ismi altında askeri güç gösterisi yapmaktadırlar. Amaç kitleleri aldırmektir. Ne kadar iyi niyetli ve sevimli (!) olduklarını da her gün televizyonda düzenli olarak duygusal bir müzik eşliğinde verdikleri "GAP ve Yarınlarımız" programında ortaya koymaya çalışmaktadırlar. Bir de kukla vardır ki; çok sevimsiz, sevimsiz olduğu kadar da şerefsiz olan bu kuklaya Kamran İnan ismini vermişler.

İkinci Cumhuriyet yerini bir üçüncü cumhuriyete veremeyecek kadar güçsüzdür artık. Sırtında Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi gibi ağır bir yük vardır. Her gün biraz daha kamburlaşan bu rejim amansız hastalığa yakalanmıştır, artık kurtulması mümkün değildir. Kendisinin yarattığı tablonun korku ve paniği içindedir. Her an kopabilecek fırtınanın her şeyi alt üst edebileceği endişesiyle sara hastalığına tutulmuştur. Gazeteler metropollere de füze sokluğumuzu yazıyor. Geç de olsa gerçeği kavramışlar, yalan yazmıyorlar; doğrudur füze, tank, top sokluğumuz. PKK'nin her militanı, yurtseveri milyonlarca füzeden, tanktan, toptan daha tehlikelidir sömürgeciler için. Doğru yazmışlar, daha çok doğrular yazmak zorunda kalacaklar.

—Yaşasın ulusal kurtuluş mücadelemiz!
—Yaşasın 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu!
—Biji Serok APO!

Devrimci selamlar
İstanbul'dan Zuhat

Silahlı mücadelenin halkın güvencesi olduğu Kürdistan'daki yerel seçimlerde bir kez daha ispatlandı

Kürdistan'daki yerel seçimlerde halk, son yetmiş yıllık tarihin en özgür ortamını kendisi yarattı ve yaşadı. Böylelikle sömürgecilerin faşist anayasasını yerle bir etti. Anayasanın birçok maddesi ayaklar altına alınarak aşıldı. SHP'den ANAP'a kadar, bütün parti adaylarına ulusal sorun dayatıldı. Adayların tümü, genel seçim olmamasına rağmen, bu sorunu tartışmak zorunda kaldılar. Şu veya bu şekilde, ulusal soruna sahip çıkmak mecburiyetinde bırakıldılar. Anti-sömürgeci ve anti-faşist sloganlara tahammül etmeyen Kürtçe konuşmalar veya beyaz konuşturmak zorunda kaldılar. Seçim kampanyası sırasında, geçmiş seçimlerde olduğu gibi, basın-yol, elektrik değildi. Binlerce kişiye iş sözü verilmedi; her taraf, palavraya gülük-gülüstanlığa çevrilmedi.

Halepçe Şehitleri için, Diyarbakır'ın en görkemli yerinde anıt dikileceği sözü, ulusal direniş bayramı olan NEWROZ'un, Diyarbakır halkıyla birlikte şehir merkezinde kutlanacağı, hemen hemen tüm adaylarca benimsendi ve propagandası yapıldı. Kürt dili ve kültürü üzerindeki baskılara ve cezaevlerindeki barbarca işkencelere karşı mücadele edileceği sözü verildi. Kürdistan dağlarında, Botan'da savaşanlara, isyanlar da olsa sahip çıkıldı, selam bile gönderildi. PKK'yi gizlemek, ona değinmemek herkesi aştı. Halk, adayların semtleri ve evlerini ziyaretlerine, bu sorunu dayattı; onlar da şu veya bu şekilde

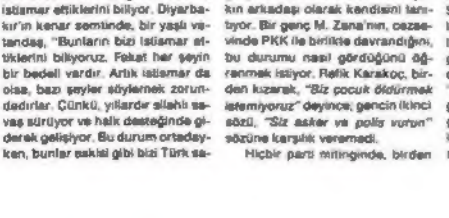

davaya sahip çıktılar ve bir yere kadar kabul etmek zorunda da kaldılar.

Kürdistan halkı, davanın sahiplerinin bunlar olmadığını ve sorunu istismar ettiklerini biliyor. Diyarbakır'ın kenar semtinde, bir yaşlı vatandaş, "Bunların bizi istismar ettiklerini biliyoruz. Fakat her şeyin bir bedeli vardır. Artık istismar da olsa, bazı şeyler söylemek zorundadırlar. Çünkü, yıllardır silahlı savaş sürüyor ve halk desteğinde giderek gelişiyor. Bu durum ortadayken, bunlar taktisi gibi bizi Türk savaşçı verileceni sürdüremezler. Artık halk ne sağır ne de kördür. Kimin ne yaptığını iyi biliyor. Aynı semtte, bağımsız aday Refik Karakoç geliyor; halka Mehdi Zana'nın yakın arkadaşı olarak kendisini tanıtıyor. Bir genç M. Zana'nın, cezaevinde PKK ile birlikte davrandığını, bu durumu nasıl gördüğünü öğrenmek istiyor. Refik Karakoç, birden kızarak, *"Biz çocuk öldürmek istemiyoruz"* deyince, gencin ikinci sözü, *"Siz asker ve polis vurun"* sözüne karşılık veremedi.

Hiçbir parti mitinginde, birden fazla Türk bayrağına rastlanmadı; parti amblemlerini kimse eline alıp sallamadı. Gene hiçbir aday, kendi partisinden ve parti belediyecilik anlayışından bahsetmedi. İstanbul eski Belediye Başkanı B. Dalan, seçilebilmek için, kendisini ANAP'tan uzak gösterdiği için, diğer burjuva partileri tarafından eleştiri yağmuruna tutuldu. Halbuki Diyarbakır'da tüm adayların durumu Dalan'dan farksızdı. "Doğu halkı" sözcüğü de, yerel seçimlerle birlikte tarihe karıştı; onun yerini "Kürt halkı" ve zaman zaman da "Kürdistan halkı" sözcüğü aldı.

ANAP hariç, diğer tüm parti ve bağımsız adayların mitinglerinde, halkın büyük çoğunluğu sarı-kırmızı-yeşil ve beyaz bezenerek katıldı, ve çok canlı bir şekilde sonuna kadar bilinçlice hareket etti. İlk günlerde polis, bazı insanları gözaltına aldı, fakat artık herkes her şeyi her yerde söylediği için, sadece PKK'li aramakla yetindi. Faşist subay ve polis şefelerinin kulakları "Kürt" sözcüğüne aktı. Bol bol Kürtçe marş ve devrimci direniş türkülerimizi dinlemek zorunda bırakıldılar. Atatürk'ün partisi olduklarını savunan SHP ile DSP'nin seçim arabalarında, hoparlörler dışarıya sarkılarak Kürtçe direniş türkülerimiz günde en az 15 saat çalmak zorunda kaldılar. Hiç kimsenin akına, "Başbakan İnönü" sloganını atmak gelmedi; çünkü, "Kahrolsun sömürgecilik ve faşizm" ve "İşkencecilerden hesap sorulsun" sloganları atılıyordu.

Daha sonra, DSP'nin Bağlar semtindeki mitinginine katıldık; orada aday Av. Hüseyin Tayfan'dı. Konuşmasının tümü ulusal sorun üzerine, işkence ve baskılara yöneliktiği. Halkın tepkisi karşısında polis miting alanını terketti. Piyasada ne "Halkçı Ecevit", ne de "Karaoğlan"ları vardı; kimse buna gerek de görmedi. Çünkü Kürdistan'da, sömürgeci partilere olan umut, artık yavaş yavaş kaybolmuştu. Bu durumu iyi gören adaylar da kendi partilerinden çok, halkın istemlerine cevap vermek zorunda kalıyor.

Arkadaşlarımın gezip gözlemlediklerine göre Mardin, Siirt, Bitlis ve Hakkari'de de durum aşağı-yukarı Diyarbakır gibi geçmiş ve benzeri sloganlar atılmıştır. Reformizmin, her zaman uzlaşmaya açık olduğu ve sıkıştığında girtlak uzatıp teslim olacağı gizlenemez biçimde ortaya bir kez daha çıktı. Kürdistan halkının artık, soruna kılıçsız bir şekilde sahip çıkarak, son 70 yılın en özgür ortamını kendi elleriyle geçirdiği de olsa yaratmışı, atılmış ileri bir adımdır. Fakat en büyük güvence ve umut silahlı mücadelenin yaratıcısı ve yüzlerce militanın yaşamına mal olan ortamdır. Piyasaya bazı ucuz kahramanlar çıktı, fakat seçimden sonra kimse onları ortada görmeyecektir. Mücadeleyi sürdürecek ve sürekli gündemde kalacak olan PKK, ERNK ve ARGK örgütleridir.

Diyarbakır'dan yurtsever bir işçi
23.03.1989

YEREL SEÇİM SONUÇLARI VE TÜRK EGEMENLİK SİSTEMİNİN GELECEĞİ

Başlarken 1. sayfada

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle, Türkiye devrimci demokratik hareketini de bir daha belini doğrultamaz bir şekilde ezmayi amaçlayan 12 Eylül rejimi büyük bir tufkılama hareketi başlattı. Cezaevleri devrimciler, ilericiler ve yurtseverlerle doldurulurken, birçoğu da kurşunlandı, idam sehpalarına gönderildi, işkencelerde katledildi. Vahşet akıl almaz boyutlara vardırılarak, bu azma hareketinden sonuç alınmak istendi.

Türkiye ve Kürdistan'da devrimci harekete vurulan darbeler, 12 Eylül askeri faşist cuntasını, bir hayli umutlandırdı. Devrimci hareketlerin bir daha çıkış yapamayacakları sanısına kapılıp, 1983'te rejimi normal gelişme sürecine yönelten faşist rejimin planları, Kürdistan'daki devrimci çıkışta birikte alt-üst oldu. PKK hareketinin kendisini yeniden toparlaması ve devrimci bir hareketi geliştirmek için önemli hazırlıklarını tamamlaması, rejimi büyük bir şok içerisine soktu. PKK hareketinin böylesi bir toparlanmayı göstermesini beklemediklerini, rejimin temsilcileri de açıklamalarında dile getirdiler.

Türkiye devrimci-demokratik hareketinin tasfiyeye uğratılarak, toparlanmasına bile olanak tanınmaması karşısında, benzer bir gelişmenin Kürdistan'da da yaşanacağını rejimin temsilcileri beklemeye başladılar. 1983 yılı ise, tasfiyenin başarıya ulaştığı ve uzun yıller çıkış imkanının bulunamadığı bir dönemin başlangıcı olarak ele alındı. Bu plan Kürdistan'da da tutmuş olsaydı, 12 Eylül faşist rejimi amacına ulaşmış olacaktı. Dolayısıyla da uzun yıllar toplumun başına bela bir azgın faşist rejim olarak varlığını devam ettirecekti.

1983 yılının rejimin şok altında kalmasıyla geride bırakılması, 12 Eylül faşist rejimin çöküşünün hızlanmasının önünü de açtı. Rejim, şiddet uygulayarak sürdürdüğü uygulamalarını adım adım yürütemez hale geldi. Ağır baskı koşulları altında toplumun tepkisizliği yerini tepkiye bıraktı. Faşist rejimin her uygulaması başlangıçta olduğu gibi sessizce kabul etme, yerini kabul etmeme ve tepkiye bıraktı. 12 Eylül faşist rejiminin politikaları bugün her açıdan değerlendiriliyor. Ortaya çıkan sonuç, politikaların ilkas ettiği ve artık şiddet uygulamalarıyla bile yürütülemeyecek bir duruma geldiğidir. Günümüzde bu durum inkar edilmez bir şekilde açığa çıkmıştır.

26 Mart'ta yapılan yerel seçimleri, rejimin durumu açısından değerlendirdiğimizde, ifilası tüm yönleriyle görmemiz mümkün oluyor. Hatta bugün rejimin birçok destekçisi bile, sözkonusu gerçeği teslim etmek zorunda kalıyor; rejimin temsilcilerini uyarıyor ve yeni çarelerin bulunmasını istiyorlar. Eski çarelerde umut kalmadığı için, rejimin yeni çarelerle ömrünü uzatması ışık sık dile getirilmeye başlanıyor. Evet, bugün rejimin gündeminde bulunan önemli bir sorun da budur. Yani, rejimin yeni çareler üretebilecek mi? Diğer bir deyişle, rejim çaresizliğini aşabilecek mi? Bu sorunun cevapları, rejimin yaşayışı, yaşayamacağı konusuna da açıklık getirecektir. Rejim bir 9 yıl daha toplumu eskisi gibi idare edebilir mi? Bu soru da önemlidir. Çünkü; rejim tüm planlarını 2000 yılına göre yapıyor. Bir 9 yıl daha rejimi, bu yıllara kavuşturacaktır.

Bu soruların cevaplarını ararken, rejimin bugün içerisinde bulunduğu durumu gözönünde bulundurmak gerekir. Bunu şunun için söylüyoruz. Rejim bugün çaresizlik batağında, eski yöntemlerle de ömrünü sürdüremeyecek bir durumu yaşıyor. Rejimin kendi içinde bu çaresizliği iyi değerlendirildiğinde esas alternatifin ne olduğu da kendiliğinden ortaya çıkacaktır. Bu bakımdan güncel durumu birçok yönüyle değerlendirmekte büyük yarar vardır. Rejimin durumunu kavramak de bu gerekli.

Mart sonunda yapılan yerel seçimler rejimin durumunu ortaya koyan bir ayna gibidir. Gerek seçim süreci ve gerekse de seçimin sonuçları, rejimin kendi içinde alternatif üretemediğini ortaya koyan önemli gelişmelerdir.

Yerel seçimler ve sonuçları rejimin geleceği açısından büyük bir önem arzetmiştir. Seçim sonuçları, bu yılın sonunda yapılacak Cumhurbaşkanlığı seçimi başta olmak üzere, ANAP iktidarının 1992'lere kadar sürüp süremeyeceğini de ortaya çıkaracaktı. Bu açıdan gerek muhalefet ve gerekse de hükümet yerel seçimlere büyük bir önem verdi. Yerel seçimler, bu nedenlerle genel seçimler düzeyinde önem kazandı.

ANAP'a tepkisi, esasında 12 Eylül faşist rejimine duyduğu tepkinin kendisidir. ANAP, askeri faşist rejimin direktiflerini uygulayan ve askeri kilkde sivil klik arasında bir denge siyaseti yürüten 12 Eylül partisidir. Bu bakımdan, kitlelerin 12 Eylül'e tepkisi ANAP'a oy vermeyerek ortaya çıktı. ANAP'ın oy kaybı, aynı zamanda kitlelerin 12 Eylül faşist rejimine "hayır" demesi anlamına da gelmektedir.

Yerel seçimlerde ANAP'ın büyük oy kaybına karşın, diğer partilerin tek başına çoğunluğu sağlayacak kadar alamadıkları da ortaya çıktı. Bu, kitlelerin sözkonusu partilere de güvenmediklerinin bir işaretidir. Kitleler kötüler arasından birini seçmek zorunda bırakılmalarına rağmen, hiçbirinde de o partiyi iktidara getirecek bir oy vermemiştir.

Partiler arasındaki bu oy dağılımı esasında rejimin kendi içindeki alternatifsizliğinin de bir göstergesidir. Hiçbir Parti 12 Eylül askeri faşist rejiminin programının dışına çıkacak bir güce sahip değildir. Esasında rejim bugün mevcut uygulamaların dışında başka bir yönde bunalımına çare bulamayacak kadar, sıkışık bir durumu yaşıyor. Her ne kadar SHP, yerel seçimlere "Çare var" sloganıyla girdiyse de, bu çaresizliğin açık bir şekilde dışa vurmasını engelleyemedi. SHP'nin getirmek istediği "çare" nedir? Bugünkü Evren-Özal uygulamaları dışında yapabileceği başka bir şey var mı? SHP'nin durumuna baktığımızda çarenin olmadığını görüyoruz. Evren-Özal kliğinde ifadesini bulan ekonomi-politika, SHP hükümetinde Evren-İnönü uygulamalarına dönüşecektir. Yani, bugün hangi parti iktidara gelirse gelsin, 12 Eylül rejiminin bir devamı, bir uygulayıcısı olmaktan kurtulamayacaktır.

Kaldı ki, bugün SHP'nin bir devlet partisi olma niteliği daha da belirginlik kazanmıştır. Halk kitleleri kısmi de olsa insan hakları ve işkence konusunda SHP'den yararlanmak istediler. Kitlelerin talepleri öyle çok ileri düzeyde olan talepler de değildi. Buna rağmen, rejimin temsilcilerinin dayatmalarıyla SHP kendi içindeki bu öğelere karşı tedbir almaya başladı. Bugün çıkarılmak istenen tüzük kurallarıyla SHP, bu tür gelişmelerin önünü tümden tıkamak istiyor. Birçok il ve ilçe örgütünü görevden alan SHP yönetimi, son tüzük kurallarıyla tümüyle bir tasfiyeyi gerçekleştirmeye çalışıyor. Bu şekilde de devletin iyi bir kapsulu olacağını göstermekle kalmıyor; askeri yönetime iyi bir hizmet sunacağını da gösteriyor. Demek ki SHP'nin de durumu ANAP'tan pek de ileri bir konumda değil.

Diğer partilerin durumuna gelince, onlar da farklı bir durumu yaşamıyorlar. DYP, DSP vd. partiler de 12 Eylül rejiminin bugünkü uygulamaları dışında başka bir alternatif sunamıyorlar. Son seçimlerde Demirel'in oylarını çoğaltması, DYP'nin, ANAP'ın yerine sağın yeni büyük partisi olarak gelişme şansını artırdığına bir işarettir. DYP'nin sağın büyük partisi haline gelmesi, ANAP'tan farklı bir ekonomi-politikayı savunduğu ya da uygulamak istediği anlamına gelmiyor. Özal'ın kitleler nezdindeki teşiri, Demirel'in oy toplama şansını yeniden arttırdı. Aynı zamanda 12 Eylül rejimi de Demirel'e eskisi gibi bakmıyor. Bu da Demirel'in yeniden sağın liderliğini ele geçirme şansını yükseltti.

Partilerin birbirinden farkları yoksa, aralarındaki çelişkiler ne oluyor diye sorulabilir. Aslında bu, "ben daha iyi uşağım" demek anlamına geliyor. "Bugünkü mevcut politikayı ben daha iyi yürütürüm" diyerek, 12 Eylül rejimi ve tekel temsilcilerinden icazet almak istiyorlar. Bu nedenle bu güçleri, öyle birçok ülkede görüldüğü gibi, birbirlerine muhalif gruplar kategorisine koymak gerekir. Bu

Yerel seçim sonuçları açıklandığında, ANAP'ın büyük bir oy kaybına uğradığı açığa çıktı. Birinci Parti konumunda olan ANAP, SHP, DSP'nin ardından üçüncü parti hâline geldi. Seçimlerde ANAP'ın oy kaybedeceği baştan beri bilinen bir durumdu. Ancak oy kaybının bu derece yüksek olacağı tahmin edilmiyordu. ANAP oylarının 2 yıl içerisinde %45'ten %21,75 gibi bir oranda düşmesi, 12 Eylül faşist rejiminin çöküşünün de ne kadar hızlı olduğuna bir işarettir.

ANAP, 12 Eylül faşist rejimi ardından kurulan 3. partiydi. Bu partilerin ilk ikisi, (MDP, HP) önceki seçimlerde eriyip gitmişlerdi. ANAP'ın hükümette bulunması ve Özal'ın askeri rejimin iyi bir uygulayıcısı olması bu süreci geciktirdi. Bunun yanısıra, alternatifin olmaması da bu sonucun ortaya çıkmasında önemli bir yer tutuyordu. Bu alternatif yokluğu ham burjuva kitleler içerisinde ve hem de devrimci-demokratik hareket açısından böyleydi. Bu durumda da ANAP, 12 Eylül rejiminin bir uygulayıcısı olarak, hükümet etme şansını sürdürdü.

12 Eylül rejiminin uygulamalarının kitlelerde oluşturduğu tepkinin açıktan kendisini göstermeye başlaması, 12 Eylül'ün bu son partisinin de erimesine yol açtı. ANAP'ın oy kaybı, diğer muhalefet partilerinin kitlelere bir alternatif olarak kendilerini göstermelerinden kaynaklanmıyor. Tam tersine bu partiler, herhangi bir alternatif oluşturmayacak kadar geri bir konumu yaşıyorlar. Bu açıdan, kitlelerin ANAP'a tepkisi bu partilerin kitlelere daha uygun bir program sunduğunu anlamına gelmiyor. Kitlelerin temel tepkisi, ANAP'ın 12 Eylül faşist rejiminin bir uzantısı olmasıdır. ANAP'ın bu yönüyle kitlelerin tepkisini çekmesi, bu partilerin de 12 Eylül rejiminin bir uzantısı olmalarından kaynaklanmaktadır.

Bu bakımdan, 12 Eylül rejiminin bugünkü uygulamaları dışında başka bir alternatif sunamıyorlar. Son seçimlerde Demirel'in oylarını çoğaltması, DYP'nin, ANAP'ın yerine sağın yeni büyük partisi olarak gelişme şansını arttırdığına bir işarettir. DYP'nin sağın büyük partisi haline gelmesi, ANAP'tan farklı bir ekonomi-politikayı savunduğu ya da uygulamak istediği anlamına gelmiyor. Özal'ın kitleler nezdindeki teşiri, Demirel'in oy toplama şansını yeniden arttırdı. Aynı zamanda 12 Eylül rejimi de Demirel'e eskisi gibi bakmıyor. Bu da Demirel'in yeniden sağın liderliğini ele geçirme şansını yükseltti.

Partilerin birbirinden farkları yoksa, aralarındaki çelişkiler ne oluyor diye sorulabilir. Aslında bu, "ben daha iyi uşağım" demek anlamına geliyor. "Bugünkü mevcut politikayı ben daha iyi yürütürüm" diyerek, 12 Eylül rejimi ve tekel temsilcilerinden icazet almak istiyorlar. Bu nedenle bu güçleri, öyle birçok ülkede görüldüğü gibi, birbirlerine muhalif gruplar kategorisine koymak gerekir. Bu *düzen içerisinde bir yer açılarak, kurulan bu şebekenin bütün çıkarlarını altüst edecek bir gelişmeyi önleme görevi verilmiştir. Bu görev gereği, DYP sağdan, SHP-DSP ise soldan, kurulan şebekenin çıkarlarını altüst edecek gelişmeleri önlemekle yükümlüdürler. Özellikle de SHP ve DSP olası bir radikal muhalefeti önleme, bunu kendi içlerinde sritma, bunu başaramazlarsa da devlete ihbar etmekle görevlendirilmişlerdir. Hükümet, birisinden diğerine devredilse bile düzenin sarsılmasi sürda kalsın, taze bir kanla birez daha ileri götürülmek, ömrü uzatılmak istenir."*

Mevcut güçler arasındaki çelişkiyse, soygundan daha fazla pay alma mücadelesidir. Bunlar arasında böylesi bir çatışmanın varlığı çok açıktır. Bu bakımdan hükümet içinde olsun, MİT içinde olsun ve diğer kurumlarda olsun bu tür çelişkiler sık sık gündeme gelmektedir. Bugün devlete egaman olan, bir şebekedir. Devlet bu şebekenin çıkarları temelinde yöntendirilmektedir. İşte, sözkonusu çevrelerin çatışması da, bu çıkar kavgasından daha fazla pay kapma savaşıdır. Bu tür çelişkiler, bir Semiler-Kaya Erdem örneğinde görüldüğü gibi hükümeti de sarsacak duruma gelebiliyor. Yine, eski MHP kaynaklı çevrelerin mafiyevari vuruşmaları da bunlar arasındaki çelişkilerin düzeyini gösteriyor.

Turgut Özal bile seçimlerden bir gün önce yaptığı konuşmada kendisine sulkast düzenleyenlerin "karanlık çevreler" olduğunu söyleyerek, bu çelişkileri yanaltmak durumunda kaldı. Bir anlamda Özal, hizmetine koştuğu bir grup şebekenin çıkarını daha az temsil ettiği kesimi tarafından vuruldu. Yıllardır beslediği canavar, onu da yemeye kalktı.

Bugün devlete hakim olan böyle bir çevredir. Görünürdeki partilerse, bu şebekenin çıkarlarını en iyi bir şekilde korumakla görevlidirler. Bir sürü hayali ihracatı, kaçakçılık ve yeraltı dünyasının sanığı elini-kolunu sallayarak serbestçe dolaşabilmektedir. Mahkemeye çıkarılanlarsa ilk celsede dışarı salıverilmektedir. Horzum olayı, bu bakımdan ilginçtir. Milyarlık vurguna rağmen, hakkında hiçbir işlem yapılmadı, mahkemedeyse göstermelik olmaktan uzak değildi.

Bu çevreler, mevcut devlet gücü varlasıyla büyük vurgunlar vururken, diğer yandan halk kitleleri elinde olanlar daha büyük vurgunlarla gaspedilmektedir. Bu paylaşıma katılan güçler de kendi güçleri oranında bir pay almaktadırlar. Şimdi, bunların hangisi daha etkili, hangisi daha fazla sömürüyor, hangisi resmi kanun güçleri arasındadır, hangisi dışındadır? Bu konularda pek bir şey söylenmese de, aralarında bir çatışmanın var olduğu açık bir durumdur. *"Güçlerin kendi aralarında ne tür bir güç odağı oldukların, teratlaşlarının kimler olduğunu söyleyemezsek de; genel olarak aralarındaki uzlaşmanın büyük bir kapışma ile yürüyeceği açık olan bir durumdur. Gaspın, talanın olduğu her yerde, bunu paylaşmak isteyenler ancak güçleri oranında pay alabilirler. Bu dönemde en güçlüsü ordu odağıdır için, en büyük paya da ordu sahip çıkmaktadır. Yine, holdinsler güçlü oldukları için, rejimden en büyük çıkarı sağlamışlardır. Uluslararası tekeller etkileyici oldukları için Türkiye pazarından önemli bir pay kapmışlardır." (PKK Genel Sekreteri Abdullah Öcalan, Ocak Çözümleri-1989)*

İşte, mevcut partiler arasındaki

Bunların alternatifliği düzeni aşacak, onu bozacak bir alternatiflik değildir. Bilakis, bunlara da partiler, en başta Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ve Türkiye'deki sınıf mücadelesinin ezilmesi konusunda görüş birliği içerisindedirler.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın yoldaş, 1989 Ocak Çözümleneleri'nde bu konuda şunları belirtiyor: *"...Özellikle, bulanık suda balık avlamak kabilinden, bunların bir bardak suda fırtına koparmalarının bir hükümet-muhalefet çelişkisi olarak görmemek gerekir. Muhalefet, devletin icazetiyle vardır. Bazı bilimsel araştırmalar daha açık bir şekilde gösteriyor ki, Türkiye'nin yönetici gücü ne parlamento, ne hükümet, ne Evren ve ne de Özal'dır. Bunlar, mevcut politikanın uygulayıcısıdırlar. Bunların dışında çıkarları planlayan gruplar vardır. Bu çevre içerisinde Genel Kurmaylığın yeri ağırlıktadır. Genel Kurmaylığın da dayandığı çevreler vardır. Bu çevreler içerisinde, çeşitli şahıslardan tutalım da çeşitli kurumlara kadar, birçok unsur vardır. Yine, bunların içerisinde MİT'in bir hayli etkili olduğunu da belirtebilirsiz. Bunların yanısıra, ABD-Brüksel çevresiyle, Ortadoğu'nun bazı gerici rejimleri de bir hayli etkilidir. Parlamento ise bu aydın örtülmesinde bir asma yaprağı rolündedir...."*

Demek ki, Türkiye'de rejimin işleyişini daha gerçekçi bir bakışla görmek gerekiyor. "Her şey Evren-Özal'dır. İşte muhalefet de vardır..." dememek gerekir. Yine, bir SHP, DYP'de tamamen bu odaklarını nüfuzu altındadır.

savaşın da özünü bu oluşturuyor. Bu nedenle, sözkonusu şebeke için önemli bir plan izlimlerden ziyade, çıkarlarını en iyi bir şekilde temsil edilecaği kişileri hükümete getirmektir. Gelenin bu çalışmanın bir parçası olarak hükümet edeceği açık olan bir durumdur. Geçtiğimiz günlerde Türkiye'ye gelen Japon heyetine yapılan açıklamalar bu çerçeği bir kez daha ispat eden bir durum oldu. Başbakan Özal yaptığı açıklamada, Japon işadamları heyetine, 1992'ye kadar iktidarda olduklarını, gitseler bile yerlerine yine sağ bir iktidarın

geleceğini ve bunların da mevcut ekonomi-politikanın dışına çıkmayacaklarını söyleyerek, güvence vermeye çalıştı. Aynı yönlü bir açıklamayı Hükümet, yerel seçimlerin ardından yaptı.

Bu gelişmeler çerçevesinde mevcut partilerin bundan sonraki şansları ne olacaktır? ANAP'ın oy kaybının devam edeceği yaygın olarak ortaya çıkan bir durum. Eski Maliye Bakanlarından Ziya Müezzinoğlu ANAP'in içte ve dışta desteğini yitirmeye başladığını açıkladığı Ekonomik Panorama'daki röportajında şunları söylüyor: *"87 seçimlerinden sonra TÜSİAD ve Odalar Birliği çevrelerinde toplanan iş çevreleri, özel ile birlikte mi, Özal'la mı, konusunu tartışıhlar. Şimdi yerel seçimlerden sonra bu kesimde yeni sesilerin çıktığını görüyoruz.*

Bir süreden beri IMF'nin, Dünya Bankası'nın ve OECD'nin Türkiye'deki gelişmeleri kaygı ile izledikleri görülüyordu. Bütün bunlara rağmen hala kendi modellerini uygulayan Özal'a sempatilerini sürdürmeye çalışıyorlardı. Ve bazen de destekliyorlardı. Fakat bu yeni durum ortaya çıktıktan sonra onlar da artık Türkiye'deki gerçeği yeniden değerlendirmek durumunda kalacaklardır." Aslında bunun işaretleri şimdiden de görülmekteydi. Özal'ın alternatifi önce kendi partisi içinde hazırlanmaya çalışıldı. Yerel seçim öncesi İstanbul Belediye Başkanı olan Bedrettin Dalan'ın kendisini partiler üstü ilan etmesi, kendisini bir alternatif olarak gösterme çabasıydı.

Basında, ABD ve hatta Avrupa'nın da yıpranan Özal imajına karşı Dalan'ı tercih etikleri uzun uzun yazıldı. Basın, kısa bir süre içerisinde bir Dalan imajı yaratarak, seçimi kazanmasının kesin olduğunu yazdı. Ancak, Dalan'ın Belediye Başkanı bile seçilememesi, böyle bir planın şimdilik rafa kaldırılmasına yol açtı. Oysa yapılan plana göre, yerel seçimde ANAP oy kaybedecek, DYP de başarı gösteremeyecek ve böylece Dalan, Aydın Menderes gibi isimlerin kuracağı yeni partiye yol açılacaktı.

Bugün koşullar değiştiğinden, bu alternatif de şimdilik uygulanma şansını yitirdi. Gerek seçimin hemen ardından ve gerekse de bugünlerde DYP ve Demirel üzerinde alternatif oluşturma çabaları yoğunlaşmış durumda. ABD özel temsilcileri ardından, Thatcher'ın özel temsilcisi de Demirel'le bir görüşme yaptı. Yine içerde de Demirel'i yeniden hükümet alternatifi olarak öne çıkarma girişimleri yoğunlaşmış durumda. Bu gelişmeler, Özal'ın imajının artık iyice yıprandığını, ANAP'ın güç kaybının devam edeceğini ve bunun yerine sağda Demirel'e yeniden şans tanındığını gösteriyor.

SHP'de soldan alternatif bir güç olarak gelişmelere yapıştırılmak istenliyor. SHP, içerisindeki ilerici kesimleri daha da tasfiye ederek, düzenin iyi bir tamamlayıcısı olarak iktidara yürümek istiyor. Yine, DSP ile bir birliğe de götürülmek isteniyor. Böylece rejim eskisi gibi yeniden, AP ve CHP'nin devamları olan DYP ve SHP'ye teslim edilmeye hazırlanıyor.

AP ve CHP'nin devamı olan, DYP olsun, SHP-DSP olsun, daha önce denenmiş olan güçlerdir. Bunların rejimi nasıl bir bunalımla karşı karşıya getirdikleri hatırlardadır. Bugün de Evren-Özal ittifakının bunalımı çıkılmaz bir durumdadır. Rejimin kendi içinde bile alternatif üretemeyecek kadar zayıf olması, çöküşün, ilişkin ne kadar ağır olduğuna da işaretir. Böylesine derin bir bunalımı yaşayan rejimin geleceği ne olacak? Sözkonusu güçler, bunalımın daha da ağırlaşmasının önüne geçebilecekler mi? Bu imkansız görünüyor. Hükümete gelmek için uğraşan partilerin elinde 9 yıldır uygulanan ekonomi-politika dışında başvuracakları başka bir araç da yok. O halde sonuç değişmeyecektir.

Bugün rejimin geleceğini belirleyen iki güç var. Bunların başında gelen, Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesidir. İkinci güç ise, Türkiye devrimci-demokratik hareketidir. Rejimin daha ne kadar yaşayacağına karar verecek olan güçler bunlardır. Bunun dışında kalan ve rejimin ömrünü uzatmaya çalışan girişimler, sonuç vermeyecek çabalardır. Ancak, bahsettiğimiz iki güç, siyasal mücadele alanına kendi alternatiflerini sokamazlarsa rejim mevcut ekonomi-politikasını daha uzun yıllar yürütme şansına sahip olur.

12 Eylül faşist rejiminin ekonomik, askeri ve diplomatik alanda ulaştığı aşama, bir tıkanma noktasıdır. Bunları da tek tek incelemek istiyoruz.

24 Ocak kararlarıyla uygulamaya konulan ekonomi-politika, bir iflas noktasına gelip dayanmıştır. 24 Ocak kararlarının sonuçları bugün daha net bir şekilde ortaya çıkmıştır. 12 Eylül rejiminin iç tüketimi kısarak, ihracatı artırma çabaları da beklenen sonucu vermedi. Dışta bazı ülkelerin sahip durumundan yararlanarak yürütebildiği ihracatı, bugün büyük düşme eğilimi göstermiştir. İç ve dış borcun miktarındaki büyüme, yüksek rakamlara ulaşmıştır. Rejimin kısa bir sürede birakarım bu borçları, faizlerini bile ödemesi olanaklı görünmüyor. İç yatırımdaki daralma, halkla durgunluk ağırlığını duyurmaya başladı. Emisyon hacminin giderek yükselmesi, enflasyonu körükleyen bir öge olarak varlığını devam ettirmektedir.

Hükümetin başı Özal sürekli bir biçimde *"çağ atlıyoruz"* diyerek, ekonomik bunalımı gözardı etmeye çalışıyor. Enflasyonu hızlı kalkınmaya bağlayarak, oluşturulan soygun düzeninde şebekelerin vurgunlarını gizlemek istiyor. Halk kitlelerine, yoksulluğun, pahalılığın kaynağı enflasyondur, diyen Özal, kitleleri aldatmak için oyunlara başvuruyor. Ne türden oyunlara başvurulursa başvurulsun rejimin yaşadığı ekonomik bunalımı gizlemek mümkün değildir. Ekonomik Panorama adlı dergide yazan, Doç. T. Güngör Uras Türkiye'nin ekonomik durumuna ilişkin olarak şunları yazıyor: *"Gerçek şu ki, yazı da çıksa, biz kaybedeceğiz... Yazı da çıksa, biz kaybedeceğiz...*

Yazı çıkınca ne olur? Tura çıkınca ne olur? Belli değil. Türkiye'nin geleceği ne olacak? Belli değil.

Ama belli olan şeyler var.

Yazı da çıksa tura da çıksa şunlar mutlaka olacak:

- *1989 yılı kaybedilmiş bir yıl olacak.*
- *Ekonomideki durgunluk giderek artacak, birçok firma kendisini toparlayamayacak.*
- *Enflasyon kontrol altına alınamayacak.*
- *Sanayide, yatırımlarda ve üretimde gerileme görülecek."* (sayı 13)

Bu durumda rejimin ekonomik çıkmazının ağırlaşacağı ve bunun giderek, diğer alanlara fazla bir şekilde yansıyacağı açık olan bir durum. Bu konuda PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş, 1989 Ocak Çözümlemelerinde şöyle diyor: *"Her bakımdan güç kaybı sürecine giren rejim, başta ekonomik kriz olmak üzere, giderek manevi, sosyal ve kültürel alanlarda büyük bir bunalım yaşayacak, siyasal düzeydeyse düzen içi kuvvetlerin birbirlerine tahammül etmeleri zorlaşacak, hatta rejimin birlikte yürümeye çalışan sivil ve asker kitleleri bile önümüzdeki süreçte daha fazla çekişecekleridir. Cumhurbaşkanlığı seçimi bu konuda somut gerçekliği açığa çıkarmada iyi bir vesile olacaktır. Rejim yaşadığı derin bunalımlar nedeniyle sürekli bir şekilde güç kaybına uğramaktadır. Mevcut karşı-devrimci süreç devam ettiği için de yeni bir karşı darbeye girişmesi de bu nedenle anlamsızdır.*

Düzen içinden bir alternatif olmadığından, rejimin güç kaybetmesi sürekli bir şekilde devam edecektir. Bunları, sadece bugün varolanı, yeni günceli korumaya çalışacaklardır. Bunu sürdürmek için 50 milyar dolara tırmanan dış borçla, 20 trilyona ulaşan iç borç yetmediğine göre, bu rejimin durumunun ne olduğu kendiliğinden anlaşılmaktadır. Bunların yanısıra, yüzde yüze varan enflasyon, hergün artan hayat pahalılığı, sanayi üretim ve yatırımının büyük ölçeklerde durması, yoksulukların tüm ekonominin içine sızması, bu rejimin tükendiğini gösterir. Böylesi bir rejimin her gün kuvvet kaybetmekten başka bir durumu yaşamadığını söylemek de fazla abartma olamayaz.

Rejime vurulmak istenen bazı yumaklar, belli bazı delikleri kapatabilir ama, bu asla sağlam bir elbise olmayacaktır. Rejim böylesi bir süreçe, 1987'lerde girmiştir. Bu bunalım, 1988 yılında daha da ağırlaşmış, bu yıl ve 1990'da daha da derinleşecektir. Karşı-devrimin o çok arzu ettiği istikrarı yaşaması mümkün değildir. Buna karşı, giderek her alanda derinleşen istikrarsızlık, toplumun bütün kesimlerini şimdiden etkisi altına almıştır."

Rejimin eskisi gibi, ihracatı arttırarak bunalımını kısmen de olsa hafifletmesinin olanakları mevcut değil. Dış politikada içerisine girdiği çözümsüzlük bu durumu da etkiliyor. İran-Irak savaşının durmasıyla birlikte, her iki ülkeye de açılmış büyük bir pazar gözüyle bakan faşist rejimin bu beklentileri de gerçekleşmedi.

İran'la aralarında son aylar içerisinde yoğunlaşan çelişkiler, faşist rejimin bu pazara girişini de zora soktu. Irak'la da benzer bir durumu yaşaması, kapitalizmine nefes aldırma çabasını zayıflattı. Bu nedenle önümüzdeki süreç, ekonomik çöküşün daha da derinleşerek sürdüğü bir dönem olacaktır.

Faşist Türk rejimi dış politikada klasik yaklaşımını daha uzun bir müddet sürdürme olanağına sahip değil. Her ne kadar bugün SSCB'den AET'ye, ABD'den Ortadoğu ülkelerine kadar geniş bir alanda manevra yapıyorsa da, bu olanağı da tıkanmaya karşı karşıya bulunuyor.

ABD emperyalizmiyle daha da sıkılaşan ilişkisi, özellikle Kürdistan'ın diğer parçaları üzerinde de hakim olma isteği TC'yi bölgede yalnızlığa doğru götürecektir. Giderek tek dayanağı ABD olacak, bunun da gelişmesiyle daha da yalnızlığa itilecektir. Bir İran'la islam temelinde yürütmek istediği ilişki tikandı, Yunanistan'la "Davos Ruhu" adıyla başlatılan yakınlaşma da sonuç vermedi. Benzer tıkanıklıklar, diğer ülkelere karşı yürüttüğü politikalarda da önümüzdeki günlerde daha açık bir şekilde ortaya çıkacaktır.

Rejim, askeri alandaysa Kürdistan'da yürüttüğü savaşta tam bir çıkmaz içerisinde bulunuyor. Yüzbinlerce sayılık ordusu, özel tim ve köy korucuları gerilla savaşı karşısında tutunamamakta, rejimin askeri başarısızlığı kaçınılmaz olmaktadır. Özel savaşın her türlü yöntemini uygulayan 12 Eylül faşist Türk cuntasının temsilcileri, bunda da başarılı olamamakta, çöküntülerini önleyememektedirler.

Ordüyü modernize etmek için milyarlarca lira harcamakta, bu da ekonomiye ağır yükler bindirmektedir. Zaten büyük bir bunalım içerisinde olan ekonomik yapı, bu ek yükle daha da zayıflamakta ve derin krizlere doğru gitmektedir. Özel savaşı beslemek için, fazladan bastan milyarlarca lira, enflasyonu körüklemekte, bu da mevcut ekonomik durumda yeni gedıklerin ortaya çıkmasına yol açmaktadır.

Hangi yönden bakılırsa bakılsın, rejimin yaşadığı çözümsüzlük açık olan bir durum. Her alanda yaşanan kriz ve çözümsüzlük rejimi iflas noktasına getirmiştir. Nitekim rejimin birçok destekçisi de bunu ifade etmek zorunda kalıyor. Ekonomik Panorama'da Mustafa Sönmez şöyle yazıyor: *"Politik ve ekonomik yasaklamalar üzerine kurulu '24 Ocak-12 Eylül modeli' her yönü ile bir iflasa uğrarken, bu modelin çalışma düzeninin ayakta kalması beklenemezdi. Beklenen oldu... Ruzgar ekenler şimdi sokaklarda fırtına biçiyorlar. Umalım ki, işçilerin çağdaş yaşama yaraşır ücretleri ve demokratik hakları verilsin ve 'bir tatsızlık çıkmasın.' Çünkü bu koşullarda çıkacak tatsızlığın kimin zararına olacağı hiç belli olmaz."* (Ekonomik Panorama, sayı 16)

Son işçi hareketlerinin yaygınlaşması, Türkiye'de de devrimci-demokratik mücadelenin gelişimi için koşulları elverişli bir durumu getirmiştir. İşçi eylemlerindeki yükseliş, 12 Eylül rejiminin iflasını getirmekte kalmıyor, gerçek alternatifin ne olduğunu da gösteriyor. Düzen kendi içinde, burjuva klikler arasında bir alternatif üretmezse de, işçi sınıfı, emekçi kitlelerin gerçek alternatifini ortaya çıkarmıştır. *"O halde, gerçek alternatif düzenin dışında ve çıkarları bu düzenle karşıt olan, baskı ve sömürüyü en fazla yaşayan, emeği ile geçinen emekçilerin objektif gerçekliğine dayalı olarak ortaya çıkabilir. Bu objektif gerçekliği temsil edenlerin çıkarları hiç bir dönemde, bugün olduğu kadar devletle çatışır hale gelmemiştir. Bugün çok geniş bir objektif temel mevcuttur. Bu durum, tarihinde ilk defa halka devlete ve çıkarları devletle birleşen güçlere karşı dikilme ve kendi eylemini düzenleme şansı yaratıyor."* (PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN, 1989-Ocak Çözümlemeleri)

Bugün gelişme gösteren ve her gün onbinlerce işçinin katılımıyla süren eylemler, gerçek alternatifin ağırlığını hissettirmeye başladığına da işaretler. Yukarıda yaptığımız alıntıda da görüldüğü gibi, bugünkü işçi ve öğrenci eylemliliği, halk kitlelerinin muhalefetinin gelişme koşullarının büyük oranda ortaya çıktığını göstermektedir. Bu temelde devrimci-demokratik hareket gelişebilecektir.

12 Eylül faşist rejimi, yükselen işçi hareketinin yaratacağı gelişmeleri önlemek için, sımdiden tasfiyeci solu legalleştirmenin yoğun çabası içerisinde bulunuyor. TKP'ye ei atarak legalleştirmeye yönelirken, tasfiyeci solu da benzer bir sürecin içerisine sokmaya çalışıyor. Benzer bir girişimi Kürdistan'da da yürütüyor. Sahte Kürtçü çevrelere ei atıyor, bunları bir alternatif gibi geliştirmeye çalışıyor.

Kürdistan'da Partimiz PKK ön derliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelesinin oluşturulmak istenen tüm engelleri aşarak ilerlemesi, Türkiye'deki devrimci-demokratik hareketin gelişmesi için de önemli bir zemin sunuyor. Bunun sonucudur ki, bugün faşist rejim tıkanıklığını aşamamakta, en güçsüz dönemini yaşamaktadır. Yine bu mücadeleden büyük bir cesaret alan Türkiye işçi ve öğrencilerinin eylemliliği de yoğun olarak gelişme göstermeye başladı. Türkiye'de gelişen işçi ve öğrenci eylemliliğinde PKK'nin oynadığı rol, bu anlamda büyüktür. PKK sadece Kürdistan'da mücadeleyi geliştirmekle kalmamış, Türkiye devrimci-demokratik hareketinin çıkış yapabilmesi için de önemli bir zemin hazırlamıştır. Bu temelde Türkiye'de de devrimci mücadelenin geliştirilmesi için önemli bir imkan ortaya çıkmıştır.

Bu değerlendirmelerden sonra, rejimin geleceğinin nasıl olacağı konusunda sonuç olarak birkaç şey daha söylemek istiyoruz. Rejimin, her gün daha fazla güç kaybettiği ve kendisini uzun süre ayakta tutma gücüne sahip olmadığı bilinen bir durum. 12 Eylül rejimi, bugün ekonomik, siyasi, sosyal, askeri ve kültürel politikası yönünden tam bir çöküş içerisinde. Mevcut politikasını daha fazla yürütme şansına sahip olmadığı gibi, bu politika dışında bir alternatif bulması da mümkün değil. Rejimin yaşadığı bu derin çelişki, onu günden güne fükenişe ve güç kaybına götüren bir çelişkidir de. Yapabileceği, eski politikasını devam ettirmek, sömürü ve baskıyı daha azgınca yürütmektir. Yine, fon adı altında toplumdan alabildiğine vurgun vurup kitleleri yoksullaştırırken, bunları satın almak için de büyük miktarda parayı dağıtacak, rejimini böyle sürdürmeye çalışacaktır. Yeni gelecek hükümetler de bu politikayı değiştirme gücüne gösteremeyeceklerdir.

Gündemde olan erken bir genel seçim ve Cumhurbaşkanlığı seçimi, rejimin kendi içindeki çatışmalarını arttıracaktır. Bu her iki seçimi de rejimin krizsiz aşması pek mümkün görülmüyor.

Buna karşın, halk muhalefetindeki gelişme önümüzdeki dönemde de devam edecektir. Bu muhalefeti SHP'ye yamama çabaları da başarılı olamayacaktır. Halk kitleleri kendi gerçek alternatifleri olan devrim doğrultusunda yürümeyi sürdüreceklerdir. Bu da rejimin çöküşünün hızlanmasına yol açacaktır. Kürdistan'daki genişlemenin Türkiye'deki bir devrimci çıkışla desteklenmesi, faşist rejimi daha erkenden mezara gömecektir.

PARTİ YAŞAMI - PARTİ MÜCADELESİ

Ali Musa Top, Celal Çetinkaya, Kemal Kurt

MUNZUR SUSMUYOR... SUSMAYACAK!..

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

Caddede ilerlerken yolun üst tarafındaki bir kaya gözüme ilişti. Hızla kayanın arkasına geçerek geri çekilmekte olan arkadaşları da buraya çağırdım. Amacım, bir savunma grubunun oluşturulmasıydı. Ancak caddenin ortasında yoğun ateşe tutulmuş olan dört kişilik arkadaş grubundan sadece B-7'li C... arkadaş sesimi duyarak bana doğru geldi. Diğer arkadaşlar silah seslerinden onları çağırdığımı duymadılar ve daha geri çekildiler. Yanıma gelme esnasında C... arkadaşın alnını bir kurşun sıyırdı, iki kurşun da çantasını deldi. Bereket ki çantasındaki roketler isabet almadı. C. arkadaş bu ciddi tehlikeyi atlatarak yanıma ulaştı ve hemen ağır B-7 roket çantasını çıkararak yuvarlanarak bana gösterdi.

«Heval bak hala burnum yerinde mi, çok ağrıyor.»

Yüzüne yakından baktım ve hafif bir sıyrık aldığını görünce çok sevindim. Ve gülerek:

«Yok bir şey olmamış, burnun yerinde» dedim.

Çatışma tüm şiddetiyle devam ediyordu C... arkadaş, B-7'yi eline alarak çantadan roket çıkarmamı istedi. Roketi çok sakin bir biçimde yerleştirerek atış pozisyonuna geçti.

İlk B-Seven roketi karşımızdaki tepeyi hedef alarak bir düşman mevzisini dağıttı. B-7 atışıyle diğer düşman mevzileri de susmuştu. Beş dakikalık bir sessizlikten sonra mevzilendiğimiz yeri yoğun bir biçimde taramaya başladılar. Savunma için çok elverişli olan mevzimizi etkisiz kılmak isteyen düşman askerleri ateş etmeye devam ediyordu. Biz de ikinci roketi hazırlamıştık. Roketi ateşlemeden önce:

«Yaşasın gerilla savaşımız!

Biji Serok APO!

Biji PKK!» sloganlarını haykırarak ikinci roketi de düşman mevzisine doğru fırlattık. Roket hedefin 5-10 santim uzağından köyün içinde mevzilenen düşman askerlerinin üstünden geçerek ilerde patladı. Düşman mevzileri yine susmuştu. Ancak mezarlık tarafından tek tek silah sesleri geliyordu. Çünkü B-7 atışlarından sonra düşman mevzileri susturulmuş ve ortalık sessizliğe gömülmüştü.

Bir iş için geride kalmış olan Musa, B... ve A... arkadaşlar da silah seslerini duyar duymaz koşarak çatışma yerine gelmişlerdi. Musa arkadaş çatışmayı yürüten arkadaşları korumak için geri çekilen arkadaşları toparlamış ve ikinci bir savunma hattı oluşturarak çatışmayı üst tarafımızda sürdürüyordu.

Bir saat kadar süren çatışmadan sonra düşman mevzileri susturulmuş ve karanlık da çökmüştü. Geri çekilme emrini aldık. Önce ön hatta mevzilenen arkadaşlar geri çekildi. Daha sonra tüm birliğimiz belirlenen noktada bir araya geldi ve sayım yapıldı. Ulaş ve Haydar arkadaşlar dışında birliğin tüm üyeleri gelmişti. Bir süre sessizlik içinde arkadaşları bekledik. Hiçbirimiz onların şehit düştüğüne inanmıyor ve bu inançla her an gelebileceklerini bekliyorduk. Çatışmanın ilk başladığı dakikalar gözlerimizin önünde canlanıyor ve yoğun bir ateş hattı altında düşman mevzilerinin üzerine doğru ilerleyişlerini görüyor, haykırdıkları sloganlar kulaklarımızda çınlıyordu. Bu kadar büyük cesarete ve yüreğe sahip olan yoldaşlarımızın şehit düştüklerine inanmak çok zordu. Bunu düşünmek bile istemiyorduk. Allâhı dereye doğru kayıp kurtulduklarını düşünerek rahatlıyorduk. Ama ses seda yoktu. Ve sessizlik devam ediyordu.

Uzun süre silah sesleriyle çınlayan vadiye karanlık çöreklenmüştü. Şimdi silah seslerinin yerine doğa konuşuyordu. Gökyüzünü kaplayan bulutlar catırdak vadiyi korkunç bir sese boğuyor, Ağbanoa suyu delicesine çağlayarak akıyordu. Bütün bu sesler sessiz bekleyişi daha da katlanamaz kılıyordu. Ancak birliğimiz büyük bir umutla bekleyişe devam ediyordu. Gecenin zifiri karanlığı, çakan simşekler ve çağlayan su acı bir haberi verircesine her tarafı sese boğuyor ve bunu inatla sürdürüyordu. Çok geçmeden gökyüzü içini boşalttı. Ve şiddetli bir yağmur yağmaya başladı. Yağmurun yağmaya başlamasıyla yoldaşlarımızı beklemenin imkansızlaştı. Vedi boyunca yol aldık.

Uzun ve yorucu bir yürüyüşten sonra bir köye uğradık. Köylüler çatışma alarmından geldiğimizi anlamışlardı. Büyük bir ilgiyle karşılandık. Hemen hafif yara alan arkadaşlarımızın yaraları sarıldı. Köylüler büyük bir merak ve ilgiyle çatışma hakkında sorular soruyorlardı. Hele Ulaş arkadaşı çok iyi tanıyorlardı. Ancak kesin bir şey bilmediğimiz için cevapsız bıraktık. Erzak vb. ihtiyaçlarımızı alarak köyden ayrıldık. Attığımız her adımda çevremizi dinliyor ve sürekli «bekleyin heval geliyoruz» diyen bir ses kulaklarımızda çınlıyordu. Bu ses adımlarımızı daha da ağırlaştırıyor, her an Ulaş ve Haydar yoldaşlarla karşılaşacağız umudunu içimizde taşıyarak ilerliyorduk.

Sabaha doğru stratejik bir yere ulaştık ve konumlandık. Şafak söktü, ancak hava bulutlu ve dağlar sisle kaplıydı. Yeni bir günün başlangıcında doğa yasa bürünmüş bir tablo çiziyordu. Ancak içimizdeki umudu kıramıyordu. Tüm birlik üyeleri suskun ve düşünceliydi. Öyle anlar oluyordu ki tek bir «çıt» ve hareket yok gibiydi. Herkes yolu gözlüyordu. Bazen bir arkadaş bu sessizliği bozarak çatışma anında ortaya çıkan hata ve eksikliklerden söz açıyor ve biz de bundan hareketle bazı sonuçlara ulaşmaya çalışıyorduk. Arkadaşların şehit düştüklerine inanmıyorduk. Çünkü bulundukları noktada hava kararıncaya kadar çatışma sürmüştü. Bundan hareketle karanlıktan yararlanarak kurtulduklarına dair düşünce hakim hale geliyordu.

Kesinlik vermeyen bu düşünceler içinde zaman bir türlü geçmek bilmiyordu. O anda haber almak da çok zordu. Haber almanın tek kaynağı TRT idi. Saat 23.00. Nöbetçiler dışında tüm birliğimiz radyonun etrafında çember oluşturmuş, adeta nefes almadan haber bültenlerini dinliyordu. Radyo düşman kayıplarını büyük bir özenle gizlerken, iki yoldaşımızın ölü olarak ele geçtiğini bildiriyordu. Haber üzerine mevcut sessizlik daha da derinleşti. Ama her arkadaş içinde aynı duygu ve düşünceyi paylaşıyordu. Ve şu cümleleri derinden içine işliyordu:

«Sizler bugünden itibaren bedenen aramızdan ayrılmış bulunuyorsunuz. Ancak ruhunuz ebedi yaşayacak ve yükseleceklerdir. Onurlu ve kahrımanca bir direniş sergileyerek yüce şehitlik mertebesine ulaştınız. Geliştirmekte olduğunuz mücadeleye ve büyük bir sorumlulukla üstlendiğiniz görevlere sahip çıkarak bıraktığınız yerden devam ettireceğiz. Birliğimiz içinde yarasınız olduğunuz canlı ortamı her zaman kalıcı kılarak birlik ruhunuzu eğmeniştireceğiz. Ulaştığınız yüce mertebeye ulaşmak için her türden nam-ı-şerikaçı taşkına ve sömürgeci TC cellatlarına karşı savaşı sonuna kadar götüreceğimize dair sizlere söz veriyoruz.» Ve herkes bu sözlerle birlikte acıyı da içine gömüyordu.

Yine devaya bağlılığın ve mücadeleyi yürütmedeki kararlılığın seçkin örneklerinden biri olan Ulaş yoldaş, kitle ilişkilerinde sade ve etkileyiciydi. Ulaş yoldaşın bir köy odasında köylülerle anlaşılır bir dille konuştuğu anlar gözlerimin önünde canlanıyor ve bir daha bir görmeyeceğim diye içten içe bir acıyla doluyordum. Daha birkaç gün önce bir köyde, köylülere yönelik konuşmalarında bir ilişkimizin bazı arkadaşları överek öne çıkarma yaklaşımını eleştirerek şunları söylemişti:

«Bak heval! Arkadaşımızın güçlü ve gelişkin yönleri var. Ancak şu iyi bilinmelidir ki, her arkadaşa güçlü bir kişilik kazandıran ve yetkin kılan Partidir. Onun için her arkadaş Partiye karşı borçludur. Konumu ve görevi ne olursa olsun, herkes Partiye ve halka hizmet etmek zorundadır. Herkes kendisinden bir şeyler kalarsa, ortak çaba ve uğraş sonucu Parti gelişir ve güçlenir. Birey Parti ile bütünleşirse, ancak o zaman onun güçlülüğünden bahsedilebilir. Yoksa birey tek başına hiçbir şeydir.»

Böylece ona Parti anlayışını, Partili kadro ve savaşçılara yaklaşımın hangi esaslar üzerinde olması gerektiğini kavratmaya çalışıyordu.

Halkla bütünleşmede, yoldaşlık ilişkilerinde Parti ölçülerini esas alarak yaklaşım gösteren Ulaş yoldaşı, yaşamı ve ilişkilerde kuralı, disiplini eiden bırakmayan Haydar yoldaşı unutmak gerçekten çok zor geliyordu insana. Ama, onlar tüm bu örnek yaklaşım ve davranışlarıyla her gün yaşamın her alanında bizlere yol gösterecek ve bizimle birlikte olacaklardı.

Oturduğum yerde Ulaş ve Haydar yoldaşları bu biçimde düşündüğüm bir sıra A... arkadaş yanıma geldi. Gözlerini sisli dağlara çevirerek:

«Komutan Ulaş'ı düşünüyorum, gür sesi kulaklarımda çınlıyor. Dimdik başı, güven verici siması gözlerimin önünde canlanıyor» dedi.

Ve Ulaş arkadaşın birkaç gün önce söylediği sözlerini tekrarladı:

«Bir gerilla atık, cesur vb. tüm özellikleriyle her şeye hükmetmelidir. Her türlü zorluğa ve engele karşı direnip, sonuna kadar başa dik, gururlu ve emin adımlarla yürümelidir. Düşmanın her türlü provokasyon ve oyunlarına karşı duyarlı, her an tetikte olmalı ve mücadelenin gelişimi için devrimciliğin gereklerini yerine getirmelidir. silahını sevip iyi kullanmalıdır. Önderliğimiz, Partimiz ve tüm şehitlerimiz bunu emrediyor.»

Bu sözlerin arkasından A... arkadaşın yüzündeki acı tebessüm aniden değişti ve bana dönerek:

«Ulaş yoldaşın belirttiği doğrular temelinde hareket etme. Parti Önderliğimizin ve tüm şehitlerimizin emrettiği ilkelere sonuna kadar bağlı kalarak savaşı daha üst boyutlara ulaştırma ve düşmanı ülkemizden söküp atma görevimiz var» dedi.

Yoldaşlarımızın kaybı tüm birliği derinden etkilemişti. Ama her arkadaş aynı düşünceleri paylaşarak onlara bağlılığın anlamı ve yerine getirilmesi gereken görevler üzerinde duruyor ve acıyı bu terzda karşılıyordu.

Öğlenden sonra takım komutanı A... arkadaşın toplanma çağrısı üzerine yağmurdan korunmak için açtığımız nayton çadırın altında toplandık, sabahtan beri aralıksız yağan yağmur giderek şiddetleniyordu, dağlardan kopan ve vadiye doğru gürleyerek yuvarlanan çığlar, birbiri ardından çakan şimşekler vadide yankılanarak ortalığı adeta bir savaş arenasına dönüştürüyordu. Aksamdan beri tutduğu yası kabul etmiyor» muşçasına haykırıyor ve intikam için her şeyi ayağa kaldırıyordu sanki.

Tüm vahşiliğiyle yine konuşuyordu, ama bu kez direnmeye ve intikam almaya çağrı vardı. Ağbanos vadisi, coşan suyu ve sarp kayalıklarıyla düşmana meydan okuyordu. Tüm birliğimiz esas duruşta takım komutanı A... arkadaşın konuşmasını bekliyordu. A... arkadaş kısa bir konuşmadan sonra sözü M... arkadaşa bıraktı. M... arkadaş konuşmaya başladı:

«Arkadaşlar! Bugün Partimizin örnek militanlarından ve seçkin komutanlarından Ali Musa TOP (Ulaş) ve Celal ÇETİNKAYA (Haydar) yoldaşlar, düşmanla girdiğimiz amansız çatışmada kahramanca bir direniş göstererek şehitler kervanına katıldılar. Kaybımız büyük ve acımız derindir. Ancak şunu da kabul etmek gerekiyor ki, savaşın acımasızlığı ve mücadelemizin yüceliği bunu dayatmaktadır. Sömürgeciliğe karşı savaşta büyük değerler vermeden kurtuluşa gitmek imkansızdır. Kurtuluşa gitmek için devrimin bedelini vermek zorundayız. Bedeli kan olan bu savaşı böyle yürütüyor ve yürüteceğiz. Bu savaşın vazgeçilmez kuralıdır. Bu rada önemli olan bizlerin şehitlerimize bağlı kalarak, onların bıraktığı yerden mücadeleyi daha da geliştirip ilerletmenin bilinci içinde olmamızdır. Onların tek isteği buydu. Ancak bunu yaptığımız oranda anılarına bağlı kalacağız. Şehitlerimizin anılarını sürekli yaşatmak için görevlerimize daha sıkı sarılarak sorumluluklarımızın bilinciyle hareket etmeliyiz. Biz burada şimşeklerle gürleyen, dağlardan kopan çığlıklarla vahşet yaratan, azgın sularla coşan ve gerillanın intikam nemrutlarıyla alevlenip alkanlara boyanan bu vadiye Haydar yoldaşın adını veriyor ve «ÇETİN-KAYA Vadisi» olarak adlandırıyoruz. Yine Ulaş yoldaşın soyadını ise birliğimizin bir mangasına vererek onları ruhen aramızda yaşatacağız. Konuşmama son vermeden sizleri bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum» diyerek konuşmasını bitirdi. Ve aynı anda birliğimizin tüm üyeleri silahlarını havaya kaldırarak saygı duruşuna geçti. «Şehitlerimizin anıları mücadelemize önderdir» sözüyle merasim sona erdi.

Akşama doğru günboyu konumlandığımız yerden ayrıldık. Yağmur yine aynı tempoyla yağmaya devam ediyordu. Öncülerimiz dar geçitleri, tehlikeli noktaları önde kontrol ederek ilerliyor ve biz de onları takip ederek yol

Munzur kızgın
Munzur kızıl kan akıyor
Ölülerimizin dehşeti
işgalciye korku salıyor
Saydam bir camdı
kırılan yüzleri
Bahara açılmış
çiçekler gibi
Kahpece kurşunlanmış
genç bedenleri
Toprağı suluyor
kızıl kanları...

alıyorduk.

Karanlığın basmasıyla birlikte kaygan yerlerden yürümek ve dar patika yoldan geçmek de bir o kadar zorlaştı. Zifiri karanlıkta zorbela yol çıkmak yetmiyormuş gibi, şimşekler aniden çakıp etrafı aydınlatarak hemen arkasından tekrar karanlığa gömmesiyle gözlerimizi kamaştırıyor ve yürümemizi engelliyordu.

Bu zorlu yürüyüşten sonra hedeflediğimiz köyün ışıkları görünmeye başladı. Ve çok geçmeden köye ulaştık. Köpeklerin havlamasıyla birlikte köylüler dışarı çıkmış, birliğimizi karşılarında görünce çok sevinmişlerdi. Bizi her zamankinden daha büyük bir ilgi ve sıcaklıkla karşıladılar. Herkes birbirleriyle yarışırcasına evine davet ediyordu. Ancak biz birbirine yakın iki eve yerleştik. Nöbetçilerimizi köyün çevresindeki uygun yerlere çıkararak, sırasıyle sobaların önünde elbiselerimizi kurutmaya başladık. Yemek ve çay faslından sonra sıcak bir odada köylülerin sohbet ediyor ve çatışma hakkındaki sorulara cevap veriyorduk. Yalnız köylüler kayıplarımızı kabul etmiyor, «intikam, intikam alın» diyorlardı. Çatışmada kayıp vermemize üzülürken, yüzlerce düşman askerine karşı sergilenen kahramanca direnişe saygı duyuyor, içten ve kararlıca bağlılığı dile getiriyorlardı.

«Bizler her zaman olduğu gibi bundan sonra da her türlü desteği vermeye hazırız. Yeterki siz savaşın ve bize yol gösterin» diyerek görev talep ediyorlardı.

Ulaş arkadaşın ailesini yakından tanıyan yaşlı köylü içini çekerek şunları anlattı:

«Ulaş'ın dedesi de '38 isyanında düşmana karşı savaşmıştı. İsyancıların önde gelenlerinden idi. O da savaşarak şehit düşmüştü. İşte aradan yıllar geçti, Ulaş, direnişçi öze sahip olan bir ailenin çocuğu olarak büyüdü, onurlu bir yaşam uğruna savaşa atıldı. Partisine ve halkına layık bir savaşçı olarak şehit düştü. Düşman ne yaparsa yapsın, bir halkı hiçbir uygulama ve baskıyla yok edemez. Ve bu gerçekliği çok daha iyi anlıyorum. Aradan yıllar geçse de hesap sorulacaktır. Ve bugün hesap soruluyordu. Ve konuşmasını ulusal kurtuluş savaşımının geldiği aşamada halka düşen görevleri bildiği oranda sıralayarak sürdürdü.

Halkın mücadeleye olan yakınlığı, Partiye duydukları güven ve gösterdikleri sıcak ilgi bizi derinden etkiliyor, mücadeleyi yürütmedeki kararlılığımızı ve inancımızı keskinleştiriyordu. Erzaklarımızı temin ettikten sonra köyden ayrılık. Yalnız köyden ayrılmadan önce birliğimizin yönetim birimi kendi aralarında kararlaştırdığı bir biçimde iki köylüyü bazı konularda görevlendirmişti. Köylülerden birisi çatışmanın sonucunu ve genel durumu net öğrenmek için görevlendirilirken, diğeri ise, takip edeceğimiz değişik bir yol hattında düşmanın durumu hakkında bilgi almak üzere görevlendirilmişti. Görevlendirilen köylülerden bilgi alındıktan sonra Munzur suyuna ulaşacak ve oradan karşıya geçecektik. Onun için, köyden üç saat uzaklıktaki bir noktada konumlandık. Günboyu konumlandığımız noktada akşamı bekledik. Karanlığın çökmesiyle gece ayrıldığımız köye tekrar geri döndük.

Köye vardığımızda görev verdiğimiz köylüler gerekli olan bilgileri alarak geri dönmüşlerdi. İzleyeceğimiz yol hattı üzerinde düşmanın konumlanışı hakkında bilgi getiren köylü, düşman güçlerinin Ç... köyüne toplanarak geri çekilme hazırlıkları içinde bulunduklarını belirtiyordu. Diğer köylünün getirdiği bilgi ise çatışmanın çıktığı alana düşmanın yeni takviye güç getirdiği ve dolayısıyla düşman gücünün artırıldığı yönündeydi. Bu köylüden çatışma hakkında geniş bilgi aldık. Köyünün anlattığına göre olay şöyle olmuştu:

Ulaş ve Haydar yoldaşlar köye ilk yaklaştıkları sıra, tim komutanı yanındaki askerlerle köylülerin içine saklanıp, «Bunlar hiç korkmuyorlar, bakın köyün içine kadar girdiler» diyerek, kadın ve çocukları kendilerine siper etmeye çalışmışlar. Çatışmanın başlamasıyla Ulaş ve Haydar yoldaşlar tepeyi tutmak istedikleri anda ise, tim subayının gizlendiği yerde yine telsizine sarılarak titrek ve korku dolu bir sesle, «Sırtı tutmaya çalışıyorlar, fırsat vermeyin yoksa kökümüzü getirirler» demesi üzerine, üst tarafta ve altlaki mezarlıkta pusuya yatmış olan korkak iki sürülerinin can telaşı içinde açmış oldukları yayım ateşi sonucunda Ulaş yoldaş yaralanmış ve arkasından sandeleyerek düşmüş. Ancak düştüğü yerden çatışmaya devam etmiş. Daha ilk etapta üç pusu noktasını tarayarak düşman mevzilerine önemli darbe vurmuş. Ulaş yoldaşın yaralı olduğunu anlayan ve köyün içinde konumlanan düşman timlerinden biri durbunlu silahla yaralı durumda olan yoldaşımızı taramış. Ve Ulaş yoldaşın o güçlü ve heybetli vücudu, yere yığılmış. Haydar yoldaş ise mevzilendiği yerden çatışmayı sürdürmüş. Kalasını her kaldırana nişan alarak ateş ediyormuş. Bu şekilde birçok timi safdışı bırakmış. Daha sonra alogan atarak Ulaş yoldaşın düştüğü yere ulaşmış. «Heval» diyerek ona sarılmış ve o ara kendisi de yara almış. Buna dayanamayan Ulaş yoldaş son gücünü toparlayarak doğrulmuş ve yerinden kalkarak Haydar yoldaşla omuz omuza köyde konumlanan düşman güçlerinin üzerine tarayа tarayа yürümüşler. Bunu gören tim komutanı korku içinde,«Bunlara kurşun tesir etmiyor, sanki can yok, korku nedir tanımıyorlar» diyerek, kaçıp bir eve sığınmış ve telsizle «Evi savunun» emrini vermiş. Ancak aldıkları ağır yaralardan dolayı fazla ilerleyemeyen yoldaşlarımız, oldukları yerde çalışarak şehit düşmüşler.

Yine köylü düşman hakkında da şunları anlatıyordu:

«Karanlığın basmasıyla birlikte düşmanın sağ kalan güçleri toparlanarak köydeki evlere sığınmışlar. 'Gerillalar tekrar saldırıya geçebilir' diye kapıları sıkı sıkıya kapatmış ve sabaha kadar hiç uyumadan mevzilerini beklemişler. Sabaha doğru gelen takviye güçle çatışma alanında operasyona geçmişler. Kendi kayıplarını bir araya toplarken, Ulaş ve Haydar yoldaşların üzerine varamamışlar. Ancak uzaktan cesetleri tarayarak yaklaşabilmişler. Çatışma anında bir eli ve silahı yara alan Ulaş yoldaş bombasını çıkarıp pimini sağlam eliyle çekmeye çalışırken, bomba elinde ve pimi ağzındayken başına isabet eden kurşun sonucu şehit düşmüş. Diğer yoldaşımız ise bir eliyle yoldaşına sarılmışken, diğer elinde silahıyla şehit düşmüş. İki yoldaşımızın birbirine sarılı bir vaziyette vatan topraklarına uzanışını seyreden tim komutanı takviye güçle gelen bir albaya şunları anlatmış:

«Albayım şunlara bakın! Ölüm bile onları birbirinden koparamış. Birbirlerine çok bağlıydılar. Çatışma anında hiç birbirinden kopmadılar. İkisini sanki bir beyin yönetiyordu. Çatışmanın sonuna kadar tek bir kişi gibi hareket ettiler. Şu karşıdaki çıplak yamaçta omuz omuza çatıştılar. Birbirlerine güç vererek mevzilerimizin içine kadar girdiler. Bunlar galiba korku diye bir şey tanımıyorlar. Bunlar gibi on askerim olsaydı ordulara meydan okurdum.»

Tim komutanı, bu şekilde Ulaş ve Haydar yoldaşların cesaretini ve büyüklüğünü açıkça dile getirmiş.

Öyledir, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'na mensup tüm militan savaşçılar, tek bir beyin tarafından yönetilir, tek bir yürek gibi hareket ederler. İşte düşman ordularını bozguna uğratan ve yenilgiye götüren gerçeklik de budur. ARGK'ye mensup her savaşçı tek başına da kalsa bu gerçekliğe bağlı kalarak üstün bir fedakarlık ve cesaretle sayıları binleri bulan TC ordusunun üzerine korkusuzca yürür ve kahramanca şehit düşer. Her birisi vatan sevgisiyle dopdolu yaşar ve yaşamlarının her anı bir destan gibidir. Paramızın mücadele ve direniş tarihi bunun örnekleriyle doludur. Ağbanos vadisinde sergilenen direniş de Partimizin tarihinde yaşanan güçlü direnişlerin bir örneğidir. Halk, Ağbanos direnişçilerine sahip çıkarak cenazeleri kendi elleriyle vatan topraklarına teslim etti. Sloganlar atarak düşmanı lanetledi ve cenaze töreninde saygı duruşunda durarak bu tavrıyla gerillanın yanında yer aldığını gösterdi...

Köylüden aldığımız bilgiye dayanarak, yeni izleyeceğimiz yol hattına doğru harekete geçtik. Vadinin çıkışında geri çekilen düşman gücünün peşinden ilerleyerek uygun bir noktaya geçip hedefimize ulaşmayı kararlaştırdık. İki-üç gün düşman çok ağır hareket ediyordu. Buna bağlı olarak biz de ağır hareket etmek zorunda kaldık.

Düşman gücünün girdiği her köye, onlar çıkıştan sonra biz giriyorduk. Böylece üç gün boyunca düşman gücünü takip ederek ilerledik. Dördüncü gün uygun bir noktadan düşmen gücüne görünmeden geçtik ve ters bir istikamete doğru yol aldık. Sabaha karşı, kalların eridiği kayalık ve ormanlık bir yamaçta konumlandık.

Sabah saat sekizde alt tarafımızdaki vadide düşman askerleri görünmeye başladı. Ve herkes olduğu yerde mevzilendi. Yerimiz çatışmaya uygun değildi. Üstelik konumlandığımız kayalıkların etrafı karlarla kaplıydı. Kayalıkların üst tarafına doğru kar kalınlığı daha da artıyordu. Yukarı doğru çıkmak bu açıdan çok zor olacaktı. Yine sabahın erken saatlerinde çatışmaya girmek birçok açıdan tehlikeliydi. Düşman bizden çok üstün bir güç ve donanıma sahipti. Bunun için hareketsiz bir biçimde mevzilendiğimiz noktalardan düşmanı izliyorduk. Alt tarafımızda vadide yürüyorlardı. Yarım saat boyunca onların vadide savunmalı ve telaşlı yürüyüş tarzlarını izledik. Düşman güçleri yeni girdiğimiz yol hattına girmişlerdi. Yine onlar önde biz arkadan takip ederek yol alıyorduk. Tabii elimizdeki telsizi de dinliyorduk. Merkezden gelen talimatla önümüzdeki düşman gücüne çağrı yapılıyordu. İlerdeki vadiden geçen asfalt yola inmeleri bildiriliyordu. Aynı tarzda düşman gücünü takip ederek, vadinin uygun bir yerinde onların asfalta kaymalarını izledik. Düşman gücü asfalta kaydığında akşam karanlığı da çökmüştü.

Karanlıkta yarım saat yürüdükten sonra yolumuzun üzerindeki bir koma uğradık. Yağmurda alanan elbiselerimizi kurutturuk. Bir süre dinlendikten sonra tekrar yola çıktık. Uzun inişli bir yamaçtan aşağı kaydık. Karşı taraftaki yamaca çıkmadan önce derin vadinin içinde ilkin Musa arkadaşla birlikte yürüyorduk. Arkadaşların ayakları altında kayan bir kaya parçasının büyük bir gürültü kopararak üzerimize doğru gelişiyle, üstteki arkadaşların, «Heval dikkat edin kaya geliyor» diye bağırışları birbirine karıştı. Karanlıktan kayanın gelış yönünü kestiremedik, ancak sesa göre hareket ederek birimiz sağa diğerimiz sola doğru fırladık. Kaya ikimiz arasından geçerek aşağıya kader yuvarlandı. Musa arkadaş kayanın kara-bela çıkarmadan geçip gitmesine sevinerek yamaçtan aşağı doğru inen arkadaşlara seslendi:

«Böyle tatsız şaka yapılır mı canım, bari önceden haber verin de öyle yuvarlayın» dedi.

Bunun üzerine tüm arkadaşlar katıla katıla gülmeye başladılar. Şakalaşarak karşı taraftaki yamaca doğru çıktık. Yaprakları henüz açılmamış da olsa sık ormanlarla kaplı bir yerde konumlandık. Günboyu yağmur yağdı. Naylonumuzu açtık ve ateş yakarak kendimizi kuruttuk.

Konumlandığımız yer Munzur vadisinin sarp kayalıklı ve sık ormanlarla kaplı bir yamacıydı. Alt tarafımızda karayolu ve onunla aynı paralelde akan Munzur suyu vardı. Amacımız Munzur suyu üzerinde bulunan köprüyü gündüz gözüyle yakın bir mesafeden izleyerek, son bir kontrolden sonra karşı tarafa geçmekti. Bunun için daha karanlık çökmeden köprüye yaklaşıp son bir kontrolle köprünün üzerinden geçtik ve ana üssümüze doğru yol aldık.

II. BÖLÜM

22 Nisan 1988 günü, uzun bir ayrılıktan sonra tekrar ana üssümüze ulaşmıştık. Bu ayrılık sayılı günleri de kapsasa, kampta ve doğada çok şey değişmiş gibiydi. Bahar tüm dayatıcılığıyle doğayı canlandırmış ve ateşle geçirmişti. Güneşin sıcaklığına dayanamayan karlar çözülmüş hızla eriyordu. Tabiat soğuk kış günlerinin perdesini yırtarak tüm çehresiyle yeni bir yaşama açılmıştı. Ormanlar tomurcuk vermiş, vadiler yeşille bürünmüştü. Munzur suyu daha coşkulu akıyor ve intikam türkülerini içten ve tarihin derinliklerinden akıp gelen soyluluğu ve hazin bir sesle söylemeye devam ediyordu. Yıllardır derinliklerine gömdüğü sırları, dağdaki gerillaya açmanın rahatlığıyla coşuyordu. Akışı çok anlamlı ve her şeye hükmediciydi. Tüm doğayı kendi temposuna uydurmak, ateşle kaldırmak istercesine vadinin derinliklerinden hiçbir engel tanımeden akıp gidiyordu. Bahar aylarının doğa üzerindeki etkilerini yakından izleyen ve doğayla içiçe yaşayan bir halkın özlemlerini dile getiren ve umudu olan gerillalarının da en az onun kadar harekete geçmesi, baharı doğa gibi karşılaması kaçınılmazdı. İşte bugün her arkadaş doğadaki değişiklikleri hep aynı duygularla izliyor, Munzur'un intikam türkülerini söylercesine hareket ediyordu.

Özgür dağların doruklarında yaşamın sıcaklığını ve anlamlılığını böyle günlerde daha derinden duyuyor ve içten yaşıyorduk. Vatan topraklarını kurtarmak için gerilla yaşamının birçok zorluğu olsa da, ulaşılmak istenen hedefin büyüklüğü bunu hissettirmiyordu bile. Nöbetçilerimizin dışında herkese belirlenen işleri tamamlamaya çalışıyordu. Bir kısım arkadaş depoları kontrol edip havalandırırken, bir kısmı kamuflaj ve benzeri işlerle uğraşıyordu. Geçici kalınan çadırlarımız kurduk. Gün boyu hekes hani hani çalıştı. Akşama doğru mutlak nöbetçileri tarafından hazırlanan yemeğimizi yedik... Günün yorgunluğunu giderici çaylarımızı yudumlarken, değişik konular üzerinde konuşuyor ve daha çok da pratik faaliyetler üzerinde durarak tartışıyorduk. Gece uyku saatine kadar tartışmalar bu tarzda devam etti.

Sabah herkes kahvaltısını yaptıktan sonra, kamp yönetimi tarafından alınan kararlar doğrultusunda yürütülecek faaliyetler belirlendi. Kampta kalındığı süre içinde yeni savaşçı adaylarının eğitimi ile görevli kılınan Musa arkadaş, eğitim faaliyetleriyle ilgilenecekti. Yine çeşitli noktalara keşif-istihbarat grupları çıkarılacak ve bu doğrultuda eylem planları yapılacaktı. Asıl eylemsel faaliyetlerin sürekliliğini ve eylem çapında yaygınlığını sağlamak için daha önce başka bölgeye gönderilen arkadaşı bekliyorduk. O gün diğer bölgedeki arkadaşlarla görüşmeye giden grubumuz kampa geldi. Ancak, görüşmeden geri dönmüşlerdi. Diğer bölgedeki arkadaşlarla görüşmeye, yeniden faaliyetlerin düzenlenmesi için kendi aralarında yoğun bir tartışmayı sürdürdüklerini, kampta yaşam ve pratik işler belli bir plan doğrultusunda sürdürülüyordu. Musa arkadaş, yeniden faaliyetlerin düzenlenmesi ve karara bağlanması konusunda yoğun bir çaba sarfederken, ayrıca günün belli saatlerinde savaşçıların eğitimiyle de yakından ilgilenıyordu. Musa yoldaşın, düşmanın baskı ve yönelimleri sonucu yıllardır içine sinmiş ve ona teslim olmamış gençlere seslenişi ve gerçekleri kavratmaktaki hitabı çok etkileyiciydi. Vereceği konuları iyi tespit ediyor ve savaşçıların düşüncelerinde en ufak bir soru işareti bırakmadan sade ve özlü anlatımıyla eğitimi güçlü ve akıcı kılıyordu. Yine kişileri savaşın kurallarına göre görüşe hazırlama, sorumluluk duygusu geliştirme anlayışıyla eğitime yaklaşıyor ve her arkadaşı pratiğe uygun bir biçimde hazırlama çaba-

si içine giriyordu. O yalnız belirlenen kısa bir süre içinde kendisini sorumlu hissederek eğitim çalışmalarını yermiyordu; aksine her zaman ve her koşul altında, günlük yaşamın her anında bunu yapıyor ve gerçek bir eğitmen ve komutan gibi hareket ediyordu. Bu temelde tüm birliğin güvenini ve saygısını kazanmıştı.

Kampta kaldığımız bu kısa süre içinde zamanı en iyi bir biçimde değerlendirmiş ve kamp kapsamı içerisinde çalışmalar sürdürülmüştü. Ancak, sinsice yeni bir kararla başka bir alana geçecektik. Bu nedenle kamp yerini kamuflaj ederek, tüm arzaklarımızı ve eşyalarımızı da depolara bırakarak kampı terkettik. Yıllardır düşmanın her türlü baskı ve uygulamalarına karşı direnen ve gerillaya her türlü yardım ve desteği sunmaktan çekinmeyen kitlelere açılacak ve geniş bir alan üzerindeki köylere uğrayacaktık. 40-50 civarında bulunan bu köylere tek tek uğrayacak, propaganda ve ajitasyon faaliyetleri yürütecektik. Bu yönlü faaliyetlerimizle, mevcut ilişkilerimizi görevleri temelinde ağıtmeyi ve önlerine yeni görevler koymayı hedeflerken; yeni ilişkiler oluşturma, mali ve lojistik sorunlarımızı halletmek amacıyla belirlenen bir plan doğrultusunda hareket edecektik. Zaten hareket ve çalışma tarzı hakkında belli planlamalar yapılacaktı.

15 günlük bir süre içinde hedeflediğimiz biçimde kitle faaliyetleri yürütülük ve önemli sonuçlara vardık. Kitlelerin mücadeleye olan yakın ilgi ve desteğini, Partiye olan bağlılıklarını bu kısa süreli pratik faaliyetlerinde daha netçe gördük. Gittiğimiz her köyde halk, Partinin zafer kazanacağına dair olan inancını vurguluyor, her zaman olduğu gibi bundan sonra da ulusal kurtuluş mücadelesine karşı görevlerini yerine getirmekten çekinmeyeceklerini belirtiyor ve bu konuda çok içten ve samimi davranıyordu. Aynı zamanda üstüne düşen görevlerin yerine getirilmesi konusunda dayabcı oluyor, eleştiri ve önerilerini sunuyorlardı. Bu büyük istemleri ise, eylemliliği sürdürme, düşmana darbe vurma yönündeydi. Evet, halk direnişten yana olduğunu bu biçimde koyuyordu ve bizleri sorumluluklarımızı layıkıyla yerine getirme konusunda kuşkusuz görmek istiyordu. Bağımsızlığa ve özgürlüğe susamış bir halkın bu doğal istemine en doğru cevabı vermek tabii ki öncüye düşmekteydi. Güçlü eylemler çıkararak daha ileri mevzilere ulaşmak her gerilla birliğinin hedefi olduğu gibi, bölge çapında faaliyet yürüten birliğimizin de temel göreviydi. Ulaş ve Haydar yoldaşların anıları henüz çok tazeydi ve her arkadaş intikam alma duygusuyla dolup taşıyordu. Ve düşmana gereki olan cevabı vermenin tam zamanıydı.

Kitle faaliyetlerini hedeflediğimiz biçimde tamamladıktan sonra planı terkettik. Tekrar kampımıza döndük. Kampta, tüm arkadaşların katıldığı bir toplantıya gidildi. Yöneleceğimiz düşman hedefleri ve eylem planları hakkında görüşler belirtendi ve her arkadaş çeşitli eylem planları öne sürdü. Ancak Musa ve M...arkadaşların ileri sürdüğü eylem planı üzerinde çok duruldu. Ve bu eylem planı için daha sonra komuta kademesi kendi aralarında tartışarak uygulaması için karara bağladı. Tüm birliğin bilgisi olmasa da, bu konuda keşif ve istihbarat grubu da bilgilendirilmişti.

Ve bu temelde keşif ve istihbarat grubu harekete geçirildi. Keşif grubu üç günde eylem için gerekli olan bilgileri toplayarak kampa geri döndü. Düşman güçleri ve eylemin gerçekleşeceği alan hakkındaki tüm bilgileri en ince ayrıntılarına kadar yazılı rapor haline getirip komuta kademesine sundu. Buna bağlı olarak hazırlıklar hızlandırıldı. Yine bu ara bir grup arkadaş patlayıcılar için gerekli olan malzemeleri yakın köylerden temin etmiş ve bileşimi soni gübre, şeker ve dinamit lozu olan patlayıcıları hazır hale getirmişti. Eylem için tüm hazırlıklar tamamlanmıştı.

Akşama doğru komutanın emri üzerine tüm arkadaşlar toplandı. İlk önce silah kontrolü yapıldı. Ardından kaç günden beri hazırlığını yaptığımız eylem planı açıklandı. Eylem Dersim-Ovacık yolunun geçtiği vadide gerçekleşecekti. Karanlık basar basmaz kamptan hareket edecektik. Gece eylem alanında konumlanacaktık. Yola gece mayın döşenecekti. Çünkü her gün saat 10.00'da geçen düşman konvoylarından önce hiçbir aracın geçmeyeceği kesindi. Geçse bile bunun için gerekli önlem alınacaktı. Bu eylem biçimiyle ilk etapta düşman güçlerini paniğe boğacak, ardından saldırıya geçecektik. Daha sonra düşman güçlerinin yapacağı herhangi bir müdahale durumuna karşı da hazırlıklı olunacak ve günboyu çatışmayı sürdürecektik.

Sabotaj, saldırı ve savunma grupları belirlendi ve bu temelde görevler kavratıldı. Sabotaj grubu altı arkadaştan oluşuyordu. Grup yola mayın döşedikten sonra yola yakın yerde kamuflajlı bir biçimde mevzilenecekti. Hemen sabotaj grubunun sol tarafında bulunan tepeye de savunma grubu yerleşecekti. Vadinin sağ tarafındaki stratejik bir noktayı da Halim, H..., A..., X... ve C... arkadaşlar tutacaklardı. Vadinin gerisini ise bir mangalık bir güçle biz tutacaktık. Ve bu noktada düşman güçlerini vadiye sokmayacaktık. Her grupa görevler tekrar açıklanarak işaret, parola, geri çekilme vb. hususlar üzerinde duruldu. Ve eylem için hazır olup olmadığımız soruldu. Hep bir ağızdan «Hazırız» cevabını verdik. Günlerdir böyle bir günü yaşamanın sabırsızlığı içindeydik. Her arkadaş intikam almanın sevinciyle son hazırlıklarını yapıyordu.

Karanlık çöker çökmez arasıyla her grup eylem alanına doğru yola çıktı. Belirlenen biçimde her grup konumlandığı yerde mevzilenecek ve geceyi mevzisinde geçirecekti. Kuralları ihmal etmeden gizlilik temelinde hareket edecekti. Mevzilerimizi hazırlayıp içine yerleştik. Sabahı büyük bir sabırsızlıkla bekliyorduk. Gece bir ara yağmur yağdı ve hava bulutluydu. Havanın bulutlu olması eylemimizin başarısını zayıflatmayacaktı. Ancak havanın açılması daha da yararımıza olacaktı.

14 Mayıs 1988 günü sabaha karşı nöbetçimiz tarafından uyandırıldık. Hava açılmış, güneş ışınları vadiyi aydınlatmaya başlamıştı. Etrafımız henüz yeni yaprak açmış ak ağaçlarla kaplıydı. Çok kez içinden geçtiğimiz ve yürüdüğümüz vadi bugün bizimle aynı duyguları paylaşıyor gibi bir görünüm içindeydi. Düşmana vurulacak darbeyi en az o da bizim kadar sabırsızlıkla bekliyor gibiydi. Sessiz ama gururlu bağrını gerilaya açan, onu koruyan bir edayla. Çünkü, birçok vahşet ve katliama yakından tanık olan bu derin vadiler 36 katliamına da görmüş ve savunmasız bir halkı kendi kuytu köşelerinde barındırarak korumayı bilmişlerdi. İnsanın nüvelerini toprağın derinliklerine gömerek yeşertmesini ve onun yeniden PKK gerçekliğinde boy vermesini sağlamışlardı. Sömürgeci vahşeti kabul etmeyen asi ve derin olan bu vadiler dile gelebilselerdi çok şey anlatacaklardı. İşte içinde bulunduğumuz vadi de o gün, geçmiş tarihin acılarını anlatırcasına duruyordu, ama aynı zamanda gerçek sahiplerine kavuşmanın sevinç ve gururuyla da yeni bir güne açılıyordu.

Bulunduğumuz yerin alt tarafında kuytu bir yerde duman çıkarmadan ateş yaktık ve çay hazırladık, sırasıyla kahvaltımızı yapıp mevzilerimize yerleştik. M..., Ba..., Mu... ve Musa arkadaşlar sol tarafımızdaki tepede konumlanmışlardı. MG-3'ün başında Musa ve Ba... arkadaşlar vardı. Her tarafa uygun bir biçimde konumlanan gruplarımız vadinin belli bir kısmını denetimleri altına almışlardı. Karadan ve havadan gelecek tüm saldırılara karşı hazır bir tarzda konumlanmıştık. Tek bir şey kalıyordu: Düşman konvoyu denetimimize aldığımız alana girer girmez sabotaj grubunun harekete geçmesi. Çünkü onlar gece vakti yola inerek tuzaklı mayını yola döşeyecek ve pusuya yatacaklardı. Mayının patlamasıyla düşman konvoylarına tüm onlar saldıracak, üstte konumlanan savunma grubunun savunmaya geçmesiyle birlikte geri çekileceklerdi. Eylem böyle başlayacak ve bununla birlikte tüm arkadaşlar çatışmayı sürdürecekti.

Moralimiz oldukça yüksek, büyük bir sabırsızlıkla düşmanı bekliyorduk. Böyle bir bekleyiş içindeyken, Musa arkadaş yanımıza geldi. Mevzilerimizi tek tek kontrol etti. Kısaca yapılması gerekenler üzerinde tekrar konuştu. Ayrılmadan önce elindeki bıçağı bir arkadaşa uzatarak:

«Al, bu kez telefon hatları kesilmeyecek silah almak için kullanılacak» dedi. Ve konuşmasını sürdürdü:

«Düşman geldiği zaman mümkün olduğu kadar sana yaklaşmasını bekleyeceksin, yaklaştığı an tara. Ve tam nişan al, yok etmeyi hedefle. Ardından MG-3'le taramaya başla. Biz aksabinden gelen düşman gücünü püskürtmeye çalıştığımız zaman, elkiziz hale getirdiğimiz düşman askerlerinin üzerine atla silahlarını al, raxtlarını bu bıçakla sök al ve hızla geri çekil.»

Böyle emredici bir ses tonuyla bunları anlatırken, güven verici bakışlarıyla karşısındakini izliyordu. Elini onun omuzuna koyarak:

«Anlaştık mı?» dedi.

«Temam» dedi öteki.

Bu konuşmadan sonra Musa arkadaş başarılar dileyerek tepedeki mevzisine doğru çıkmaya başladı. Hepimiz çok mutlu ve eylemi başaracağımıza dair umutluyduk.

Saat 10.00'a geliyordu. Tüm dikkatimizle yolu izliyoruz. Çok geçmeden düşman konvoyu geçmeye başladı. Beklenen an yaklaşıyordu. Bütün kinimizle pusuya düşecekleri dakikaları seyrediyoruz. Konvoy sabotaj grubunun bulunduğu noktaya ulaştı. Dört cemse, bir panzerdi. Mayının patlamasını ve ardından kleş seslerini beklerken, düşman konvoyu pusu noktasını geçmiş bize doğru geliyordu. Hiçbirimiz yerimizde duramıyorduk. «Haydi vurun vurun ne bekliyorsunuz?» diye bağırmak geliyordu içimizden. Bu süre içinde konvoy bizim içinde bulunduğumuz saheyi da geçip gitmişti. Bu durum karşısında adeta şoke olmuştuk. Ne yapacağımızı şaşırmıştık. Arkadaşların tümü ak ormanlığa geçmiş ve öfkeyle sabotaj grubunun yaptığına anlam vermeye çalışıyordu. Musa arkadaş duruma müdahale ederek:

«Sakin olalım arkadaşlar, mayın patlamamış olabilir. Nasıl olsa saat dörtte geri dönecekler, o zaman saldırıya geçerler. Belki de bunu düşünmüşlerdi. Şimdiden farklı yorumlara girmek doğru olmaz» dedi ve arkadaşları sakinleştirmeye çalıştı.

Ama hepimiz bir an önce düşmana saldırmak istiyorduk. Onun için tahammül gösteremiyorduk. Sabırla akşamı beklemekten başka çaremiz de kalmamıştı. Nihayet beklenen an yine gelip çattı. Yine aynı umut ve heyecanla sonuna kadar düşman konvoyunu izledik. Konvoy geldiği gibi pusu noktasını yine geride bırakıp ve geçip gitti. Bu esnada bir arkadaş üzüntüyle:

«Bunlar ne yapıyorlar? Ne oluyor bunlara? Düşman iki kezdir avcumuzun içine giriyor, vurmuyorlar. Anlamıyorum» dedi.

Ancak tüm arkadaşların moralinin bozuk olduğunu görünce tavrını değiştirdi:

«Haydi arkadaşlar toparlanın. Hiç üzülmeyin, önümüzde bunca zaman ve yüzlerce hedef var. Kısa süre içinde yeni bir düşman hedefi belirleyerek güçlü bir eylemle bunu telafi ederiz. Belki de grupta bir aksilik oldu. Bu nedenle saldırıya geçmediler. Şimdiden yorum yapmanız iyi olmaz. Yarın durum değerlendirmesi yaparız. O zaman her şey anlaşılır» dedi ve bana dönerek:

«Musa arkadaşları çağır buraya gelsinler.»

İki grup birleştik ve toplanma noktasına doğru yürüdük. Toplanma noktasına vardığımızda diğer gruplar da birleşmiş bizi bekliyorlardı. Hiç kimseden tek kelime çıkmıyordu. Herkes çok üzgündü ve öfkesini gizlemeye çalışıyordu. Sessizliği bozan M... arkadaş oldu; Mu... arkadaşı çağırarak konuştu. Daha sonra hepimize dönerek:

«X... köyüne gidiyoruz arkadaşlar. Yürüyüş düzenine geçin, yarın konuşuruz.» dedi.

Bu arada Mu... arkadaş söz hakkı alarak:

«Önümüzde düşmanın gözetleme noktası var. Her gün bir grup asker bu noktada çevreyi gözetliyor. Ve köylüleri de bu noktaya yanaştırmıyorlar. Oraya mayın döşersek iyi olur» diye önerisini sundu.

Mu... arkadaşın önerisi kabul edildi. Yürüyüş düzenine geçerek yola koyulduk. Mayın döşeyeceğimiz noktaya ulaşınca durduk.

Mu... arkadaş:

«Önümüzde bir düşman karakolu var, yakınından geçeceğiz» diyerek daha dikkatli ve sessiz yürümemizi istedi. Sarp, kayalık bir inişten geçerek düz ormanlık bir alana girdik. Karakolun üst tarafındaki bir tepeye çıkarak yolumuza devam ettik. Daha sonra X... köyüne vardık. Uzun bir süreden beri arkadaşlar bu köye hiç uğramamışlı. Köylüler bizi görünce çok sevindiler. Ve büyük bir ilgiyle karşıladılar. Gece geç saate kadar köyde kaldık. Gelişmeler hakkında uzun uzun köylülerle konuşuldu. Yalnız bizim alana çekişimizi hayra yorumleyarak, «Vallahi siz buraya girdiğinizde mutlaka eylem yapmadan çıkmazsınız» diye bize takılıyorlardı. Çünkü eylem için çok stratejik bir konuma sahip olan alanda, şimdiye kadar birçok başarılı eylem gerçekleştirilmiş ve düşmana darbe vurulmuştu. Köylüler bu düşüncelerinde haksız da değildiler. Bakiantileri de bu yönlüydü. Gece ilerlemişti, ihtiyaçlarımızı temin edecek köyden ayrıldık. Sabaha doğru uygun bir arazide konumlandık. Sabah olmuştu. Yorgun ve uykusuzduk. Öğleye kadar herkesin dinlenmesi istendi. Nöbetçiler çıkarıldı ve herkes kendisine uygun bir yer bularak uyumaya başladı.

Öğleye doğru hepimiz uyandırıldık. Yemeğimizi yedikten sonra günkü eylemin gerçekleşmemesinin nedenlerini ve ortaya çıkan eksikliklerl de değerlendirmek için toplantıya gidildi. Toplantıda eleştiriler hep sabotaj grubuna yöneltildi. Çünkü görevlerini yapmamış ve tüm grupları işlevsiz kılmışlardı. Ortaya çıkan sonuç şuydu: Sabotaj grubu yola inmeye çalışırken gece karanlığında yönünü kaybetmiş, sarp kayalıklı bir yere sapmış,inip yapacakları yer uçurum olduğundan inememiş ve denedikleri noktada aynı durumla karşılaşmışlar. Gecenin geç saatlerine kadar böyle uğraşıp durmuşlar. Sabaha doğru inmenin de bir yarar taşımayacağını; çünkü bu saatlerde mayın döşemenin uzun süre alacağından dolayı mümkün olmayacağını düşünerek geri çekilmişler. Toplantımızı daha değişik konular üzerinde sürdürerek sona erdirdik. Çünkü kararlık çökmüştü.

Akşama doğru alt tarafımızda bulunan köye inmek için hazırlandık. Ve yürüyüş düzenine geçerek yola koyulduk. Köye vardığımızda köy halkı aynı coşku ve bağlılıkla bizi karşıladı. Çeşitli konularda istihbarat bilgileri de verdi. Günlük faaliyetimizi tamamladıktan sonra tekrar bir gün önce konumlandığımız noktaya döndük ve dinlenmeye çekildik.

16 Mayıs 1988 günü sabah erken saatlerde kalktık. Kahvaltımızı yaptıktan sonra herkes bir kenara çekilip bir şeylerle meşgul olmaya başladı. Hemen herkeslin moralı çok bozuktu. Moralimiz güçlü bir eylemle düzelebilirdi, ancak onun için her arkadaş düşünceliydi. Öğleden sonra birliğimiz tekrar toplandı; yeni bir hedef belirlemek için herkes düşünce ileri sürüyor ve çeşitli hedefler üzerinde tartışmalar yoğunlaşıyordu. Akşama doğru saat 15.00'te Mu... arkadaşın mangası bulunduğumuz yerden 600 metre uzaklıktaki kayalıklarda, alt taraftan geçen caddeyi ve B.O... köyünü daha yakından gözetlemek için görevlendirilmişti. Arkadaşlar yola çıkmanın hazırlıkları içindeyken, A... arkadaş telsizi açmış düşman çapkınlerinde konuşmaları dinliyordu. Telsizde:

«Burası merkez» diyen bir düşman askeri, üst komutanının yakınımızda bulunan karakolu denetlemeye geleceğini bildiriyordu.

Arkadaşlar dürbünle karakolu izlemeye başladılar. Karakoldaki düşman askerleri hareketa geçmişlerdi. Bir grup gözetleme noktasına doğru yol alıyordu. Tam da mayın döşediğimiz noktaydı. Aradan yarım saat geçmişti ki, telsizde çok heyecanlı ve boğuk bir sesle:

«Askerlerimize teröristlerin döşediği mayın patladı, darbe vedik, komutanın merkeze geri dönmesini rica ediyoruz» diye karakol komutanı konuştu.

Bunun üzerine Mu... arkadaş mangasıyla hareketa geçti ve gözetleme noktasına geçerek yerini aldı. Biz ise merkezden gelen yolu dürbünle izliyorduk. Yerimiz çok stratejikti, her tarafı rahatlıkla gözetleyebiliyorduk. Çok geçmeden merkezden yedi düşman konvoyu görünmeye başladı. Üç tanesi karakolun önüne geçti ve durdu. Dört tanesi de karakola uğramadan yoluna devam etti. Bizden beş kilometre uzaklıktaki B.O... köyüne giden caddede vurucu timleri indirerek karakola geri döndüler. Timler ormanlık ve engebeli arazide caddeboyu operasyona geçtiler. Ve bir ara tepenin arkasına geçip kayboldular. Saat 18.30-18.00 arasında bizim caddede görünmeye başladılar. Birliğimiz hemen harekete geçti. İki arkadaş Mu... arkadaşın mangasına haber vermek için gönderildi. Mu... arkadaş mangasıyla konumlandığı ka-

yeklerin alt tarafına geçerek yola pusu atacaktı. Biz de sıkı ormanlığın içinde yürüyerek cadenin diğer tarafında pusu attık. 50 kişilik bir tim birliği önümüzden geçti. Geçmelerine izin verdik. Çünkü ileride Mu... arkadaşların pususuna girmesini bekleyerek, arkadan kuşatmayı düşünüyorduk.

Mu... arkadaş, talimatı alır almaz dört arkadaşı savunma için yukarıda bırakır ve diğer dört arkadaşla birlikte caddeye inerek pusuye yatar. Ancak timlerin gelmediğini görünce tehlikeyi sezer. Yanındaki arkadaşlara, «Çabuk yukardaki savunma grubunun yanına çıkalım, timler herhalde yukarıya doğru çıktılar. Arkadaşlara arken ulaşalım, yoksa grubu imha edebilirler» der ve hızla kayalıklarda konumlanan savunma grubuna ulaşırlar. Mu. arkadaş, «Çabuk mevzilerin, hat oluşturun» der ve mevzilenmeye geçilir. Ancak, Mu... arkadaş daha mevzilenmek için yerine geçmek istediği sırada üç timle karşı karşıya gelir. Laş kargaları lav silahlarını, M-16'larını hep birden arkadaşa doğrultarlar. Mu... arkadaş, seri bir şekilde mevziye yatmayan timleri tarar. Diğer arkadaşların da ateş etmesiyle üç tim saldırı edilir.

Pusu attığımız noktada bir süre bekledikten sonra timleri arkadan takip ederek ilerliyorduk ki, Mu... arkadaşların bulunduğu kayaklıklardan silah sesleri gelmeye başladı. Hemen o istikametten yukarı doğru çıkmaya başladık. Arkada mevzilendik ve böylece düşmanı kuşatık. Artık hiçbir şey bizi durduramazdı. Çatlıkaya Vadisi'nin intikamı için silahlarımızı çalıştırıyor, Uleş ve Haydar yoldaşların kahramanca direnişlerini gözönüne getirerek çatışıyorduk. Kılaşınkollarımız kan kusturuyordu. Daha ilk 15 dakikalık bu çatışmada düşman timleri bozguna uğramış ve dağılmıştı. Bağırmalar, inlemeler ve ağlama sesleri birbirine karışmıştı. Bir süre sonra ilk paniği atlatan düşman güçleri, kendisini toparlayarak bomba zoruyla, bizi mevzilerimizden koparmak için saldırıya geçtiler. Timler tüm bombalarını bir anda bitirmek istercesine bizi bomba yağmuruna tutuyorlardı. Ama mevzilerimiz bir kale gibi sağlamdı. İnisiyatifi ele geçirmiştik. Düşman güçleri daha fazla dayanamadılar. İkinci kez darbe alıyorlardı. Bu nedenle kayalıklar arasında saklanmış bağırıyorlardı. Düşman komutanının:

«Korkmayın mevzilerin, iyi çatışın» diyerek emir yağdırması da artık para etmiyordu. Timler can derdindeydiler. Komutanı duyacak halde değillerdi. Tim komutanı bu durum karşısında şaşkın ve telaş içinde bu kez telsizde avazı çıktığı kadar bağırarak:

«Elemanlarımızın birçoğu savaş dışı kaldı. Böyle giderse hepimizi imha edecekler» diye habire telsizle güç göndermemizi istiyordu.

Mu... arkadaş, yüksek bir ses tonuyla tim komutanına:

«Daha çok imdat istersin akçak. Bir halkın bağımsızlığına ve özgürlüğüne kastetmek, onun özgürlük savaşçılarını katletmek ne demektir göstereceğiz size» diyerek telsiz bastı.

Çok yakın mevzide süren çarpışmada düşman güçlerini çok kötü sıkıştırmıştık. Çatışamıyorlardı. Timlere yönelik moral kırıcı sözlerle sürdürülen konuşmaların yanısıra «Biji PKK», «Biji Serok APO», «Yaşasın gerilla savaşımız» haykırışlarını silah sesleriyle birleştirerek, timleri daha büyük bir korku ve panik içine sokuyorduk. Kayıklarını içinden başlarını dahi çıkaramıyorlardı.

Musa ve A... arkadaşlar arka cephede sessizce timlere iyice yaklaştılar ve mevzilerini taramaya başladılar. Arkadan sarılan timlerin birçoğu vurulurken, birçoğu da sağa sola kaçmaya çalışırken hareketlenmişlerdi. Bunun üzerine tüm silahlarımızı onların üzerine çevirdik. Ağlamalar, inlemeler ve «vurudum anam, ölüyorum» sesleri nerdeyse silah seslerini bastırıyordu. Son kez MG-3'ümüz çalıştı. Gör ve tok sesiyle çatışma ortamını daha da sarsmıştı. Her tarafı sese boğmuştu. Düşmanın ağır silahlarını taşıyan timlerin çoğu ilk atışta saldığı kaldığı için, düşman çatışmada ağır silahlarının hiçbirini kullanamadı. Çatışma bir süre daha devam etti. Düşman habire durumu lehine çevirmek istiyordu. Çatışmanın bir saat kadar olmasından sonra artık geri çekilmenin zamanı da gelmişti.

Geri çekilme işaret verildi. Düzenli bir biçimde geri çekilmeye başladık. En son ön cephede mevzilenen dört arkadaşa da geri çekilme emri verildi. İ... arkadaş, önde geri çekilme pozisyonunda ilerliyordu ki, aniden ayağı taşa takılarak yere yuvarlandı. Hemen arkasından gelen H... arkadaşın:

«Ne oldu? Geri çekilmede yeni bir taktik mi icat etin acaba» demesiyle düşman tarafından taranması bir oldu. H... arkadaş seri bir biçimde İ... arkadaşın takibini (!) uyguladı ve ona dönerek:

«İyi bir taktik, denemekte yarar var mı» diyerek şakasını sürdürdü.

Düşman gücünün yanısını sayısız bırakmış olarak iki grup biçiminde çatışma alanını hızla terk ettik. Merkezden takviye güç geldiği için yakın yerdeki randevu noktasında buluşmak tehlikeli olur düşüncesiyle iki gün sonra buluşacağımız randevu noktasında bir araya gelmeyi kararlaştırdık. Çatışma alanından epey uzaklaşmıştık.

İzlediğimiz yol hatına yoğun bir biçimde pusu atıldığını, araç seslerinden ve köpek havlamalarından çıkarıdık. Bunun üzerine tedbirlerimizi aldık. Araziyi çok iyi tanıyan Musa arkadaş öncümüz olduğu için de fazla zorlanmadan pusu noktalarını atlattık. Sevinç ve coşku içinde nasıl yürüdüğümüzü bilmiyorduk. Hele en önde hiç yorulmadan edata uçarcasına yürüyen Musa arkadaşın sevincini ve coşkusunu anlamak zor değildi.

Hep yol alıyoruz. Gece saat ikiyi gösteriyor. S... köyüne uğradık. Köylüler çatışmadan çıktığımızı anlamışlardı. Bunun için merakla öğrenmeye çalışıyorlardı. Bir şey söylemedik. Bu haberi killeden öğrenmeleri daha iyi olacaktı. Yemek yedik ve erzaklarımızı temin ederek köyden ayrıldık.

Sabaha kadar yol aldık. Sabaha karşı hedeflediğimiz noktaya ulaştık. Düşman eylem alanında operasyona geçmişti. Helikopterler uçuşuyor ve seslerı çok uzakları da gelse indirme yapıkları anlaşılıyordu. Operasyon bizim konumlandığımız alana doğru kaymadı. Çünkü eylem alanında atılıkları o kadar pusuyu geçtiğimize inanamadıkları için operasyonu o alan üzerinde yoğunlaştırmışlardı. Konumlandığımız yer oldukça stratejikti, günboyu dinlendik. Uykumuzu iyice aldık. Akşama doğru düşmanın hareketliliğinden operasyonun sonuçsuz kaldığı anlaşılmaya ve tüm güçlerin geri çekilmesi görülüyordu.

Ertesi gün eylemin yankısı kilisye yayılmıştı. Gittiğimiz her yerde halk bizi coşkuyla karşılıyor ve eylemin sevinciyle bağrına basıyordu. Devlet hastanesinin sivil halka yasaklandığını belirtiyorlardı. Ayrıca çok sayıda ölü olduğunu ve çatışmadan hemen sonra, gece tüm ölüleri araçlarla taşıyıp gömdüklerini söyleyorlardı. Randevu noktasına ulaşıncaya kadar yolumuzun üzerinde bulunan köylere tek tek uğrayarak iki gün yol aldık. Randevu noktasına ulaştık ve diğer grubu beklemeye başladık. Grup geldi. Operasyon noktasından çok rahat çıktıklarını belirttiler. Ayrıca yaralıyı götüren arkadaşlardan haber getirmişlerdi. Arkadaşlar yaralıyı çatışma alanından çıkardıktan sonra uzak bir alana kadar taşıyarak götürüyorlar. Orada köylülere teslim ederek geri dönüyorlar ve birliğe haber yolluyorlar. Yaralının yanında kalmıyorlar. Uzun süre orda kalmanın sakıncalı olacağını düşünerek köyden ayrılıyorlar. Bir köyünün aracılığıyla gönderdikleri notta:

«Nergiz'in durumu iyidir, güvenceli bir yere teslim ettik. Şimdi O... noktasının çevresinde bekliyoruz. İlişki kurmanızı bekliyoruz» diye yazıyordu.

«Nergiz», parolemizde yarak. Habere çok sevinmiş ve bir an önce yaralı arkadaşa ulaşmayı düşünüyorduk. Birliğimiz kampa doğru yol alırken, bir grup arkadaş da yaralıyı almak için görevlendirilmişlik.

Akşama doğru, yaralıyı götüren arkadaşlarla ilişki kurmak üzere yola koyulduk. Üç gün sonra alana vararak grupla ilişki kurduk ve yaralının kaldığı noktayı öğrendik. Aynı gece yaralıyı getiren arkadaşlarla buluşup yaralıyı almak üzere bulunduğu noktaya doğru hareket ettik.

24 Mayıs 1998 günü sabaha doğru yaralı arkadaşın bulunduğu alana ulaştık. Konumlandığımız yerden yaralı arkadaşın barındığı köy görünüyordu. Sabah kahvaltımızı yapık. Köye gitmek için akşamı beklemek zorundaydık. Günboyu dinlendik ve bolca uykumuzu aldık. Akşam üzeri köye doğru yola çıktık. Gece karanlığında köyün içinde sessizce yürüyerek yaralıyı barındıran köylünün kapısını çaldık. Bizi sevinçle karşıladılar. Hal hatır sormadan önce yaralı arkadaşın durumunu sorduk. Ev sahibi:

«Merak etmeyin, durumu çok iyidir. O da hep sizleri sorup duruyor» dedi.

Ev sahipleri çok yurtsever ve cefakar insanlardı. Arkadaşlar yaralıyı götürdüklerinde hiç çekinmeden kabul etmiş ve bakımını üstlenmişlerdi. Yaralıyı köye yakın yerde kazdıkları bir barınağa yerleştirmişlerdi. Yaralı arkadaşın bakıcıları ikî yaşlı anaydı. Her gece köylülere sezdirmeden arkadaşın bulunduğu barınağa giderek yarasını temizlemiş ve en vitaminli yiyecekleri götürerek arkadaşın kendisini toparlamasını sağlamışlardı. Bu ailenin fedakar ve candan, samimi yaklaşımları karşısında çok duygulanmıştık. Ne diyeceğimizi bilemiyorduk. Yardımları için teşekkür etmemizi dahi kabul etmediler. «Bizim da görevimizdir. Biz kimin için savaşıyorsunuz? Kimin için bu kadar zorluğa katlanıyorsunuz? Bırakın bu kadarını da biz yapalım» diyerek bizi susturdular.

Evet, halk kendi öz evlatları olan özgürlük savaşçılarına sahip çıkmayı, mücadele karşısındaki sorumluluklarını yerine getirmeyi bir görev olarak görüyordu. Zafere olan inançla her türlü tehlikeyi göze alıyordu. Bu ailenin örneğinde görüldüğü gibi, halkın devrimden yana tavrı kesindir. Savaşan bir halk gerçekliğinin artık her geçen gün biraz daha yerine oturduğu bir dönemi yaşıyoruz. Halkın bu tavrı karşısında daha çok çalışmak ve onu örgütleyerek savaşan bir güce dönüştürmek görevi yakıcı ve dayanıcı bir biçimde önümüzde duruyor. İşte bunun bilinciyle hareket etmek ve gerekenleri yapmak için her türlü fedakarlığı göstermek artık vazgeçilmez zorunlu bir görevdir.

Tüm arkadaşlar alanın bu tutumu karşısında çok etkilenmiş ve bundan sonra daha çok çalışmanın ve her türlü fedakarlığa katlanmanın gerekliliğine daha derinden inanmışlardı. Köyde fazla kalmanın anlamı yoktu. Zaman da hızla ilerliyordu. Bir an önce X... arkadaşa ulaşmak ve görmek istiyorduk. Ev sahipleri sabırsızlığımızı anlamışlardı. «İsteyorsanız hemen gidelim» diyen yaşlı ana, gitmeden önce hazırladığı yiyecekleri de bir torbaya koymuş ve önümüze koymuştu. Yalnız ayrılmadan iki sırık ve bir de battaniye yanımıza aldık. Sedye yapıp yaralıyı taşıyacaktık. Ev sahipleri önde yürüyorlardı, biz de sessizce onları takip ederek arkadaşın kaldığı yere vardık. Barınak özenle kamuflaj edilmişti. Yanına kadar gittik, farkedemedik. Yaşlı ana:

«Heval» diye X... arkadaşa seslenince barınağın yanına ulaştığımızı anladık. İki arkadaş X... arkadaşı barınaktan çıkardı. Sevinçten ne diyeceğini bilemiyordu. Arkadaşlara sarılarak:

«Canım yoldaşlarım gelecediğinizi biliyordum. Evet, bizi güçlü kılan ve yaşatan yoldaşlık bağı ve sevgisi her zorluğu yenmeye yetecedi. Hepimize tek tek kucaklıyım.

Hepimiz etrafını sarmıştık. Birşeyler konuşmak istiyordu, ama konuşamıyordu. Çünkü böyle anlarda insan çok duygulanıyor. Kelimeler insanın boğazında tıkanıyor. Belki kelimelerle ifade edilemez, ancak böyle anlarda çok şey anlam buluyor. Güven, saygı-sevgi derinleşen olgular böyle anlarda gerçek ifadesine kavuşuyor. Çokça sarfedilen «yoldaşlığın çok güçlü olduğu, ölümüne bir bağlılık olduğu» sözleri boşuna söylenmemiştir. İnsanın yoldaşı için yapmayacağı hiçbir fedakarlık yoktur. Haklı ve kutsal bir dava için savaşan insanların birbirine bağlılığı hiçbir şeye benzemez. Anlatılması zor ve anlamı çok derindir. İşte düşmanın yok edemediği, ölüm anlarında dahi birbirinden koparamadığı tek yürek ve tek beyin gibi hareket etmenin sırrı bu gerçeklikte yatmaktadır.

X... arkadaşın bakımını üstlenen ana, manzara karşısında dayanamamış ve ağlamıştı. Ev sahipleri arkadaşı bize teslim ettikten sonra vedalaşıp ayrıldılar. Biz de sedyeyi hazırladık, arkadaşı üzerine yerleştirdik. Dört arkadaş sırasıyla yaralıyı taşıyacaktık. Fakat Musa arkadaş hiç değiştirmiyordu. Yorulmak nedir adeta bilmeyen Musa arkadaş, hale böyle durumlarda hiç hissetmiyordu bile. Uzun bir süre gece karanlığında engebeli arazıyi aşarak sabaha doğru konumlanmak için uygun bir yere ulaştık. Kahvaltımızı yaptıktan sonra yaralı arkadaşın etrafında halka oluşturup olurduk. Bir süre sohbet ettik, akşama doğru kendi aramızda bir karara vardık. Yolumuz çok uzundu. Yaralıyı uzun süre sedye ile taşımak zor olacaktı. Bunun için yakınımızda bulunan bir köye uğrayarak ot almayı kararlaştırdık. Kampa yakın bir yere kadar yaralıyı atla taşımayı daha uygun gördük. Bunun üzerine Musa arkadaş iki arkadaşla birlikte yakın köye giderek işi halledecek geri döndüler. Yaralı arkadaşı, atın üzerine yerleştirdiğimiz sedyenin üzerine uygun bir biçimde uzattık. Ve düşmemesi için pulukla da bağladık. Bu kez arkadaşın yeri daha rahattı. Çünkü sedyeyi bir daha gerecek köyden getirdiğimiz battaniyelerle tam bir yatak gibi yapmış ve atın üzerinde bağlamıştık, bunun için fazla sorun kalmamıştı. Yola koyulduk. Arazi engebeliydi, bu da yetmiyormuş gibi ormanlıkla kaplı olduğu için yürüyüşümüzü de engelliyordu. Atı uygun yerlerden geçirmek için yolumuzu sağa-sola hebire değiştiriyorduk. Fakat moralimiz oldukça yüksekti, onun için yorgunluğa ve engellere hiç aldırmıyorduk. Kamp yerimize daha yakın olan kestirme bir arazıye vardık. Önümüzdeki dağı birmanarak tepeye vardık. Ve orada buz gibi suyu olan çeşmede mola verdik... Yemek yediğimiz bir sırada Halim arkadaş çeşmeden akan buz gibi suya elini daldırarak:

«Dikemiz bir cennet gibi güzeldir. Halkıyla, mükemmel coğrafyasıyla, buz gibi sularıyla bir cennetir. Bağımsızlığa kavuştuğumuz zaman bu cennette yaşamanın tadını çıkaracağız» dedi.

Ve konuşmalarımız ülkemizin güzellikleri ve doğasının asaliği üzerine sürüp gitti. Ancak farkında olmadan bir saatten fazla mola vermiştik. Hemen kalktık ve yaralı arkadaşı atın üzerine yerleştirdikten sonra yolumuza devam ettik. Uzun bir yürüyüşten sonra sabah olmuş ve güneş doğmak üzereydi. Bu noktadan sonra gündüz yürümek fazla sakıncalı değildi. Yolumuza devam ederek bir dağa doğru ağır ağır tırmandık. Dağı aştık ve diğer yakasından inişe geçerek uzun ve derin bir vadiye indik. Vadinin karşı tarafındaki dağlık ve ormanlık bir alanda bulunan kamp yerimize ulaştığımızda saat 10.00 olmuştu. Kampta nöbetçiler bizi farkeder etmez tüm arkadaşlara müjdeyi veriyorlar. Bunun için arkadaşlar yolun yarısında bizi karşıladılar. Kamp yerinde tam bir bayram havası vardı. Başarılı bir çatışmadan sonra yaralı arkadaşımızı da kurtarmış ve hepimiz tekrar bir araya gelmiştik. Bundan büyük sevinç ve mutluluk olamazdı.

30 Mayıs 1998 günü kampta yine hareketli bir gün yaşanıyordu. Herkes bir şeylerle uğraşıyordu. Bazı arkadaşlar silahlarını temizliyor, bazıları kitap okuyor, bazılar mutfakta çalışıyordu. Nöbet sırası bana gelmişti. Hazırlanıp nöbet noktasına doğru gidiyordum ki, Musa arkadaş seslini uzatarak, «Al bir süre sende kalsın» dedi. İşi vardı, acele ederek ayrıldı. Saat kolumu takarak nöbete çıktım. Saat 14.00'e geliyordu. Halim ve Musa arkadaşlar başka bir gerilla'yla kampın alt tarafındaki dereye gittiler. Aradan 10 dakika gibi bir süre geçmişti ki, silah sesleri geldi. Hemen tüm birliğimiz harekete geçti. Bir grup arkadaş kamp içinde kalarak, eşyaları toplamak ve yaralıyı taşımak işiyle uğraşırken, diğerlerimiz kampın etrafında sevunma hattını oluşturduk. Derede düşmanın yoğun ateşine hedef olan Musa ve Halim arkadaşlar şehit düşmüşlerdi. Kamp yeri çok stratejikti, düşman güçleri çatışmaya yanaşmadılar.

Evet, çıkan olayda, Partimizin örnek militanı ve birliğimizin yiğit komutanı Musa (Kemal KURU) yoldaş ile, ARGK'nin kahraman, fedakar savaşçısı Halim (Nizamettin DURUK) yoldaş kaybetmiştik.

Şehitlerimizin ardından iyiliğin yeminimizi yenileyerek kamp yerimizden ayrıldık. Munzur suyu boyunca yol alıyorduk. Munzur yine sel ve yanık sesiyle intikam türkülerini söylüyor ve aynı sallığıyle coşuyordu. Evet, Munzur susmuyor... susmayacak! 38'in sel meşalesi Uleşlar, Haydarlar, Musalar ve Halimler hep yanacak, yakacak ve parlayacak! PKK, tarihi intikamını layıkıyla tamamlayacaktır.

DİTTİ

8...

KÜRDİSTAN ULUSAL KURTULUŞ MÜCADELESİ, FEDERAL ALMAN DEVLETİNİN SALDIRILARI VE PKK DAVASI

III. BÖLÜM

İKİNCİ DÜNYA SAVAŞI SONRASINDA ALMAN-TÜRK İLİŞKİLERİ

GEÇEN SAYIDAN DEVAM

II. Dünya Savaşının sona ermesi, Alman-Türk ilişkileri açısından yeni bir dönemin başlangıcı oldu. Savaşın sona ermesine günler varken, Türk egemenleri de Almanya'ya karşı savaş ilan ettiler. Bu savaş ilanı, uluslararası gelişmelerin Türk devletini zorlaması ile ortaya çıktı. Bu durum Alman-Türk ilişkilerinin kopmasına yol açtı. Bu kopuş, Almanya'nın savaştan yenik çıkmış olmasıyla da birleşince, bir dönem devam etti. Tabii, ilişkilerdeki bu duraklama geçici bir durumdu. Almanya'nın kendisini toplamaya başlaması ve emperyalist ülkelerin de Almanya'yı yeni müttefik bir güç olarak ortaya çıkarmaları ile birlikte ilişkilerde yeni bir gelişmeye tanık oluyoruz.

Alman-Türk ilişkilerindeki, bu yeni başlangıcı irdelemekte büyük yarar var. Bu, aynı zamanda günümüz Alman-Türk ilişkilerinin hangi temellerde geliştiğini daha açık olarak ortaya çıkaracaktır. II. Dünya Savaşı ardından uluslararası alanda bir dizi önemli gelişme yaşandı. Bu gelişmelerin, Alman-Türk ilişkilerine yeni bir yön ve atılım vereceği de açık olan bir durumdu.

Bu bakımdan, savaş sonrasında gerek Almanya ve gerekse de Türkiye'nin durumunu irdelemekte yarar var. Her iki devletin yaşadığı gelişmeler onları birbirine daha fazla yaklaştırmıştır. Her yakınlaşmada tarihsel dostluk edebiyatı sürekli bir biçimde işlenip, güncel nedenler gözardı edilmek istenmektedir. Görünürde yanılsıdan, Almanya ile Türkiye arasındaki tarihsel dostluk bağıdır. Sanki, Almanya ve Türkiye sadece bu nedene dayanarak ilişki kuruyorlarmış gibi bir görünüm yansıtılmaktadır. Bununla da esas ve güncel olan nedenler gözardı edilmeye çalışılmaktadır.

II. Dünya Savaşı sonrasında da, aynı edebiyatın güncelleştiğini görüyoruz. Su bir gerçek; Almanya ve Türkiye'yi birbirine yakınlaştıran tarihsel nedenler olduğuna fazla. Ayrı şekilde, güncel nedenler de bir o kadar fazla. Bu nedenle, ilişkiler, dostluk maskesi altında gizlenmek istense de, **Doğu'ya Açılım** politikasının tasdığı amaçlar çerçevesinde gerçekleşmektedir. **Doğu'ya Açılım,** her ne kadar Alman politikasının mihenk taşını oluşturuyorsa da bu, Türk egemenlerinin egemenliklerini yaşatmasına da sıkı sıkıya bağlıdır. Çünkü, Almanya **Doğu'ya Açılımı,** Türk egemenlerinin kilici ve kalkanı sıfatına gizlenerek yapmak istiyor. Bu açıdan, Türk egemenlerinin bölgedeki varlıklarını da bu politikadan ayırmak mümkün değildir. Türk egemenleri de bu politikaya dayanarak, bölgede çıkarlarını koruma savaşı veriyorlar.

II. Dünya Savaşı sonrasında bu yönlü gelişmelerin daha belirgin bir şekilde ortaya çıktığını görüyoruz. Yeni bir dünya savaşının emperyalizmin tümden çöküşüne yol açacağı gerçeği nedeniyle, yeni bir dünya savaşını başlatma ve böylesi bir savaş kışkırtma yönünde Alman militarizmi gelişmeyecektir. Savaşın pratik olanaksızlığı, yeni yöntemleri gündeme getirecektir. Yani, Türk-Alman ilişkileri sekiden görüldüğü gibi yeni bir dünya savaşına başvurarak, paylaşma katılma yönünde gelişme göstermeyecektir. Ama bu kez açık bir savaştan daha tehlikeli yöntemlere başvuracaklardır. Diğer bir yönden de bölgesel savaşın fitilini ateşlemeyi hedefleyeceklerdir. Bir dünya savaşının emperyalizmin topyekün çöküşüne yol açması tehlikesi, bu güçleri böylesi bir hedefe yöneltmiştir. Bölgesel savaşlarla sonuç almaya ağırlık vermeye başladılar. Bu aynı zamanda NATO'nun da bir stratejisidir. Almanya ve Türkiye NATO'nun en ileri karakolları olarak, bu stratejiye sıkı, sıkıya bağlıdırlar.

Almanya'nın NATO'ya girişi ve Alman militarizminin gelişmesi

II. Dünya Savaşının Almanya'nın yenilgisiyle sonuçlanması ardından, Avrupa'da önemli değişiklikler de meydana geldi. Hitler orduları peşinden doğudan Kızıl Ordu, batıdan ABD, Fransa ve İngiliz orduları Alman topraklarına girdi. Müttefik kuvvetlerin doğudan ve batıdan Hitler ordularını püskürterek Berlin'e sıkıştırmaları, fiilen Almanya'nın teslim olmasını da birlikte getirdi.

Yalta ve ardından yapılan Potsdam görüşmelerinde müttefik kuvvetler savaş sonrası koşullar üzerinde çeşitli anlaşmalar sağladılar. Özellikle de Potsdam görüşmeleri ve anlaşması savaş sonrasında, Almanya'nın statüsünün belirlenmesinde önemli bir rol oynıyor. Potsdam Anlaşması, müttefik kuvvetlere Almanya'nın militarist gücünü sınırlamada önemli bir olanak sağlıyordu. Müttefik kuvvetler, Potsdam Antlaşmasında, Almanya'nın militarist gücünün dağıtılması ve savaşa yol açan tekellerin mallarının ellerinden alınıp, ekonomik gücün düşürülmelerini de öngörüyordu. Bu tekel sahipleri savaşı birinci elden kışkırtan savaş suçluları durumundaydılar da. Savaş suçlularına uygulanan tutumun bunlara karşı da uygulanması gerekliydi. Bu konularda nelerin yapılması gerektiği, Potsdam Antlaşmasının metinlerinde yer almıyordu. Her kuvvet de, bu antlaşmanın gerektirdiği uygulamaları, kendi denetimindeki bölgelerde uygulayacaktı. SSCB, ABD, Fransa ve İngiltere arasındaki bu antlaşmanın, Alman militarizmini geriletmedeki rolü, uygulandığında büyük olacaktı.

Ancak, Batılı emperyalist devletler, SSCB'nin tersine, anlaşma ilkelerine bağlı kalmadılar. Bununla da yetinmeyip Alman militarizmini yeniden örgütleyip, geliştirmeye ağırlık verdiler. ABD, İngiltere ve Fransa kendi denetimindeki Alman topraklarında, tekellerin ekonomik gücünü yeniden arttırırken, savaş suçlusu olarak yargılanması gereken Nazi yöneticilerini de kilit noktalarda yeniden görevlendirmeye başladılar. Almanya'nın yeniden militaristleşmesi, emperyalizmin vurucu bir gücü haline getirilmesi, Alman-Türk ilişkilerinin günümüzdeki yönelimini daha iyi kavramak açısından da üzerinde durulması gereken bir husustur.

Doç. Dr. Türkkaya Ataöv, Alman militarizminin yeniden canlandırılmak istenmesinin ardında yatan nedenleri, "Amerika, NATO, ve Türkiye" adlı kitabında söyle değerlendiriyor: "...*Almanya sorununda esel yer alan oleylerin çarpık yansıtılmasının ardından da Alman militarizminin yeniden güçlendirilmesi ve topyekün yıkıcı silahlarla bir daha silahlandırılması isteği yatmaktadır. Bu siyaseti izlemekle Batı devletlerinin Potsdam Antlaşmasına aykırı hareket etmekte olduklarını ve Almanya'yı geno bir ileri karakol olarak kullanmak istediklerini bu devletin NATO üyeliğinin de bu açıdan değerlendirilmesi gerektiğini ve Amerika'nın Almanya politikasının Locarno ve Münih siyasetinin uzun süreli bir devamı olduğunu Türkiye kamuoyu da bilmek zorundadır.*"[38] Yukarıdaki alıntıda da görüldüğü gibi, Almanya'nın yeniden militarist bir temelde geliştirilmesi emperyalist ülkelerin katılışıyla olmuştur.

1945'ten sonra Alman militarizminin ortadan kaldırılması ana amaçlardan biri olması gerekirken, emperyalist ülkeler bunun tersi bir politikayı geliştirmeye başladılar. Daha 1946 yılında ABD ve İngiliz işgal bölgelerinin birleştirilmesi için, her iki devletin yöneticileri görüşmelere başladılar. 1948 yılında da Fransız işgal bölgesi bu birleşmeye katıldı. Potsdam Antlaşmasına göre Almanya'nın tek bir ekonomik bütün olarak işlem görmesi gerekiyordu. 20 Haziran 1948'de ise, emperyalist devletler kendi işgal bölgelerinde ayrı bir para reformu uygulayarak, tek Alman parasını tedavülden çektiler. Bununla da kalmayarak bu bölgede ayrı bir devlet kurulması kararını da verdiler.

Eylül 1948'de, ABD, İngiltere ve Fransa işgal bölgelerinden seçtikleri 65 bin kişiyi bir araya getirerek, bunlara "Parlamento Konseyi" adını verdiler. Bu konseye hazırlatılacak anayasaya da, "Bonn Anayasası" olarak yürürlüğe koydular. Almanya'nın fiili olarak ikiye bölünmesinin temelleri de bu şekilde atılmaya başlandı. 20 Eylül 1949'da da Batı Almanya'da Federal Almen Cumhuriyetini kurdular. Bunu karşı doğuda ise Alman Demokratik Cumhuriyeti 7 Ekim 1949'da kuruldu.

Emperyalist devletler bu girişimlerle kalmayıp, B. Alman devletinin militaristleşmesine büyük ağırlık verdiler. Örneğin, İngiltere 100 bine yakın Alman, "Hizmet Birlikleri" adıyla askeri disiplin altında tutuyordu. Eski Nazi subayları yeniden görevlendiriliyor, savaş suçlusu olan tekelilere, kartellere gelişme imkanları sağlanıyordu. Kısacası, emperyalistler, Federal Alman devletini yeni bir güç olarak örgütleyip destekliyorlardı. Bir başka deyişle, Almanya'yı yeniden bir güç haline getirmeye çalışıyorlardı.

B. Almanya'nın yeniden böyle hazırlanmasının altında yatan en önemli neden, sosyalizmin sağladığı önemli gelişmelerdir. Doğu Avrupa ülkelerinde savaş sonrasında kurulan demokratik cumhuriyetleri emperyalizm kendisi için büyük bir tehlike olarak görüyordu. Almanya'nın sözkonusu bu ülkelerle sınır olması, bu ülkeyi emperyalizmin Doğu Avrupa ülkelerine yönelik saldırıları için önemli bir üs ve karakol alanı olarak vazgeçilmez bir konuma da getirdi. Bundan dolayıdır ki, emperyalist ülkeler B. Almanya'nın militaristleşmesine büyük ağırlık vermeye başladılar. B. Almanya, NATO'nun ileri bir karakolu olarak, Doğu Avrupa ülkelerine karşı bir saldırı üssü haline getirildi. 1950'li yılların ortalarındaysa, Federal Almanya'ya atom silahları yerleştirilmeye başlandı. Böylece Federal Almanya yeniden bir devlet statüsüne kavuşarak uluslararası politikada rol oynamaya başladı. NATO'ya alınması da bunun bir başlangıcı oldu.

Alman-Türk ilişkilerinin yeniden canlanması

Türkiye, NATO'ya, Almanya'dan önce kabul edilmişti. Almanya'nın da NATO'ya girmesiyle bir ülke, iki eski müttefik, yeni bir ittifakta bir kez daha bir araya geliyordu. Bu durum, Alman-Türk ilişkilerinin canlandırılması için yeni bir gelişmeydi. Kısa bir süre de olsa kesintiye uğrama olan ilişkileri yeniden canlandırmanın koşulları da böylece ortaya çıktı. Alman ve Türk egemenlerinin bu imkanlardan yararlanmamaları da düşünülemezdi. Nitekim her iki devlet ek sıkı başvurulan tarihsel dostluk edebiyatını yeniden canlandırdılar.

Almanya ve Türkiye'nin NATO içerisinde yüklendikleri roller de birbirine benzerlik arzediyordu. Almanya'nın ekonomik ve askeri olarak Türkiye'den daha güçlü olması, oynadığı rolü arttırsa da, aradaki benzerlik gücün düzeyinden çok, oynadıkları rolde görülüyordu. Federal Almanya ve Türkiye NATO'nun sosyalizmle temas olan ülkeleriydi. Bu bakımdan da NATO'nun sosyalizme karşı ileri karakolluydular. Bu benzerlik açısından değerlendirildiğinde bile, Almanya ile Türkiye'nin birbirine yakınlaşmada kaçınılmaz olan bir durumdu. Alman-Türk ilişkilerinin yeniden canlanmasını sadece bu benzerlikle izah etmek yeterli değildir. Bu benzerlik, her iki ülke egemen sınıflarının kaderlerinin daha önceki yıllardan daha fazla birbirine yakınlaştığını göstermektedir. Doğu'ya Açılım politikasına ek olarak, kaderlerine, bir de sosyalizme karşı bir siddın üssü haline gelmek eklenmiştir.

B. Almanya'nın bu konuda nasıl hazırlandığını yukarıda kısaca da olsa örneklerleyle ortaya koymuştuk. Almanya'yı sosyalizme karşı bir saldırı üssü olarak kullanabilecekleri farkeden emperyalist devletler, bu konuda gecikmeden girişimlerde bulunmuşlardır. Özellikle de savaş sanayi alanında lisaliyet göstermiş olan ve Almanya'nın silahlanmasında büyük rolleri bulunan Mannesmann, Klockner, Butehoffnungshütte, Hoesch, Vereinigte Stahlwerke, Krupp vb. gibi tekeller, yeniden ekonominin denetimini ele geçirirler. B. Almanya'nın üç büyük bankası de (Deutsche Bank, Dresdner Bank, Commerzbank) yeniden geliştirilirler. Emperyalist devletler, Federal Almanya'yı yeni gelişmelere göre donatır ve hazırlarlar.

Aynı şekilde, Türk devleti de NATO'nun vurucu bir gücü olarak hazırlanır. Savaş sonrasında, Türk egemenleri emperyalizme daha fazla yaklaşırlar. Sovyetler Birliği'ye sürdürdükleri klasik dostluk politikasına son vererek, emperyalizmin liderliğini ele geçirmiş olan ABD emperyalizmiyle işbirliğini daha fazla geliştirirler. İşbirlikçi tekelici kapitalizmin daha fazla gelişme imkanı bulmasıda bu ilişkiye bağlıydı. Emperyalizme dayanmadan, işbirlikçi tekelici burjuvazinin bir gelişme imkanı bulmasıda mümkün değildi. Bunun için de tekelleşmeye yönelen ve bunu da emperyalizmle işbirliği temelinde sağlayacağını bilen Türk burjuvazisi, işbirlikçiliğe büyük bir hızla yöneldi. 1950'lerdeki DP (Demokrat Parti) yönetimi, bu gelişmenin başlangıcıdır. DP, Türkiye'yi ABD'nin yeni-sömürgecilik ağına teslim etmekle kalmayıp, NATO'ya girmekle Türkiye'yi emperyalizmin bir ileri karakolu haline getirdi. "Marshall Planı" ve "Truman Doktrini" çerçevesinde Batı Avrupa, Türkiye ve Yunanistan gibi alanlara el atan ABD emperyalizmi çok geçmeden, buraların hakim gücü oldu.

Türkiye'nin yeni-sömürgeci ilişkilerle ABD emperyalizmine bağlanması, Türkiye'nin NATO'ya girmesini beraberinde getirdi. ABD'nin isteğiyle Türkiye, Güney Kore'ye asker göndermekle, NATO'nun vurucu bir gücü olacağını da gösterdi.

Alman ve Türk egemenlerinin yeniden bir ittifakta bir araya gelmeleri, Türk-Alman ilişkilerinin nasıl bir temelde gelişeceğini de gösteren bir gelişmedir. NATO içerisinde sağlanan ittifak arkadaşlığı, çok geçmeden tarihsel "Türk-Alman dostluğu"nu yeniden canlandıracaktır. Almanya, kapitalizmi yeniden restore etme çalışmalarında yine en yakınında Türk sömürgecilerini bulacaktır. Bu, Türk ve Alman egemenlerinin sıkı sıkıya birbirlerine bağlı olduklarının bir göstergesidir de.

Almanya, II. Dünya Savaşında yetişkin nüfusunu önemli oranda yitirmişti. Kapitalizmin yeniden restorasyonunu gerçekleştirmek için büyük bir işgücüne ihtiyacı vardı. Aynı durumu, Avrupa'nın diğer ülkeleri de yaşıyorlardı. Bu nedenle, başka ülkelerden işgücü ithali yapılması gerekiyordu. İşte, böylesi bir anda Türkiye, Almanya'nın imdadına yetişti.

Türk devleti, Türkiye ve Kürdistan'dan büyük bir işgücü ihracını başlattı. 1960'lı yıllarda başlayan bu işgücü ihracı, Alman kapitalist ekonomisinin yeniden restorasyonda büyük bir rol oynadı. Almanya ucuz işgücü kullanarak ekonomisini yeniden restore ederken, Türk egemenlerine de önemli bir destek sundu. Gerek Kürdistan'da ve gerekse de Türkiye'de istihdam olanağı bulamayan yüzbinlerce kişilik işgücünün dışarıya aktarılması, Türk burjuvazisinin önemli bir muhalefet gücüyle karşılaşmamasına da yol açtı. İçerde istihdam olanağı bulamayan işgücünün, büyük bir çelişki kaynağı olacağı da açık bir durumdu. Zaten ekonomik olarak zayıf olan Türk burjuvazisinin bu çelişkiyi önlemesi mümkün değildi. Almanya'nın istihdam olanağı bulamayan işgücüne kapısını açması, Türk burjuvazisinin büyük bir çelişkiyle erkenden karşılaşmasını önlemiştir.

1960'lara doğru Türkiye'de işçi, köylü ve öğrenci hareketlerinde bir gelişmeyi görmek mümkün. DP hükümetinin yürüttüğü ekonomik politikaya karşı bu çevrelerde oluşan tepki giderek daha da büyümeye başladı. Bu yıllarda, başta Almanya olmak üzere Batı Avrupa ülkelerine bir mal gibi peşkeş çekilen işgücü, içerde bu çelişkinin daha da yoğunlaşmasını örtledi.

Bu yıllarda, Türk ve Alman egemenleri karşılıklı olarak birbirlerine destek sundular. Türk egemenleri, Federal Almanya'nın yeniden restore edilmesine katkıda bulunurken; Alman egemenleri de, Türkiye'deki işgücü fazlasını kendi ülkesinde istihdam ederek, Türk burjuvazisi ile işçi sınıfı arasındaki çelişkiyi hafifletmeye yardımcı oldu.

Türk ve Alman egemenlerinin sık sık başvurdukları "kader arkadaşlığı" edebiyatı, pratikte kendisini bir kez daha gösterdi. Türk ve Alman egemen sınıfları bir kez daha kaderlerini birbirlerine bağladılar. Kader ortaklığı sadece işgücü üzerinde düğümlenmeyecektir. İşgücü üzerinde ortaklaşa oynadıkları oyunların yanısıra, diğer alanlarda da ortaklıkları gelişecektir. Günümüze doğru gelindiğinde ilişkilerdeki canlanma artacaktır. Ekonomik, siyasi ve askeri alanda ilişkiler en yoğun dönemini yaşarken, kültürel alanda da ilişkilerdeki canlanma devam edecektir.

Türkiye ile Almanya arasındaki ekonomik ilişkilerin gelişimi

Almanya'nın da NATO'ya girişiyle birlikte, her iki devlet arasındaki ekonomik ilişkiler de yeniden canlanmaya ve gelişmeye başladı. 1960'larda başlayan işgücü göçü, ekonomik ilişkilerin daha da yoğunlaşmasını birlikte getirdi. Bu gelişme, günümüze gelindiğinde Almanya'yı ithalat ve ihracat da Türkiye'nin beş ortağı haline getirdi. Alman firmaları da Türkiye'de yatırım yapan yabancı firmalar arasında baş sıraya yerleştiler.

F. Almanya'nın Türkiye'ye yönelik ekonomik yatırımları, "Prusyalı tüccarın Prusyalı asker!" izlemesi örneğini anımsatır tarzda gelişmeye başladı. Moltkelerin, von der Goltzlarin, Liman von Sondersterin torunları Türk ordusunda direkt Almanya adına görev yapmak için gelmemiş olsalar da, NATO ittifakı çerçevesinde yeniden Türkiye'ye Alman subayları da gelmeye başladı. Ağırlıklı olarak askeri bir ittifak olan NATO'ya katıldıktan sonra Alman-Türk ekonomik ilişkilerinde bir canlanmanın ortaya çıkmış olması, Alman emperyalizminin klasik çizgisini sürdürdüğüne da bir örnektir. Nazi ruhlu Federal Alman subaylarının Nazi ruhlu Alman tekelleri, kartelleri ve trösterl izlemeye başladı. 1950'li yılların ortalarından itibaren de F. Almanya'nın Türkiye'deki yatırımları hızla artmaya başladı.

1954-84 yılları arasında Türkiye'de yatırım yapan Alman firmalarının doğaysız yatırımları büyük artış göstermiştir. 1985 yılında ise bu rakam daha da büyüdü. Bir önceki yıla göre 19 milyon mark artış gösteren dolaysız Alman yatırımları 218.2 milyon marka çıktı. Yıllık yatırım oranında görü-

len bu artış, F. Almanya'nın Türkiye ekonomisinde büyük bir rol oynadığının göstergesidir. F. Almanya, yaptığı yatırımlarla, Türk ekonomisinin başla gelen pay sahibi olduğu için, Türk ekonomisinin, dolayısıyla Türk devletinin geleceğiye de yakından ilgilenmektedir. F. Almanya'nın Türkiye'ye yaptığı yatırımları rakamlarla incelediğimizde bu gerçekliği daha açık bir şekilde görmemiz mümkün.

Federal Almanya firmalarının sadece 1979-1985 yılları arasındaki yatırımları 50 milyon markı aşmıştır. Günümüze doğru ise, bu gelişme daha büyük rakamlara ulaşmıştır. Alman-Türk ekonomik ilişkilerine göz attığımızda özellikle de son birkaç yıl içerisinde artışın hızlandığını görüyoruz. '70'li yılların ikinci yarısından itibaren F. Almanya yatırımlarında bir durma eğilimi görüyoruz. Bunun nedeni de, bu yıllarda Türkiye ve Kürdistan'da yoğun olarak gelişen devrimci mücadeleden duyulan büyük ürkütüdür. 12 Eylül askeri faşist darbesi ardından Alman yatırımlarında gelişme eğliminin yükseldiğini gözlemliyoruz. Özellikle de 1985 yılından sonra, Federal Alman yatırımlarının sayesinde yükselmenin yoğunlaştığını söyleyebiliriz. Türkiye hala istikrarlı bir ortam sunamamakla birlikte Federal Alman devleti, Türkiye'ya yönelik yatırımlarını yeniden artırdı.

Federal Almanya'nın yatırımlarını yeniden artırmasının temelinde yatan neden, faşist Türk sömürgeciliğini ömrünün uzatma çabasıdır. 12 Eylül askeri darbesi, faşist Türk devletinin ekonomik bunalımını aşmasını sağlayamadığı gibi, çöküşünü daha da hızlandırdı. Emperyalizm, en başta da Federal Alman emperyalizmi, 12 Eylül faşist rejimine yoğun destek sunmaya başladı. Bu destekle, Türk devletinin ömrünü daha da uzatmayı amaç edindiler. F. Almanya'nın bu konuda önemli bir rol üstlendiği uygulamalarından da anlaşılmaktadır. Özellikle de DEG'in (Deutsche Entwicklungsgesellschaft-Alman Kalkındırma Şirketi) teşvikiyle, Alman firmalarının Türkiye'ye daha fazla yatırıma yöneldiklerini görüyoruz.

1986 yılı sonundan itibaren DEG'in de teşvikiyle F. Alman yatırımcılarının Türkiye pazarını daha bir dikkatle incelemeye başladıklarından bahsedilebilir. 1986 yılında F. Almanya'nın Türkiye'ye sermaye yatırım hacmi 44,3 milyon marka çıktı. Bu da, Federal Alman tekellerinin Türkiye'ye daha eğirikli olarak yatırım yapmaya başladıklarının bir göstergesidir.

F. Almanya'nın Türkiye'ya yönelik yatırımları son yıllarda artan bir şekilde turizm alanını da kapsamaya başladı. Alman firmaları, sanayii yatırımlarının yanısıra, tatil köyleri kurup, oteller inşa ederek turizme de büyük miktarlarda para harcamaya başladılar. Yakın zamanda Robinson Tadil Köyü'nün kurulmasına Federal Alman firmaları 6,5 milyon markık bir finansman sundular. Büyüklüğü bu düzeyde olan bu yeni projenin hazırlıklarını daha Federal Alman firmalarının sürdürdüğünü görüyoruz.

Federal Alman firmalarının turizm alanına bu derece yoğun yatırım yapmaya yönelmesi, Türkiye'ye artan sayıda Alman turistin gelmeye başlamasına paralel olarak ortaya çıkmaktadır. Bodrum'da 80 milyon mark finansmanla kurulan Federal Alman tatil köyünün sahibi olan Jasmin Tourismus GmbH ile Sonnenreisen, TVİ ve Neckermann gibi turizm şirketlerinin yatırımları son birkaç yıl içerisinde büyük artış gösterdi.

Alman-Türk ekonomik ilişkilerinin gelişmesi, Federal Alman tekellerini ve (işbirlikçi) Türk burjuvazisini yeni adımlar atmakla karşı karşıya getirdi. Alman sanayii ve Ticaret Odası Başkanı Otto Wolf von Amerongen 1987 yılının sonbaharında yaptığı bir açıklamada bir **Alman-Türk Ticaret Odası** kurulmasını isteyecektir. Böylesi bir odanın kurulmasıyla, Federal Almanya ile Türkiye arasındaki ekonomik ilişkilerin yoğunlaştığı bir döneme tekabül etmiş olacaktır.

Federal Alman tekelleri, böylesi ortak bir ticaret odasını kurarak Türkiye'deki çıkarlarını daha da sağlama almak istiyorlar. Bu oda vasıtasıyla, yatırımlarını daha koyulukla, yüksek bir vasıdeden alanlara yatırma imkanına kavuşacaklardır. Bunun dışında, Bursa Yöresinin işverenler Birliği, Federal Almanya'nın Baden-Würtemberg eyaletindeki firmalara, olağandan da fazla yatırım sahaları açtı. Benzeri gelişmeler diğer bölgelerde de yaşandı.

Federal Almanya'nın Türkiye'ya yönelik yatırımlarını gösteren istatistikleri incelediğimizde ilginç sonuçlarla da karşılaşıyoruz. Birçok firmada Alman sermayesinin katılım payı %100'dür. Çoğunluğunda ise oran %50'nin üzerindedir. Çok az işletmedeyse bu oran %50'nin altındadır. İstatistikler dikkati çekmektedir. Bu gelişmeden başka ilginç noktaları da saptamak mümkündür. 1970'ler öncesinde 16 Alman firması Türkiye'de yatırım yaparken, 1970 ve 1980'lerin arasında 3 yeni firma yatırım yapmıştır.

Yatırımda büyük gelişme 1980 yılı sonrasına rastlamıştır. 1980 sonrasında Türkiye'de yatırım yapan Federal Alman firmalarının sayısı 74 gibi büyük bir rakama artış göstererek, 1986 yılı sonunda toplam 93 firmaya ulaşmıştır. 1985-86 yılları arasında yapılan yatırımların sayısı, bu toplam içerisinde büyük bir mahlaga ulaşmaktadır. 1985-86 yılarında işletmeye açılan Alman kadınlık firmalarının sayısı 47'dir. Buradan çıkarılması gereken bir sonuç da şudur. Federal Almanya'nın Türkiye'deki yatırımlarının yarısından bir fazlası 1985-86 yılında işletmeye açılmıştır. Büyük bölümüyse 1980 yılında iktidara el koyan askeri faşist darbesi sonrasına denk gelmiştir.

İstatistiklerin önümüze serdiği rakamlardan bugünkü Federal Almanya-Türkiye ilişkilerinin dünyanı çıkarmamız da mümkün: Almanya, II. Dünya Savaşından sonra 40 yılda aldığı bir mesafeyi, 85-86 yıllarında, iki yıl gibi kısa bir süreye sıkıştırmayı başararak, 40 yılda Türkiye'de işletmeye açtığı 46 firmayı, 2 yıl gibi bir sürede işletmeye açma başarısını gösterdi.

Federal Almanya'nın 40 yılda yapığı işi iki yıl gibi kısa bir zaman süresine sıkıştırmış olması, Federal Almanya'nın 12 Eylül faşist rejimine sunduğu desteğin açık bir göstergesidir. Federal Almanya'nın, hem Türkiye üzerindeki çıkarlarını korumak ve hem de 12 Eylül faşist rejimini ayakta tutmak için, yoğun bir ekonomik atağa kalkıştığını söyleyebiliriz. Türkiye'yi yine yoğun ekonomik ilişkilerle kendisine bağlayıp, yoğun bir sömürüyü yürütmek isteyen Federal Almanya, bunun için artan bir şekilde sermaye ihracına yönelerek, birçok yatırım gerçekleştirdi. İstatistikte de görülecegi gibi, yatırım yapılan alanlar en kârlı alanlardır.

Bu yoğun ekonomik ilişki nedeniyle de olsa, Federal Almanya 12 Eylül faşist rejiminin en önde gelen koruyucusu olarak sahneye çıkmıştır. Ekonomik ilişkilerin yoğunluğu, diğer alanlarda da ilişkilerin gelişmesini birlikte getirecekti.

DEVAM EDECEK

Federal Almanya'nın Türkiye'deki yatırımları

6334 Sayılı Kanun Kapsamında Türkiye'de Faaliyette Bulunan Alman Sermayeli Kuruluşlar (31.12.1986)

Firma adı	Faaliyet alanları	Sermaye (Bin TL)	Alman Ortaklığı Payı (%)	Faaliyete Geçiş Tarihi
AEG-OTİ Elektrik End. A.Ş.	I/Elektrik-Elektronik	18,000.00	51.00	1984
TUNTAŞ Türkiye Yağ ve Margarin A.Ş.	I/Gıda-İçe	8,965.00	86.13	1947
ORTADOĞU Rulman Sanayii ve Tic. A.Ş.	I/T Araç Yan Sanayii	3,300.00	49.00	1982
M.A.N. Motor Sanayii ve Ticaret A.Ş.	I/T Araç Yan Sanayii	4,050.00	49.00	1986
PINAR SU Sanayii ve Tic. A.Ş.	I/Gıda-İçki	3,600.00	21.21	1983
MAN Kamyon ve Otobüs Sanayii A.Ş.	I/T Araç ve İmal San	3,300.00	33.34	1968
TÜRK SIEMENS Kablo ve Elektrik San. A.Ş.	I/Elektrik-Elektronik	3,300.00	50.00	1954
Makina TAKIM Endüstrisi A.Ş.	I/Makina Eşya	3,300.00	49.87	1955
Türk HOECHST Sanayii ve Tic. A.Ş.	I/Kimya	2,600.00	39.89	1964
TÜRK HENKEL Kimyevi Maddeler Sanayii ve Tic. A.Ş.	I/Kimya	2,498.00	50.00	1965
BİRLEŞİK ALMAN İlaç Fab. Ltd. Şti.	I/Kimya	1,800.00	77.00	1984
BİNKO Ticaret ve Sanayii A.Ş.	I/Elektrik-Elektronik	1,650.00	51.00	1958
GENTAŞ Gemici Metal San. ve Tic. A.Ş.	I/Orman Ürünleri	1,170.00	14.00	1982
MASSTAŞ MUDURNU ARAST Sanayi San. ve Tic. A.Ş	I/Orman Ürünleri	1,100.00	40.00	1982
PİLOT GRAMMER Koltuk Sistemleri San. ve Tic. A.Ş.	I/T Araç Yan Sanayii	1,000.00	99.00	1986
GENAPLAST Plastik ve Makina Sanayii A.Ş.	I/Makina İmalat	1,000.00	47.87	1961
AKRİTEKS San. İplik San. ve Tic. A.Ş.	+/Dokuma-Giyim	923.00	41.00	1982
ROBERT BOŞCH TÜRK Otolerin Araçlar Yan. San. A.Ş.	I/T Araç Yan Sanayii	915.85	50.50	1970
BAYER Türk Kaçkın Sanayii Ltd. Şti.	I/Kimya	900.00	100.00	1962
İNEKS Hayvancılığı Geliştirme ve GY. Kalıpçı Tic. A.Ş.	I/Gıda-İçki	858.80	49.00	1984
İMSAT Makina San. A.Ş.	I/Makina İmalat	750.00	49.00	1982
MANNESMANN-DÖNERLAMA Boru Endüstrisi A.Ş.	I/Demir-Çelik	726.39	57.14	1958
TATA KÖY Turistik İşletmecilik ve Ticaret A.Ş.	H/Turizm	600.00	60.00	1984
TÜRK YTONG Sanayii A.Ş.	İP Kil Cam Çen Ger	720	1.82	1963
ORYAP Endüstri ve Yapı Elemanları San.	I/Diğer	600.00	35.00	1980
PROGOSEN Otomotiv Boyoz ve Sofme San. A.Ş	+/Gıda-İçki	600.00	35.00	1984
BİSTRANS Uluslararası Taşımacılık Coş. A.Ş.	+/Kara Taşımacılığı	580.00	49.00	1981
BİOSAN Biyomedikal Yatırım ve San. A.Ş.	H/Diğer	484.80	49.00	1986
KALEKALIP Makina ve Kalıp Sanayii A.Ş.	I/Makina İmalat	480.00	19.20	1983
TİG Tekstil Boya ve Örtücüleri San. ve Tic. A.Ş.	H/Diğer	350.00	50.00	1986
DİDE Kimya Ticaret ve Sanayii A.Ş.	I/Kimya Sanayii	300.00	61.00	1986
TAMEKS Tarım Ürünleri Ticaret A.Ş.	H/Diğer	300.00	30.41	1985
DERİSAN Turizm A.Ş.	H/Turizm	255.00	49.00	1986
AKMİN Turizm İşletmecilik ve Tic A.Ş.	H/Turizm	200.00	50.00	1986
ÇİMTAŞ Çiş Proçes Laboratuvarı San. ve Tic. A.Ş.	I/Madeni Eşya San	200.00	30.00	1986
SAYER Türk Kimya Sanayii Ltd. Şti.	I/Kimya	180.00	100.00	1985
SAMSON Otçü ve Otomatik Kontrol Sist. San. ve Tic. A.Ş.	H/Diğer	173.00	49.00	1984
GÖKTAŞBAN GÖKDUN Yarım San. ve Tic. A.Ş.	+/Orman Ürünleri	156.00	14.35	1982
MAPEN İnş Sanayii A.Ş.	I/Kimya Sanayii	150.00	25.00	1986
ÇETİN Tarım Ürünleri Tic. ve San. A.Ş.	H/Diğer	139.80	49.00	1982
İNCİ Uluslararası Kamyonlayan İmalat ve Tic. A.Ş.	I/Dokuma-Giyim	134.00	30.00	1983
HASÖREN KONVERTA Kimya San. ve Tic. A.Ş.	I/Madeni Eşya	130.00	49.00	1984
BAGSA Kimya Sanayii ve Ticaret A.Ş.	I/Kimya	125.00	25.00	1983
DİMA MAKİN Kontrolsiyon San. ve Tic. A.Ş.	I/Dokuma-Giyim San	120.00	49.00	1986
ETMAŞ Elektrik Tesisat ve Mühendislik A.Ş.	H/Diğer	120.00	51.00	1986
NİSA Konaç San. Tic. ve İhr. Ltd. Şti.	I/Dokuma Giyim	100.00	50.00	1985
DÖVEN Turizm Otelcilik San. ve Tic. A.Ş.	I/Diğer	100.00	49.00	1983
UNTERKOCHTER Elektronik Sanayii Ltd. Şti.	I/Elektrik-Elektronik	100.00	49.00	1982
KONTERBACH İSTANBUL Gemiciye San. A.Ş.	I/Madeni Eşya	100.00	50.00	1984
DENİZ Tat. Turizim ve Tic. A.Ş.	H/Turizm	99.80	50.00	1986
MERİ Tekstil San. ve Ltd. Şti.	I/Dokuma Giyim	96.00	49.00	1985
YUN-TİL Çelik San. A.Ş.	I/Madeni Eşya	96.00	49.00	1985
CİNTEKS Çimli Tekstil İplik Dokuma Konf. İhracat San. Tic. A.Ş	I/Dokuma	96.00	49.00	1984
KOÇLAR ÖFİSİ San. ve Tic. A.Ş.	I/Dokuma Giyim	96.00	49.00	1983
MERSELİÖKS Mersurlar İşnk San. ve. Tic. A.Ş.	I/Dokuma Giyim	90.00	43.00	1980
ANSE ANTALYA Deniz-Hizmet Pazarlama İhracat Tic. A.Ş.	Tarım	77.00	49.00	1987
DÖK-METAL Döküm, Metalurji San. ve Tic. A.Ş.	I/Demir-Çelik	96.00	19.00	1981
UMBAN İthalat-İhracat Ltd. Şti.	I/Dokuma Giyim	90.00	49.00	1986
BURDAŞ A.Ş.	Tarım	90.00	75.00	1986
POLİTEKS Tekstil San. ve Araştırma ve İşletme A.Ş.	I/Dokuma Giyim	48.00	47.92	1986
FROSOSER Gıda San. Dış Ticaret A.Ş.	I/Gıda-İçki	48.00	24.50	1986
TOURENT Akdeniz Turizm Yatırım ve İşletme A.Ş.	H/Turizm	48.00	50.00	1986
KAMİLO KAAN Lamba-Avize İmalat A.Ş.	I/Madeni Eşya	39.00	49.00	1984
MUS SHEVA Kalıp San. ve Tic. A.Ş.	I/Kimya	34.00	39.10	1979
MARAŞAL Branda ve Çadır. Pek. Ltd. Şti.	I/Dokuma Giyim	30.00	60.00	1985
TURİSTPARK Değirmen Turizm Tic. ve San. A.Ş.	H/Turizm	30.00	49.00	1986
C. CONTRADTY İSTANBUL Elektrik ve Gıdva. Kon. San. A.Ş.	I/Diğer	11.50	32.00	1979
TÜTÜNTEKS Tic. A.Ş.	I/Gıda-İçki	9.00	75.00	1984
TÜRÜRİ İnşk ve Üretim A.Ş.	Tarım	5.00	61.00	1986

İller	Firma adı	Faaliyet Alanları	Sermaye (Bin TL)	Alman Ortaklığı Payı (%)	Faaliyete Geçiş Tarihi
İlli Beyoğ	TÜRKİYE GENEL SİĞORTA A.Ş.	H/Diğer	4,500.00	0.75	1986
Kargamanlar	MİKRODAF Computer Tic. A.Ş	H/Ticaret	600.00	51.00	1985
Kapadokyada	BÜRUSAN Oto Servis ve Tic. A.Ş.	H/Diğer	600.00	50.00	1984
Türkiye'de	ABC Çelik Mutfak Eşya Pazarlama A.Ş.	H/Ticaret	300.00	100.00	1986
Faaliyet	KOST-ER İmpat Tic. San. A.Ş.	H/Ticaret	300.00	75.00	1986
Gösteren	ÇETİN Tarım Ürünleri Tic. ve San. A.Ş.	H/Diğer	100.00	50.00	1983
Alman	DEGUSSA Tic. Ltd. Şti.	H/Ticaret	100.00	100.00	1986
Sermayesi	VİMA Tekstil Tic. ve San. Ltd. Şti	H/Ticaret	75.00	50.00	1986
Kadınlık	TÜGKO Dış Tic. Ltd. Şti.	H/Ticaret	75.00	50.00	1986
Firmaları	TUFFAR Metal Madencilik San. ve Tic. Ltd. Şti.	H/Diğer	60.30	100.00	1985
(31.12.1986)	İSANSUNLU SİGORTADİ İngaat Ltd. Şti.	H/Diğer	55.80	49.00	1985
	AMİN iç ve Dış Tic. A.Ş.	H/Ticaret	50.00	48.41	1986
	BEKAMİ Yapım Elemanları San. Tic. A.Ş.	H/Diğer	50.00	50.00	1986
	ÖNDERT İş Makinaları San. İhr. Paz. Tic. Ltd.Şti.	H/Diğer	48.12	49.00	1986
	KONVELLA Tarım Ürünleri Sis. İhr. ve Paz. A.Ş.	H/Ticaret	30.00	60.00	1985
	TURSET TURAN Servis, Ihrç. ve Tic.	H/Ticaret	30.00	60.00	1985
	DEMİR Mak. Mlh. End. ve Tic. Ltd. Şti.	H/Ticaret	42.00	49.00	1986
	DAKO-ALBATRANS Nakliyat A.Ş.	H/Diğer	41.80	50.00	1986
	UMBAN İşç. İnr. Ltd. Şti.	H/Ticaret	40.00	50.00	1986
	NİLİS Kimya Sist. Şti.	H/Ticaret	36.00	60.00	1986
	VARİOLİNE-İstanbul Dış Tic. A.Ş.	H/Ticaret	36.00	60.00	1986
	KLÖCKNER Demir ve Çelik San. ve Tic. A.Ş.	H/Ticaret	30.00	50.00	1986
	VETCO INSPECTION Gmbh-Türkiye Şubesi	H/Diğer	30.00	100.00	1985
	KİMYASAN, Kimya Tic. Ltd. Şti.	H/Ticaret	30.00	50.00	1984

Kürdistan'da durum ve ulusal kurtuluş mücadelemizin içinden geçeceği yeni mücadele dönemi

Başlarak 1 sayfada

nerik çok doğal bir yaşantıymış gibi ve yeni bir geleceğe sözkonusu değilmişcesine, kendi konumunu son derece meşru kabul eden bir durumu yaşıyordu. İşbirlikçi milliyetçilik. dış güçlere dayanarak, özellikle Güney Kürdistan da halkın bütün isyanını ve direnmesini adeta bir ticaret konusu gibi pazarlayan bir konumdaydı. Güney Kürdistan'da sahte bir milliyetçilik türü geliştirilirken, büyük Kürdistan perspektifinde Türk egemenlik sisteminin siyasi, sosyal, ekonomik yapısı içinde erime bir herkeme etkeni olarak değerlendiriyordu.

Bu konum şimdi aşılmıştır. Geleneksel olan ve inkarcılık temelinde hazırlanan işbirlikçilikle, sahte milliyetçilik temelindeki işbirlikçiliğin durumu, kökünden bir değişimi geçiriyor bunların sosyal konumu altüst oluyor. Ve tabii ki kurulan bütün siyasal bağlantıları, a dete eskimiş ve sökülmeye yüz tutan yıldızlar gibi kırılıp dökülüyor. Bunlar devletle bağlarının söküldüğünü ve o çok güvenip bel bağlıdıkları dış dayanağın —sömürgeci devletin— kendilerini ayakta tutamaz, savunamaz durumda olduğunu gördükçe dehşete kapılıyorlar. Büyük bir telaş içindeler. Bazı yeni arayışlar içine girmeye çabalıyorlar. Bu olağandır, gelecek devrim, bu durumu iyice açığa çıkarmaya yarabilir. Fakat Türk sömürgeciliğine karşı yürütülmekte olan mücadele daha baştan itibaren bu evreye yol açtı. Özellikle de gelişen silahlı mücadele, bunları daha derinden sarstı. Yönetimleri koruyucu politikası, bunları koruyamaz duruma düştü. Tamamen inkarcı temelde işbirlikçiliğe yönelen feodal-komprador güruhun da bir ucunda tamamen işbirlikçiliğini üstlenen geleneksel işbirlikçi ilkel milliyetçilik de dayanakta ayakta kalmayı ve o zeminde savaşa bağlı konumunu bırakan sona erişiyle birlikte sürdürülemez durumu gelince, bunların bunalımı daha da derinleşti. Eski devletlere emperyalizme duyulan dengeler artık bunları taşıyamaz duruma gelmiştir. Dayanakları ekonomik kökenli, sosyal siyasal bağlantıları çöreğ sökeği gibi sökülüyor. Hepsi de inanılmaz acı gerçeğiyle karşı karşıya geliyorlar. Çoğu belki bilinçsizce girdiği bu durumun derişkin yeni yeni farkediyor. Çoğu daha korkak karşı devrimciler haline gelirken bazıları pişmanlık sürecine giriyor. devrime teslim olma duyumunu yaşıyorlar. Bazıları yeni bir işbirlikçi milliyetçiliğin arayışı içindeler. Özellikle ilkel milliyetçilik ve küçük burjuva aydın reformizmi bunlar için yeni bir parti yaratma ve parti kadrolarına eğitim görmeye soyunuyor. Bazı yeni değişiklerle bunlar da deneniyor sözkonusudur.

Bu konuda dikkatle değerlendirmemiz gereken husus, esasta ilkel milliyetçiliğin verdiği konumdur. Ve daha çok da özellikle 1960'lardan beri Kürdistan'da gelişmekte olan çağdaş bir ulusal kurtuluşa engel yönüne. sağ legalleşçi işbirlikçi yönü ağır basan bir biçimde dayanıksız olmasına dikkat etmek gerekmektedir. Bu denli tehlikeli olmuş bir milliyetçilik en azından çok az sayıda ulusal kurtuluş hareketi içinde görülebilir. Bu işbirlikçilik bir ajan oluşum veya yeni egemen işbirlikçi sınıfın tabakalarını, ailenin içine girdiği bir durumdur. Daha çok gizli. örtülü kalmış olup bunu yurtseverlik maskesiyle yapmıştır. Ayrıca bunun etkileri de yaşanmış ve bundan etkilenme fazla olmuştur. Teorisi ve pratiğiyle çağdaş bir ulusal kurtuluş gücünün çıkmış olması da bu durumu körüklemiştir. Bunların tümüyle açığa çıkması, ulusal kurtuluşun sağlam temellerine bağlıydı. Bu olmadığına göre, "bu meydanlarda bizden başka dirlik alan yoktur" düşüncesiyle, giderek kendilerini tam bir hükümdar sülalesi gibi görmeye kadar gidiyor. Kürdistan'da, bu tip önyargılar güçlüdür. Bu feodal etkiler ve kavramların üzerine oturup bunları örgütlemeye çalışıyor. Ve ortam da boş bulduğundan. bir halk için hayati önemde olan. bütün dünya halklarının kurtuluş mücadelesi için büyük kavga ve zafer yılları olan bu yılları, Kürdistan halkı için ağır yenilgi, imha ve büyük bir umutsuzluğun yılları haline getiriyor.

Bunun, daha somut gerçekleşme inançsız kemalist sömürgeciliğe karşı oluşan isyanlarda yeni işbirlikçiliğin yer almasından ziyade. bunların çoğu isyanların karşısında etkili rol oynamış, oyunlara katılan çok az bir kısmıysa kolay yenilmiş ve isyanları kolay teslim etmemişler. Bazıları, "Bu isyanlara, Kürt feodal-aristokratları katılıp önderlik etti" diyor. Biz de bu terminolojiyi sık sık kullanıyoruz ama, aslında bu, biraz da gerçeği zorlamaktır tayın, insanımızın zulme karşı doğal bir direnmesidir. Bunlar ise, bu direnmeler içine girmeye, onları ya da geçmeye ya da de ele geçirmeye çalışmışlardır. Bu isyanların çoğu bu ağdırmaya götürdüler tayını yaşantılarıyla ve savaşım tarzlarıyla modern bir ulusal kurtuluşa dönüştürme yerine, onu bir zaman sonra gibi yanıp-sönen bir durum ve çok tehlikeli bir inkarın gerekçesi haline getirdiler. Yani, modern tarzda örgütlenmeyen ve yürütülmeyen bu isyanları kolay yenilebilecek konumlarda tutmaları ve kolay yenilmeler çok rahat teslim olmalar ardından korkular ve çıkarları gereği sömürgecilikle el ele gidip, bir taraftan Erken birleşmeler olarak da halk üzerinde görülmemiş bir ulusal inkarın ve her düzeyde bir toplumsal gerilğin en tehlikeli iç nedeni oldular

Biz tarih anlayışımızda bu konuda daha da düzeltmeler geliştirmeliyiz. Bunların isyanlardaki payları olumlu değildir elbette. ağır basan yanları olumsuzluk biçimlerinde bile kendileri bu isyanları daha da geliştirme yürekliliğini ve bilincini gösterebilirler ve ne de bunu istediler. İşte Güney Kürdistan'daki durumu. Orada, halkın muazzam katılımı ve kahramanlığı sözkonusudur. Fakat önderliğin durumu çok çarpıcıdır. Yalnızca o 1975'teki büyük bozgunu dayanma durumu bile ele alınacak olursa; tasfiyeyi görmüş yürütme ve bir tek ilişki dahi yaratacak onbirlerce silahlı gücün savaşının bir günde durdurup tarihin en büyük teslimiyetini yaşamaya nasıl yorum kazandırabilirler? Sözümona onbinlerce köylü dersim'in bir günde nasıl bırakır? Kimyasal silahlarmış, atom bombasıymış. bunlar özgürlük hareketinin kaderini belirleyecek etmenler değildir Baştan beri doğru bir savaşım tarzı geliştirmiş olsaydı, na kimyasal silahlar na atomcunun bile bu veya bu durum etken olabilirdi. Bu konuda halkın direnmesindeki işbirlikçi önderlik en büyük suçludur. Hazır silahların teslim edilip, hazır orduların dağıtılmasına, ve bütün köylerin boşaltılmasına emir vermiştir. Bunun birinci izah tarzı, bunların çıkarları için vatanı tamamen boşatıp. düşmana peşkeş çekmeleridir Ki, bu da en büyük vatan suçudur Eğer ihanet kavramına açıklık getirmek istiyorsak, yürüdüğümüz, vatanımızın kötü kopuşu yapan —bizim saflarımızda bile olsa— hainler Tüm eroğluya vatana yönelmeyi, toprağın üzerinde özgür yaşamayı esas almayan birisi varsa —bu, önder de olsa— bir alçaktır Bu kader silahlı gücün olacak ama son binlerce yıldır yerleşilen bu topraktan bir parçada boşaltacak ve gidip en azgın bir faşist güce sığınacaksın, ardından da, "Büyük siyasi başarı sağladım" diyecaksiniz! Halkımızın en büyük utancı, bunu düşünlerin onun içinden çıkmış olmasıdır Tabii bu durumla kendilerinden gelirlerse, bu, bunun daha kötü tarihi nedenleri vardır ve hemen belirtilmesi gereken husus bu olmakla ilgili mücadelenin gelişmesinin temelinde, bütün Kürdistan'da sömürgeciliğe ve onun her düzeydeki işgaline karşı yerli düşmanlık, ama meşhurlu, ilgisinin ve dolayısıyla etkinliğini feodal-komprador tarzda sürdürmek isteyen, bunun için her türlü işbirlikçiliğe girişen ve özellikle sömürgeci devletle uzlaşmada çıkarı sağlama alınan diye kendine ona inkar temelinde bağlamakta kusur görmeyen, bunu görülmemiş bir ilkesizlikle yürütmek durumunda olan çevrelerin, —ki bunlar kimi aileler veya aşiretlerin içinde bir bölükler— kollarını kadese vardır Bu iradeyi esaslı ilkeli milliyetçilik, o da esaslı bir KDP olmuştur

Kürtçülük bir meskedir Esas olan, egemen işbirlikçi konumlarını sürdürmedir Otonomi talebi tam da bu çıkarlara denk gelen bir talepti Bunun çağdaş ulusal kurtuluşçulukla pek yeni yoktur Asıllık etkinliklerini otonomi sözcüğüyle dile getirmek durumunda olduğu için Kürdistan'da çağdaş ulusal kurtuluş hareketi geliştirmeden önce, ABD emperyalizminin uyanıklığı sayesinde ve oportünist sosyal-şoven komünist partilerinin de güç ortaklığıyla gelişerken bu eğilim gerçekten çok tehlikeli olmuştur Bugünkü imhaların ve toprağı boşaltmalarının kaynağı, sabırda, bu oluşumun bu temelde ortaya çıkmasında aranmalıdır Bunlar her türlü işbirlikçiliği örgütleyerek işbirlikçiliğin ve sömürgeci devletin ilkelleri örgütleyorlar Bugün MİT ile karanlık istihbarat örgütleriyle ilişkileri de su yüzüne çıkmıyor mu? Başlangıçta örgütlendikleri gerçek boydan Bugün daha açık görülmeye başlayacak örgütlendikleri, direnme eğilimi ve direniş gücü değildir Bu önderlik eski etkinliğini her türlü dış güce dayandırarak ve esas olarak da faşist Türk sömürgeciliğine dayandırarak bir düzme çabasından Özünde Kürdistan halkının olası kurtuluş hareketine karşı gizli örgütlenmelerin sürdüren -gizliği düşmana karşı değil, halka karşıdır— bu guruhun bu eylemi dünyada eşineender rastlanan bir olaydır KDP gizliliği sola sömürgeciliğe karşı değil, halka karşıdır Özellikle baştan kendisi gönüllü olarak MİT'in denetiminde bir örgütlenmeye yönelirken, bunu görülmemiş sonuçlarına kadar götürmüştür Kendini yurtsever ve hem de devlete karşı kurtuluşçu elde eden bir kuvvet olarak sunmuştur Bu büyük bir sapmadır, büyük bir ödevlerden kaçmadır Ortaya çıkığında bunu bile anlamakta korkak çekingenliği bir hamaldı. Ama şimdi daha iyi anlıyoruz ki, bu hareketle başlangıçta eşlik eden emperyalizmdir; İran monarşisi ve faşist Türk sömürgeciliğidir KDP önderlik etliği isyanı, daha çok da Doğu Kürdistan'da ve özellikle de Türk sömürgeci egemenliği altındaki Kürdistan'da gelişmekte olan devrimci-radikal yurtsever hareketleri ezmek için, örgütlenmelerini ve kadrolarını tasfiye etmek için özerkle hazırlanmış ve uzaktan yönetilmiş tahribatı bir güçtür

Bugün Kürdistan kurtuluş hareketi çok zorlanıyorsa, benzerlerini hareketi, halkın kendine inim inim inliyorsa, sömürgecilerin elinde bir taş çorbaya muhtaç edilip, her türlü horlanmaya uğrıyorsa, bu esasından işte bu güçün kendisi bir nolu sorumlu olarak yargılanmalıdır Kendinden hemen sorumludur Demek ki, bu eğilimle can verilmedi alanları tam açıdan mutlaka bilince çıkarmamız gerekiyor ve Kürdistan halkının uyanmaması için sömürgeciliğin ve onu desteklediği ortaçağdan kalma her türlü gerici özellik ve bağımlılığı kendisinde somutlaştıran bu yapıdır Bu, mızrağa gelişen ne varsa hepsini içine alan ve yine, çağdaşlık aydınlık, direnişçilik, yurtseverlik adına olumlu yönde ortaya çıkan ne varsa onu boğmaktan geçen daha gelişmemiş hiçbir değeri vermeden etkisine almaya komplo ya cinayetlerle sahte örgütlenmelerle tasfiye etmeye çalışan. Bunun üzerinde muazzam vurgular vuran bunun ticaretiyle milyonlarca dolarlık serveye edinen, kendi şahsi ve ailesel çıkarlarını tehlikede gördüklerinde onbinlerin kavgasını —yurtseverlik adına de olsa— bir çırpıda boğmaya kadar çıkar düşünceleri olan ve kendilerinin çökertilmesi bu bir halkın çöküşüne hatta yıkılışına kadar götürmekten çekinme bir kaygı duymayan, bunun için yollara ardına kadar açan çok tehlikeli ve gerici bir güçün yürütülmüş tehlikeli bir yıkım hareketidir bir tasfiye hareketidir Bu hareketin neredeyse bütün bir ulusal yaşamı ardarcak boyutlara ulaşmıştır

Bu konuda da, uzun bir zaman kapsayan ulusal kurtuluşun sağlam yürütülüşü karşılarında olmadı mıydı. bunlar kendilerini biraz da düşünceye kaptırıyorlar "Ne ya parçalı yarınmıza kar kalır" deyip, görülmemiş çöküşü, imhayı, alyazısının zalim olarak sunacak kadar halkı derin uykuda sanıyorlar

Bu süreç bizim için ölüm-kalım süreçler Yeniden insanlık içinde bizim de bir yerimizin olmasını istiyorsak biraz yetanesevelik, biraz halk özgürlüğüne inanıyorsak bu tip gelişmeler öyle kolay sineye oturtulamaz Bu konuda büyük direnmeyi yaşamamak mümkün değildir

Biz daha önceki değerlendirmelerimizde, bunların adım adım düşman güçle ilişkileri nasıl geliştiklerini ortaya koyduk Devrimle nasıl aynaklarını ortaya koyduk Devlet kurmaya kader olmadıkları varken, nasıl kendi ailelerine bu olanaklardan vazgeçtiklerini, kendi ailelerine büyük direnmeleri nasıl çözdüklerini ortaya koyduk Ortaya çıkan olumsuzluklar bunların başarı ilişkeran ortaya çıkışları ile yakından bağlantılıdır Bunlar tüm direnmelere kendi çıkarlarını çok küçük burjuva aydın reformizmi, bu güçle birlikte tam bir ifsa ve çöküş konumunu yaşamaktadır Tüm uluslarını, emperyalistlerin ve sömürgecilerin iyi niyetlerine ve demokrasiye sadakatlerine bağlamışlardır Bu yol açmalar da yürüdükleri umudunda yaşamaktadırlar Halkın gücüne inanmadıkları ve dayanmadıkları için, halkın değirdiği zorlayarak elde etme diye bir eğilim yoktur Düşmana karşı direnişi mücadele vermek bunların aklından bile gelmez. Eğer devrimci-direnişçi mücadele düşmanı biraz zorlamışsa, emperyalizm, sömürgecilik tehlikeye girmişse ve bu tehlikeden kurtulmanın bazı tavizler yoluyla engellenmesi sözkonusuysa, o zaman işte bunlar, emperyalizmin ve sömürgeciliğin bir piyonu olarak harekete geçirilirler

Direnişe karşı, direnme karşı reformcu lluk meskesi altında -ki reform da demiyoruz, reform da böyle değildir Bunlara reformcu diyoruz ama, reformcu değiller reformist meskesi işbirlikçiler- bunlara temas rol, bazı reformları gerçekleştirme değil, direnmeyi zayıfa uğratma ve güçten düşürme rolüdür Özellikle uzun bir süredir Avrupa'da beslenen bu devrecilerin hâlâ bir biraraya gelip çeşitli adlar altında birlik oluşturmaları yönünde yoğun çaba harcamıyor Emperyalist devletlerin ajanlarının kucağında yaşanılan bölünüşle güvenle atına binmektedir Bu çevreler tamamen devlet temsilcileri tarafından da değil, kirli ajan kuruluşlarınca yönlendiriliyorlar Bunlar, onlarına, PKK önderliğindeki direnişe saldırı görevi konduğunda kolayca haline saldırabilen ve "Türkiye demokrasiye geçiş yapıyor, buna destek olun" dendiği mi hemen "demokrasiye geçiş var alkışlıyoruz, bize de yol açılmak" diyen, ve ya "zaman değildir yerinizde oturun" komutu verildiğinde hemen "hazırola" geçip kendini oturları ve tüm bunları yaparken de esas aldıkları kişisel yaşamlı kaygılarından başka bir amaçları olmayan sem yaratıklardır Dışarıdaki yaşayorları Suredə-burada "dış ilişki" geliştiriyorlar! Tarihin en zorba gücüne karşı durma ve yol almayı bir ucuz bir savaşım bununa yanlış derinleşmek ve azgın sömürgeci güce, halkın üzerindeki amansız baskı ve sömürüsünde yükselmek demekten başka hiçbir sonuç elde edilemez. Baştan beri bunların oluşumuna damgasını vuran da budur Sömürgeciliğin bunlardan ürkmesi şurda kalsın tersine bunların konumlarından büyük cesaret alıyor Neden? Çünkü sömürgecilere karşı bir ölüşü leri sürebilecek durumda bile değiller Düşman. "Madem bunlar kendilerine ulusalcı demektedir ve bu kadar gevşek, bu kadar ödlek, bu kadar direnmezler; o halde ben, sömürgeciliği bir an önce daha da derinleştireyim, tasfiyeyi ve imhayı bir an önce tamamlayayım da bu iş bitsin" demektedir Yani bunlar korkuya teslim etmedi. bunlar düşmana cesaret teslim ettiler Zalim karşısında yalvarıp yakarsan, zalimin gücüne güç katar ve ona ortak olur Ayrıca bunlar böyle olmuştur Büyük bir zalimin gücüne karşı en görkemli edebiyatla ne alabilirsin? Adamın pençesi senin yüreğinde ise, parçalıyorsa, hangi gözyaşıyla ne kaybedebilirsin? İşte bunların da konumu biraz böyledir Aslında durumları daha da kötüdür, en hafifinden anlamı böyle değerlendirilebilir

Biz bunlarla iyiniyet temelinde ve çok alçakgönüllüce birlikler kurmak istedik Halen en sık çağrılar yapıyoruz. İçlerinde dürüst öğeler, ifşa olacaklar olabileceğini gözönüne getirerek, özellikle ulusal olay dönemlerinde kaçınılmaz olan değişiklikleri hesaba katarak çağrılar geliştiriyoruz. Zararlarını asgariye indirmek, kurtulabilecek durumda olanları kurtarmak için bunu yaparız. Fakat bu temellerde ilkesiz birliklere yanaşmıyoruz. Çağrılarımızın tarihi içerikleri budur Şuna inanıyoruz: halkımız her türlü zalim güce büyük bir direnmeyle karşı koyacaktır Diplomatiklik, bir faşist güçten kurtulup.

diğerine sığınmakla kurtulunmaz, bununla sadece imha hız kazanır.

Bunların özellikle işbirlikçi milliyetçiliğin Türk faşizmine sığınmasından sonra bunlara karşı ölümsüz kabardı. Durumların öğreniş bulduk ve her türlü ilişkinin anlamsızlığını gördük. Bunlar Güney Kürdistan'a gunumuzde ise özellikle Kuzey-Batı Kürdistan'a Türk faşizminin pençesindeki Kürdistan'a işbirlikçilik ruhunu alıyorlar. Daha dün Iran monarşisinin hizmetinde yürütükleri ihanetçi faaliyete bugün aynen Türk faşizminin elinde, buradaki halkın çok büyük çabalarla geliştirilen direnişine karşı yürütmek istiyorlar. Sanki aynı cadaki bir tabakayımış gibi, o eski den bildiğimiz Hamidiye Alayları gibi kamplarda şimdi tekrar eğitmeye çalışıyorlar. Bazılarını özel olarak tekrar alıyorlar. Ayrıca o aşiret meclislerinde olduğu gibi —şimdi daha çok bu meclisler konuşmanın eğitildiği meclislerdir— bunlara hala mutlak üşaklık öğretiliyor. PKK ve karşı nasıl savaşacaklar öğretiliyor. Tabi ki hepsi bu eğitimi iyi kimsayacaklardır. Ama, en çok kişisel çıkarlarına bağlı olan, halka karşı sürekli savaş kuşkularını yapan savaş ağaları kimlerse onlar esas alınacaktır. onlar eğitiyorlar onlar koruco haline getiriyor ar ve gerektikçe yarın yine şurda-burda bir sopa olarak kullanılacaklardır. Güney Kurdistan'daki büyük tahribatları yatmıyormuş gibi, Kuzey Kurdistan'daki oluşumlara ve gelişmelere karşı yine şerak savaş a çağlı biçiminde bazı rollere bazına nın hazırlandığı anlaşılmaktadır. Tutmayacağı başından belliair. Ama yine de meseleyi ıcra edenler bunların doğasına uygundur yeter ki, para verenler yeter ki kendilerine bakanlar. Her zaman uşağa bir efendi gerekiyor. Kahyaya bir beylazımdır. Bunlar bunsuz yaşayamazlar. Onun için mutlaka bulur bir değirmenden gerağ bu böyle de işbirlikçilik yapmadan bir gün bile yaşayamazlar.

Şüphesiz kendi ülkeniyle ilgili etkileri gibi. —en resmiler tarafından başına dış yardımcıyı - Bir ülkemizin önderlik ettiği ulusal kurtuluş hareketini, halkımızın giderek çeşitli bir çoğunluğunun kurtuluş seçeneği olarak kendisine dayatmaktadır. Klasik işbirlikçiliğin bu son safhalı milliyetçilikle birlikte tasfiye ile yüzyüze gelmesi, bizim bütünüyle sağlam bir teorik temele ve özgüce dayalı olarak doğru bir eş vasım biçimiyle geliştirdiğimiz ulusal kurtuluş hareketimizin gerçekten büyük gelişmeyle yüzyüze getirmiştir. Bu gelişmeler onların kendileriyle birlikte halka dayatılan tekliflerini çöküttü. büyük bir kurtuluşun başlangıcına dönüştürdü. Kendileriyle birlikte çok şey yitirilirken; biz tam da onların bittiği noktada büyük bir başlangıcın mümkün olduğunu gösterdik. Bu, derin umutsuzluk değil, büyük umutsuzluk, her düzeyde boyun eğme değil, büyük direniş, doğru savaşım biçimleriyle bu direnişi geliştirmektedir büyük bir kurtuluşun başlangıcına dönüştürdü. Kendileriyle birlikte çok şey yitirilirken, biz, tam da onların bittiği noktada büyük bir başlangıcın mümkün olduğunu gösterdik. Bu, derin umutsuzluk değil, büyük umutsuzluk, her düzeyde boyun eğme değil, büyük direniş, doğru savaşım biçimleriyle bunu yürütüyor, sağlam önder bir örgütlülükle bu işleri yürütmeyi için, tüm bu böylesine tehlikeli bir yönelime ve toplumyol içine girip giderek hareketimize komploculuğu, deyişmalarına karşı, biz böyle bir çıkışı yapmak durumundayız.

Bu anlamda, ulusal kurtuluş hareketi, Partimiz önderliğinde somutlaşmış oluyor. Özellikle bu konuda emperyalimi ağa-babalarının işbirlikçi feodal ve küçük-burjuva kalmiyetçilerinden beklentileri umutları yıkılmaya başlıyor. ABD emperyalizminin ve Avrupa'nın geliştirmek istediği bir Kürtçülük olayı vardır. Bu ekonomi, kültürel özerklik biçiminde bir Kürtçülüktür. En son ABD Dışişleri Bakanlığı sözcülüğünün, "Kürt meselesine özel, PKK'ye hayır" sloganında ifade getirdiği gibi, kısa milliyetçiliğin o ağzına sakız ettiği ama her zaman bir uldurma sloganı olmaktan öteye girmeyen otonomicilığı Türkiye'nin de kabul etmesi gerektiği tarzında açıklamalarda bulundu. ABD'nin salında sağlama almak istediği cansiz sorun olduğundan ve Türkiye'nin bile gücünü aşan kurtuluş hareketinizin geri döndürülemez bir biçimde gündeme girişinden dolayı ABD. Kürt meselesine sardı. Zaten daha önce de Avrupa bu işle biraz meşale almıştı. Hatta bu konuda bazı gruplukları hazır bulunuyordu. Ama biz, ulusal kurtuluşçuluğun en radikal tarzda gelişiminin ortaya çıkarmakta; Kürt meselesi eşittir PKK'nin önderlik ettiği kurtuluş hareketi durumuna gelmekle bütün bu hesaplar bozduk. Özellikle bu hesapların 1988'in sonlarında, gerek TC'nin, Parsinize dayattığı tasfiyenin boşa çıkarılmasıyla; gerek Iran-Irak savaşı sonrasındaki uzlaşmaya çabalamayla yaratılan bu fırsatı değerlendirmeye yarayabilmek için çıkarılmasını —Özellikle Parti içinde provokasyon eğiyle ve dış ilişkiler alanında— boşa çıkarılmasıyla birlikte bu pisinin bozulduğuna ve bunun 40-50 yıllık politikalarının sonu olduğuna tanık olduk.

Bir halka karşı, bu uzun yıllardır hazırlanış oluktan, "bölgesel, devrimci özden boşalt, ulusal kurtuluştan boşalt örgütlenmenin engelle devrimci örgütler ortaya çıkışında komplonya teşhiri et bunun için ilkel milliyetçiliği bir sopa olarak kullan. en ehliyetsiz güç olarak bunları habire sermiş şekinde cadılarabilecek çıkarı boşa çıkarıldı.

İşte bu yaklaşım ve uygulamaların boşa çıkarılmasından sonra, bunlar Partinin bağımsız-direnişçi çizgisine boyun eğdirmeyeceğimizi görünce derin bir umutsuzluğa düştüler. Şu anda onların çaresizlik içinde yaşadıkları budur. Buna binaen yeni oluşumlara karşılık vermek istiyorlar. Bilindiği gibi, en büyük hain olan Kamran Inan'ın "Kürdistan Bakanlığı"na getirilmesi, özellikle Avrupa da —biraz da TC'yi rahatlatmak— "dil-kültür özgürlüğü" adında yeni bir işbirlikçi parti veya birliğin oluşmasına gündeme getirme. bütün Kürdistan işbirlikçilerini bir 'işbirlikçi cephe'de bir araya getirme temelinde bir cephe oluşturulması istiyorlar ki, bu tarz oluşumlar —Arnavutluk'ta Balli Kombetar Angola da UNITA gibi— birçok ülkede örnekleri bulunan ve ulusal kurtuluşun olduğu birçok ülkeye dayatılan örgütler olmuştu ulusal kurtuluşçu değil, aksine ulusal kurtuluşa dayatılan işbirlikçi-hiyeci örgütlerdir. Oluşturulmak istenen böylesi bir cephaya karşı konumunuz açıkçasıdır. Bütün başları beri bunlarla ideolojik düzeyde, daha sonra siyasi çizgi düzeyinde yürüttüğümüz mücadelenin anlamı oldu. Bugün daha iyi bir şekilde ortaya çıkıyor. Gerçekten ideolojik-politik bağımsızlık, bizi bugün aşkın bağımsızlığın büyük anlamına ulaştırmış olup, bu önemi az olan bir gelişme değildir. Çizgi ve aşkın bağımsızlığı bugün bütün Kürdistan'ı aydığa kalıyoruz. İşbirlikçileri bütün dayanaklarıyla boşa çıkarıyoruz. Bunların arkasında az mı güç var, az mı devlet var? Yine bunlar bizim karşımızda ortaya az mı engel çıkardılar? Az kompleks mi yaptılar? Hepsi bunlar geçmişte!

Ancak sonuçta, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük talebi, yüksek bir seviyeye getirilmiştir. Partimiz bunu, sağlam bir teorik yaklaşımla, ulusal çapında ve ülkede bütün çalışma-bilimleri tahrike tabi tutup siyasi bir hat çizme çerçevesinde ve aynı zamanda halkın özgürünün doğru savaşım biçimleriyle inşâa kalkışımı gerçekleştirerek yürütmektedir işbirlikçi cephe daha çok bu gelişmeye karşı inşa edilmek durumundadır. Bizim buna yönelik politikamız işbirlikçine alet olmak istemeyen dürüst öğeler vardır, onlara ulaşmaktır. Zaten yıldan beri bu politikayı teşkil olan güçler içine de böyle dayalıp işbirlikçi güçlere de ait ait böyle yaklaştık. Yanı ulaşacak olanlar da, yeni maskeler takıp onlara yeni kıyafetler giydirmeye çalışıyorlar. Bizim onlara karşı dayanacağımız gerçek kurtuluş böyle olur bu konuda kendine güvenenler varsa gelsin demek; ama en tehlikeli işbirlikçi ve ajan konumunda olanların ise teşhir ve tecridini devam ettirmek bizim politikamızın özüdür. Bu, doğru bir politikadır ve yapılması gereken de budur.

Belki ki, emperyalizm ve adamcağızlık daha dikkatli ve biraz daha planlı hareket edecektir. Özellikle GAP Bakanlığın en işbirlikçi çevrelerin önderliğinde yürütmek ve bunu yeni komutanlığı kapsamına getirmeye temelinde yeni bir rejim kapalı da uluslararası tekeller kapsa eğilimde olduklarını tekeller bölgesel gücelle girmeye ve kapsa ağalarının kapitalistlerinin en iç dengeleyen ve bunu en kapsamlı bir tarzda

"...Bu gelişmeler, onların kendileriyle birlikte halka dayatılan çıkmaza, büyük bir kurtuluşun başlangıcına dönüştürdü. Kendileriyle birlikte çok şey yitirilirken, biz, tam da onların bittiği noktada büyük bir başlangıcın mümkün olduğunu gösterdik. Bu, derin umutsuzluk değil, büyük umutsuzluk, her düzeyde boyun eğme değil, büyük direniş, doğru savaşım biçimleriyle bunu yürütüyor, sağlam önder bir örgütlülükle bu işleri yürütmeyi için, tüm bu böylesine tehlikeli bir yönelime ve toplumyol içine girip giderek hareketimize komploculuğu dayanaklarıyla boşa çıkarıyoruz. Bu bizim için bir çalışma yapmak durumundayız."

sürdürmeye çalışmaktadır. Ama daha yıllar yürüdüğü artık gücün duşmanı ölmeye karşı karşıya kaldığı bir yardan kalıyor demek! Türk devletine davranışlarak bu işbirlikçilerin yeniden birleşip güçlü ordaya bağlı kendi çabalarıyla bir şeyler yapabilecek bir durumda değildirler. Çok geniş bir halk tabanı yoktur. Bu, bir yandan, bu güçlerin kendi içlerinde bir parçalanmaya yol açacaktır. Diğer yandan, bu da, Türkiye'nin bile gücünü aşan bir kurtuluş hareketinin geri döndürülemez bir biçimde gündeme girişinden dolayı ABD. Kürt meselesine sardı. Zaten daha önce de Avrupa bu işle biraz meşale almıştı. Hatta bu konuda bazı gruplukları hazır bulunuyordu. Ama biz, ulusal kurtuluşçuluğun en radikal tarzda gelişiminin ortaya çıkarmakta; Kürt meselesi eşittir PKK'nin önderlik ettiği kurtuluş hareketi durumuna gelmekle bütün bu hesaplar bozduk. Özellikle bu hesapların 1988'in sonlarında, gerek TC'nin, Parsinize dayattığı tasfiyenin boşa çıkarılmasıyla; gerek Iran-Irak savaşı sonrasındaki uzlaşmaya çabalamayla yaratılan bu fırsatı değerlendirmeye yarayabilmek için çıkarılmasını —Özellikle Parti içinde provokasyon eğiyle ve dış ilişkiler alanında— boşa çıkarılmasıyla birlikte bu pisinin bozulduğuna ve bunun 40-50 yıllık politikalarının sonu olduğuna tanık olduk.

Bir halka karşı, bu uzun yıllardır hazırlanış oluktan, "bölgesel, devrimci özden boşalt, ulusal kurtuluştan boşalt örgütlenmenin engelle devrimci örgütler ortaya çıkışında komplonya teşhiri et bunun için ilkel milliyetçiliği bir sopa olarak kullan. en ehliyetsiz güç olarak bunları habire sermiş şekinde cadılarabilecek çıkarı boşa çıkarıldı.

İşte bu yaklaşım ve uygulamaların boşa çıkarılmasından sonra, bunlar Partinin bağımsız-direnişçi çizgisine boyun eğdirmeyeceğimizi görünce derin bir umutsuzluğa düştüler. Şu anda onların çaresizlik içinde yaşadıkları budur. Buna binaen yeni oluşumlara karşılık vermek istiyorlar. Bilindiği gibi, en büyük hain olan Kamran Inan'ın "Kürdistan Bakanlığı"na getirilmesi, özellikle Avrupa da —biraz da TC'yi rahatlatmak— "dil-kültür özgürlüğü" adında yeni bir işbirlikçi parti veya birliğin oluşmasına gündeme getirme. bütün Kürdistan işbirlikçilerini bir 'işbirlikçi cephe'de bir araya getirme temelinde bir cephe oluşturulması istiyorlar ki, bu tarz oluşumlar —Arnavutluk'ta Balli Kombetar Angola da UNITA gibi— birçok ülkede örnekleri bulunan ve ulusal kurtuluşun olduğu birçok ülkeye dayatılan örgütler olmuştu ulusal kurtuluşçu değil, aksine ulusal kurtuluşa dayatılan işbirlikçi-hiyeci örgütlerdir. Oluşturulmak istenen böylesi bir cephaya karşı konumunuz açıkçasıdır. Bütün başları beri bunlarla ideolojik düzeyde, daha sonra siyasi çizgi düzeyinde yürüttüğümüz mücadelenin anlamı oldu. Bugün daha iyi bir şekilde ortaya çıkıyor. Gerçekten ideolojik-politik bağımsızlık, bizi bugün aşkın bağımsızlığın büyük anlamına ulaştırmış olup, bu önemi az olan bir gelişme değildir. Çizgi ve aşkın bağımsızlığı bugün bütün Kürdistan'ı aydığa kalıyoruz. İşbirlikçileri bütün dayanaklarıyla boşa çıkarıyoruz. Bunların arkasında az mı güç var, az mı devlet var? Yine bunlar bizim karşımızda ortaya az mı engel çıkardılar? Az kompleks mi yaptılar? Hepsi bunlar geçmişte!

Ancak sonuçta, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük talebi, yüksek bir seviyeye getirilmiştir. Partimiz bunu, sağlam bir teorik yaklaşımla, ulusal çapında ve ülkede bütün çalışma-bilimleri tahrike tabi tutup siyasi bir hat çizme çerçevesinde ve aynı zamanda halkın özgürünün doğru savaşım biçimleriyle inşâa kalkışımı gerçekleştirerek yürütmektedir işbirlikçi cephe daha çok bu gelişmeye karşı inşa edilmek durumundadır. Bizim buna yönelik politikamız işbirlikçine alet olmak istemeyen dürüst öğeler vardır, onlara ulaşmaktır. Zaten yıldan beri bu politikayı teşkil olan güçler içine de böyle dayalıp işbirlikçi güçlere de ait ait böyle yaklaştık. Yanı ulaşacak olanlar da, yeni maskeler takıp onlara yeni kıyafetler giydirmeye çalışıyorlar. Bizim onlara karşı dayanacağımız gerçek kurtuluş böyle olur bu konuda kendine güvenenler varsa gelsin demek; ama en tehlikeli işbirlikçi ve ajan konumunda olanların ise teşhir ve tecridini devam ettirmek bizim politikamızın özüdür. Bu, doğru bir politikadır ve yapılması gereken de budur.

Belki ki, emperyalizm ve adamcağızlık daha dikkatli ve biraz daha planlı hareket edecektir. Özellikle GAP Bakanlığın en işbirlikçi çevrelerin önderliğinde yürütmek ve bunu yeni komutanlığı kapsamına getirmeye temelinde yeni bir rejim kapalı da uluslararası tekeller kapsa eğilimde olduklarını tekeller bölgesel gücelle girmeye ve kapsa ağalarının kapitalistlerinin en iç dengeleyen ve bunu en kapsamlı bir tarzda

---

sürdürmeye çalışmaktadır. Ama daha yıllar yürüdüğü artık gücün duşmanı ölmeye karşı karşıya kaldığı bir yardan kalıyor demek! Türk devletine davranışlarak bu işbirlikçilerin yeniden birleşip güçlü ordaya bağlı kendi çabalarıyla bir şeyler yapabilecek bir durumda değildirler. Çok geniş bir halk tabanı yoktur. Bu, bir yandan, bu güçlerin kendi içlerinde bir parçalanmaya yol açacaktır. Diğer yandan, bu da, Türkiye'nin bile gücünü aşan bir kurtuluş hareketinin geri döndürülemez bir biçimde gündeme girişinden dolayı

---

ediyor — bir yanıyla esnek yaklaşıp, ve tekrar eşkıncılığı daha da geliştirmek dayanan ustaca esnek, ve özellikle çeşitli aşiret-kabile ilişkileri vasıtasıyla kendileriyle birlikte sürükleyecek istedikleri yaklaşımlar. bunların yedek güçlerden ustaca kurtarır hile ve entrikalarını iyi bilirsek; bunlar, daha doğmadan, vücut bulmadan ölüe eğiriyoruz. Özel Yetkili, özel savaşan ve bunların yerli işbirlikçilerinin böyle maceralarının bilanço ulusal kurtuluşumuzu güçlendirmesinden başka bir sonuca yol açmayacaktır. Gerçekten daha şimdiden böyle olduğu bilinmektedir. Çeşitli bir zuva performance da uygun görüsen bu gelişmeler hatun daha da boyutlanan mücadelene yol açmıştır. Eğer Güney Kurdistan Kurtarman içine çekilecekleri kamplarda doğru bir çalışma yürütseydi, durumu kamplar halına gelecektir. Kapıcılık sistemini doğru kullanmış olsaydık, devleti en çok bununa vurmamız için bile olmayacaktık ve ol alacağı benzeri her yeni oluşumu ona karşı bir silah haline getirebilecektik. Örneğin şimdi yeni bir Kürtçü Parti kurma izni mi çıktı, bunu da çok iyi kullanabiliriz. Veya gerçekten bazı reformları dayatmak istediklerinde, bunları da eğer devrimle iyi bağlantılandırırsak, bunları sadece devrim kazanç gibi gelmektir.

Sürecin karmaşıklığı, devrimci tahlillerin de karmaşık ve çeşitli biçimlerde dayatılmasını öngörür. Özellikle bu konuda birçok hata ve yetmezliğin işlendiği bilinliyor. Bunun üzerinde daha kapsamlı olarak durmaya çabşacağız. ama, geliştirmek ve biraz da yeni bir sınıf temelinde konuşturulmak istenilen eğilimlere karşı partinin kurtuluş da yenilenmeli, mevcut gelişmeleri karşılayacak kader zengin ve üretken tahlillere konuşturulmalıdır.

Kısaca. Kürdistan sonucunda yerli işbirlikçilerin ekonomik, sosyal, siyasal durumlarında ortaya çıkan gelişmeler bunlardır.

Halkın saflarındaysa şüphesiz büyük bir ekonomik yoksullaşma devam ediyor, özellikle de hayat pahalılığı ve küçük mülkiyetin tasfiyesi büyük bir işsizliğe yol açıyor yoksullaşma yaygınlaşıyor, iş bulma çok zor, sağlık ve eğitim —sömürgeci temelde de olsa— tamamen boş bırakılmış olup bir gerilema içinde; halk, ülkeden boşalmaya çalışıyor Güney'de zorla, Kuzey'de ekonomik gerekçelerle büyük boşalma hareketleri dayanılmıştır Buna eskiden meşhur olan denekri; şimdi gündüz, göçmen açılık mesleki altında yapılıyor işçiler çoğalmış; özellikle küçük mülkten ve köyden kopma gelişmiştir Küçük-burjuva hayatıyla yaşandıkça darbe yiyor. Türk ekonomisi, biraz görünüme getirildiğinde, tam bir özel savaş ekonomisidir Özel savaş ekonomisinin de Kürdistan'a en tahribatçı sonuçları verdiği ve vereceği açıktır Burada büyük ölçüm tarpyan, devrimin objektif koşullarında ilkelliğine bir gelişmenin sözkonusu olmasıdır ve özellikle devrimin temel gücü olabilecek yoksul köylülüğün işletmesinin büyük bir hızla ordu potansiyelini oluşturmasıdır İşsiz ve kimsasl olanları kopmuş kesim, halk ordusunun rahatlıkla içine çekebilecağı bir güçtür Bu konuyu iyi değerlendirmek gerekir İş sahibi olanlardan bu onları zor çalıştırılıyor ama işsiz olanı daha kolayca çalıştırma mümkündür Ve bu yapılır Türkiye'nin genelinde yurtta yerinden daha nerdeyse yurtta dışında yaşamıştır Her ne kadar onları değerye göç etmeye zorlayanlar ulusal kurtuluşa olmalarını önlemek istiyorlarsa da —ister dışı ist ken, ister mahrumiyet şeklen ulaşsa da

Kürdistan'ın çarpık kentleşmesinin içine çekilen ve bunları her türlü yozluk içinde çürütülen—bunlar yaşatmayacak, çekilmeyecek durumda değildirler Çok geniş bir nüfusdur Özellikle gerilla savaşlarının ilk aşamasında çok sayıda savaşçı verebilecek bir konumdadırlar 12 Eylül laşkırının dayattığı özel savaşın ortaya çıkardığı bu büyük nüfus kayıpı. eğer iyi örgütlendirilseydi, bizim için adeta hazır bir ordu konumunda olacaktı Bu şans halen vardır Özellikle şehir merkezlerinde yoğunlaşan bu nüfusa ulaşmak, bunları basit gerçil kanallarıyla direnişin içine çekmek gerekir Yoksullaşma şehir içinde de gelişmiştir Orta kesimlerin yoksullaşması hızlıdır Çok sayıda aydın-gençlik işsiz durumdadır Bunlar sayıca en fazla geliştikleri bir dönemda bulunuyorlar Aydın-gençlik, özellikle örgütlenmede epey görev yüklenebilecek ve sonuç alabilecek bir durumdadır Özellikle terimci kapitalizmin tarımın alaylına geleşen durumu, köylülüğün toprağı olanını da tamamen muhasil bir güç haline getiriyor Tarım, ikinci planda Bürdeyse zaten yok parasına binden alınmaz sözkonusudur Kısaca, geçimini topraktı sağlayan kesimler de, daha hızlı bir şekilde devrimin desteği olabilecek, ulusal kurtuluş cephesine katılabilecek bir konumdadırlar Genel şehir, gerekse bir küçük-burjuvazisi, sayıca da genişlemiş olarak ulusal kurtuluşun objektif bir temelidir Devletle ilişkilerini daha iyi düzenleyenlerin sayısı çok az sayıdadır işbirlikçilerin sayısındayse gerçekten de büyük bir düşüş vardır Olanlar da daha çok maaşlı olup, devlete pahalıya mal olmaktadır Bundan hareketle, devrimimiz dayanacağı objektif temel, her dönemdekinden daha fazla artıksal bir gelişmeye uğramıştır Sayıca artış ve niteliçe gelişme vardır kapalı feodal aşiret bağları çok yıkılmış; mahalli ilişkiler ağırlık olmuş ve aile kurumuna duyulan güven sarsılmıştır Sömürgeci kapitalizm ve özellikle özel savaş koşulları bunları aşkın etmiş ve hepsinde de derin bir arayış vardır Ve yanıbasında biten ulusal kurtuluş hareketimizin aktiviye sağlıklı yürütülemeyen örgüt faaliyetleri sözkonusu olduğu halde, daha şimdiden hepsi Partiyi bekleme, Partiye destek olma tavrı içindedirler hatta ilerata sağlam bir örgüt çekirdeği bile bir örgüt çekirdeği bile bir örgüt çekirdeği bile

PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN yoldaşın, Ocak Çözümlemeleri'nden alınmıştır

"Kürdistan devrimi, örgütsel görevlerimizin başarılmasına gelip dayanmıştır"

Başlarken 1 *sayfada*

Bireyler, gerçekten bir halkın devrimle kaderini değiştirmesinin sözkonusu olduğu bir aşamada, yani onun önginünde durumu değerlendirir olası çıkış yollarının nelerden ibaret olduğunu ve nasıl sağlanması gerektiğini ortaya çıkarma konusunda düşünürler tartışırlar, gruplaşırlar ve eğer sorun bütün halkın bu işe katılımını gerektirecek kadar boyutluysa halka adım adım gitmenin yollarını planlar bunun için gereken öncü gücü, halkın içinden sıyrılacak toplumlar için çözümündeki yöntemin doğru değerlendirmesini yaparlar, savaş uzun vadeli midir bir aşın midir siyasi yönü ve askeri yönü hangi oranda işe kosturulmalıdır sorularına cevap verirler Bunların üzerinde ne kadar akıllı düşünürlerse, o toplumun önündeki sorunların çözümünde de, o denli tarihsel rolün sahibi olarak karşımıza çıkarlar Bireyler bu konuda, ancak olası toplumsal atılım oluşlar doğru değerlendirip gerekeni yapma konusunda cesaret ve inşakarlık ateşen çabalarını esirgemezlerse bu konuda görüşek davranışlarsa, tabii aynı zamanda da hatalarına ve yanılgılarına yönelirlerse, böylesine önemli toplumsal atılım oluşları iyi düzenleyip, zafere götürülmesinde hayati bir rol oynarlar Böylesi bir dönemde bireyler toplumun yüzyıllarca önemli kendi içtiklerinde somutlaşırlar Bir çekirdek olarak toplumun yeniden kuruluşunu kendi içtiklerinde öngörürler Zaten eğer bu içtiklerin örgüt programı ve geleceğe ilişkin bütün tasarıları gerçekçiyse, yani toplumsal kuruluşun sağlam temellerde ele alınmasını sağlamışlarsa ve o dönemin üretim güçleriyle üretim ilişkileri arasından çelişkiyi iyi keşfedip, yine gerçekçeyen üst yapının aşılması gerağını iyi koymuşlarsa, bu dönüşümü sağlıklı gerçekleştirirler

Ama elbette, büyük yenilgilerle, inçir çakerdeğini doldurmayacak lurden hayali projelerle, kendilerinin bile inanmakta güçlük çektikleri tasarılarla ve yine, çok olgun çabalarla, birtakım halkların büyük hareketlerini düzenlemeyi, kendilerine bile nerîye doğru iki adım atmamazlar Bu konuda çok durgun, lutuk olan arkadaşların kutlehanına küpe olsun diye söylüyoruz Ne kadar devrimci olduklari bir kez daha ortaya çıkıyor Kendini bile kandıramadıkları aciz cümlelerin, halkların devrim hareketlerine karşı ne kadar samimi olduklarını veya samimiyetsizliğin ne anlama geldiğini kendileri çok iyi değerlendirebilirler Ve hatta çok açık anlaşılıyor ki, böylesi bir dönemde, bu tip öncülük etme iddiasında olanlar önderler geleceğin tasarımını güçlü yaparak, bir yanden de bütün toplumsal gelişmenin teorilerini dönemine göre —bu, ister dinsel, ister felsefi, ister bilimsel biçimde teolbi edilmiş olur-üzmeseler, ve içinde bulundukları toplumunun güncel durumunu da gerçekçiliğe yakın, en azından bir sonraki adımın neri bir adım olmasını sağlayacak denli değerlendirmiseme, bunlar için gelişimi için ileri bir adımın atılmasını sağlama olmışlardır Bununla birlikte bir şey daha yaparlarsa, bu çok daha pekiser O da, içinde doğmuş oldukları ve gerçekten tamamen bütün bireylere hakim olan toplumun —o zamanki düzeninin— kendilerini bağlamak geriye çekmek istemeden kendilerini kurtarmalarıdır Hele hele dönemin gerici emellerinin içinden geliyorlarsa, daha da geriye çekilmekten kurtulmak için bunların yapmacaklan, o günkü düzenle bütün bağlarını, çıkar ilişkilerini, hatta nüfuslarının bağımlılığına damgasını vuran ne varsa, kümünü koop etmekte Eğer geçmişle bir bağ olacaksa; o da ancak kişiyi yaşatabilecek bir bağ; yani fiziki olarak aşayış kalmasını sağlayacak —meselâ, yeme-içme meselesi gibi. bilinçlenmek için kitap okumak bazı tartışmalara girmek gibi— bir bağ olur Düzenle ancak bu kadarlık ilişki içinde olabilirler Onu özleme, ak ak geriye bakarak ona çare arıma, bu konuda tüm köprüleri uçurmama gibi bir durumu yaşarlarsa, onlar er-geç devrimde tutucu bir rol oynarlar Tasfiyeleriyle geçmişe ilişkin bağları birbirleriyle çelişir ve bunlar ortaya(cu. ikincisi). kararsız bir konumu yaşamaktan kurtulmazlar Dolayısıyla bunlar bir adım ileri-üç adım geri atarlar, burda ikiyuzlülük ortaya çıkar Sık sık çıkarlarını zedelenmeme ve dolayısıyla bunun için kendilerini tümden devrime katmama her zaman ruhtu, düşüncede çerçeve dayanaklarından bir bağlanma olmasına özen gösterme gibi durumlar daha çok ara tanıtın temsilcilerinin içine doğtu ğü; hareketlerde ise, merkez dediğimiz, ortayolcu dediklerimizin yaşadıkları durumdur Eğer bunlar ister örgütün kuruluş aşamasında, ister halk hareketinin geliştiği dönemlerde için başında olurlarsa, gerçekten o devrim, daha başından büyük bir olumsuzlukla karşı karşıyadır; bunlar örgütü, hatta devrimi tasfiye edebilirler, bireysel çıkarları için kullanırlar

Şimdi, burda, örgüt gerçeğinin üzerinde oynayanların durumunu bu tarihi perspektif içinde değerlendirecek, bunların kişiliklerini korumak için devrimi geliştirmemeden tutalım devrimin sağlam öğelerini işlemez kılmalarına kadar bu tutumların anlamının ne kadar ilişkilik çıkarlarıyla bağlarda olduğu, bizim için bir sır değidir Bir kez daha ortaya çıkıyor Bunlar bazı küçük bahanelerle, ayrıntılarla bazı başka türlü meşrulmak istedikleri de, bunu özünde devrimi değil. kendilerini, kendi çıkarlarını esas aldıkları için yapmaktadırlar Pratiklerinin özü budur Dışarıları ise-i güzeller aldatmadır

Dolayısıyla, devrimin tek bir kişinin şahsında bile olsa, başlangıçta planlanmasında o günün gelişmelerinin önçelikle sağlıklı bir teorik değerlendirmesinin yapılması bunu yaşadın aynı zamanda eylem adamı olabilmesi için, kendini mevcut düzenin bütün çıkar bağlarından koparması ve yine bunun bir bireysel kahramanlıktı değil, bir örgüt ve halk eylemliğe gerçekleşeceğin bilmesi ve bundan ötürü de gerçekçi olması zorunludur Ne mevcut devrimden çıkan olan kişilerin lazla uzlaşmayacağı sloganlarla, adımlarla halkları kapması; ne de halkın temel beşkaldırışının çok çok gerisinde beşk gösterilerle. temel devrimin çözümüne yetmeyecek olan çok geri çabayla ve enerjiyle iş yürütülmemesi gerekir Bunların ilki sol, ikincisi de sağ sapma olur İki, bunlar de her zaman yenileşiye götürür Dolayısıyla, burda vatpkk, na asla ve na de sağa düşmeden, halkın kendi kaderini çizmede ortaya koyabileceği gücünü tam hesaplayıp hareketa geçirmedeclir

Bu genel bir doğrudur şüphesiz böylesi durumları yaşayan toplumların madcli durumları incelediğinde üst yapıları meydana getiren öğeler arasındaki çelişki inceleme hedefi sömürü düzeyi ve buna karşı kitlelerin tanarmalbuzluk düzeyi değerlendirmeye ağırlıkları ve halkın bu yönelim kabul edemez durume gelip değerlendirdiğinde, mevcut emperyalizm ve sömürgecilik kurumlarının somutlanışı dikkate alındığında, bu işe sağlam bir örgüt ve önderliğinin ve uzun süreli hazırlıkların gerağını ve böylesi örgütlerin oluşumunda bireylerin rolünün önemini kavrar Örgüt geliştirmenin bilmesi bir perspektifte ve program temelinde mümkün olacağını bilir Teorik bir tasfiyet dönemininin, o halkın aşağa kalkmasını olanaksız kılan inkarcı, aşkıncı ne kadar ideolojik ve hatta politik düşünce ve çizgi varsa, onlarla ideolojik savaşını yalnızca yapmak için gerekli olduğunu; bu savaşın için uygun örgütü geliştirmenin önemini, halk kitlelerinin düşüncesini ve doğrultusunu saptıran, bulanıklaşıran, çoğunlukla da yok eden koşulları bu ideolojik ve siyasi mücadeleyle, çizgi savaşımıyla birlikte sürdürmek durumunda olduğunu görür Bu da, halkın uykunda kara bulutların doğmasını aydınlığın yavaş yavaş halkın bilincine vurmak, halkın yanlış yoldan, düşmanın dayatbığı bakış ve sömürü koşullarından çıkıp, yavaş yavaş kendi kurtuluş yoluna girme konusunda ikna olmada arzu ve isteğinin uyandırılmasıyla ve bunun için de gerekli bütün araç ve yöntemlere başvurulmasını anlamına gelir Bireyin bu safhada yürütüğü tüm faaliyet halka ulaşmaktan ibaretir Halkın düşünce ufkundaki karanlıkları doğurmak, onun kadasalzlığını ve dayanılan düşman kadasını parçalayıp, irademi ve kendisi için konuşan, yürüme arzusuna kavuşmuş bir konuma ulaşmaktır Özellikle öncünün oluşumunun esasları, başlangıç dönemi böylelir Bunun için örgütün girdiği doğru biçimleriyi önem taşır O, sağlam kitle bağlarının, bir hatip gibi çok güçlü bir dilebun ve çok güçlü devrimçilerin sahibidir Çekicilliğin, cezbenin en sağlam bir öğesidir

Kitleleri kaçırtan, onların —daha önceki benzerleri gibi— ardından geçinen, despotizm uygulayan örneklerle asla ilgisi olmayan, tam tersine, bunlarla savaşan, o gün için toplumun büyük öğlemini, halkın özlemini kişiliğinde somutlaştıran, buna kitleleri ikna etmede tüm gücünü ortaya koyan, gerçekçi davranan, dolayısıyla kitleleri kendi peşinde, "Bizim kurtuluşumuz, sağlam esaslara bağlanmayız Kurtuluşumuz böylesi bir önderlik, bir militan tarafından sağlanabilir" biçiminde inanşı sonuna kadar geliştiren, işte böylelikle öncü olduğunu kanıtlayan bir konuma ulaşmayı esri kılar Bireyi, örgüt içinde mutlaka bu konumu yaşayacaktır ki, adına layık bir önder olsun

Bunun için elbetteki düzenle bağlarını koparacaktır O, fiziki varlığın devam ettirmek ve bazı devrimsel eylemleri gerçekleştirmek için ancak düzene başvurabilir veya düzenin egemenliği altında bazı olanakları zorla zapteder çoğunlukla ele geçirir Böylece varlığını sürdürür ama, o büyük oranda gelecekten ibaret olan tarladır Bunun özlemleri ve tasarıları gelecekte yeniden bağımsız ve özgür bir kurtuluşun sağlanmasına yönelmiştir Böyle bireylerin sayısından çok niteliğinin güçlü olduğundan bahsedilir Doğrudur eğer bu öncülük vasıfları yeterince edinilmemişse, bu öncülük sorunu yeterince halledilmemişse, hele hele adıma yola çıktıkları halkın amansız koşullarda ve alacaklarının içinde parmparça edilmesi sözkonusuysa ve de öncülük vasıflarıyla böylece oynanmışsa, her türlü belanın, kazanın, dolayısıyla yenilgilerin, tasfiyelerin olması kaçınılmazdır Böylesi halkların temsilcileri durumunda olanların halkların içinde bulundukları her türlü yanlışlık ve zayıf durumu aşmayı, kendi şahsalarında gerçekleştirmeleri yerinden başka bir kurtuluş yolu yoktur

Dolayısıyla öncülük rolünü bütün yönleriyle ele alıp uygulama böylesi halkların hareketinin düzenlenmesinin vazgeçilmez bir şartı, onsuz bir şeyin olumsuz olabileceği bir durumdur Bunu kendi gelişme durumumuza uyarlersak: bizde, kendini ilmal edenler devrimimizin, büyük halk devriminin zafer gerekliliğinin çok gerisinde, ona karşı çok duyarsız, düzenle kendi durumunu bile değerlendiremeyen, gelecoğin güçlü tasarımla-

---

Demek ki, halkın siyasal örgütleşmesi, devreye geçirildiğinde, düşmanı esnevinden vuracaktır. Bu onu tamamen hareketsiz kılmak, kendiği kadar sayısal ve teknik yığınak yapsın, hepsinin etkisizleşmesini bağrında taşıyan büyük bir olasılık, coğu olğlarına zahip olmak demektir. Bu olasılık bütün yönleriyle tanımlanmak ve adım adım hazırlanmak gerçekten zafer için en başta gelen koşuldur. Özellikle bu artık halk eylemlerine, halk savaşımının tam devreye geçirilmesi gerekliği zamanlar öyle olur..."

---

nından uzak olanlar şeyleri istese onbin olsun, devrimin öncü gücü değil, başkaları olabilirler

Dolayısıyla görev öncünün ve aşılanıyla oynamak, onu bulanık hale getirmek değil; görev bütün gücümüzle öncüyü halkın bütün geleceğini kişiliğinde somutlaştıran, kurtuluşu mümkün kılan özelliklere kavuşturmaktır

Biz bu değerlendirmeleri 'Kişilik Problemi'nde de kapsamlı bir biçimde ortaya koyduğumuz gibi, daha sonraki birçok militan faaliyetin değerlendirilmesine ilişkin konuşmalarımızda da ortaya koyduk Fakat buna rağmen, pratiğin, arzuların biçimde gelişmeyişi bu konuda öncülük iddiası içinde olanların tamamen üzerinde durup hallatmeleri gereken bir meseledir Biz, Partinin rolü ve doğru öncülük esasları üzerinde, hiçbir partiye nasip olmayacak kadar detaylı durduk. Özenle hareket ettik, doğru ölçülere ulaşmada, gereklerini yerine getirmede çok iyi örneklik ettik. Sıradan bir yaklaşımla, özümsemeyle ulaşabilecek çok şeyler ortaya koyduk; önceki konuşmalarda öncü örgüt üzerinde durdu ve yine bütün yılmlerimizde örgütlenmenin önemini ortaya koyduk. Onu, tekrar etmeyeceğiz Ama hepsi iyi özümsenmelidir

Öncülüğün halk hareketimizdeki yeri bütünüyle böyledir Onunla oynama, çokça yapandı Dönem, halkın geleceğinin temsilini mi gerektiriyor, o bir korlüğe taşıyorur; düzenle bağlarını koparmayı mı gerektiriyor, o basit çıkar-

larını değiştirmekle örgüt içinde sınıfsal hesaplar yürütmekle uğraşır. Gün doğru bir çalışma tarzıyla, sağlam bağlarla halkın önünü açmak günü müdür o, despotizmi uygular, işleri karışıklık doğuru mücadele yöntemlerini ortaya çıkarmak mı gerekiyor o ışık gücü dönemle denk gelmeyen, saptırıcı ve gerçekten eğer üzerinde yürünülürse insanı batağa batırıcı sahte araçlar geliştirmekle meşgul olur! Dönemin ihtiyaçlarına cevap veren olanakları ortaya çıkarmayla değil tam tersine dönemin istemediği, dönemin ilerlemesinde fazla etkili olmayacak yaramazlıklarla uğraşır. Bir dönem için doğru olan bir genellemeyi her dönem için geçerli sayar. Tam da eylemin cereyan ettiği önemle hareket ettiğimiz zamanda bir bakıyorsun ki, "gelin doğruları konuşalım" diyor. Doğru bir durum değerlendirmesinin yapılmasının gerek olduğu bir yerde, tam bir biçimde "bu pratikten başka bir şeyle uğraşmayacaksınız" diyor. Oysa, başka bir dönem için doğrudur ama o dönem için yanlıştır.

Kısaca somut koşullara denk gelen bir çalışma düzeni yerine önceki döneminkinin yani dönemde o dönemin görevlerini de başka bir dönemde ortaya koymaya kalkışıyorlar. Bunlar tipik durum karikatürleri, opportunistler ve aynı zamanda provokatörler faaliyetlere çok uzak yerlerde uğraşanlardır. Ve böyleleri bizde de az ortaya çıkmadı. Çok çıktı. Hele hele milli tan seviyenin, somut durum değerlendirmesini yapmayacak kadar çok geri olduğunu düşündüğün günün emredilen görevlerini yerine getirmede kendini tamamen koyvermiş, ideolojik gelişim-siyasi gelişimi mevcut çizgiyi karşılamaya yetmeyen, onu çok çok sağdan, geriden izleyen, örgütlenemeyen, kısaca önünün vasıflarına ulaşamayan bir konumdaysa, elbette uyanıklar ortaya çıkar. Düzenin bilinçli elinin ürünleri bu karikatürleri örteyicilikle bulamaca kadar hepsi böyleydi örtemda elinden geleni yaparlar. Ve dolayısıyla önce hareket daha kitlelere sağlam olaşmadan içinden falc o ur yazılıştır. Pek bizde bu tür insanlar önlerin ortaya çıkardığı karşıklıklar azmıdır? Değil! Ve çok iyi anlaşılıyor ki, bunlar her şeyden önce kendini zamanında devrimciliğe tayık bir tip halinde getirmeyenlerdir. Tarihin bir halkın büyük davası konusunda emretiği gibi kendisine kabul ettiremeyenler bunla güçlü bir inanç getiremeyenler inancı varsa bunun bilimsel izahını, bilimsel çözümünü gündemine getiremeyenler incelemea-raştırmasına fazla girmeyenler bunun için düzenle kopuşu sağlamayanlardır. dolayısıyla geleceğe ilişkin konumlar da fazla net değil dir. Güncel yaşar düzenle bağla rını koparmaz. çıkarların olası devrimci gelişmede de biraz sağlamalamak için, yan düzenle ilişkilerin ve çıkarların daha değişik bir tarzda düzene karşı gücün içinde de garantiye bağlamak için hissel çıkarın doğunur. Bunlar kitlelerin gelişebilecek eylemi içinde azımsamak ki dilerin kend kadarına sahip çıkışının dolayısıyla halkın kendi kaderinin çözümünü bizzat kendi eliyle yapmasının kendi bireyselliği için ölümcül bir darbe teşkil edeceğin bildiği için, kitlelerin eylemini sabote etmek. kitlelerin eylemin doğru gelişmesinin düzenlenmesine ilgi göstermemek, bununla kend bireysel tutkularının tatmin etmekten öteye gitmemek gibi bir konumun içindedirler.

Dolayısıyla, halkın eylemini düzenlemeye değil de, bozmaya, bastırmaya uğraşanlar geleceğin net bir biçimde çizilmesiyle değil de. nançsız, karışık bir biçimde gösterilmesiyle uğraşanlar buna yin büyük bir tedakarlık ve cesaret örneği olması gerekirken günlük olarak kendini yaşatma arzusu hasabı içinde olanlar ve bunu da çok çeşitli bahanelerle kendin maskeleyerek savunma durumuna girenlerin. günün doğru çalışma tarzını esas almak ve bunun için her şeyin ortaya koymak yerine sözumona çalışıyormuş görünüp de döneme denk gelmeyen ve çizginin o günün ihtiyaçlarına göre hayata geçirilmesine imkan hazırlamayan karmakarışık pratikler içinde olmaları çokça yaşanan ve anlamı böyle olan durumlar değil de nedir? Bunun doğrumüdürlükle öncünün tarihsel rolüyle ne bakası vardır?

O halde bir adız daha öncu hareketin için insasında müntalarını kendisini her türlü yanlışlıktan ve çıkar ilişkisinden kurtarışı özünde halkın kendi kaderini çözmeden bariel olan roller ne kavuşturmak için sağlam geleceği bişliğinde temsil eden düzenle çok kökü bir köprüsü sağlayan bütün gurunu halk hareketinin düzenlenmesi için bunun doğru yolunu ve yöntemini bulmak için sarfeden bunun her gün halka doğru taşırılması için çabasını en gerçekçi tarzda ve sonuna kadar harcamaktan geri kalmayan bir öncü duzeyine ulaşılmamaktan başka bir eregi kalmaz. Bunun dışında bir öncülük vasfını kimse kendisine yak biramaz. Ve ancak böyle öncülerin halkların kader lerinin değiştirilmesinde tarihi rolünden bahsedilir.

Eğer öncü kendini bu tarzda tarihin gündemine getirmese, halk davanın temel sahibini motor olması gereken gücüne yakınlaştırmışsa ve bugun hareketi geçmenin ilk adımların almışsa. artık devrede olan halktır uyanmıştır öncünün büyük faskyeti içerisinde doğrultuya kavuşmuştur çizgiye kavuşmuştur yolun sahibi olmuştur Aynı zamanda bu yolda, yönlerinin de sahibi olmuştur doğru savaşım aracını da esas almıştır. Artık bu halk yürüyordur Bu yürüyüş nedir? Bu yürüyüş, halk savaşıdır Böylesine yürüyen halkın somutlanışına na ad vecilir? Eğer sorun, yerli, gerici, faşist başkıcı despotik rejimden kurtulmaksa halk cephesi demektir Eğer amansız bir ulusal baskıye, imhaya ve de sınıfsal sömürüyüz içine uygulayan bir rejimden, hele hele faşist bir sömürgeci rejimden bütün gerici güçlerin desteğini almış bir rejimden kurtulmaksa, ulusal ve toplumsal kurtuluş cephesi demektir. Dikkat edilirse. Burada cephe tanımı, eyleme geçen halkın durumu için kullanılıyor Ister sınıfsal baskıdan ister ulusal baskıdan veya iç içe geçtiğinden kurtulmak için olsun, belli bir örgütlülüğe kavuşmuş ve kendi eylemliliğini sürdürüyorsa işte burada cephe vardır, savaşım cephesine kavuşan bir halkın durumundan bahsedebiliriz

Bu durum, tabii ki, birçok yönden halkın kendini tanıması bizde özellikle kimliğine kavuşmaması şeyden önce ulusal kimliğini kabul etmesi ve sayraması demektir Çünkü ulusal kimlikten büyük oranda uzaklaşma vardır Bu, partinin önemli propagandasıyla bu nmsatılmaya çalışılmıştır Yine halkın içinde toplumsal sınıflaşmanın değerlendirilmesini, dolayısıyla kurtuluştan çıkarı olanla olmayanların bir değerlendirmesini mevcut olmaması yapmayı gerektirir Bu şu şekilde vardır örneğin egemen durumda olanların işbirlikçilik konumunun tamamen açığa çıkarılması önemidir Onların teşhir ve teorik halk tarafından görülmesidir Halkın eylemini dayanabileceği temel sınıflar yani kurtuluştan çıkarı olan temel gücün tanınması ve hareketin onlara dayandırılmasının doğru yapılması da büyük önem taşır Ki, bu örgütün stratejisidir Yani düşman tespiti işbirlikçi gücün tespiti bu hareketin dayana cağı temel güç ve bir de buna dost müttefik güçleri dahil edersek, halkın savaşımının nasıl ve hangi temelde yürütüleceğini planlayan stratejiyi belirlemiştir Strateji bu durumda dost-düşman ayrımını ve bunların oranlanmasını doğru yapmaktır demektir Bu daha çok öncü örgütün bastan beri özenle hazırladığı bilimsel olarak ifade ettiği bir görevdir Buna bağlı olarak ellecek diğer adımlar hareketin adım adım pratikte düzenlenişidir Çizilen stratejiye uygun olarak temel çalışma alanı halk yığınları yani işçi-köylü, gençlik —daha çok da bizde üretimden kopmuş genç işsizler yığını hâlinde gençlik yığınlardır Bunların örgütlenmesi, öncünün atacağı ikinci önemli adımdır Ve buna da taktik adım denir Taktik tamamen temel gücün hareketle geçirilmesi mümkün kılan çalışmadır günlük olarak temel gücün, örgütsel ve aynısal bir konuma çekilmesidir işçi-köylü, gençlik, kır-şehir arası tabakalar kadın kesimi her birinin somut konumuna uygun. onların kendi somut konumlarının esas alan bir değerlendirme, dolayısıyla özgün örgütlenmelerine gereken önemi vermek gerekir Bunlar kitle örgütlenmesidir halkın çeşitli kesimlerinin örgütlenmeleridir Yine hepsinin üretimle ilişkileri, düşmanla temas durumu, genelde toplumsal yapı içindeki yerleri oyanış içinde olma konumları hep hesaba katılır Taktik, tamamen bu işlerin yerli yerine oturtulması ve hesabının doğru yapılmasıdır Kimin ne kadar öncülük yapacağını, kimin hangi gün hangi kısa dönem için harekete geçeceğini, kimin geri duşunun gideneceğini belirleme ve gerçekleştirmesi, taktiğin görevidir

Bunların planlanması, uygun örgüt biçimlerinin devreye geçirilmesi, halk birliklerinin oluşturulması, öncünün bu özelliklerin sağlıklı geliştirilmesinde görevlendirilmesi ve aynı zamanda uygun eylem biçiminin tespiti gerekir Gösteri mi yapacak? Gerilaya mı katılacak? Profesör mü yapacak? Boykot eylemini mi düzenleyecek? Pasif bir eylemlilik mi esas alınacak? Kuşkusuz bir savaş mı gündeme gelebilecek? Kısmi bir ayaklanma mı genel bir ayaklanma mı gerekir? İşte bütün bunların mevcut somut konumunu dost güçler düşman güçler açısından değerlendirmek ve esas olarak da temel gücün konumunun örgütlenmesi onun yürütebilirim başa bilirim diyecek noktaya getirmesini sağlamak bunun hesabını yapmak taktik önderliğin işidir taktik mevzilenmiştir taktik planlamadır Bu son derece stratejiyle bağlantılıdır ama daha çok günlük olarak stratejik mevzilenmenin adım adım hayata geçirilmesi ve başarıya götürülmesidir

Dolayısıyla cephe daha çok taktiksel bir konumu, taktik bir örgütlenmeyi ifade ediyor Bütün halkın birliklerinin örgütlenmiş eyleme geçirilmesinin sorumluluk kazanmasının cephe tanımı olduğu ortaya çıkıyor ve daha çok da halkın siyasal bir konuma gelmesini tanımlıyor Öncü ile işçiler var halkın en savaşkın kesimi olan gerilla ile işçiler var Dolayısıyla hem gerillanın gelişmesinde ve gerillada atılımlarında, hem öncünün gelişmesinde ve öncuden atılımlarda yaşanan durum en şiddetli cephe çalışmaları için de sözkonusudur

Cephe çalışması bizde en geri tarihi içiçeliğinin en iyi sağlandığı gelişim, kendisinden sureki taze kan alınabilecek bir konuma gelmesinin da ifades olduyor Yani cepheleşme, bir yandan öncuye, bir yandan gerillaya kan verir Yani halkın, cephe edimi içerisine girmesi demek gerillanın dağlarda sıkışıp kalmaktan kurtulması, gençlerin kadro noksanlığı ve kadro kaybının da önlenmesi demektir

Cephe aynı zamanda geniş bir siyasal mücadeleyi ifade ettiği için, düşmanın karşı koyamayacağı özellikle askeri örgütlüyle ezmekte tamamen çaresiz düşeceği bir siyasal ordu cuvudur Halkın siyasal ordusu yanı cephesi ağır gelişim halindeyse, düzen gerçekten büyük bir çaresizlik içinde kalmış demektir Çünkü düzen ordusu daha çok dıştan gelecek bir düşman ordusuna karşı veya büyük bir ayaklanmayla hareketa geçmiş bir halka karşı onu tasfiye etmek için hazırlıklıdır Buna teknik-maddi gücü yeterlidir Kısa sürede vurur ya yener ya yenilir Bu da bir çözümdür Ama halkın topyekun bir eyleme geçtiği örgütle bağlantılı bütün halk kesimlerinin yoğun ilişki ve eylemlilik içinde olduğu bir durumda böylesi bir halkın başına ne ajan ne istihbarat, ne polis koyabilir Dolayısıyla, düzenin tam yetmezliğe düşeceği nokta düzenin güç getirmede ve yönlem geliştirmede kısacası özel savaşımın geliştirmede en çok zorlanacağı nokta halkın siyasal ordusuşmasıdır

Demek ki halkın siyasal ordulaşması devreye geçirildiğinde, düşmanın cânevi den vuracaktır Bu onu tamamen hareketsiz kılmak istediği kadar sayısal ve teknik yönünden yapsın hepsinin etkisizleşmesin bağında bulunan büyük bir silahsa cephe anlamına sahip olmak demektir Bu silahı bütün yönleriyle tanımlamak ve adım adım hazırlamak gerçekten zafer için en başta gelen koşuldur Özellikle bu artık halk eyleminin halk savaşımının tam devreye geçirilmesi gerektiği zamanlar öyle olur Yani öncü olgunuş ve halk cephesinin oluşmuşuna kalkışa bulunması zorunlu olan bir yere kadar gerilla ortaya çıkmışsa ancak onlarla beraberliği olan olması gereken cephe oluşmamışsa geyri bi tarafta kal ve bacaklar bir araftadır Ç ğovde bel birliğinden oluş kendini oturtamaz yürütemez Cephe birleşik mücadelenin omurgasıdır Dolayısıyla bir belli bir dönem için özellikle gunumuze doğru geldiğimizde tam da bu aşamada eğer halk cephesi oluşmamışsa gerçekleşmemişse bunda gecikmişsek öncu izole olur ve tasfiyeye uğramaşı kolaylaşır Giderek gücük kalması ve tasfiye edilmesi tehlikesi doğar böyle bir örgüt durumuna düşmesi kaçınılmazdır Gerilla yalnızca dağda ve şehirde sıkışıp nefes alamaz bir duruma gelir ve giderek siyasi niteliğinden soyulmuş bir mahkumlar topluluğuna dönüşmektedir. Mahkumlar topluluğuna dönüşmekten. bu yapıya gelmekten ölüye gülmeyecek kurtulamayacağı açıktır Bu nedenle doğası gereği böylesine Devrimin temelde bir halkın eseri olmasına gerektiği için böyledir Ve halkın artık belli hazırlıklarından son derece sonra bir hareketinin düzenlenmesi şart olduğu için böyledir Bu şart yerine getirmediği için diğer hazırlıkların da başarısızlığa gitmesi kaçınılmazdır Bu tanımın ışığında, bizde halkın eylemliliğinin gelişme durumu nedir? Ve özellikle öncü üzerinde ger ila üzerinde nasıl etkili oluyor? Buna da değinmek gerekir

Şuphesiz öncu hareketimiz başından beri killeye, halka gidiş sloganıyla ortaya çıkmıştır Çünkü Kurdistan gerçekliğin kabu eden ciddi bir güç ortada yoktur Binaksı çağın nedasız bir inkarıyla. yurdumduymazlığıyla karşı karşıyayız Enternasyonalizmin adala Kurdistan sınırlarında duruyor burada yok oluyor işbirlikçiler yanı kendilerinden en azından bir burjuva hareket beklememiz gerekenler ihanet konumunu bırakma niyetinde değiller Düşman zalan günlük olarak imhayı dayatmak ve sonuç almakla uğraşıyor Şuphesiz öncü bu du-

rumda özünüzle halka yönelmektən, tüm güçlüyle halka çağrı yapmaktan ve onun özgücüne dayanmaktan başka hiçbir seçeneğin sahibi değildir. Ve elins geçen her fırsatta, her araçla, halkı doğru çağrılar temelinde ayağa kaldırmaya çalışır. Tam da bu noktada yine öncünün bir kez daha PKK'de somutlanışı ortaya çıkıyor. Sizde öncü, herhangi bir ülkedeki öncüden çok daha farklı ve son derece zorunlu olarak ilk elden halka gitmeyi, halk ile ilişkilerini geliştirmeyi esas almak durumundadır. Çünkü başka seçeneği yoktur. Eğer bizde biri, hem de koşullar çok olgun olduğu halde, halka yönelmiyorsa, halkın bütün yönleriyle örgütlenmesine kendini vermiyorsa, bilin ki o, ya bir kâhindir, ya bir ağa taslağıdır, ya da düzenin imbiğinden geçirilmiş ilkah bir küçük-burjuvadır; düzenin objektif ajanıdır. Bu durumu, başka türlü izah etmek mümkün değildir O, kendine sevdalı, çıkarına duşkünün tekidir içinizde daha ilk adımları atığımızdan beri halkın büyük gücünü esas alma yerine, onu bir tarafa bırakan, hatta kendisini ağlayarı dayalan, hazır ilişkilerin bile kıymetini bilmeyenler var. Bu tutumlara girmek Partimizin önceye hak mı olmasa gereken kitlesel özelliğini inkar etmektir ve dolayısıyla da zaten halk-ın eylemlinin ve gelişiminin daha başından inkarıdır

---

"...PKK'nin büyük itibarı, halk nezdinde kabulü nasıl ortaya çıkmıştır, önderlikle ilişkisi nasıldır? Tabii önderlik yalnız bir kişinin şahsı değildir Önderlik bir hareketin tümünün gelişmesinin yürütülmesidir. Sizler, bir de bu yönden, zindan direnişinin Partiye bağlılık aşığı biçiminde gelişmesini, halkın bağlarının gelişmesindeki yerini, bütün direniş şehirlerinin son noktalarında parti gerçeğine bağlılığını, bunun halkın itibarının parti etrafında gelişmesi içindeki yerini çok iyi değerlendirmelisiniz."

Bizim bu konumları kabul etmemizin anlamı şimdi burada daha çok açığa çıkıyor. Bizim başarı bir dostluk ilişkisini yakalamamız için sarfettiğimiz çabaların büyük önemi burada ortaya çıkıyor Eğer dürüstseniz yürürce, binlerce kitle ilişkisini tutmanız sözkonusu olduğu halde bunu yönlendiremeyi, çok büyük bir gerilik gerçeklerimizle çekişen bir durum ve mutlaka eşilmesi gerekan bir konum olarak değerlendirmelisiniz.

Biz, halkın ilgisini yaratmak için neler yapmadık? Şimdi bizim kadromuz, özellikle yeni yetme kadro veya kendine, çıkarına biraz dükün kadro, bütün bu vazgeçilmez gerçeklerimizin farkında değildir O, bir gününe başını uğruna her şeyi bir tarafa bırakmaya bayılıyor! Bunun kabul edilir hiçbir yönü yoktur Kitleyi, halkı hor görüyor! Bu kimin yaklaşımıdır? Düzenin efendilerinin yaklaşımıdır Ona, sen devrimi neyle yapacaksın diye sormak lazım. Hazır gücü bile örgütlenmeye tenezzül etmiyorsanız, kiminle devrim yapacaksınız? Partinin size verdiği yetkiyi bir-iki gün kullanmak sorumlusuna yaşayacaksınız, buna da "militanlıktır" diyecekmisiz! Nasıl inanabilirsiniz buna? Kesin değişmeniz gerekir Bunun başka yolu yoktur

Bütün devrimlerin gelişim örneklerini gözönüne getirelim; büyük kitle bağlarını yaratmaktan başka çaremiz yok. Hangi güce sığınacaksınız? Bu güç yandaşmızdaki işbirlikçilikler, devletler. Ona sığınmak da ihanetlik veya kendini bir ağa yerine koymaktır Ağa kimdir? Ortaçağ kalıntılardır En gerici tipler ve uşaklar Bu insanları, bunların siyaset yaparlarını da, en büyüklerine de görüyoruz Ve gerçekten bu büyük dönemi var Su ve hava kadar kitle bağlarına muhtaç olduğumuz halde nazır olan bile tepmeyle uğrayanlara gelin de, öfke duymayın! Bunlar devrimde ne kadar oynadılar, ne yapıyorlar mı? Bunlar bu halkın başına ne kadar kötülük getirdiler bir tarafa bir bakın, bir Allah olmazsa bile, bir ilah olmazsa bile, oldukların acaba görebiliyorlar mı? Ve biz bu kadar geç bu kadar devrim gerçekçiliğinin dışında yaşayabileceklerini bu denli içimizden çıkabileceklerine inanmazdık. Bu var ve bunun kabul edilmezliği bütün yönleriyle açığa çıkmıştır.

"Halka rağmen, halk için" demişti biliyorsunuz, meşhur bir komutan tabirlerinde "Halka rağmen halk için" bugün halkın başında dünyada görülmemiş bir rejimin hortlatılmasının temelidir Ve kurdaştan da da halkın arasında halk devrimi Kemalizmin kopyasını yapmıştır Öylesi birden uzak olsun Bu temelde düzenden çıkarılmış olmaktır Ağalıktan da eşilmemiş vardır Bunlar içindeki ve bunlar mücadelede çoğa ortaya çıkıyor Bu konuda bu başkanın Sen ağalığı uygulaması döneminden deyip kazınmaya almayız hiçbir Partiden değer alanız kimse. Parti içinde kendini böyle dayatamaz Bu neyiz? Hangi tarihte ortaya çıkmış? Hangi tarihi amaçla yükümlüyüz? Çeşitli alanlarda böyle tipler ve özellikler yaygınca çıkmışlı Nasıl cesaret etmiş? Partimizin ortaya çıkışının tarihi özelliklerini nasıl bir çerçevede bir tarafa bırakabiliyorsunuz? Neden kendinize biraz şekil verme gereğini duymüyorsunuz? Peki sonuç neyle kazanacaksınız? Biz, size şunu vereceğiz, biraz da yetki vereceğiz, bunun üzerine oturacaksınız! Bunun yolpaşalıkla, önderlik gerçeğini yaşamakla ne alakası var? Bu izah edilmesi gereken bir durum.

Şimdi tam bu noktada, halka büyük güçlerin sahibi olmak gerekir Halkın, herhangi bir ülkedekinden kalbekat daha hızlı bizde belirleyici ve tamamen özgücünü konuşturmakla kendini kurtaracak bir güç olduğunu bilmek, bunu bütün çalışmalarımızın ön hazırlık aşamalarından tutarın, özellikle halk eylemine yönelme aşamasına kadar tamamen vazgeçilmez bir koşul olarak görmek, uygulamak ve çalışmalarımızın temeline yerleştirmek gerekir Hiçbirimiz, bundan vazgeçmeyiz Başka türlüsü, değil uygulamak, düşüncemize bile gelemeyiz. Bu bize yapılabilecek en büyük hakaret olur

Çoğumuzun geçmiş pratiğini bir de bu açıdan değerlendirdiğimizde, halka hor yaklaşma, halkı kaçırma, halkın ilgisiyle oynama; halkın hazır ilişkilerini kullanmama durumları görülecektir Bunu neden vereceksiniz? Böylece bir yıkıcının sahibi olduğunuzu nasıl belirteceksiniz? Kişiliğinizi nasıl tanıyacaksınız? Hem de PKK adına! Burada kısmıkım etmek yok! Burada şu neden, bu neden demek de yok! Bunun izahı yoktur Halkın ardından geçinmenin, halkıyla böyle —hem de konumu böyle olan bir halkla— alay etmenin edecüklü tarihi olamaz Zira suçtur

PKK, bastan itibaren bu suçluluk konumunun aşılmasıdır, kabul edilemezdir Hiç kimse "PKK adına bu suçu geliştirme pratiklerinyle uğraşacağız, bu suçu örgütleyeceğiz, yetkimizi bu suç için kullanacağız" diyemez. Bu çılgınlıktır Zaten bizim bunu kabul edemememiz, bunu bir örgüt meselesi olarak değil de büyük bir kültürlük olarak değerlendirmemiz de bu yüzdendir Bunun değerlendirilmeye gelir yanı da yoktur

Partimiz içinde hatlı kaldığı, özellikle halk eyleminin düzenlenmesi içindir; bu temelde Sürekli temel edilmesi gerekir Bundan aşağının hiç kimse hiçbir gerekçeyle en görmemez ve bu devrimcilerin de halkımızın özgücünden başka hiçbir araçla, seçenekle gerçekleştirmeyiz.

Halkımızın şimdi biraz daha derlerine gelen desteğinde görülebiliği gibi, daha baştan da Partiye öncüye ve ilgi gösterilmesinin nedeni, halkın tek seçenek görmemizden bütün örgüt çalışmalarının buna hizmet etmesinden doğuydu. PKK'nin aynı zamanda hamlaşmanın en sağlam güvencesi olduğu ortadadır Bu yüzden bu çok önceden söyle bir değerlendirme yapmıştık "PKK bir sınıf önderliğidir ama, aynı zamanda halkın özgür gelişimidir halkın hareketi geçirtmektedir, halkın savaşmıdır PKK'nin sloganları da yaşamıdır Bunu biliyoruz çok belirgindir Daha

---

"...Günümüzde halkın örgütlülüğü ve eylemliliği ne düzeydedir, halk cephesinin gelişme düzeyi nedir? Kürdistan halkı eski kabuğunu atıp, kendinden vazgeçmiş, yaşantısından vazgeçmiş bir halk konumunu yırtıp, bir havara olmuştur. Kürdistan halkı artık eskisi gibi yönetilir durumu olmuştur. Düşmanın her türlü baskı duyarsızlaştırma almaya oturtacak bir halk olmaktan çıkmıştır. Çoşmalı organize olmuş kimliğine sahip çıkmaya, emeğin korunuşu için bilinçlenmeye başlamıştır Bunun donanımlı sağlam bir öncülük eşrafında, PKK önderliğinde gelişmesini kabul etmiştir Silahlı savaşımın kendi eylemsizin temelinde ve geliştirilmesindeki rolünü görmüş ve desteğine koşulmuştur .."

1978'lerde biz, kitlelerin hareketa geçirildiğini gördük, meydana geldi. Hazı bölgelerde halkımızın ilk defa zulme, sömürgeciliğe karşı ayağa kalktığını biliyoruz. Feodal eğlerin halkı kullanması, halk hareketi değildir Bazı gericilerin halkı kendi siyasal amaçları için ayaklandırmaları, halk hareketi değildir

PKK'dir halk hareketi; onun ilk adımlarda bu için başlangıcı Düşman, halkımızın kendi kaderini çözmeye doğru adım attığını gördüğünde, mevcut büyük devlet çarkı ve onu temsil eden burjuva partileri, parlamentosu, hükümeti yetmiyormuş gibi, tepeden inmeye kendini zirhe bürüdüğerek, zırhleriyle —yani ordusuyla— çıkışımızı etmeye geliştı Halbuki biz daha ilk adımları bile emcek çok sınırlı olduğunu biliyorduk, ama o sezgisi ki. Kürdistan halkının eşsiz mücadeli tarih sahnesinde duyuluyor ve Kürdistan halkı tarih sahnesine çıkıyor Düşman bu konuda bin yıllık tecrübeye sahip olduğu için bu eşsiz sesleriniz ne anlama geldiğini de tahmin eder Çünkü bu büyük bir suçlunun her gün insan kırımıyla uğraşması, ama kırıma uğrattığı insanların bir bölümünün mutlaksının ona karşı dikilebileceğini sezip korkuya kapılmasına benziyor Örneğin, bir Hitler döneminde insanları karından geçiren Gestapo'da o ölüm kamplarında bir grubun kurtuluş ordusu başlarındaki Gestapo şefine nâhcüm etmesini düşünelim. Benzeri durum yaşanıyor

Kürdistan'da halkın kendisini böylesine ayağa kaldırabileceği durumu ortaya çıkınca, aslında Hitler'in kampından daha beter bir kamp durumunu ülkemizde yaratan böylesi bir faşist cellatları hesap sorabileceğimizi sezdi, bunun karşısında içine düştüğü durum büyük bir suçlunun bilaşıdır Tabii, eğer bu suçluluk biraz hesap verir durumda olsa, ne dünyada kendisini savunabilir, ve ne de mahkemelerdeı Böylesine bir cenliği yapan, halkların kaşlamaz bir güçü çağımızın bu koşullarında biz yaklaşmaya başlarsak —id. Hitler 15 yıl içinde çıktı, gelişti. bitti: bu ise, esenlik bir Hitler'dir— böylesine büyük bir suçluyu ne insanlık kabul eder ve ne de çağ işte bunun verdiği telaşla ortalığı velveleye verdiler Çok çeşitli damagojilerle ortalığı bulandırmaya çalıştılar PKK hareketine yönelik o bildiğimiz büyük saldırı, büyük damagoji ve büyük işkence bunun içindir

Daha halk kendi kimliğini bile doğru dürüst ifade etmeden, neye uğradığını şaşırdı. Hatta, "işte bu işler PKK yüzünden başımıza geliyor" dedirtmek için bazıları PKK adına gerdiler halkın üzerine gittiler Yani bütün kötülüklerin şahidi bin yıllık azgın imhacı güç değil de, daha o zamen yeni ortaya çıkan birkaç yıllık PKK'dir demlecek noktaya getirildi Büyük damagojiye ek olarak, bir de o saptırmış ve kendisini de dolaylı suçlu olmaktan öteye geçemeyen, sözümona halkın adına hareket edenlerin, "Bütün bu kötülüklerin sebebi PKK'dir PKK ortaya çıkıp ve işte bu şeyler başımıza geldi" demelerini düşman sürekli körüklüyordu. Ve öyle bir duruma

gelindi ki, halk nezdeyse Bu PKK'nin çıkışı sebebi gerçekten bizi kahlama mı götürüyor" diye şüphe içine düşmeye başladı. Çünkü propaganda öyleydi Hele o işbirlikçi-likçi milliyetçilik taslakları, bu halkın iliklerini kana gibi emenler "Özgürlük için ateşsek ilk kurşun, gizli ve radikal devrimci örgütlenme imhadır Kürdistan'ın kullanmak hakkıdır" diye ortalığı velveleye verirken, sosyal-şovenizm de. "Kürdistan'ı da, halkını da ağlarıza alamazsınız. Bir devrim yapılırsın sonra bunları tanıyacaksınız" diyordu Tabii o zaman eğer bizden eser kalmışsa! Durum buydu Bunlar bütünüyle zayıfa çalışıyordu "PKK'nin yolu yanlıştır, tehlikelidir" diyorlardı. Devletin kendisi de bu işe tüm gücüyle yüklendi, ve evet, biliyorsunuz halk karşısında önceki neredeyse suçlu, bir konuma düşürülüyordu. Biz PKK nin halka layık bir örgüt olduğunu kanıtlamak için, ne tür bir çalışmaya yöneldik? Bu konu yeterince bilinçe çıkarılmıyor PKK nin halkın nezdinde kabul ve itibar gören bir örgüt olması için biz nasıl bedreştik? Biz, bunun için bütün eylemlerini nasıl sağlam temellerde yeniden düzenlemek istedik? Düşmanın bizi halkla karşı karşıya getirme çabasını, o her kirli sahte iddialarını ve tasfiyeci sol papağanların büyük teşhir ve tecrüfini boşa çıkarmak için nasıl hareket attık? Bunların hepsini bilmek gerekir Bunları öyle kendiliğinden kazanmış kazanmalar değildir "Çoğu da zaten öyle gelir ben de girdim halkın içine, binlercesi bana hayran oldu" şeklinde düşünmekle olmuyor Biz, bu bağların sağlam gelişmesi için gerektiğinde kendimizi bir maske gibi tutmak zorundaydık. Kendimizi kusursuz kılmak için ne tecrübe öyle yapmak zorundaydık ki, düşmanın büyük oyununu kendi kişiliğimizde boşa çıkarabilelim. Bu işe başlamadan, daha önce bile o işte bir önemli davranış tekabemmesel için, bazı düşman olabilecek güçlerle ilişkileri kusursuz kılmaya büyük özen gösterdik ki, zor günlerde alaylılar bir durum ortaya çıkmasın. bize, "Çok kötüdür" demeşinler

PKK'nin büyük itibarı, halk nezdinde kabulü nasıl ortaya çıkmıştır önderlikle ilişkisi nasıldır? Tabii önderlik yalnız bir kişinin şahsı değildir Önderlik bir hareketin tümünün gelişmesinin yürütülmesidir Sizler, bir de bu yönden, zindan direnişinin Partiye bağlılık aşığı biçiminde gelişmesini, halkın bağlarının gelişmesindeki yerini, bütün militanca faaliyetin, liderlerin faaliyetlerinin PKK'nin kitle bağlarının zedelenmemesi ve gelişmesi içindeki yerini çok iyi değerlendirmelisiniz Bu -şi çok yanlışlı. çok yetersiz değerlendirilmeniz, dolayısıyla kitle bağlarıyla oynama, ortaya çıkmış olan halk gücünü didiştiği gibi değerlendirme, har cama durumu ortaya çıkıyor k. bu da bizim düşmanın şimdiye kadar yapıp da başaramadığı bir konuma kendi elimizle gelmemizdir Dolayısıyla, bu konuma gelmemek için, bizim hareketa geçirmek istediğimiz o 1980 öncesi ve sonrasındaki halkın etkilenmesine ve siyasallaşmasına önem vereceksiniz, düşmanı boşa çıkarmak için onun gerçekten akla-hayale gelmez bütün eşkıllarını boşa çıkarmaya büyük yer vereceksiniz Her şeyden önce halkın uyanan umudunu diri tutmak halkın Partiye güvenini sürdürmek için, buralarda büyük bir sabır ve tahammülle bir hazırlık içine girdiğiniz, bunların, halkın Partiye güvenini ve umudunu sağlamak için yapıldığını unutmamak gerekir Çok iyi biliyoruz mitolojide Api'nin topuğundan bahsedilir Dev gibi bir örgütün de olsa, nerede de olursa olsun, halktan kopukse onun işi bitmiştir İşte bu durumu yaşamamak için, halk amansız bir dönemde, baskı döneminde bir yiğitlik mi istiyordu, Partimiz bu yiğitliği gösteriyordu bir zindan direnişi mi gerekiyordu, onu gösteriyordu Belki bunlar bireysel kahramanlık gibi gözüktür ama işte halk kahramanlığı tam da bu dönemdedir Herkesin üstüğü kaçığı özbek hâne geldiği taşırma bir kapı gibi gördüğü bir yerde, büyük direniş gösteren birisi eşittir halktır Ve biz de bunlar ortaya çıkmıştır Bir değil, düzinelerce ortaya çıkmıştır İşte bu, PKK'yi halkın nazarında büyük itibara ulaştıran ve önü açık kılan bir gelişmedir Halk adına dışarda da yaşanmıştır Bir soyaşuca yaşanu değil. tamamen onun büyük devasının başarısı için yaşanmıştır Halk bunu anlamıştır İşte birçok mitlanın bile tanımlamakta güçlük çektiği, Partiye ve Önderliğe bağlılık olayını, bilmeden ve giderek daha da derinleşerek yaşamaktadır Halk, çok yetersiz de olsa, değerdaki direnişi çok iyi değerlendirmiştir O temelde, Partiye güvenini pekiştirmiştir İşte bu yıllar bu temelde halkın Partiye bağlılığa açısından kazanılmaya çalışılmıştır diyoruz Eğer halk ilk umutlarının düşmanın dayatılığı büyük baskı ve damagojiyle kaybolmış olsaydı. biz kırk yıl da burda uğraşsak, şimdikinden katbekat fazla, meli görülmemiş ordular da toplasursak, canandersmazdık. Umudunu kaçmış, büyük uykuya dalmış ve da tabii k düşmanı yaşayan bir gerçekten hiçbir şey çıkartamazdık Ve dolayısıyla devrim yapılamaz devrimci gelişme de olamazdı. Kitle bağlarını bir de bu yönden görmekteyiz Düşmanın bir alleyi düşürmek için neler yaptığını biliyorsunuz. Ne kadar yatırım yaptırdı? "Cazalarınızı affedelim, ekin eize bu kadar para, sin pasaport" dedi; yani kendisinin değme bir bürokratına, özel savaşçısına göster-

mediği ilgiyi, bir devrimcinin içinden çıktığı alleye göstermiyor. Ve çoğu alle içinde gerçekçi temsil edenler de, çıktığı bunlarla uzlaşmaya çalışıyorlar. Böyleleri çok var. Niçin? Tek bir alleyi PKK'den koparmanın büyük önemini duyman bildiği içindir. Ve sizler yüzlerce hazır alle ilişkilerini terezsizlik bile etmediğinizi gözönüne getiriniz. Partiye mi çalıştığınız yoksa düşmanın belirlemelerine uygun bir konumda mı olduğunuzu daha iyi anlayabilirsiniz. Önemli gerçekler ortada. Bir ailenin karşı-devrime kazandırılması için düşman bu kadar uğraşırken, bizim gerçekten büyük bir cabanın ürünü olarak, tamamen Parti direnişinin bir sonucu olarak ayakta kalan halk ilişkilerimize ekstir, yanlış ve hatta bir ağa gibi kendimizi dayatmamız, en büyük bir tehlike olarak görüyoruz. İşte önemi bir başka dönemde halkın umudunu diri tutmak Partiye bağlılığı sürdürmek için savaşın böyle gelişmiştir. Önemi böyledir

Halk hareketimizin gelişmesinin silahlı mücadeleye de bağlılık temelinde gelişen avrasına geçelim. Bu günümüze doğru devam eden bir dönemdir. Her ne kadar 1984-85 silahlı adımımızın büyük çıkmaz ile karşı karşıya gelmesi halkın tekrardan bir kafa karışıklığına düşmesine, özellikle özel savaşın yeniden tırmandırılması karşısında, umudunda bir eksenleşe yolaçmasa da, Parti hareketimizi yeniden güçlendirmek için yürütüğümüz bütün çalışmalar ve eylemlerimizin süreksizliğini, güçlülüğünü ortaya koymak için yürütülen tüm faaliyetler halkın bu özel savaşım karşısında geçirdiği tereddüdü giderek, kısa bir süre içinde onun umudunu güçlendirmiş, bağlarını daha da pekiştirmiştir Genelde halkın Partiye güveninde, bağlarında bir eksilme değil, bir gelişme ortaya çıkarmıştır Hemen hemen bütün halk yığınlarımızın, özellikle yurt dışı da dahil olmak üzere, gittikçe Parti etrafında gelişen bir ilgisi, desteği sözkonusudur Artık bu yüzlerle, binlerle ifade edilmeyi aşıp milyonların desteğine doğru dönüşmüştür Dolayısıyla, Partinin gösterdiği bütün direnç, önceki savaşımında karşılaşılan büyük meşale, silahlı gerilla savaşımında sağlanan gelişme kılıç bağlarında da kendini göstermiştir Ve günümüze doğru geldiğimizde gerçekten, burjuva basınına da yansıyan özellikle kent halkının ve bütün kırsal alanın içice, Parti adına yüzlerce/nin tutuklanmasına yolaçacak kadar bir bilinçlenme içine girdiği, bir Parti kitlesel haline geldiği görülmektedir Bu, bir halkın o başlangıç aşamasından bile, çok ileri bilinçlenmesidir Daha yaygınlık derinlik ve halk cephesinin ihtiyacına uygun bir örgütlenmeyi kabul edecek bir düzeydedir

Günümüzde halkın örgütlülüğü ve eylemliliği ne düzeydedir halk cephesinin gelişme düzeyi nasıldır? Kürdistan halkı adı kadarına razı, kendinden vazgeçmiş, yaşamlarından vazgeçmiş bir halk konumunu yıllar, bir kenara atmıştır Kürdistan halkı artık dakikalar gibi yeniden durumu sorgular Düşmanın her türlü baskı dayatmalarını emeye davrascak bir halk olmaktan çıkmıştır Önemli oranda ulusal kimliğine sahip çıkmaya, emeğin kurtuluşu için bilinçlenmeye başlamıştır Bunun derecesiyle sağlam bir örgütlülük strafında, PKK önderliğinde gelişmeyin kabul etmiştir Silahlı savaşımın kendi eylemirin konumsunda ve gelişfirmesinin dahil rolünü görmüş ve destekler konuma ulaşmıştır Veriten mücadele bu anlamda boşuna gitmemiş, bilakis halk hareketimizin, halk cephemizin gelişmesinde önemli rolünü oynayabilmiştir

Yaşanan gelişmeler halkımızın bir cephesel halk gerçeğine, aşağın bir halk gerçeğine ulaşmaya, bunun pratik adım içinde olmaya çalışığını ve buna cesaret ettiğini göstermektedir Ve hatta, halk arasında bulunanlarının izlenmesinden de çok iyi görüyoruz ki, halk ancunun Parti çalışmasının ve özellikle de gerilanın sağlamlaşması oranında, kendi görevlerine —milla düzeyinde olsun, örgütlülük ve eylemlilik biçiminde olsun— sahip çıkmak istiyor Hatta, çoğunluğu da denmeyen, azıcı çoğunluğu hızla böyle bir kitlenin içindedir Bu ne demektir? Bu objektif planda olduğu kadar subjektif planda de halkın artık kendi öz gücünü konuşturma döneminin gelmesi demektir Düşmanın yönelimini parçalamaya, kendi öz yönelimini ve iktidarını ortaya çıkarmaya niyet ettiğini göstermektedir Bu, her devrimin en temel koşullarından biridir Bu koşul artık Kürdistan da da gündeme giriyor

Ictak ve uyanış güçlüdür ve milyonları kapsamına almıştır Ama eksiklikler vardır Nedir bunlar? Örgütlülük ve önderlikte Partimiz büyük bir siyasi otorite yaratmasına ve gerilla da halka büyük umutlar vermesine rağmen, hala halkın yığınsal örgütlenmeleri yaratılamamıştır Dolayısıyla halkın bu konudaki istekleri ve beklentileri, öncü düşünceylerinin ekşikliği ve yetmezliklerinden dolayı, duvara çarpıyor Bu sorun, günümüzde en ciddi sorunumuzdur Halkın yığınsal kitle örgütlerinin gelişmemesi bu konuda önemli konu mumda olmanın hem yeterselliği

> *"... Halk cephesi veya ulusal kurtuluş cephesi sorunu, sahada günümüzde bir örgütlenme sorunudur. Sorun, ne propaganda ve ne de propaganda ve eylemle ilgi uyandırma sorunudur. Silahlı eylemlerimiz halkı önemli oranda uyandırmıştır Yıllardan beri yürütülen propaganda faaliyetleriyle halk, bu konuda aydınlatılmıştır Olmayan, örgütlenme ve halkın bizzat kendi eylemidir Zaten halk içinde örgütlenme gelişmiş ve yürümeye başlar Bu anlamda diyoruz ki, örgütlenme eşittir eylemdir Örgütlenmeyi geliştirdik eylem de gelişir Bu örneğin Batman gibi bazı kentlerde çok sınırlı bir örgütlenmeye gerişik bu tanıyanın sonuçlarını bir bakıyoruz ki, bu kentler olduğu gibi eyleğe kalkmış Bunlar bizim bazı örnekler Hele biraz da profesyonel örgütlenmeyi geliştirirsek bunun muhakkak de okullarda, fabrikalarda genel kadın gençlik, köylü vb. tüm halk örgütlenir Değişmez gibi, bir-iki amatör örgütçünün bu şehirlerde bu denli bir gelişmeye yolaçmadığı sözkonusudur Ki tabii Parti olunduğu burda çok büyük bir rol oynar Usta örgütçülerimiz bu işe sağlam el atıklarında görülecektir ki, her yerde köy komiteleri ne kopmuş, mahalle komiteleri, gençlik komiteleri, kadın komiteleri, [illegible] komiteleri, işyerleri örgütlenmiştir Bu da düşmanın bitmesi demektir Bu kadar önemli bir aşamadayız. O halde; temel görev, örgütlenme olayıdır Özellikle biraz daha şehirleri ve özellikle genç depodaki köylüleri de örgütsemeye cesaretli bir dönemdeyiz Partinin etkinliği başlangıçta şehir kitlesi içinde gelişmişti. bugün ise kırsal alanda gelişkindir Şehir biraz ikinci plana düşmüştür Ama, önümüzdeki dönemde yapılması gereken hem şehri ve hem de kırı dengeli bir biçimde örgütlenmektir Şehir ve köye aynı rolü atfetmek gerekir Şehrin nüfus yoğunluğu ve bunun kırsal alandaki işsiz nüfusun şehre kaymesi bunu daha da zorunlu kılar Aynı zamanda düşman özel savaşını daha çok kırda yoğunlaştırmasından dolayı, kırın gücünü kırsal alana saldırılar etmiştir Bundan dolayı şehir biraz durgunlaşmıştır Dolayısıyla kırın yükünü hafifletmek için şehri hareketle geçirmek gerekir Demek ki, şehirler günümüzde nedi olarak hareketle geçirilmesi gereken bir konumdadır Eğer kırsal alandaki mücadelemiz daha uzun bir süre şehirden kopuk olarak yürütülürse, şehrin karşı-devrimin kalesi olma tehlikesi sözkonusudur Ve böylece şehirde rahat olan düşman, kırı daha rahat bastırır Dolayısıyla düşmanın şehirde uğratılacak olan büyük şehir kitlesinin hareketsizliğini yoratılmamız halinde, kırın yükü çok çok hafifleyebilir Aynı zamanda da bir şehri iyi beslersiniz, şehir taş kırı çok iyi besler

Buna Türkiye'yi de katabiliriz Türkiye'de gelişen bir hareketimiz, Kürdistan'ı okumuş yönden etkiler, ve Kürdistan da Türkiye'yi etkiler Eğer bu dönemde hedefi kazanan bu çalışmalar yapılabilseydi belki bu önce hem nitelik çok daha ileri bir örgütlenmeye ulaşmış olacaktık Partinin bu düzeylerdeki komiteleri gelişmiş bulacaktık Partinin önce çalışmadığı yerler Önce çalışılmış ama durgunlaşmış yerler vardır Ancak bu çalışmalar henüz örgütsüzdür Bu çalışmalar —merkezlerden tutalım, en ücra köşelerdeki hücrelere kadar— büyük önem taşımaktadır Bu da ancak halk için de örgütlenmeyle gerçekleşebilir Burada biz bir çekirdeğiz ama, bu çekirdek örgütsüzdür Bu çekirdeğin örgütlenmesi demek, halk yığınlarına nüfuz etmesi demektir Köyde köy komiteleri, şehirde şehir komiteleri, mahalle, gençlik, esnaf, okul, işyeri, kadın vb. bütün bu halk komitelerinin örgütlendirilmesi şehir komitesinin örgütlendirilmesi demektir Öncü böyle örgütlenecektir Bütün özellikler dikkate alınacaktır Nedir bu? Bazı yörelere daha fazla ağırlık vereceksiniz bazı uyanmış kesimleri esirgeyeceksiniz Güç gerektirecek ve olanakların kalderalacağı durumları hesaba katan bir örgütlülük planıyla hareket edilebilirse, öncünün örgütlülük sorunun doğru ele alındığından söz edilebilir Sağlanacak gelişme öncünün garantisi olacaktır Başka türlü önce, kendinin koruyamaz Genişleme olsun, derinleşme olsun. öncü örgütlendi mi ve komiteleşti mi, gerisini sağlamlığa ulaştırma demektir Bir yerden kitlelerden çok iyi savaşçı adayların çıkar çıkacağı bu savaşçı adayların gerillaya aktarır onları orada daha da eğitir ve güçlendirir diğer yerden kendisi çok büyük tecrübeler kazanmış olur Büyük teorik-politik gücünü kitlelerin örgütlenebilmesinde aşırlar

Çoğumuz bilinç deposeyuz ama, bunu sarfedemiyoruz. İşte sağlık böyle gerçekleşir Köylerde köy komiteleri. köylü kutu gibi sanırlar bir kuturun içi kadar temiz yaşar Milleni oluşturur bir tek hainle bile orada nefes alamazsınız. Silahlı rahatlıkla hem köydeki gericiyi, düşman asımsını tasfiye eder ve hem de sağlam bir istihbarat gerillaya ulaştırabilir Demek ki, köy komiteleri ile köy halkını örgütlemek zor değildir Bunlar da gördüğümüzdedir Halkın yapabileceği eylemler çok açıktır ve hepsinin ağır basan yönü siyasi olan eylemlerdir Eğer fabrikalar örgütlendirilmişse, biz istediğimiz zaman o fabrikaya el de koyabiliriz. Okullar örgütlendirilmişse, sömürgeci eğitimin denetimi zayıflamış demektir ve onlar bizim doğal eğitim, örgütlenme yerimize dönüşür Mahalle ve semt komiteleri örgütlenmişse, her gün çeşitli eylemler gelişeritir işte Filistinliler örneği, hep taş atıyorlar Her gün taşlı-sopalı eylem gelişeritir Buna gençlik kızlar kadınlar kadın, çocuklar kızlar Kitlelerin büyük gizli gücünü harekete geçirdiğimizi düşünelim: hepsini eylemler hem de pasif eylemler içine koyduğumuzu düşünelim Düşman hangisiyle uğraşacak, bütün istihbarat mekanizmaları paramparça olur ilişkileşir listeres gün de onbin kişiyi tutuklasın, Kürdistan büyük bir nüfusa sahiptir Filistin gibi de değildir Bunu ne hapishaneler kaldırır ne meydaner ve ne de süsdyumlar Ve bir de düşmanın kitleye her yönelişi, kitlede büyük patlamaya yolaçar Bunun büyük siyasi önemini gözönüne getirelim. Bu gösterilen nelere kadir değildir Neler yaratmaz! Birçok önder çıkaracaktır! Yüzlerce savaşçı çıkacaktır Şehir içinde ajanlardan eser kalır mı? Evet düşman gerillanın kalır ama onlar da bir örgüterle çevrilecektir Her beş metrede bir asker dikilecektir Varan öyle garnizonlar kalır. Bunlar zaman zaman kitleye saldıracaklardır Ama kitle de daha fazla bilinçlenecektir daha fazla taş atacaktır daha fazla sulkar yapacaktır Kaldı ki, gerilla birlikleri zaman zaman garnizonlara yürabilir Rahatlıkla büyük darbeler vurabilir Böylesine örgütlenmiş bir kitle hiçbir işbirlikçiye yaşam hakkı tanımaz. Kompradorları kirdan kaçıp şehire yerleşen ajan ve işbirlikçileri, hepsini kaçırır Bir şehir kitlesi örgütlendi mi, bir nan zaten ikinci gün orayı terkeder Gizli bir ajan iki günde kendini ele verir Kürdistan'ın şehir kitlesi biraz öyledir çok er bir kısmı devrime bulaşmış, birbirine bakarak hepa devrimcileşir Bu biraz da doğal özelliklerdir şehir kitlesinin Böylesi bir örgütlenmenin nüfuz etmiş kendini bir düşünelim, Kurdistan devrimi en büyük garantisine kavuşmuş demektir Aynı şeyleri köyler için de düşünelim. köyler şehirlerin küçük bir örneğidir Daha hızlı örgütlenirler Esas kesimi örgütlendikten sonra, zaten diğerleri ya kaçar, ya teslim olur Köyler tamamen bölgedir Ve köyler kendi çevresini de kontrol altına aldılar mı, gerillaya istedikleri kadar meteryel götürür savaşçı gönderir her türlü istihbarat verirler Devrimin bir kaleye haline dönüşürler Dikkat edelim bunların hepsi, örgütlenme görevidir Örgütlenmeyi biz bu biçimde başardığımızda, düşman değil yalnız kendi gücünü bütün dünyayı da geriye kaç gün eyaşta kalabilir? O halde Kürdistan devrimi bu anlamda örgütsel görevlerimizin başarısına bağlı dayanmıştır Şimdiye kadar yürütüğümüz önceki ve gerilla faaliyeti, bunun ilk hızını verdirmek içindi. Bir anlamda örgütlenme gereğini ve koşullarını ortaya çıkarmak içindi Dolayısıyla Partinin, büyük bir özenle bu görevin içine girmesi gerekir Biz şehir faaliyetlerinin örgütlenmesi üzerine hazırlıkları yetkinleştiriyoruz Yine kırsal alan (gerilla dışındaki) örgütlenmesinin büyük önemini de bir kez daha gözden geçirip gereğinin yerine getirilmesini planlıyoruz

Önem öyle bir dönemdir ki ancak bu örgütsel görevlerin yerine getirilmesiyle, yani halkın hareketle geçirilmesiyle kerleşebilecektir Öncüyü daha hızla zorlamakla ve gerillayı yalnız başına (bu temel çalışmadan kopartarak) geliştirebileceğimizi sanmakla, ancak daha çok darbe yeriz Dolayısıyla da, "Acaba yanlış yolda mıyız" gibi, bazılarında bazı yanlış eğilimler de gelişebilir Ve nitekim bu yüzden tıkanıklıklar ortaya çıkıyor Bunu esmenin temel buradadır Dolayısıyla, halkın örgütlenmesi, halkın komiteleşmesi, halkın halk birliklerine konuşturulması ve eyleme

geçirilmesi. gerillada patlamadır öncüdeki yetkinleşmedir. Biz bunları nasıl becereceğiz? Gerilleye düşen görevler vardır, öncüye düşen görevler vardır. Gerilla cephesinin silahlı Parti kolodur. Öncü kolodur. Tamamen bütün eylemliliğini ve örgütlenişini, halkın eylemliliğinin ve örgütlülüğünün, gelişmesine göre ayarlıyor. Zaten kendisi hem bundan etkilenecek ve hem de bunu etkileyecektir. Bu son derece içiçe olan bir çalışmadır. Bir gerilla birliğinin halk ilişkilerine önem vermemesini, hatta bu ilişkilerin çok kötü değerlendirilmesini mi görüyorsunuz; bilirsiniz, oradan büyük bir yenilgi yaşanıyor. halka da, birliğe de büyük bir zarar verilmesi kaçınılmazdır.

Bizde herhangi bir ülkenin/kıtadan daha fazla gerillanın bu niteliği ağır basar. Gerillanın her eylemi, halka cesaret vermek içindir Gerillanın bir köye girişi, orada bir komite tesis etmek içindir Bir köye girmenin büyük bir olay olduğu ve bunun bir örgütsel olay olmasının zorunluluğuna biz ne kadar özen gösterdik? Düşman ne zaman bizim köy faaliyetlerimizin tehlikeli olmadığını kavrach? Bizim köye girişimizin sakatlığını kavradığı zamanl Köye bir girişin bir ayaklanma, bir köy devrimi olduğunu düşman bildiği halde, bizim köye girişi çok basit ele aldığımızı kavradığı için tehlike olarak görmedi Oysa binlerce köye girmişiz Gerçekten planlı bir köye giriş, bir köy devrimidir Ama nerede bu kavranış? Nerede bu uygulama? Sonu biz başından söyledik Köyün komitesi için önceden hazırlık yapılmışsa. köyden kimlerin alınacağı saptanmış ve biraz bunun şartları hazırlanmışsa ve önemli bir güçle köye girme başarılmışsa, bu gerçekten o köyün tarihinde en ciddi devrimci bir eylemdir Eğer bunlar yapılırsa, bu kesinlikle böyledir Biz böyle mi yaptık? Köye girdik. ne oldu? Köye bir okmek yemek için girildi Gerillanın büyük ciddiyeti. büyük onuru, mahkumların prestijinden bile daha düşük bir konuma getirildi Bu konuları düzeltmek çok yerinde olacaktır ve kesinlikle yapılmalıdır pratiğimizi düzelteceğiz Köye, köy devrimini yapmak için gideceğiz, sloganımız budur Hazırlık mı gerekiyor? Yapacak sınız? İlk ilişkiler mi gerekiyor? Yapacaksınızı Ayarlamalar mı gerekiyor? Hepsini yapacaksınız ve köye öyle diyeceksiniz: "Bu bir devrimdir" diyeceksiniz

Köyden bazı ilişkileri çekeceksiniz, bazılarını komiteleştireceksiniz; altı ay öyle bırakacaksınız ve işte o köy bizimdir Zoru kolayı yok, bunu ustaca yapmayı bilmek göreviniz vardır Kaldı ki, biz şehirleri de bu biçimde ele alacak bir duruma geldik. Kürdistan'da birçok şehir büyük köy anlamına gelir Bu şehirler birer büyük köydür Bu şehirlere de bu biçimde giriş yapabilirdik. Gerilla etkisiyle, hücumuyla, eylemiyle bu şehirleri örgütleyebilir Ustaca bazı ilişkileri okuşturse, bazı ön hazırlıkları yapsa, çok uygun bir gecede şehire girse, o şehir ele geçirilmiştir ve böylece şehir devrimi gündeme gelir Şimdiden bunun böyle olduğu ortaya çıkmıyor mu? Bir gerillanın bir şehirle girmesi, o şehirin tarihinde beş-on yıllık gelişmenin temelinin atılması demektir Böyle mi yaptık. yine? Hayır! Düşmanın bile beklemediği yatmezliği biz yaşadık. Gücümüz de var Birçok kentli büyük devrimci değişikliğe uğratabiliriz Ya hiç uğramıyoruz, ya çok oranda geriyoruz Teğel geçen bir çalışma doğru değildir Gerillanın şehirlerin devrimcileşmesindeki rolü çok belirgindir Kaldı ki, şimdiki hareketlilik bu temelde gelişiyor Eğer doğru değerlendirilirse, gerillanın dağda dolaşmasının en büyük nedenlerinden ve görevlerinden birisi de, bir hrsahını bulup şehirlere girişi gerçekleştirmektir Çünkü böylesi bir güçle girmedik mi, şehir kitlesi yalnız tiki tane öncünün çalışmasını fazla ciddiye almaz Ama, yanıbaşındaki gerillanın gölgesini üzerinde hissetti mi, her şeye yönelirler Çünkü gerilladen cesaret alıyor ve onun korumasını altına giriyorlar

Gerillayla geniş halk yığınlarının ilişkisi kırda ve kentte böyledir Zaten kendisini geliştirmesi için de her türlü lojistik destekten tutalım, istihbarata, taze kan anlamında savaşçılar almaya kadar tümüyle bağları besienacaktır Bunlar kitle bağları olmaksızın bir gerillanın sözkonusu olabilir Özellikle bizim kadro varlığımızın yığınsal özelliğinden bahsetmek gerekir içiçe geçmişlerdir Bu neye benziyor? Düzene karşıçatışma ve elementlerin yeri yerine oturtulmaması dolayısıyla da bir şekilsizliği yaşamaya benziyor Bu şekilsizlikten kurtulmalıyız Öncü çekirdek yerinde konmalıdır Komite/ordu ilişkisi nasıl başlanır? Öncelik nereye tanınır? Ne olmalıdır? Bu ilişki bir bölgeye girdiğinde bu sorulara nasıl sağlam bir cevap verebilirler? Bu çok önemlidir İki tane sağlam öncümüz bir bölgeye gittiklerinde biz şuna emin olmalıyız Kitleleri örgütlemek için ilk adımlarını doğru bir tarzda kendi küçük birikimlerini bir hazırlık komitesi biçiminde ele alırlar bir komite/eşmeyi sağlam çıkış noktalarına dayandırırlar Der ve geniş, kırsal ve şehirsel çalışmayı iyi planlarlar ve bunlar altı ay geçmeden bir bölgenin komitesidirler Hem şehir komitesini ve hem de kır komitesini geliştirerek gerillayla ilişkisini içiçe sağlayarak, gerekti ğinde gerilla birliğinin gelişimini de ortaya çıkararak, komple bir bölge hareketini geliştirirler İşte iki ilkeden mürekkep bir parti çekirdeği. bu konuları güçsendirebilen bu görevle yola çıkan bir parti temsilcisi/kadır Akademiden çıkış bu şartı karşılamalıdır Akademiden eğitim sonucunda, ilk öncü kişiden mürekkep parti temsilcileri, bütün komşusal gelişmeler görevleyle yürümü olduklarını ve böyle olması gerektiğini bilerek yola çıkmalıdırlar

Yurt dışında olsun, içinde olsun, parti çekirdeğimizin temel belirleyici görevi budur Kendilerini ne şeraban parti taraftarlarının çalışma düzeninde ve düzeyinde tutsunlar ne de şeraban bir gerilla konumunda tutsunlar Hayır temel kadroların görevi bu değildir Eğer biz kadrolarını görevi bu düzeye indirgersek, örgütlenme görevi her düzeyde boşa çıkarılmış demektir Çoğunuz kadronun bu niteliğine ulaşmamayı marifet biliyorsunuz "Var sana pişiri" diyenler kimdir ən merkezi kadro dediklerimizdir Gidiyorlar kendilerini basit bir kitle taraftarlığı durumuna düşürüyorlar Bütün merkezi görevleri bir yana bırakıp unsurlarla işlerin kuyruğunda yürüyor ve ən gerektiğinde yeniden tutuyorlar Sözde görev adamı edebi mirtanı! Bu bize ciddi zararlar vermiştir Bu sorumsuzluktur Bu küçük-burjuvaşan ince bir tarzda sürdürülmektedir Aslı temel görevi bir tarafa bırak ve yaramaz işlerle uğraşı işte biz öncünün görevine böyle yaklaşmakla öncüye en büyük kötülüğü yaptık En merkezi kadromuz en hayati görevi olan örgütlenmeyi bir tarafa bırakır başka işlerle uğraşır Ve ondan sonra, niye merkezileşme gelişmez diye soruruz Birinci elden sorumlu olan biri böyle yaparsa, merkezileşme baştan boşa çıkarılmıştır Biz bazılarını yurt dışına da yolladık, ülke içine de yolladık. Sıradan bir eğitsel görevi yerine getirmiyorlar Sürekli, "Bana kadro yolla" diyorlar ve hep burdan kadro gönderiyoruz Sağlam, hazır gücü bile örgütleyiyoruz Bir de, "Parti yollayın" diyorlar Parti nereden yollasın! Hazır olanı bile örgütlemiyorsunuz, yığınla hazır kitle ilişkisi var Birçok kadro adayı var Parti temsilciliğine soyunan kişi. bunları görmüyor! Bunlar bırakalım örgütü geliştirmeyi, örgütlenmenin önünde en büyük tıkanıklık, çözümsüzlük gücü değil de nedir? Örgütlenmemiz nasıl durduruldu? Bu tip temsilcilikler tarafından durdurulduk? Sözümona bu görevle birinci elden talip olanlarla tamamen olanaksız bir yaşantıyı kendilerine leyik görmelerinden ötürü PKK'nin büyük zafer yürüyüşü tehlikelerle karşı karşıya getirildi Bunu yapmak çok kolay bir iştir Ben de bunu çok kolay yapabilirim. Sıradan bir rolün oynanmasını uetaca yaparım, ancak bunu yaparsam, Parti gelişir mi? Dikkat edelim! Partinin temel çekirdeğini oluşturmak için, bunca çaba sarfediyoruz Neden? Zaruri, bir ihtiyaç karşılamak için bunu yapıyoruz. Hazır olanı bile değerlendiremeyecekiniz. onnan sonra da, "Biz PKK'liyiz, şöyle kadroyuz, böyle kadroyuz" diyeceksiniz! Mümkün mü bu? Bunu yapmamak, dürüst ve samimi olmak gerekir Devrimin gerekleriyle oynanmak gerekir Temel görev örgütlenmeyse, ve bunun elemanları da varsa, bunu kullanmak zorundasınız Hiçbir beraneyle. bu temel görev savaklanamaz İşte öncümüz, bütün hazırlıklarımıza ve bütün önü açmalarımıza rağmen. temel görevlerine sarılmadığı için, provokasyona büyük ortam hazırladı Düşmanın büyük darbelemelerine, kitlenin mücadeleden uzaklaşmasına ve yüzlerce kadronun yerine oturmasına yolaçh Parti adına, sıradan çalışmak istiyeyinden tutalım, çok önemli eğitim adeyişine kadar hepsi boşa çıkarıldı. Kim bunu yaptı? Merkez adına bazı görevlere talip olup da, gereklerini yerine getirmeyenler yaptı Bazı bölgelerin örgütsel sorumluluğunu alıp da, onun üzerine novadaca oturtmak örgütü karşı en büyük suç değil mi? Bu konumları aşmak gerekir Öncü çekirdeğin kendini bu temelde yetkinleştirmesi, dürsihmesi ve işe koşturması gerekir Bu konumların gereklerini esas almak zorundasınız Devrim, adamın önüne oynamak için değil, gerçekleştirilmek için görev koyar Çocukluk anaklörtük ve oportünist zkalelikler için ne girmeyelim Görev adamı olmasın bilelim! Hiçbir kötülük. İşmel örgüt görevleyip oynamak kadar tehlikeli değildir Ne kolaya kaçalım, ne de örtbas edelim, ne de tali olanı asil görevimizin önüne koyalım Bunların hepsi, ya ahmaklıktır ya da aymazlıktır Giderek adamı kaşı-devrimciliğe kadar götürür Ve zararın en büyüğü yine burdan gelir Bizde bunu çok denediler Diyalektik materyalizm, bazılarının dilinde tastik gibi olmuş. Her tarafa çekiyorlar Sizin önünüzde asil bir görev vardır Beş tane adamı niye eğitmiyorsunuz? Çoğunuz görev aldınız, kaçınız kaç kişi eğitiniz? Hazır eğitime olanaklarını gördüğünüz halde, ister gerilla ve ister yığın örgütlenmelerinde. hazır olanı ne kadar görevlendirdiniz? Şimdi bu durumlar ortada iken, bunları görmeyip varolanın zor-bela oluşturduğumuz bazı örgüt olanaklarının üzerine oturmak. hangi anlayışa sığar? Bu konuda öncünün rolüne yaraşar bir biçimde rol almamak, rol alıp da rolünün gereklerini yerine getirmemek. en büyük noksanlıklarımızdan birisidir Roller oynanmak için verilir adama; ne kahkalarınız edilmek ve ne de beşkaları tarafından oynanmak için verilmez Siyasada oynanamalıyız. Örgütlenme siyasatin yoğunlaşmış biçimidir Ciddi siyasi görevler örgütlenmedikçe, aşağı başarılamaz Şimdiye kadar içine girilen yığınla yanlışlık ve kendi kendini aldatıcı tutumlardan uzak durulması gereği çok açıktır Yıllarca ilkkade dolaşacaksınız. ama sayının

> *"...Köyün komitesi için önceden hazırlık yapılmışsa, köyden kimlerin alınacağı saptanmış ve biraz bunun şartları hazırlanmışsa ve önemli bir güçle köye girme başarılmışsa, bu gerçekten o köyün tarihinde en ciddi devrimci bir eylemdir Eğer bunlar yapılırsa, bu kesinlikle böyledir Biz, böyle mi yaptık? Köye girdik, ne oldu? Köye bir okmek yemek için girildi. Gerillanın büyük ciddiyeti, büyük onuru, mahkumların prestijinden bile daha düşük bir konuma getirildi. Bu konuları düzeltmek çok yerinde olacaktır ve kesinlikle yapılmalıdır: pratiğimizi düzelteceğiz. Köye, köy devrimini yapmak için gideceğiz, sloganımız budur Hazırlık mı gerekiyor? Yapacaksınız! İlk ilişkiler mi gerekiyor? Yapacaksınız! Ayarlamalar mı gerekiyor? Hepsini yapacaksınız ve köye öyle diyeceksiniz: "Bu bir devrimdir" diyeceksiniz..."*

> *"...Bizde herhangi bir ülkenin/kıtadan daha fazla gerillanın bu niteliği ağır basar. Gerillanın her eylemi, halka cesaret vermek içindir Gerillanın bir köye girişi, orada bir komite tesis etmek içindir Bir köye girmenin büyük bir olay olduğu ve bunun bir örgütsel olay olmasının zorunluluğuna biz ne kadar özen gösterdik? Düşman ne zaman bizim köy faaliyetlerimizin tehlikeli olmadığını kavrach? Bizim köye girişimizin sakatlığını kavradığı zamanl Köye bir girişin bir ayaklanma, bir köy devrimi olduğunu düşman bildiği halde, bizim köye girişi çok basit ele aldığımızı kavradığı için tehlike olarak görmedi Oysa binlerce köye girmişiz Gerçekten planlı bir köye giriş, bir köy devrimidir Ama nerede bu kavranış? Nerede bu uygulama? Sonu biz başından söyledik Köyün komitesi için önceden hazırlık yapılmışsa. köyden kimlerin alınacağı saptanmış ve biraz bunun şartları hazırlanmışsa ve önemli bir güçle köye girme başarılmışsa, bu gerçekten o köyün tarihinde en ciddi devrimci bir eylemdir Eğer bunlar yapılırsa, bu kesinlikle böyledir Biz böyle mi yaptık? Köye girdik. ne oldu? Köye bir okmek yemek için girildi Gerillanın büyük ciddiyeti, büyük onuru, mahkumların prestijinden bile daha düşük bir konuma getirildi Bu konuları düzeltmek çok yerinde olacaktır ve kesinlikle yapılmalıdır pratiğimizi düzelteceğiz Köye, köy devrimini yapmak için gideceğiz, sloganımız budur Hazırlık mı gerekiyor? Yapacaksınız! İlk ilişkiler mi gerekiyor? Yapacaksınızı Ayarlamalar mı gerekiyor? Hepsini yapacaksınız ve köye öyle diyeceksiniz: "Bu bir devrimdir" diyeceksiniz...*

> *"...Bizde herhangi bir ülkenin/kıtadan daha fazla gerillanın bu niteliği ağır basar. Gerillanın her eylemi, halka cesaret vermek içindir Gerillanın bir köye girişi, orada bir komite tesis etmek içindir Bir köye girmenin büyük bir olay olduğu ve bunun bir örgütsel olay olmasının zorunluluğuna biz ne kadar özen gösterdik? Düşman ne zaman bizim köy faaliyetlerimizin tehlikeli olmadığını kavrach? Bizim köye girişimizin sakatlığını kavradığı zamanl Köye bir girişin bir ayaklanma, bir köy devrimi olduğunu düşman bildiği halde, bizim köye girişi çok basit ele aldığımızı kavradığı için tehlike olarak görmedi Oysa binlerce köye girmişiz Gerçekten planlı bir köye giriş, bir köy devrimidir Ama nerede bu kavranış? Nerede bu uygulama? Sonu biz başından söyledik Köyün komitesi için önceden hazırlık yapılmışsa. köyden kimlerin alınacağı saptanmış ve biraz bunun şartları hazırlanmışsa ve önemli bir güçle köye girme başarılmışsa, bu gerçekten o köyün tarihinde en ciddi devrimci bir eylemdir Eğer bunlar yapılırsa, bu kesinlikle böyledir Biz böyle mi yaptık? Köye girdik. ne oldu? Köye bir okmek yemek için girildi Gerillanın büyük ciddiyeti, büyük onuru, mahkumların prestijinden bile daha düşük bir konuma getirildi Bu konuları düzeltmek çok yerinde olacaktır ve kesinlikle yapılmalıdır pratiğimizi düzelteceğiz Köye, köy devrimini yapmak için gideceğiz, sloganımız budur Hazırlık mı gerekiyor? Yapacaksınız! İlk ilişkiler mi gerekiyor? Yapacaksınızı Ayarlamalar mı gerekiyor? Hepsini yapacaksınız ve köye öyle diyeceksiniz: "Bu bir devrimdir" diyeceksiniz...*

> *"...Örgüt kuralları temelde işletilmezse, biz hangi örgütlenmelerden bahsedebiliriz! Merkezi rol içinde olanlar, rollerinin asgari gereklerini yerine getirmezlerse, biz, hangi yığın örgütlenmesinden bahsedeceğiz! İster gerilla çekirdeği olsun, ister komite çekirdeği olsun, eğer onlar doğru dürüst bir toplantıyı işleyişe kavuşturmazlarsa, yakın çevreler nasıl örgütlenecektir. Bu konuda yapılan, büyük ihmallerimiz. Bu konuda rolünün sahibi olmama durumu bize düşünüldüğünden de daha fazla zarar vermiştir..."*

ikliye kalkayabilecek bir eğitim ve örgütlenme imkanı bulamayacaksınız! Hangi devrimci bunu kendisine kabul ettirebilir? Örgütlenmeden bu kadar kopuk bir devrimciliğin, bırakalım zafer umudunu yaratmasını, kendini ayakta tutması mümkün müdür? Zaten burada yadırgadığımız husus da, bu kadar örgütsüz yaşamaya nasıl tahammül edildiğidir? Düşman sizi her yönüyle bu araçtan yoksun bırakarak, imha etmiyor mu? Ediyor Toplumsal kurtuluş aracı olmasi gerekene, ne diye bu kadar duyarsız hatta harcama düzeyinde yaklaşıyorsunuz? Bu nasıl izah edilecektir? Biz hayatı kazanacakınız. Sağlam olan örgüt değerleriyle bile, ortak yaşamasını bilmezseniz, işbölümü yapmazsanız, bu durumda hiç kimse sizi kabul edemez Parti, ana-baba ocağı da değildir Örgüt içinde herhangi bir çalışmayla gelişme olmaz. Esasları vardır kuralları vardır Bundan bir milim sapersanız, birçok kayba yol açarsınız

Örgütlenme, neden üzerinde en büyük savaşların yürütüldüğü oportünizmin kendisini en çok koruşturduğu bir sahedir? Hayırlı olduğu için bütün gelişmelerin kendisine bağlı olmasından ötürü bu büyledir Dolayısıyla, en canalıcı örgütlenme çekirdek örgütlenmesi olduğu için bu böyledir Çekirdek örgütlenmesinin gereklerini yerine getirmeyenler, genel örgütlenmeye en büyük kötülüğü yaptıkları için bu böyledir Ve bugün bizim en büyük sorunumuz, çekirdek örgütlenmesinin, için esaslarına uygun ve bütün örgütsel görevlerimizin gereklerini karşılayacak bir nitelikte gelişmemesidir Bu konuda rol alanların rollerini oynamamasıdır; ya da rolünü çok kötü oynamasıdır Eğer halkımızın büyük cephesi bir türlü hareketa geçirilemiyorsa, bunun nedeni, öncü örgütlenmesinin yaşadığı tıkanıklıktır bu konuda oportünist yaklaşımlardan tutalım, provokatörce, despotça hareketlere kadar hepsinin de son tahlilde örgütlemeden uzaklaştırılan yaklaşımları göstermesi cesaretini kendilerinde bulmasından ötürüdür

Örgüt kuralları temelde işletilmezse, biz hangi örgütlenmelerden bahsedebiliriz! Merkezi rol içinde olanlar rollerinin asgari gereklerini yerine getirmezlerse, biz, hangi yığın örgütlenmesinden bahsedeceğiz! İster gerilla çekirdeği olsun, ister komite çekirdeği olsun, eğer onlar doğru dürüst bir toplantıyı işleyişe kavuşturmazlarsa, yakın çevreler nasıl ör-

güllenecektir? Bu konuda yapılan, Büyük İmalatçılar'dır. Bu konuda rekorun sahibi olmama durumu bize düşünüldüğünden de daha fazla zarar vermiştir. Çoğunuz, belki: "Bu konuda biraysel hatalıklar yapıldı. Bu yapılan küçük bir hatalıklar. Ben Nan bölgede zaten küçük bir işle uğraşıyordum, benim zararım olsa olsa onunla sınırlıdır" diyecekiniz. Ama, bu çok dar bir köylü kafasıdır. Veriler zarar bütün Partiye verilmiştir. Herkes zararı kendileriyle sınırlı görüyor, aynı biçimde zararı kendisinden ibaret görüyor, köylü tutucu-dunun, gericiliğinin alasını yapmış demektir. Parti bir bütündür. Bir bütün Partiyi yaşar. Parti de kendisini bir kişide yaşatır. Parti'leşme budur. Bunun için bize yoğun bir biçimde Parti gerçeğini vermeye çalışıyoruz. Bunu yapıyoruz ki, Partiyi yaşayasınız. Olanca açıklığıyla Partiyi gündemimize koyuyoruz ki, Partiyi yaşayasınız. Sizi Parti'leştiriyoruz. Partiyi sahiplenmeye çalışıyoruz. Hiç kimsenin o köylü kafasıyla kafanın bile doyurmayacağı bilinmelidir. Değil devrim örgütünü, en basit çavuşlar grubunu bile oluşturamadığınızı iyi biliyorsunuz. Devrim örgütü deyip de geçmemek gerekir. Ne duyarsızlıkla, ne anormal davranışlar içine girmekle, bu görevden kurtulunmaz. Görevler gerçekler yerine getirildiğinde, kalıdır. Allından girilip de üstünden

"...Halk savaşı, halka yapılan bir savaştır. Önder, bu savaşın kurmaydın Milten halkı örgütleyerek savaşına çektiği için militandır. Yoksa, her şeyi kendisi yaptığı için militan değildir. Böylesi bir militan belki biraysel bir kahramandır ama, asla bir halk kahramanı değildir. Dolayısıyla tavırlarının düzeltmeli, militan ölçülere ulaşmalıyız. Önümüzdeki dönemde halka yaklaşım, örgütsel yaklaşımdır. Hem de çok kırmaşık, çok çeşitli, çok değişken bir örgütsel yaklaşımdır..."

çıkılarak, zilleri edilip kulları edilerek halledilmez. Kendinize örgüt kulağı yaptırecaksınız, hem de isteyerek: Kürdistan devrimi tamamlanmış en kritik çözümünü burada bulur. Yığınların örgütlenmesine yönelmek istiyoruz. Bütün yönlerde kendisini dayatan ve bunu sürmekte olan bir aşamadayız. İşte, sağlam öncülerin koşullarının gelmesinin tarihi bir görevi işte. bütün bu öncüyü eğitme faaliyetlerimizin hazırlandığı bir alan! Teknik biçimlenişine bu kader giriş yapmaya gerek yoktur. Bunu, hepiniz iyi biliyorsunuz. Teknik düzenleme, olanakların düzenlenmesi, bir biçimlenme meselesidir. Bu işe, kendini verenler kastedildiğimiz önemin çok emeği bir kısmını kendisinde göstermeniz bile, bu teknik düzenlemeyi, biçimlenmeyi rahatlıkla gerçekleştirebilirler. Nereye temellik, nereye komite, nereye birlik, nereye özel kol örgütlenmesi? Bunlar basitçe bir sorun değildir

Şemalar geliştirmek basitlik Öncelikleri tespit etmek zor değildir Ama her şeyden önce kendini bütünüyle işin özüne verecektin Temel görevleri korkunç bir isteke ele alacaksın. Savaşının en çetin

nimin örgüt savaşımı olduğunu kabul edeceksin. Bu, böyle ele alınırsa, o örgütçünün elinden hiçbir şey kurtulamaz. Bir devrim böylesi örgütçülere kavuştu mu, o devrimin gelişmesini hiçbir güç engelleyemez Unutmayalım ki bir bu örgütlenme olanıyla örgütlen mayı bayılar bir yaklaşımla düşmanı yenecektir. Düşmanı karşısında ne kadar kuvvetli çalışmayı bir tarafa bırakmış, sonuna kadar açık hep kendini derleyemekten mahrum bırakmış bir çalışma ağır ve yüzyıllarca mahzun kalış olan sadece darbe yer Ama, düşmana karşı iki militanın sağlam bir çalışmayla pratiğe sahiplerinden edilmesi halinde bunlar, —koşullar da iyiyse— önemli bir zaferin temeli haline gelirler Militanın örgütsel görevlerini başarmışsa zafer kazanmışsa bu kadar önemlidir Görevleri bu biçimde ele almak her zamankinden daha fazla zorunluluktur ve mümkündür Önümüzdeki dönemin büyük kazanımları da başta örgüt gücümüzün temel örgüt sorunu olarak görülmesiyle yaratılacaktır Yalnız hazırlanmış ve en son derece gelişen olan oylanmaz. Örgütsel oluşturmuş ve Partimizin büyük rolünü bu görevleri her zamanki zaman daha fazla başarmaya imkan hazırlamaktadır Bu örgütlenmenin gelişmesiyle yığınların örgütlenmesi zaten için gelişeceğini bir hiç zamanlarından daha fazla yığın örgütlenmesinin gerçekleşmesine olduğuna önceliği sonuçlarında ve gelişmelerine yolaçacak bir aşamadır Gerçi örgütlenmesi hem önceliğin inişe girdiği kur duğu ve hem de onun tarafından gösterilen bir aşamadır Yığınların örgütlenmesinin gerilimin gelişmesinde ve bir rollerden bırakmış dayanabilecek bir aşamadan geçmişi sözkonusudur Ger dayı gelişmeye başlıyoruz O halde kitle örgütlenmesini gelişim bir biçimde yapacağız Bunun bunlar da bizim dayanmamızın kendi stratejik yolun da sağlam yürümesidir Zaferin sağlam ve güvenceli adımlarla gerçekleştirilmesidir

Halkın siyasal birliği olan Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenmesini önümüzdeki dönemin en temel görevidir

Halkın siyasal birliği olan Ulusal Kurtuluş Cephesi oluşturulması gerekliğine ilişkin Partimizin çizgisinde çılız bulmak. Parti çizgisindeki yerini tespit etmek çokça uğraşağınız konulardır ve yabancısı değiliz Mareşkelimizin başından beri kitlesel mücadele olduğu bilinmektedir Partimizin en önemli bir özelliği de, kitleselleşmede ısrarlı olması, bunsuz bir gelişmeyi kabul etmemesidir Daha grup aşamasında bile hemen halka yönelme bizde bir özelliktir PKK'nin attığı bütün adımlar halkla yankısını bulmuştur Halk, PKK'nin bütün atılımlarına ilgi ile karşılık vermiştir gibi. PKK de daha çok bu ilgiye dayanarak gelişmesini sürdürmüştür Temel halk gücüne dayanarak, PKK'leşme sağlanmıştır Özgüç ulusal konuşturmuştur Partimizin geçmişin de halka yönelme potansiyeli önce umudu uyandırma uyarışa yolaçma ve bu gelişmeye paralel yavaş yavaş örgütlendüğe tatma biçimde olmuştur Daha önceki dönem, özellikle ilk dönem umut ve uyarışa çağırdır Bu dönemin örgütsel tarzından fazla benseyemeyiz ülkeye kitleselleşme dönemimizde —1985'lerde— örgütlenme sorunu daha fazla bir biçimde kendisini ortaya çıkarda Yanlış kitle politikasından ötürü, halka yaklaşımın doğru örgütsel esasları uygulanmadığından, halkın kısmen öncüye yabancılaşması ve soğuk davranması, düşmanın altüste girmesi sözkonusu oldu. Bunun telafi edilmesi kolay olmadı. Şimdi, dönem yeni dönem her zamankinden daha fazla umut taşımış uyarışa ve yüksek bir ilgi de Partiye ve çizgisine değer veren Parti Önderliğinin sesini başlarından da esen olmamıza için bir bekleyiş içinde olan Önderliğinde sağlar savaşımı diyen bir komutadanlı halk örgütleme dönemidir Tarihi açıdan halkın geçiş aşama budur

Kürdistan halkı tarihinde ilk defa düşmanın amansız tarar ve pasifleşsin ortamından Partinin önderliği ile ve kendi savaşımı ile kurtulmuş, yine, iç halın ve ortaçağ kalıntılarının her türlü baskısı ve talanlarından kurtulmuş, tarihe ilkel milliyetçilerin her türlü reformlarının ve halkla oynama olanyanlarının damgalayından kurtulmuş Partinin doğru devrimci çizgisine cesaret ile ve kabiliyle yaklaşan bir konuma gelebilmiştir Nasıl ki bu halkın gerçekleşmesi için tarihi bir fırsattır Bu dönemin görevi de herhangi bir görev değil. Bir örgütsel görevdir Daha önceki görevler, bir çağrıyı ilan etmeydi. bir umudu yeşertmeydi Bunların hepsi yapılmıştır Bütün aşamalar geçmiş büyük bir siyasal alanya yol açmıştır Şimdiki görev oşmaktadır. oynamadan örgütlenmenin Parti ve örgütlenmenin mutlaka gerçekleştireceği örgütsel görevdir Bunun tarihi olarak ele alınmış ilgili koşullarda ve yapılmıştır Teorik kanıtlayına tarih bir şey ekleyeye gerek yoktur Kaldı ki bu çokça işlenmiştir Yapılması gereken ör gütlülüğe mücadele yaşayan bunların en çok da Partinin kadro gücünün halk örgütlenmelerine girme yönelmesinin doğru seçmeleri ve çabalarının yoğunlaştırılmayı bilmesidir

Halk yığınından kopartmadan; ekonomik sosyal yaşam içerisinde yerine halkla bütünleşme olayımıza ve halkın siyasal kurumlaşmaları içinde yerine bağlı örgütlenmeyi gerekir Sırma gerekiyorsa sırma, gizlilik gerektiriyorsa gizlilik için çalışmak gerektiriyorsa açık çalışmak gerektiriyorsa açık sırma yapılmalıdır Savaş dostu da bağlayıcı bağları kitle örgütlenme ve yapılarına kadar Parti Önderliğine Parti çizgisi burada uygulayacak halka, düşmanın kontrolü altındaki yerel yönetimleriyle halkın gücü halk örgütleri örgütlenmeye kadar hepsi ne somut özellik içine göre ele alıp Parti çizgisini bu alanlara yerleştirmek önemlidir Özellikle şehirlerde esas odaklarda yönelmesinde örgüt biçimleri olarak cephe örgütlenmesine gelişmeye, köy tarihsel-kitlelerine örgütlenmek halk birlikleri nin ekonomik, sosyal düzenleri toplumdaki yer alışına göre örgütlenmeye gerekir Şüphesiz bazı aşamalara göre bölünmesi ve yine kent köy ayrımına göre bölünmesi uygun olabilir Ama bunların hepsi bizzat gerçekten yücedir Sınıflaşma, batı, aşiret-kabile ayrılıkları içinde dinamizmler Köy ve şehirler birbirine çok benzemektedir Şehir köyün büyümüşüdür köy şehrin küçülmüşüdür Şehirler çoğunlukla öylesine Gecekondu örgütlenmeler oluşturmuştur Birçok yer gizli teşkilatlar orada oluşturulmuş olacak.

Hiç şüphe amaçlı cemiyetin örgütler hayatı ortaya ekonomik bir tür, bir devrimin dernekli önemli bir iş görecektir Aslı örgütlen yerarlı olabilir Bütün bunlar kabrika temelinde de olur okullar mahallelerde hatta göçmen işçiler temelinde de olur Kısacası, nerede kitle, orada örgüt ilkesine göre, her yere ulaşılır Halk örgütçülüğü bir sanatlar Halk birliklerini geliştirmek bir gerilimi gelişmeye bir çok örgütlenmenin geliştirmeye bencesine konumu biraz tepel olan güç ve açık çalışmayı ilgi becerilerin düzeyini aşkınmalıdır" diyerek sık sık tekliğe düşmeyen gerektiğinde düşmanın saldırısı örgütünde ile çalışmayı ve çalışmamayı bilen siyasette hiç ilgisi olmayanlar bile hem de onlara farkettirmeden bir gizleyip yönetmeyi bilenler çok parlak iş yaparlar Bayağı bir işsiz bir yağmına onları ağaçlandırılan birçok nedenle yaklaşarak seviyelerine göre onları benzeye getirebilir Hemen PKK'nın dışa bırakılır Basın bir pars yardım yapılır çok hasarlar vardır halkın çok ödemeler vardır herhangi bir nokta. Ilgilen bırakıp bunun arasında bir yoğunlaşma sağlanacaktır Toplumsallaşmanın da doğal bir aşamalarına düşmen vardır bunlara halkı bir örgütlülük düzeni verebilmek

Demek ki biz daha çok da böylece örgütsel sorunlar üzerinde yoğunlaşacağız Önümüzdeki dönem halk politikamızın cephe politikamızın temel budur Sadece ateşi bir olmak —ateşi gerektiğinde bu da yapar bunun için bilden çıkarmak ve görevler yapılır— yetmiyor daha fazla ilgiyi geliştirmek gerekir ve gerçekten, geçmişte olduğu gibi günümüzde de en çok sıkıntı duyduğumuz nokta böyle bir ilişki ustalığını yaşayamamak ve yaşatmamaktır Çok büyük bir potansiyel vardır Bütün köylüler bazen Partiden yana tavır alıyorlar şehirlerin ezici çoğunluğu ufak bir düzenlemeyle Partimize kanalize edilebiliyor Kutlamaların bilirsek. bunlar bir atom bombası kadar infilak edecek, patlayacak potansiyellerdir Ve, bunu başlamak o kadar zor değildir

Değerleri bir dost bile kazanmaz dışın; PKK'nin kahramanca yürüyüşü, destansı savaşımı kitlelerin derecesinde halkın nüfuz etmiştir Bunca pahlı, amansız koşullarda bunca direniş bu bağlılığı oluşturmak içindi Sadece kendi kendine kahramanlar için mi dersiniz? Hayır kitle nezdinde tam puan kullanma halkın önderlerine yaklaşır bir konumda olduğumuzu göstermek yani halkın desteğini tam sağlamak içindi İşte emek bu destek örgütlendirmektir Halk diğer güçlere ilgi göstermez ki, neden PKK ye bu kadar ilgi göstermiştir? Çünkü, uğrunda çok büyük fedakarlıklar yapıldı Elbette halk PKK ye sahip çıkacaktır Kaldı ki bunlar öz değişen kişilerden yapılır

O zaman örgütlenmenin bunda gerekiyor En etkileyici yönlerimizden birisi bu örgütlenme çalışmaları Görünmeyiş boyutlardı dernekçilerimizin kent yerleşmelerinde yaşamaları üzerine çok büyü önemle çalışmamız bu alanlarda Bunu tamamen çıkarmak bir daha yaşanmamak ve yaşatılmamak gerekmektedir en önemli bir yönüdür Unutmayalım ki, bu çağımız Parti mitleşen Parti örgütçüsü bir bölge örgütlenmesi kişiler Halk örgütlülüğü gücüne konuşturabilir Kişi örgütlenme uzmanıyla, ancak böyle bir uzmanlaşma bir köylü örgütlenmeye rahatlıkla gidebilir Partinin ateşi aslen büyük gerilla hareketi yaşamı yürütmeye zorlayıcı Örgütçü, biraz akıllı birisi olsun; gösterilene doğru temellerde yaklaşsın; büyük işleri başarmasın, halkı örgütleyemesini için hiçbir neden yoktur Halkı hemen düşmana yem olacak gibi değil, alından kaçınmayacağı görevler içine itmek gibi de değil, gerçekçi bir durum değerlendirmesi yaparak, hiçbir belgeye başvurmadan, adını da yazmadan, yalnız kulağına fısıldayarak, gerektiğinde köylünün kendisini bizden bile saklayacağı, koruyacağı bir tarzda örgütlenme için alıp örgütleyecektiniz. Geçmişte bu konuda çok büyük yatırımlara girildi. Örgütçümüz halkı örgütlemeye gidiyor ama birisi yakalanıp çözüldüğünde 500 kişinin ismini veriyor Halk bundan korkuyor. Korkar elbet, böyle örgütlenme olmaz. Halk bu biçimde örgütlenmek doğru değildir, buna örgütlenme denilemez. bu, halkı kaybetmektir Bazılarının cepleri inden ara sıra -ısrı- kaçan çıkıyor buna ne gerek anma vardır? Bu düşmana malzeme sunmak demektir Kuşkuna halde hiçbir belgede de adı geçmesin eğer ille de geçecekse belgeyi bin defa yerin altına kay, yurt dışına çıkar Bu konuda ihmalcilikler büyüktür

Halk her türlü örgütlenmeye gelir Yapacağı görevi önüne koyacaksın, yeter ki kaldırabileceği bir yük olsun, yapabileceği birçok iş verdir "Niya benim gibi savaşmıyorsun" yaklaşımı da doğru değildir Ama aynı zamanda, "her şeyi biz yaparız, büyükleriniz geldi, hazırola geçin" yaklaşımı da Partimizin yaklaşımı değildir Bu, ağaların yaklaşımıdır Halk savaşı, halka, yapılan bir savaştır Önder, bu savaşın kurmuydır Militan halkı örgütleyerek savaşına çektiği için militandır Yoksa, her şeyi kendisi yaptığı için militan değildir Böylesi bir militan belki biraysel bir kahramandır ama, asla bir halk kahramanı değildir Dolayısıyla tavırlarının düzeltmeli, militan ölçülere ulaşmalıyız. Önümüzdeki dönemde halka yaklaşım, örgütsel yaklaşımdır Hem de çok kırmaşık çok çeşitli, çok değişken bir örgütsel yaklaşımdır Bazı birliklerin programları da çıkarılmış, adları da açıklanmıştır Ama meselo program da değil, ad da değildir Mesele, bütün bunları pratikte yürütmektir Köylülük örgütlenmesi, köy komite düzeni; işçiler örgütlenmesi, gençlik örgütlenmesi, kadın örgütlenmesi, esnaf örgütlenmesi, kmam örgütlenmesi gibi kabile esnaf örgütlenmesi, memur örgütlenmesi ekonomik örgütlenmeler sosyal örgütlenmeler siyasal örgütlenmelerden her türlü kurumları örgütleme, bunların hepsi de içiçedir Ve üzerinde sürekli yoğunlaşılmasını ister Bunun için insan eğitilir, dört dörtlük adamlarla işe başlanmaz Ama, bu görev asgari bir ilgilenmeyi de gerekli kılar Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenmesi için birisi bir şehirde üç ay kaldı mı, o şehri örgütleyecek bütün ögeleri ortaya çıkarabilir Değil üç ay, üç hafta da belki yeterlidir Bir köy için ise, bir hafta yeterlidir Ama kendini yorsaksın; durmak yok. "Askeri örgütlenme değildir diye gevşemek yok. Hatta düşmanın aşırı sebebiyle o kadar gücündür bunun için daha çok ivme gibi çalışmak gerektirdir çok daha planlı, hesaplı çalışmak gerektirdir Özellikle ilk örgüt temsilcileri böyle çalışır Kendisi bir yardakçı insanların arasına girmiyorsa, onlardan birkaçını çekerdikleri çeker, dördünü bağlar arkadan sayın onalıya çıkarır Yetiştirişlerse, bütün bunların çaresi bulunur Burada mühim olan, dönemin gerektiği sorumluluğu tamamen göstermek. görevi tamamlanmadan vermek ve çok rengin bir çalışma gücünü kendinde göstermektir Dogmatik şemalara göre yaklaşmamak şemalar gerçekten çoğunlukla kaba taba olur – en temel çalışma yöntemimiz olmalı.

Devamı 23. sayfada

Yoldaşları

Bizler ülkemizin kurtuluşu ve halkımızın özgürlük mücadelesinin ancak bilimi öğrenip aydınlatıcı ışında yürüyerek ve Marksizm-Leninizmi kılavuz yapmakla zafere ulaşacağına inandık. Böylece PKK'nin öncülük ettiği ulusal kurtuluş mücadelesinde yer almayı, halkımıza ve insanlığa karşı yerine getirilmesi gereken onurlu bir görev kabul ettik. Bu görevi yüklenirken, bağımsızlık ve özgürlük savaşının ağır sorumluluklar olduğunun bilincindeydik. Fakat, biz bunu daha çok teorik olarak kavramış pratik anlamını ise yeterince özümseyememişlik Oysa, hayatın can alıcı noktaları pratiktir. Mücadelenin yaşama geçirildiği en önemli yanı, onu düşmanla gerçek anlamda karşılaştığımızda, yani ancak ezir düşünden ve sömürgeci zindanlarda baskı, işkence ve zulmün vahşisi ile karşı karşıya kaldığım en tam sınavıyla kavrasdım

Yoldaşlar!

PKK, dünya haklarının pratiği nin teorisidir ve Marksizm-Leninizmin yaratıcı ruhunu ülkemizin somut koşullarına uygulayarak Kurdistan'da uygulanabilir ve kurtuluşu sağlayacak doğru bir teori üretti. Bu teorinin ışığında geliştirdiği mücadele sonucu, ideolojik-politik-örgütsel ve pratik bütünlüğü sağlayacak çok önemli mevziler kazandı PKK nin bundan sonra da hedefine emin adımlarla ilerleyeceğine inancım tamdır

Bizlerin, "cezaevi" yaşamı içinde bir daha öğrendiği bir gerçeği de vurgulamak istiyorum. PKK'nin yarattığı doğru ideolojiyi sadece teorik olarak bilmekle olmuyor Devrim yapmak ve devrimci olmak için doğru ve devrimci bir ideolojiye sahip olmak şarttır Bunun önemi inkar edilemez Fakat yeterli değildir Mücadeleyi zafere ulaştırmak için asıl önemli olan, doğru devrimci ideolojinin, teorik bilginin, karşılaştığımız somut durum ve olaylarda pratiğe geçirilmesi ve yaşamın her anına yaratıcı bir biçimde uygulanmasıdır Kısacası düşmanın geliştirdiği karşı-devrimci yöntem ve araçlarına yanıt verecek devrimci yöntem ve araçlar geliştirmek, devrimcilerin her an gözönünde bulundurması gereken sorundur

Ülkemiz Kurdistan, klasik sömürgeciliğin yüzyıllardır uygulanegeldiği, olumsuz etkilerinin ilkçağ kadar işlediği bir ülke olmasına rağmen, bu baskıya karşı geliştirilen yeterli bir devrimci mirası bizlere bırakmamıştır Yeterli bir devrimci mirasa ve direniş geleneğine sahip olmayışımız, tecrübesizliğimiz, direniş çizgilerini tam olarak kavrayamayışımız gibi olumsuzlukların birleşince, Diyarbakır zindanlarındaki mücadelede önemli zorluklarla karşılaştık Bu da bize, bedeli ağır olan sonuçlar getirdi Ayrıca, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm mücadelesinin zindanlardaki ilk temsilcileri olmamız görevimizi, sorumluluklarımızı daha da ağırlaştırıyordu

Zindanlarda mücadelenin ne demek olduğunu, okuduğumuz diğer ülke örneklerinden teorik olarak öğrenmiştik Ama bu öğrendiklerimizi eleterek ve yaratıcı bir şekilde yaşama geçirmedik Bunun sonucu zindanlardaki ilk direnme savaşından başarılı sonuçlar alamadık Tecrübe, koşullar ve miras ne olursa olsun başarısız sonuçtaki en büyük etken, bizlerin eksiklikleridir 1981 yenilgisinden sonra düşman, insanî ve siyasi kişiliğimize çıldırı saldırılarda bulundu Bu teslimiyet dönemi ve düşmanın azgın saldırıları, "teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" ilkesinin doğru ve vazgeçilmez olduğunu bizlere çok iyi gösterdi Bunu yaşamımızda bir kez daha öğrendiklerden sonradır ki, teslimiyetçi yapıdan hızla dönüş yapa-

MUSTAFA ÇEPİK:

"Son sözüm; PKK, Kürdistan halkı ve sosyalizm olacak"

rak yeniden direnişe geçtik. Bu direniş içinde sömürgeci zulmün, vahşetin ve buna karşı direnmenin ne anlama geldiğini kanla, canla ve onlara veren pahalı bedelle kavrayabildik Devrimci teoriyi yaşama geçirmenin bedelinin ne büyük olabileceğini bizzat pratiğini yaşayarak öğrendik Böylece, mücadelenin bedelsiz düşünülemeyeceğini , ölümün ya da sakat kalmanın, mücadelenin çok doğal bir sonucu olduğunu. Diyarbakır zindanlarında çok iyi gördük Bu gerçek, zindanlarda olduğu gibi mücadelenin her alanında geçerlidir

Yukarıda, 1981 yılında bir yenilgiye uğradığımızdan söz etlik 50 -murgeci faşistlerin işkencelerine ve uygulamalarına rağmen Partiye ve Kürdistan bağımsızlık mücadelesine olan inancımızı hiçbir zaman yitirmedik Mücadeleden kendimizi soyutlamayarak, bu baskıların ardına kavislerimiz inandık. Bunun için de geçmişteki eksikliklerimizi yenilginin neden ve sonuçlarını değerlendirerek, teslimiyet zincirini kırmak zorundaydık. Nitekim, öyle oldu Bunun böyle olacağının göstergeleri her zaman oldu. Örneğin, mahkemelerde, vahşet derecesindeki işkenceleri göze alarak söz PKK, Kürdistan halkı ve sosyalizm olunca, dilimizin döndüğü, kafamızın eğildiği kadarıyla söz konusu kutsal değerleri dilimizden düşürmeyerek savunduk

Bizler teslimiyet çarkı içinde her gün ayrıntı yok olmaktansa, direnerek savaş içinde bir ulus yaratma düşüncesini kafamızdan çıkarmadık Bu yüz zindanlarda da yolumuzu aydınlattı Ezilen dünya halkları için geçerli olan, Partimizin de anlayışı olarak benimsediğimiz bu ilke, bizim yaşam pratiğimizde de acil sorun durumuna gelmişti Bizlerin, izleyeceği yol da kuşkusuz bu olmalıydı Çünkü, direnişten başka önümüzde alternatif olmadığından bizim seçeceğimiz, bu direniş çizgisi olacaktı

Zindanlardaki mücadele, değerde kurtuluş mücadelesinin bütünleyici bir parçası olmasına rağmen, eser olma durumu farklı mücadele ve taktiklerini zorunlu kılmaktadır Esir düştüğümüzden bu yana, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine olan katkımız koşullarımızın gereği çok sınırlı kaldı Buna rağmen Diyarbakır zindanlarındaki direniş küçümsenmemelidir Çünkü zindanlarda devrimci bir miras yaratılarak halkımıza ve devrimcilere sunulmakta halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin bu alanda da yükseltilmesi, onlarca yoldaşın kanı, canı ve binlercesinin sakat ve nasır olmasıpahasına gerçekleşmiştir Çok yönlü bir imha politikasıyla karşı karşıya geldiğimiz Diyarbakır esir kampında, işkencelere, vahşete insanlık dışı tecrit ve dehşet verici uygulamalara başvurulduğu halde, inançları, Partiye ve halka olan bağlılığımız yok edilemedi Tam aksine, işkencelerin dehşet ve yaşamın zorlukları içinde inançlarımız daha da pekişerek çelikleşti Bunun sonucu, Partimizin kurtuluş mücadelesinin zafere ulaşması için şart koştuğu ve yaratmayı amaçladığı direnişçi yeni insan tipinin çarpıcı örneklerini fazlasıyla ve gurur duyarak gördük

Dışarıda, halka karşı tek taraflı savaş ve PKK'yi imha politikası izleyen faşist sömürgecilik her türlü savunma araçlarından yoksun olmamızdan yararlanarak bizi ihanete, halkımıza karşı suç işlemeye ve bizim şahsımızda halkımızın kurtuluş mücadelesini zindanın karanlık dibinde boğmaya ya da önemli bir darbe vurmaya yeltendi Böylece, halkımızın yanı önde PKK'yı karalamaya, küçük düşürmeye ve prestijini kırmaya çalıştı Ama bu karşı-devrimci saldırıların zirveye tırmandığı faşist cunta döneminde özgürlük ve bağımsızlığı savunmayı önemli bir görev bildik Bunu yapmak elbette kolay olmadı PKK'nin bize öğrettiği direnme fedakarlık, cesaret Partiye ve halkın savaşına bağlılık sayesinde bu saldırı ve komplonu bozabildik Düşman bir avuç soysuz devrim kaçkını faşistleşmiş yeraltı dışında amacına ulaşamadı. PKK, dünyada olduğu gibi içerde de kolay yutulur lokma olmadığını, bu tür komplo ve imha politikalarının ustasından rahatlıkla gelebileceğini, dosta ve düşmana bir kez daha gösterdi Bundan sonra da şartlar ne kadar zor olursa olsun mücadeleyi geliştirmenin yöntem ve araçlarını bularak düşmanlarının uykularını kaçırmaya devam edecektir Kısacası düşmanına kadar azgın olursa olsun savaş içinde yaşamasını ve mücadele etmesini öğrenerek bastırılamayacağa, kurtuluş mücadelesini geliştirip zafere ulaşacaktır İşte bizlere rahatlıkla ölümü kucaklatacak inanç budur

Yoldaşlar!

Bizler bugün idama mahkum edilmiş Halkımızın bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadelesi için, idam sehpaları bizim için hiç bir şey değiştirmeyecektir Sadece vahşete ve sömürgeciliğe karşı insanlık görevimizi yapmış olacağız Bu da bizi huzurlu ve mutlu edecek bir olay olacaktır Bizlerin idam edilmesi ne ilk ne de son olacaktır Halkımızın ve şehitlerin mücadelesi birçok idama tanık olmuştur Bu kutsal mücadele onurlu yanı bu sayılada yer almam, benim için daha büyük bir kıvanç olacaktır Ölüme giderken şunu söyleyeceğim Partimiz önüne koyduğu bağımsızlık mücadelesiyle mutlaka örülüp parçalanan ulkam-z birleşmesini Kurdistan ve Kürt ulusunu sosyalizmin emin, soylu bir millet durumuna getirecektir Partimizin önüne koyduğu bu onurlu, kutsal davada bizlerin görevi de bu davayı idam sehpalarına kadar kararlı ve inançlı bir şekilde götürmektir Zindanlardak ve dışardak yoldaşlarımızla, sömürgeciliğe karşı omuz omuza savaşmak istediğimizdir Ama düşman, beni, sizlerden ayıracak ve hiç mücadeleden alıkoyacaktır

Sehpaya götürülmek benim için sadece mücadelenin başka bir alanı olacaktır Nasıl ki, ilk sözüm PKK Kürdistan halk ve sosyalizm olduysa idam sehpasında da son sözüm PKK Kürdistan halk ve sosyalizm olacaktır

—Kahrolsun emperyalizm!
—Kahrolsun Kürt halkının yok etmek isteyen ulusal yayılmacı faşist Türk sömürgeciliği!
—Yaşasın bağımsızlık ve proletarya enternasyonalizmi!
—Yaşasın PKK!

Hepinizi yoldaşça selamlarım
Mustafa Çepik

HABAN ÇEPİK:

"Onurlu bir dava uğruna öleceğim için mutlu ve gururluyum"

Yoldaşlar!

Ben, PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin saflarında yer almayı kaçınılmaz ve ertelenemez bir insanlık görevi olarak kavrayıp, mücadele içindeki yerimi aldım Kürdistan gibi dünyada eşine ender rastlanan bir sömürgeciliğin hüküm sürdüğü bir ülkede, devrimci mücadeleye atılmanın ne kadar zor olduğunun cesaret, fedakarlık, kararlılık ve azim gerektirdiğinin bilinci içinde olarak ulusal kurtuluş bayrağının yükseltilmesi için, üzerime düşenleri yapmaya çalıştım. PKK'ye ve onun mücadelesine sempati duymanın bile, tamamen "suç" sayıldığı ve bu türden sempatizan ve yurtseverlerin, hatta şahıslar, halkları kişilerin bile bu nedenle yakalandıkları, işkencelerden geçirildikleri, sakat bırakıldıkları hatta, öldürüldükleri bir ortamda PKK saflarında savaşmanın bir sonucu olarak işkencelerden geçirilme, sakat bırakılma, ağır cezalara çarpılma ve öldürülme olgularının kaçınılmaz olacağını şekilde iyi bilerek kendi kapasitem dahilinde, PKK'nin verdiği ulusal kurtuluş hareketine katkıda bulunmayı çalıştım

Olanaksızlıkların ve zorlu koşulların üstesinden gelmenin yolu cesaret ötveri, kararlılık, azim, çalışmadan geçtiği gibi uğruna mücadele verilen değerlerin niteliği yapısı ve konumu da yadsınamaz. Her şeyden önce, PKK nin devrim yapmak için yola çıkan siyasi bir Parti olduğuna içtenlikle inanıyorum Kürdistan Devriminin de ancak PKK gibi Marksist Leninist ideolojiyi bağında taşıyan bu ideoloji ışığında Kürdistan toplum yapısını tahlil edip devrim teorisini oluşturan bir komünist parti ile gerçekleşebileceğine inandım Böylesine soylu ve yüce bir dava uğruna mücadele vermiş, tüm zorlukları ve güçlükleri unutturmaya yetiyordu

Her devrimcinin en büyük arzusu, ülkesi ve halkının bağımsızlık ve özgürlüğünü görmek halkı ile bu mutluluğu yaşamaktır kuşkusuz Ama ne var ki, bu bize nasip olmadı Kısa süren bir dönemden sonra sömürgecilere yakalandım Elbette ki her şeyin bilinçli anlamına gelmezdi. Çünkü işkencehaneler zindanlar ve sonuçta halk mızı, ülkemizi sevdiğimiz ve bağımsızlık savaşına katıldığımız için ölüm bizi bekliyordu.

Gerek işkencelerden geçirilen, gerekse işkencehanelerden farksız hale getirilen üç yıl aşkın cezaevi yaşantımda; PKK'nin bize öğrettiği ve PKK'nin ideolojisi ve ilkelerinin tüm gereklerini yerine getirmedim Bunlar benim eksikliğim, yetersizliğimden kaynaklanan şeylerdir

PKK ile ilişkim olduğundan bugüne değin, hiçbir zaman PKK ve Kürdistan devrimine olan inancımı ve güvenimi yitirmedim PKK önderliğinde gelişen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin boyutlarının zaferle taçlanacağından en ufak bir kuşkum yoktur Ben de böyle bir mücadele içinde yer alarak, halkımın ve ülkemin bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna ölüm cezasına çarptırıldığımdan dolayı kendimi mutlu sayıyorum. Elbette ki, Türk sömürgeciliğinin başını ezerek ülkemin bağımsızlığa kavuştuğu günü görmek isterdim Ama, ben görmesem bile, bu mutluluğun yaşanacağına son derece inanıyorum

Zindanlarda, PKK'nin önderlik ettiği Kürdistan ulusal kurtuluş hareketinin temsilcileri olan PKK' liler halka ve Partiye bağlılıklarını, sarsılmaz inanç ve güvenlerini, değerli yaşamlarını ortaya koyarak devrimci olduklarını ve devrim için ölebileceklerini en açık şekilde sergilediler Fedakarlık, cesaret, kararlılık ve azmin simgesi olan zin-

dan gençlerimiz, devrimci mücadelenin salt duşanlık sınırlı kalmayacağını, zindanların da devrimci ve karşı-devrimci güçlerin değişik yönlem ve araçlarla kıyasıya çalıştıklar bir mücadele alanı olduğunu, düşmanlar arzu ettiğinde ve bizi inşan değerlerimizle yabancılaştırıp onursuzlaştırmaya çalıştığı dönemlerde PKK'ye ve halka olan bağlılık ve inançlarını yaşamlarını feda ederek kanıtladılar. Bu durum bugün için de geçerli olduğu gibi yarınlarda da geçerliliğini koruyacaktır. Çünkü düşmanlar bizim devrimci özümüzü boşaltıp bizi kişiliksizleştirmeye, halka ve Partimize hainet ettirmeye çalışacak biz de onurumuzu koruyacak ve Partimiz ilkelerine sadık kalmaya çalışarak yaşamımızı feda etmek durumunda kalacağız.

Bugün de, ülkemizi sömürgeleştiren, halkımızı ilkelerine kadar sömüren, bağımsızlığımızı ve özgürlüğümüzü gaspeden sömürgeciler değişik yol ve yöntemler sonucu halkımızı ve ülkemizi sevdağımız ve bu uğurda mücadele ederek bağımsızlık ve özgürlük bayrağına sarıldığımız için bizi ölüme mahkum etmişler. Biz, böyle bir dava uğruna ölümle de olsa cezalandırılacağımız için gurur ve mutluluk duymaktayız.

Ölüme mahkum edilmiş olmam, benim PKK'ye ve Kürdistan devrimine olan inancımı kat kat pekiştirmiştir. Bir kez daha dünyaya gelme durumum olsa, yine PKK ve Kurdistan halkı için çalışmak, ham de daha bilinçli ve çalışmak, mücadele vermek en büyük arzum olacaktır. Ölüm, her canlının kaçınılmaz sonudur. Ancak kimileri, insanı değerleri çiğneyerek gereksiz ölümü seçerken, kimileri de aynı güzel, doğruyu yaparak hak bildiği savunmak gerekli bir şekilde yaşamlarını noktalarlar.

Şunu bir kez daha sizlere içtenlikle yazmayı istiyorum. Ben bir PKK'li olarak, Kürdistan'ın bağımsızlığına kavuşması için üzerime düşenleri yapmaya çalıştım. Ve bu nedenle de sömürgecilerce ölüme mahkum edilmiş bulunuyorum. Böylesine onurlu soylu yüce bir dava uğruna ölüm benim için bir gurur olabilir sadece.

Yoldaşlar!

Karşımızdaki düşman tarihin her döneminde olduğundan farksız ve daha da gaddardır. Daha ilk günden var olmuş oldukları kadarıyla istediği gün gibi ortadadır. Halkımızı ve ülkemizi ihlara yönelen bu amaçla dolmuş duran düşman elbette ki halkımızın gür sesi olan PKK'yi ve PKK'lileri ortadan kaldırmak için elbirliğinden ne geliyorsa esirgemeyecektir. Ama, şurası muhakkaktır. Düşman aldığı kentler içinde boğulacak ve bir daha dinlenmeyecektir. Bizim öldürülmemiz için sabırsızca didinan düşman ne garipti ki, ölümümüzden bile korkuya endişeye kapılmakta, uykularını kaçırmaktadır. Bu onurlu ve soylu mücadelenin leşler arasında bulunduğum için mutlu ve gururlu yum.

Belki kısa bir zaman sonra uzaklardan ayrılacağım. Ama, dolma sizinle birlikte olacağım. Gönlü isterdi ki bu mücadelenin zaferli sonunu, şanlı şalağını birlikte görelim. Ancak başlangıç en az sonuç kadar önemlidir. Halkımızın ve ülkemin mutluluk güneşini görmek için şartlar ve olanaklar elverişli değildir. Ama halk mızın bu günler görmesi mutlu olması dünya sosyalist halklar arasında yarattığı yere gelmesi ve bizi bu mücadeleden dolayı anması ve hatırlaması bile bu günler görmemiz kadar değerli olacaktır.

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
—Kahrolsun işbirlikçi ve katilkıncı Türk devleti!
—Yaşasın proletarya enternasyonalizmi ve zindanlardaki soylu direnişi
—Yaşasın genç önderimiz PKK!

Hasan Çepik

HAMİT KANKILIÇ:

"İdam sehpasına giderken APO'ya ve Partiye layık bir şekilde başım dik, alnım açık; 'yaşasın APO' diyeceğime söz veriyorum"

Ben dünyayı tanımaya gözlerimi açtığım anda, ülkemde bir şeyler olduğunu duydum. Halkım yeni bir sürece giriyordu. Bu süreç, yüzyıllardır halkımın bir türlü başlatamadığı bir süreçti. Halkım tutsaklık ve yok oluşa dur dame hazırlıklar içindeydi. PKK'yi Kürdistan'a önder seçmiş ülkemin çilekeş insanları hiçbir nakten kaçınmayarak çıkarlarını ülkem ve halkımın bağımsızlık çıkarlarıyla birleştirmişti işte, gözümü dünyaya açtığımda bu gerçeklerle yüzyüze geldim. Daha genç yaşımda mücadeleye katıldım. Siverek'li oluşum mücadeleye katılmamda bana temel kolaylığı sağladı. Siverek'te sömürgecilığın işaklarının faşist teşkilatları (Bucaklara) karşı yürütülen mücadele, kısa sürede bölgedek binlerce insan gibi beni de sarıp sarmaladı.

Fakat, daha önce devrimcilerle olan, örgütsel olmayan ilişkilerim, mücadeleye katılmamla birlikte, örgütsel ilişkiye dönüştü. Ve kısa sürede ülke ve halk gerçekleriyle, Parti ve mücadele yoluna kanalize oldum.

Siverek'teki mücadele içinde olmam bana birçok pratik tecrübe de kazandırdı. Ve Kürdistan'da devrimci mücadelenin nelere kadir olduğunu, gözlerimle gördüm. Ve anladım ki, biz halk olarak silahlı direnişe geçersek, düşmanı ülkemizden atabiliriz. Bu sözleri, Siverek mücadelesi öncesinde duymama rağmen, bende çocuksu bir coşkuya yol açıyordu. Fakat, kavganın pratiğini görüp içine girince bende inanç ve bilince dönüştü işte, gerçek anlamda bu süreçte, yani devrimci pratiği görüp içine katılarak yaşadıktan sonra çocuksu yapım: İnançk, devrimci bir kişiliğe dönüştü. Tam da bu aşamada, mücadeleden kopanlığı Diyarbakır zindanına iktidım.

Yakalanıp, sorguya alındığımda Partimin bana öğretmiş olduğu direniş en iyi biçimde göstermeyerek, zayıflıklar gösterip, kendimle sınıfkalan bir çözümüne girdim. Fakat sorguculların benden istediği bilgileri kendilerine vermedim. Buna rağmen, sorgudan bir Partili olarak alınan akıyla çıktığım da söylenemez. Ve bu yüzden kendimi asla affetmedim. Diyarbakır zindanına konduktan kısa bir süre sonra başka ve işkencelerle birlikte direniş de başladı. Uzun bir direniş döneminden sonra 1981 Mayısında düşman, örgütümüzü dağıtarak bizi teslim aldı. Teslimiyet içinde korkunç yıllar yaşanırken ihaneti asla bir kurtuluş yolu olarak görmedim. Fakat teslimiyetin utancını, her zaman beni kahreden bir leke olarak göreceğim.

Teslimiyetin ihaneti deyatbi 1982 yılında, Hayri ile Kemal abiler ölüm orucu ile ihaneti durdurmak için direnişe geçtiklerı yaklaşık 15 gün sonra, ben de ölüm orucuna katılarak Partime, şehitlerime ve halkıma layık olmaya çalıştım. Fakat, ölüm orucunun 30 gününde ekli dengemi kaybettim. Bundan sonraki günlerim, tam üç yıl şuursuzluk dengesizlik ve bulanıklık içinde geçti. Bu yıllardan net olarak hatırladığım pek az şey var. Genel olduğca sisli ve karanlık. Sözde, tedavi için 1985 yılında Elazığ ekli hastanesine konuldığımda orada da yoğun işkencelere maruz kalışım, tüberkiloz hastalığına yakalanışımdan sonra, koma halinde Diyarbakır askeri hastanesine getirildim. Ölümüme ramak kala, yapılan akciğer ameliyatıyla ölümden döndüm. Daha sonra ekli dengeme yeniden kavuşma sürecine girdim.

Hayal-meyal hatırladığım yıllarımda, aslı ihanete kapılmamama rağmen, mahkemede şuursuz ve dengesiz yaptığım siyasi savunmalar nedeniyle, bazı arkadaşlar bundan zarar gördü. Yapmadığım halde birçok eylem üstlendim. Bunlardak, amacım, o zamanki düşünüş biçimine göre, arkadaşları kurtarmak ve siyasi savunma amaçlıydı. Fakat, şuursuz konuşmaların nedeni, bölgedeki bir arkadaşın bana eylemler için emir verdiğini de söylediğim için, bu arkadaşa zarar dokundu. Amacım bu olmamakla birlikte. Özellikle eylemlerini yönlendirdiğim biçimindeki sözlerim arkadaşlarımın aleyhinde cezalandırmada delil olarak kullanıldı. Bu yüzden de kendimi asla affetmeyeceğim.

Partime ve yoldaşlarıma özgeçmişimi kısa, net ve öz olarak vermeye çalıştım. Sömürgeci mahkemelerin benim için biçtikleri ölüm fermanının hiçbir önem ve anlamı yoktur.

Bugüne kadarki devrimci yaşamımda Partim ve halkıma layık olmaya çalıştım. Bundan sonra da ömrüm yettiğince, Partimin bana göstermiş olduğu yolda, ona layık olarak yürüyeceğim. Şunu bilsinler ki, beni toplumumuzdaki diğer insanlardan farklı yapan ve bana onurlu bir mücadele bahşeden Partime karşı görevlerim hiçbir zaman bitmeyecektir. Bugün ülkemizde bağımsızlık savaşımının ilkten başlamış olması, kurtuluş kuvvetlerimizin yaratılması ve halkımızın ulusal direniş cephesinin oluşmasını getirmiştir. Bundan sonra hiçbir kuvvet Partimiz önderliğindeki örgütlü halkımızın bağımsızlık kavgasını önleyemeyecektir. Halkımız, kurtuluş örgütlerini toplumda daha da yaygınlaştırıp kurumlaştırarak hakkettiği bağımsızlığını elde edecek ve dünya özgür ulusları arasında hakkettiği yeri er-geç alacaktır. Ayrıca emperyalizmin bölgeye yönelik polmika ve çıkarlarını sil-süt edererek, bölge devrimlerine kaynaklık edecektir. Bütün bunları şimdiden görebilmek, biz zindan tutsaklarına, geçmişte zindanlarda çektiğimiz tüm acıların boşuna olmadığını bir kez daha ispatlamaktadır. Ve büyük coşku ve sevinçle boğmaktadır. Mücadele içinde kavgada yoldaşlarımla bir likte olmayı çok isterdim. Ama artık ülkemdeki bağımsızlık kavgasının yükseldiğini, halkımın kendi öz kurtuluş örgütlerine sahip olduğunu ve Partimizin bunca gelişmeyi sağladığını gördükten sonra, ölsem gözüm arkada kalmayacaktır.

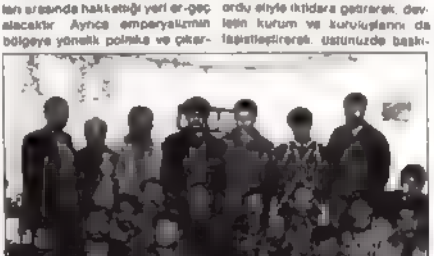

Aşağıdakiler: Hamit Kankılıç, Şemdin Sakık, Ömer Oğur, M. Can Yüce, Sadrettin Aydemir, Ali Kayalı, Cengiz Cemal Sara, **Ortadakiler**: Şemdin Sakık, Ömer Oğur, M. Can Yüce, Sadrettin Aydemir, Ali Kayalı, Cengiz Kalkay, Ulbeyi Kayacık, **Önde/Ön**: Esen Gündemir, Serdar Karaaslan, Bekir Çiçek, Mahmut Talat Hama Karadeniz, Kadir Bahar

Türk halkına!

Sizi sömüren Türk burjuvazisi ve onun devleti, son yıllarda Kürdistan'da, Türkiye'de ve bölgede gelişen devrimci-demokratik mücadelelerin ve ilerici buralımlarının yaratığı krizden çıkış için, faşizmi ordu eliyle iktidara getirerek, devletin kurum ve kuruluşlarını da faşistleştirerek, üstünüzde baskı, terör, işkence ve katliamlarla dolu bir faşist diktatörlük rejimi kurmuştur. Bu rejim, Türk halkının demokratik hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırmakla kalmamış, Kürt halkının ulusal varlığını yok etmeye yönelmiştir. Bu rejim, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini ezmek için, Kürdistan'ı bir sömürge olarak sürdürmek için, Türk halkının gür sesi olan PKK'yi ve PKK'lileri ortadan kaldırmak için elbirliğinden ne geliyorsa esirgemeyecektir. Ama, şurası muhakkaktır. Bizim öldürülmemiz için sabırsızca didinan düşman ne garipti ki, ölümümüzden bile korkuya endişeye kapılmakta, uykularını kaçırmaktadır. Bu onurlu ve soylu mücadelenin leşler arasında bulunduğum için mutlu ve gururlu yum.

Belki kısa bir zaman sonra uzaklardan ayrılacağım. Ama, dolma sizinle birlikte olacağım. Gönlü isterdi ki bu mücadelenin zaferli sonunu, şanlı şalağını birlikte görelim. Ancak başlangıç en az sonuç kadar önemlidir. Halkımızın ve ülkemin mutluluk güneşini görmek için şartlar ve olanaklar elverişli değildir. Ama halk mızın bu günler görmesi mutlu olması dünya sosyalist halklar arasında yarattığı yere gelmesi ve bizi bu mücadeleden dolayı anması ve hatırlaması bile bu günler görmemiz kadar değerli olacaktır.

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
—Kahrolsun işbirlikçi ve katilkıncı Türk devleti!
—Yaşasın proletarya enternasyonalizmi ve zindanlardaki soylu direnişi
—Yaşasın genç önderimiz PKK!

Hasan Çepik

HAMİT KANKILIÇ:

"İdam sehpasına giderken APO'ya ve Partiye layık bir şekilde başım dik, alnım açık; 'yaşasın APO' diyeceğime söz veriyorum"

Ben dünyayı tanımaya gözlerimi açtığım anda, ülkemde bir şeyler olduğunu duydum. Halkım yeni bir sürece giriyordu. Bu süreç, yüzyıllardır halkımın bir türlü başlatamadığı bir süreçti. Halkım tutsaklık ve yok oluşa dur dame hazırlıklar içindeydi. PKK'yi Kürdistan'a önder seçmiş ülkemin çilekeş insanları hiçbir nakten kaçınmayarak çıkarlarını ülkem ve halkımın bağımsızlık çıkarlarıyla birleştirmişti işte, gözümü dünyaya açtığımda bu gerçeklerle yüzyüze geldim. Daha genç yaşımda mücadeleye katıldım. Siverek'li oluşum mücadeleye katılmamda bana temel kolaylığı sağladı. Siverek'te sömürgecilığın işaklarının faşist teşkilatları (Bucaklara) karşı yürütülen mücadele, kısa sürede bölgedek binlerce insan gibi beni de sarıp sarmaladı.

Fakat, daha önce devrimcilerle olan, örgütsel olmayan ilişkilerim, mücadeleye katılmamla birlikte, örgütsel ilişkiye dönüştü. Ve kısa sürede ülke ve halk gerçekleriyle, Parti ve mücadele yoluna kanalize oldum.

Siverek'teki mücadele içinde olmam bana birçok pratik tecrübe de kazandırdı. Ve Kürdistan'da devrimci mücadelenin nelere kadir olduğunu, gözlerimle gördüm. Ve anladım ki, biz halk olarak silahlı direnişe geçersek, düşmanı ülkemizden atabiliriz. Bu sözleri, Siverek mücadelesi öncesinde duymama rağmen, bende çocuksu bir coşkuya yol açıyordu. Fakat, kavganın pratiğini görüp içine girince bende inanç ve bilince dönüştü işte, gerçek anlamda bu süreçte, yani devrimci pratiği görüp içine katılarak yaşadıktan sonra çocuksu yapım: İnançk, devrimci bir kişiliğe dönüştü. Tam da bu aşamada, mücadeleden kopanlığı Diyarbakır zindanına iktidım.

Yakalanıp, sorguya alındığımda Partimin bana öğretmiş olduğu direniş en iyi biçimde göstermeyerek, zayıflıklar gösterip, kendimle sınıfkalan bir çözümüne girdim. Fakat sorguculların benden istediği bilgileri kendilerine vermedim. Buna rağmen, sorgudan bir Partili olarak alınan akıyla çıktığım da söylenemez. Ve bu yüzden kendimi asla affetmedim. Diyarbakır zindanına konduktan kısa bir süre sonra başka ve işkencelerle birlikte direniş de başladı. Uzun bir direniş döneminden sonra 1981 Mayısında düşman, örgütümüzü dağıtarak bizi teslim aldı. Teslimiyet içinde korkunç yıllar yaşanırken ihaneti asla bir kurtuluş yolu olarak görmedim. Fakat teslimiyetin utancını, her zaman beni kahreden bir leke olarak göreceğim.

Teslimiyetin ihaneti deyatbi 1982 yılında, Hayri ile Kemal abiler ölüm orucu ile ihaneti durdurmak için direnişe geçtiklerı yaklaşık 15 gün sonra, ben de ölüm orucuna katılarak Partime, şehitlerime ve halkıma layık olmaya çalıştım. Fakat, ölüm orucunun 30 gününde ekli dengemi kaybettim. Bundan sonraki günlerim, tam üç yıl şuursuzluk dengesizlik ve bulanıklık içinde geçti. Bu yıllardan net olarak hatırladığım pek az şey var. Genel olduğca sisli ve karanlık. Sözde, tedavi için 1985 yılında Elazığ ekli hastanesine konuldığımda orada da yoğun işkencelere maruz kalışım, tüberkiloz hastalığına yakalanışımdan sonra, koma halinde Diyarbakır askeri hastanesine getirildim. Ölümüme ramak kala, yapılan akciğer ameliyatıyla ölümden döndüm. Daha sonra ekli dengeme yeniden kavuşma sürecine girdim.

Hayal-meyal hatırladığım yıllarımda, aslı ihanete kapılmamama rağmen, mahkemede şuursuz ve dengesiz yaptığım siyasi savunmalar nedeniyle, bazı arkadaşlar bundan zarar gördü. Yapmadığım halde birçok eylem üstlendim. Bunlardak, amacım, o zamanki düşünüş biçimine göre, arkadaşları kurtarmak ve siyasi savunma amaçlıydı. Fakat, şuursuz konuşmaların nedeni, bölgedeki bir arkadaşın bana eylemler için emir verdiğini de söylediğim için, bu arkadaşa zarar dokundu. Amacım bu olmamakla birlikte. Özellikle eylemlerini yönlendirdiğim biçimindeki sözlerim arkadaşlarımın aleyhinde cezalandırmada delil olarak kullanıldı. Bu yüzden de kendimi asla affetmeyeceğim.

Partime ve yoldaşlarıma özgeçmişimi kısa, net ve öz olarak vermeye çalıştım. Sömürgeci mahkemelerin benim için biçtikleri ölüm fermanının hiçbir önem ve anlamı yoktur.

Bugüne kadarki devrimci yaşamımda Partim ve halkıma layık olmaya çalıştım. Bundan sonra da ömrüm yettiğince, Partimin bana göstermiş olduğu yolda, ona layık olarak yürüyeceğim. Şunu bilsinler ki, beni toplumumuzdaki diğer insanlardan farklı yapan ve bana onurlu bir mücadele bahşeden Partime karşı görevlerim hiçbir zaman bitmeyecektir. Bugün ülkemizde bağımsızlık savaşımının ilkten başlamış olması, kurtuluş kuvvetlerimizin yaratılması ve halkımızın ulusal direniş cephesinin oluşmasını getirmiştir. Bundan sonra hiçbir kuvvet Partimiz önderliğindeki örgütlü halkımızın bağımsızlık kavgasını önleyemeyecektir. Halkımız, kurtuluş örgütlerini toplumda daha da yaygınlaştırıp kurumlaştırarak hakkettiği bağımsızlığını elde edecek ve dünya özgür ulusları arasında hakkettiği yeri er-geç alacaktır. Ayrıca emperyalizmin bölgeye yönelik polmika ve çıkarlarını sil-süt edererek, bölge devrimlerine kaynaklık edecektir. Bütün bunları şimdiden görebilmek, biz zindan tutsaklarına, geçmişte zindanlarda çektiğimiz tüm acıların boşuna olmadığını bir kez daha ispatlamaktadır. Ve büyük coşku ve sevinçle boğmaktadır. Mücadele içinde kavgada yoldaşlarımla bir likte olmayı çok isterdim. Ama artık ülkemdeki bağımsızlık kavgasının yükseldiğini, halkımın kendi öz kurtuluş örgütlerine sahip olduğunu ve Partimizin bunca gelişmeyi sağladığını gördükten sonra, ölsem gözüm arkada kalmayacaktır.

Aşağıdakiler: Hamit Kankılıç, Şemdin Sakık, Ömer Oğur, M. Can Yüce, Sadrettin Aydemir, Ali Kayalı, Cengiz Cemal Sara, **Ortadakiler**: Şemdin Sakık, Ömer Oğur, M. Can Yüce, Sadrettin Aydemir, Ali Kayalı, Cengiz Kalkay, Ulbeyi Kayacık, **Önde/Ön**: Esen Gündemir, Serdar Karaaslan, Bekir Çiçek, Mahmut Talat Hama Karadeniz, Kadir Bahar

Türk halkına!

Sizi sömüren Türk burjuvazisi ve onun devleti, son yıllarda Kürdistan'da, Türkiye'de ve bölgede gelişen devrimci-demokratik mücadelelerin ve ilerici buralımlarının yaratığı krizden çıkış için, faşizmi ordu eliyle iktidara getirerek, devletin kurum ve kuruluşlarını da faşistleştirerek, üstünüzde baskı, terör, işkence ve katliamlarla dolu bir faşist diktatörlük rejimi kurmuştur. Bu rejim, Türk halkının demokratik hak ve özgürlüklerini ortadan kaldırmakla kalmamış, Kürt halkının ulusal varlığını yok etmeye yönelmiştir. Bu rejim, Kürt halkının ulusal kurtuluş mücadelesini ezmek için, Kürdistan'ı bir sömürge olarak sürdürmek için, Türk halkının gür sesi olan PKK'yi ve PKK'lileri ortadan kaldırmak için elbirliğinden ne geliyorsa esirgemeyecektir. Ama, şurası muhakkaktır. Bizim öldürülmemiz için sabırsızca didinan düşman ne garipti ki, ölümümüzden bile korkuya endişeye kapılmakta, uykularını kaçırmaktadır. Bu onurlu ve soylu mücadelenin leşler arasında bulunduğum için mutlu ve gururlu yum.

Belki kısa bir zaman sonra uzaklardan ayrılacağım. Ama, dolma sizinle birlikte olacağım. Gönlü isterdi ki bu mücadelenin zaferli sonunu, şanlı şalağını birlikte görelim. Ancak başlangıç en az sonuç kadar önemlidir. Halkımızın ve ülkemin mutluluk güneşini görmek için şartlar ve olanaklar elverişli değildir. Ama halk mızın bu günler görmesi mutlu olması dünya sosyalist halklar arasında yarattığı yere gelmesi ve bizi bu mücadeleden dolayı anması ve hatırlaması bile bu günler görmemiz kadar değerli olacaktır.

—Kahrolsun sömürgecilik ve emperyalizm!
—Kahrolsun işbirlikçi ve katilkıncı Türk devleti!
—Yaşasın proletarya enternasyonalizmi ve zindanlardaki soylu direnişi
—Yaşasın genç önderimiz PKK!

Hasan Çepik

Cumaritesi arkadaşların notu:

Hamit Kankılıç arkadaş Siverek'de yaşanan işkence sırasında çarpılmış 14 Temmuz ölüm orucuna katılmış ve eylem süresi içerisinde ekli dengesi bozulmuştur. Bu halde verdiği ifadeyle bazı eylemleri üstlenmiş. Mahkeme ise yeni, onun durumunu bildiği halde onun verdiği ifadeyi dahi olarak kabul edip kendisine idam cezası verdi. Hatta onun ifadesini bir arkadaşa idam cezası vermede dahi olarak kullandı. Arkadaş hasan tam olarak akli sağlığına yeşmiş değil. Yukarıdaki mektubu böyle bir kaleyiş yazdı. Yanda kendisine çok az yardım yapıldı. İstedik ki özgür bir makup olsun. Ve düşmanın insanlar nasıl katlettiğini herkes bilsin. Mektubunu bu ek açıklamamızla birlikte yayınlamak doğru olacaktır.

PKK'li savaş eleştirilerden Newroz mesajı:

"Yarınların daha güçlü; halkımızın özgürlüğe yaklaştığı günler olduğu açıktır."

Özgürlük Tutuşkları!

Bugün Kürdistan halkının milli direniş günü Newroz, çağdaş Kawa Mazlum yoldaşın ölümsüzleştiği gün, büyük Komutan Mahsum yoldaşın şahadetiyle ilan edilen Ulusal Kahramanlık Haftası ve Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'nin 4. kuruluş yıldönümüdür.

21 Mart Newroz, gerek halk, gerekse ulusal kurtuluş mücadelemizde tarihsel bir öneme sahiptir. Newroz Mazlum yoldaşın şahadeti, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin kuruluşu ve Ulusal Kahramanlık Haftası ile ele-kemliğe bütünüp çağdaş devrimci bir özellik kazanmıştır.

Halkımız ve Partimiz için tarihsel öneme olan bugünü bilinçli, emredilen devrimci görev ve sorumluluklarımızla Newroz 21 Mart direnişçi ruhuyla şenlendik. Hepimiz tüm halk-ulusu vazgeçilmez bir görevdir Newroz bilinmeden tarihsel ve çağdaş önemliği ödeniş düzeyine çıkarılmadan 21 Mart'ları halkıyla anmak ve kutlamak mümkün değildir. O halde, Newroz nedir? 21 Mart bize neleri hatırlatmaktadır? Bu bu milli direniş günü 21 Mart Newroz'u nasıl algılamalıyız? Evet bütün bunlar bugünü ve geleceği bilmek, kendisini doğadan devrimci görev ve sorumluluklarımızın yerine getirmek açısından büyük önem taşımaktadır.

Hiç şüphe yok ki, halkların ve gelişlerin tarihinde anlamlı değer yüklü tarihsel önemde günler vardır. Tarihe mal olmuş çağın tarihçileri ve geleceği görmek isteyen herkes bu günleri bilinçli bir şekilde değerlendirmeye çalışmıştır. Ancak bu günlerin çoğu, ya sadece tarihsel bir olay ya da bir kişiyi anmak için belirlenmiştir. Yani yalnız bir boyutu ifade etmektedirler. Oysa bugünlerin çoğu, hem tarihsel bir olayı hem de

Doğu Kürdistan'a saldırdı. Ve bu nunla bir yandan PKK'nin dayanaklarını yok etmeye, manevra alanını daraltmaya, diğer yandan ülkel milliyetçi güçleri üzerinin teslim alınması, ya da PKK'ye karşı savaştırmaya çalıştı. Kitleler üzerinde terör estirerek ve böige devrimci-radikal güçlerine gözdağı vererek ulusal kurtuluş mücadelelerini her tarafın kuşatmayı hedefledi. Sömürgeci zor iplkence ve baskı yanında, kitleleri aldatarak, anti PKK'ci bir güç oluşturmak için dinsel propaganda yaparak, iç çatışmaların körüklleyerek, halın aşiret reisleri, ilkel milliyetçi güçleri, taşıyıcı ve lesilmiyetçi küçük-burjuva kesimleri yedeklemeye çakışarak bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizi engellemek, boğmak için ne lazımsa onu yaptı.

Sömürgeci teşkinin bütün seferlerine rağmen 1986 Ankara, Kürdistan'da önemli gelişmelere yol açtı. Ülkemizde pekçok bucak ve ilçe ulusal kurtuluşçu güçlerimiz tarafından işgal edildi. Cizre, Midyat, İdil, Derik, Çatak, Uludere, Kozluk ve daha birçok ilçe merkezlerinde geçici süreierle devrimci otorite tesis edildi.

Savaş tüm şiddetiyle sürüp gelişiyor güçler karşılıklı olarak siyasi-askeri-diplomatik ve heyasın her alanında yoğun bir eylemlilik sürecini yaşıyorlardı. Muazzam güç dengesizliği koşullarında ulusal kurtuluş savaşımız kahraman komutanlarımızın ve fedakar savaşçılarımızın omuzlarında yükseliyordu. Böylesi bir ortamda "köy koruculuğu" adı altında mücadelemize saplanmak istenen ihanet hançerinin tehlikesini atlatmak, savaşı Kürdistan'dan bağımsız olarak mücadelemizi boğmak isteyen sömürgeci oyunları boşa çıkarmak için daha büyük fedakarlık, cesaret ve sarsılmaz inanç gerekliydi. Bu özellikleri şahsında somutlaştıran Mahsum yoldaş, '86 Bahar Ankara içinde Newroz'u sömürgecilere ve karşı-devrim mihraklarına darbe üstüne darbe indirerek kutlarken, şahadetiyle direniş tarihimize Ulusal Kahramanlık sayfasını açtı.

Mahsum yoldaşın şahadet Newroz haftasına yani bir anlam kazandırdı. Partimiz, Mart ayını gerek milli direniş ve milli bayram olan Newroz itibarıyle, gerek çağdaş Kawa Mazlum yoldaşın böylesi bir günde ölümsüzleşmesi itibarıyle, gerekse şehitler zincirinin yeni bir halkası olan Mahsum yoldaşın 28 Mart'ta şehit olması itibarıyle Mart ayını Newroz Haftasını Ulusal Kahramanlık Haftası olarak kabul etti

Aşkeriliği bir temel olarak kavrayıp ulusal kahramanlık merkezine oturan Mahsum yoldaş, HRK'nin kuruluş çalışmalarında yer alarak şanlı Ağustos Atılımı Eruh-Şemdinli eylemlerini bizzat örgütledi ve komutası altında büyük bir cesaretle kahramanlıkla gerçekleştirdi. Mahsum yoldaş, Parti taktiği ve silahlı savaş çizgisini Kürdistan'da en iyi uygulayan, en iyi temsil eden önder kadro ve komutanlarımızdandı. O, Partimizin ideolojik-politik çizgisinin usta bir temsilcisi ve yüzlerce silahlı eylemin örgütleyicisi, büyük bir eylem adamıydı. Mahsum yoldaşın yürütmüş olduğu mücadele ve onun komutanlığını yaptığı ulusal kurtuluş güçlerimiz, Partimizin 1986'da gerçekleştirdiği III. Kongre'de almış olduğu tarihsel kararlara Halk Kurtuluş Ordusu-ARGK düzeyinde silahlı orduleşmesini gerçekleştirdi. Mahsum yoldaşın mücadelesindeki yeri, tek tek kişilerle değil, ancak böylesi tarihsel bir oluşumla doldurulabilirdi. Bu, aynı zamanda Partimizin, tüm halkımızın ve onun silah arkadaşlarının Mahsum yoldaşın onlara olan bağlılıklarının bir gereğiydi de. İşte böylesi kahramanlıklar yaratan ve tarihsel direniş yönüyle anlamı oldukça derin olan Newroz ve ulusal kahramanlık haftası bugün, halkımızın PKK önderliğinde ERNK ve ARGK saflarında birleşip zaferi mutlaka kazanma savaşımını verdiği, mücadelemize hıma kapasındığı bir önem taşımaktadır

İşte Newroz'u böyle algılayıp, ruhuna derin düşen bir bilinç ve kararlılıkla savaşan Partimiz ve halkımız artık her Newroz'u ve Ulusal Kahramanlık Haftasını daha büyük bir cesaret ve kararlılıkla, örgütsel-eylemsel gücünü kullanarak düşmana tok sökülerek karşılamaktadır Artık mücadelemiz bütünüyle bir ulusal kurtuluş savaşı halini almış, her geçiş yarasında, geliştirilerek sevaş olmaktadır

ERNK'nin 4. kuruluş yıldönümünü yaşadığımız ve yeni bir Newroz ve Ulusal Kahramanlık Haftasını karşıladığımız şu günlerde Kürdistan ulusal kurtuluş mücadele sel yeni ve büyük bir atılım yapıyor Halkımız 1989'yıl da, öncülüğü PKK'nin hedef gösterdiği "bir parça özgür vatan" idesini gerçekleştirmek inancı ve kararıyla savaşıyor Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi ERNK, halkımızın derinliklerinde örgütlenip ulusal kurtuluştan yana olan bütün güç ve dinamikleri mücadeleye seferber ediyor Halkımız artık gerçek anlamda siyasal orduleşmenin bağlayan, savaşan bir halk konumuna gelmiştir

Silahlı kurtuluş ordusu ARGK yaygın gerilla eylemleriyle ülke sathında gelişme göstermiş faşist sömürgeciliğin temel dayanaklarını teşkil eden köy korucuları na vurduğu kahredici darbelerle bu uçak ve hain örgütlenmeyi esterm olarak çökertiyor Gerillanın tüm halkımızı kucaklayıp geliştirdiği geniş kurtuluş mücadelemizin etkisi Kürdistan sınırlarını aşıp başta Türkiye devrimci ve emekçi kitleleri olmak üzere, dünya devrimci güçlerini etkiliyor Özellikle de faşist sömürgeciliğin tüm iğdişlerinin tersine, şehir merkezlerinde gelişen siyasal ve silahlı mücadele, kırsal kesimlerde gidebilenerek gelişen silahlı kurtuluş savaşımıza daha bir önem daha bir destek kazandırmaktadır Bu bağlamda belediyelerde Cizre'de yaşananlar yerel halk ayaklanmaya provası niteliğinde gelişmeler olarak görülmelidir

Bütün bunlardan çıkan sonuç şudur ki Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi, faşist sömürgeciliğin özel savaş stratejisine karşı kararlı bir gelişme göstermekte. Her türlü teknikyeci ve taşiyıcı eğilim ve güçleri yerle bir ederek Kürt ve Türk halklarının geleceğine olan umutlarını ve mücadele güçlerini ortaya çıkarmaktadır İşte bu noktada Türkiye sol hareketine önemli görevler düşmektedir Çünkü, halkımızın ve ülkemizin bu kadar ağırlığı inkarına karşı mücadele etmek, onun kendi kaderini tayin hakkını savunmak, her şeyden önce egemen ulus devrimciliğinin hiçbir gerekçeyle ertelenmesi mümkün olmayan kaçınılmaz bir görevidir Bu, bırakalım komünist safların taşımayı demokratiğin asgari görevidir " Kürdistan'da savaş geliştikçe, Türkiye sol hareketinin kendi gerçek görevlerine yöneleceği ve böylece, iki halkın kardeşçe-enternasyonalist birliğinin er geç gerçekleşeceği kanısındır

Taşfiyecilik, Türk egemen geleneklerinin bir yansıması olarak ulusal kurtuluş mücadelemize karşı her türlü düşmanlığı gösterirken, buna karşın henüz yetersiz de olsa Türkiye solunda olumlu birikim çizgilerin yaşadığı açıktır Bunda halkımızın yürüttüğü savaş, gerek günümüzde varmış olduğu boyutlar gerekse bu savaşın içte ve dışta yol açtığı gelişmeler ve yarattığı sonuçlarla ulaşmış Kürdistan'ın emperyalizme ve sömürgeciliğe karşı aktif bir savaş cephesi haline gelmesinin rolü büyüktür Bu gerçeklik aynı zamanda halkımızın ve öncüsü PKK'nin Türkiye devrimci hareketine yapığı en büyük katkıdır da.

"Kürdistan, günümüzde kadar halk gerçekliğiyle inkar edilen bir ülke durumundaydı Yüzyıllardır süren sömürgeci egemenlik altında şekillenen toplumsal yapınız kesin dönüşümlere ve yeniden bilinçlenme ve örgütlenme ortamında nefesini yabancı egemenlerin kendi politikalarını gerçekleştirmede birbirlerine ve komşu halklara karşı rakiplerle savaştıran bir konuma getirilmişti " Bu yüzdendir ki, emperyalizm ve sömürgeci faşist TC, Kürdistan konusunda şimdiye kadar kati bir inkarcı politika uygulad Öyle ki halk gerçekliğimiz bile inkar edildi Daha dünle kadar "böyle bir sorun yoktur olamaz" deyip sorunun adını koymaktan bile kaçındı. Oysa bugün halkımız, komşu halklarla savaşma değil barışma ve birleşme mücadelesini vermektedir Yine Kürt halkı artık TC'nin yüzyıllardır inkara kalktığı bir halk olmaktan çıkıp, "ben varım, savaşacağım ve kazanacağım" diyen bir halk konumuna gelmiştir

Son beş yılda emsalsiz bir biçimde süren savaş sonucunda, özellikle siyasi ve askeri alanda ciddi kayıplara uğrayan TC devletleri uzun süreli halk savaşlarını kabul ve ilerl etmek zorunda kalmıştır TC istemeyerek de olsa, ulusal kurtuluş mücadelesinin yeni boyutlarda tartışma zorunda bırakılmıştır Bir yandan tüm gücüyle ve birçok yönlerde tamamen sömürgeci mahreç bir savaşı yürütürken diğer yandan daha şimdiden emperyalizmin çizmiş olduğu barışçı sınırlar içinde sorunu çözmenin zeminini yeniliyor ve artık buna ehemiyet çakışmaktadır Bunun için Irodel-komprador kesimleri, hain aşiret reislerini ve lesilmiyetçi, küçük-burjuva milliyetçi güçleri hazırlamaya, gelecağını kurtarmaya çalışmaktadır Çiğnenmiş sürdürdüğü imha savaşında GAP unsurunu kullanarak "Kürt-İslam Tezi'ni örgütleyerek ve adı geçmiş "milli birlik ve beraberlik" çağrısı yaparak ömrünü uzatma mücadelesi vermektedir Fakat, şu açık bir gerçektir ki, bir halk eğer bir kez savaşmaya cesaret etmiş ve çağdaş bir önderlik altında siyasi ve askeri örgütlenmesini gerçekleştirerek, kazanılmış mevkiyle asağa kalkmaz ise, karşısındaki düşman ne kadar güçlü olursa olsun, maddi ve askeri olanakları ne olursa olsun hiçbir güç onu yok edemekten kurtaramaz. Bu halımızdan TC artık ne sınırlı kapışı-gelgit politikasıyla, ne de içine girdiği çıkışı vahşi yönetimleriyle Kürdistan halkının halk ve meşru savaşını olan ulusal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini durduramaz. Sürekli güç kaybeden ve çözülen sömürgecilik güçlerinin ve yeliştiği zafer kazanan ise halkımız olacaktır

"Yaşadığımız günler bir halkın siyaşa katılışının artık geri dönülmez bir noktaya geldiği ve bu halkın silahlı güçlerinin düşman birliklerine tarihinin en ağır koşullarını yaşattığı bir dönemdir Bırakalım siyaşa katılışı, yaşamasına bile geniş bir anlamıyan halkımız, yeniden yeşeyebileceğini kendilerinde kalmamış, bağımsız ve özgür bir temelde topraklarını düşmanlardan kurtarabileceğini de kendilerinde " Bugün bu gerçeklik bütün çıplaklığıyle gözler önündedir Bunun başka bir kanıt ise, bugün bile düşman kuvvetlerinin girmediği buna karşı ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin operasyon tesis edildiği sağlam devrim üslerinin varlığı gösterilebilir

Yeni ve halkımız için siyasi, askeri ve diplomatik alanda kalıcı ve güçlü mevzilerin yaratılacağı bir yıl olacaktır Parti Cephe ve Ordumuzun hazırlıkları tamamen bu temelde gerçekleşmektedir

Türk sömürgecileri de daha önce olduğu gibi bu yılı da ulusal kurtuluş savaşımızı bitirme hayali ile geçiriyorlar Bu hayallerini yeniden canlandırıyor ve buna göre hazırlıklarını yapıyorlar

Her iki güçün de bu temelde yeni bir yıla hazırlık yaptığı ve hazırlıklarının düzeyinin de en iyi şirunacağı alanın savaş pratiği olduğu bilinmektedir Savaş hangi güçün yaşamaşı halkının olup olmadığını ortaya çıkaracak, en somut ölçüm alanıdır İç ve dış gelişmelerin bugün ulaştığı boyut, bu dönemin daha da şiddetli geçeceğini göstermektedir

İşte böylesi bir ortamda, yani bir Newroz dönemine girerken biz halkımızın kazanacağına dair olan umutlarımızın daha da güçlendiğini buna bağlı olarak büyüyen bir ordu ve cephe gücüne ulaşılmış bulunduğunu söyleyebiliriz

Partili yoldaşlar!

1989 Newroz'u ve Bahar Atılımını da tutarlı ve koşullarında geçiriyoruz Şüphesiz kendi bilincimiz, kendi olanaklarımız ve cesaretimiz ölçüsünde bugünü kullanmaya, onunla, görev ve sorumluluklarımızın bir kez daha hatırlamaya ve dışarda gelişen yeni kurtuluş mücadelelerinin biçe emrel linlerini, bugün elzerin büyük bir coşku ve kararlılıkla başlatmış bahar eylemi coşkusu ve bilinciyle yapmaya gerçekleştirmeye çalışacağız Mücadele coşullarımız farklıdır Ama yaşadığımız coşku, taşıdığımız bilinç, azim ve yürekliliğimizle aynıdır hiçbir biçimde farklı düşünülemez Böylesi coşku bilinç ve azimle dolu sorumlu ve kararlı bir mücadele gününde elzerle olamamanın üzüntüsünü çektiğimizi açıkça belirtelim Kendi açımızdan düşmana daha büyük darbeler vurmak ve halk kurtuluş mücadelemize daha fazla katkıda bulunmak için elzin gibi daha geniş mücadele koşullarına sahip olamamanın bizde yaratığı burukluğu gizleyemiyoruz Evet, sadece daha büyük eylemler için daha geniş olanaklara sahip olmadığımızdan Bununla, kendi görev ve sorumluluklarımızı küçümsemek istemiyoruz Hatta en zorlu bir mücadele ortamında, tutsaklık koşullarında yaşadığımız için daysan görevlerin çok daha zor ama bir o kadar da anlam ve önem yüklü olduğunu biliyoruz. Tutsaklık koşullarında büyük mücadeleler verilmiş büyük değerler yaratılmış gibi sorumsuzca bir anlayışa da sahip değiliz. Zira dünyada eşine az rastlanır bir direniş pratiğimiz vardır cezaevlerinde. Bunun halk kurtuluş mücadelemizde nasıl bir değer taşıdığını biliyor ve bu alanda kendi görev ve sorumluluklarımızı Mazlumlar'ın, Hayrilar'ın, ve Kemaller'in bize emanetlikleri biçimde fa etmeye kararlıyız. Bunu kesinlikle böyle bilin. Biz ister kısınlıkta, isterse dışarda gelişen mücadelemizin ve yaratılan bütün değerlerin altında sürekli, ama her zaman Partimizin doğru ideolojik-politik önderliğini, sürekli direnişi ve şehitlerimizin emeği, bilinci, can ve kanı, ve tabi tarihin bize sunduğu büyük önder Başkan APO'nun kişiliğini gördük Dün olduğu gibi, bugün de yarın da yaşatacağımız değerlerin, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin başında yine bu kutsal gerçekler göreceğiz. Bütün bunlar bizim varlık nedenimiz, sorumluluklarımızın temelidir

Yoldaşlar!

Partimiz, büyüyen bir mücadelenin, etkisi sadece ulusal bölgesel alanla sınırlı kalmayıp, sistemler üzerinde büyük etki yaratan halk kurtuluş savaşımızın önderliğini yapmaktadır Verdiğimiz bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi büyük acılar ve kayıplar pahasına da olsa gelişerek dost-düşman her kesin dikkatlerini üzerine çekmiş ve açıktır ki, Kürdistan cephesi, bugün emperyalizm ve sömürgeciliğe karşı militan bir savaş cephesi haline gelmiştir Bu, halk tarihimizde ve ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinde son derece önemli, soylu bir merhaleye tekabul etmektedir Açık ki, yoldaşlar bugüne öyle koley ve aradan bir mücadeleyle yarı az bir çaba ve azimle gelmedik Mahsum Atılımı yaklaşık 15 yıllık mücadele tarihimizde çekliğimiz acıların ve izlediğimiz büyük dağda ve zindanlarda verdiğimiz onlarca yüzleroe, evet giderek binlerce Parti önder kadro ve savaşçılarımızın, şehitlerin kanı, canı emeği ve bilinci yatmaktadır Diyebiliriz ki, başka halkların yüzlerce yıl karşılaşmadığı zorlukları biz bu kadar kısa süre içinde yaşayarak geliştik Zaman zaman büyük kayıplar verdik ama hiçbir zaman belimiz kırılmadı. İnsanın belini kırmayan yaralar ise insanı daha da güçlendirir ve biz, hep böyle geliştik, böyle büyüdük

Yoldaşlar, bizim yaşadığımız süreçin öneminden gelen her zamankinden daha büyük karmaşık sorunlarla karşı karşıyayız Şüphesiz ki bunlar, büyüyen gelişen savaşımızın sorunlarıdır Ve biz bunlardan güç alıyoruz Atılımsız adımların dost ve düşman üzerinde büyük etki yaptığı açık bir gerçektir İşte sorumluluklarımızın büyüklüğü tam da bu noktada ortaya çıkıyor

Geliştirdiğimiz savaşın yarattığı politik etki sonucu, dost güçler halkımıza ve mücadelemize karşı giderek görev ve sorumluluklarına yönelirken, düşman cephesinde ise, olduğca acımasız imhacı saldırılarla karşılaşmaktayız Kuşkusuz ki her türlü emperyalist-sömürgeci kuşatma ve zorlukları mutlaka aşacağız, seyiroyz da. Geçmiş mücadele pratiğimiz ve Partimizin öncülüğü, doğru ideolojik-politik hattı, bu konuda en büyük güvencemizdir Bu anlamda, yarınların daha güçlü; halkımızın bir adım daha özgürlüğe yaklaştığı günler olacağı kesindir

Savaşımızın varmış olduğu boyutlar mücadelemizin taşıdığı önem ve deyebiliriz itibarıyle, kan emici düşman, halkımıza ve Partimize karşı artık sadece bir cepheden, açık silahlı savaş cephesinden saldırmamaktadır Bundan da tahliksel içinize sürerek, sömürgeci kül-

tür ve komalist etkilenmeden hâlâ kurtulamayan birtakım unsurları hareketa geçirerek, çeşitli komplo ve çabalarına sonuç almaya çalışmaktadır. Geçmişte hain Semir eyaptırdıklarını, bugün kendini bilmez Avukat Hüseyin Yıldırım'e yaptırarak bir yere varmak istemektedir. Dikkat edelim. Geçmişten bugüne ister Parti içinde komplo ve darbeler peşinde olan hainler, ister onlarınbeş misliyle sahip olduğu arkadaşlarına Partiye, halka ve davaya ihanet ederek düşmanın eğilimine girmişler, ister ihanet yasası olan düşmanlık yasasını kabullenip insan olmanın bütün özelliklerini yitiren hayvanlaşan unsurlar olsun ama bütün bu hainlerin hepsi Parti Önderliğimizi reddetmektedirler. Başka bir deyişle, bugünün bakış açısıyla sömürgeci-faşist TC ve işbirlikçisi teslimiyetçi güçlerin yaptıkları da budur. Evet bütün bu odaklarımızın kapıda birleşip Parti Önderliğini hedef seçmeleri tesadüfi bir olay değildir. Bunun neden ve niçinler son derece net ve açıktır. İşte bu noktada Parti bilinci ve ruhu büyük önem taşımaktadır.

Bilinmektedir ki yoldaşlar, önderlerini korumasını bilmeyen halklar ve militanlar genelinde mücadeleler nde başarı olmamış ardır. Ya da zafer yüzyıllara yayılmış, oldukça zor ve büyük kayıplar pahasına kazanmıştır. Halkımıza gelince Kürdistan halk tarihinde ilk kez kendisini çağla bulunduracak bir önderliğe sahip oldu. Tarihin bize yaratmış olduğu Parti ve halk önderimiz Başkan APO'nun kişiliği, önce önderliğinde yaratılan ve geliştirilen ulusal kurtuluş süreci ve savaşı bizi kurtuluşa götürecek sosyalizmi bulunmasını sağlayacak tek yoldur. Önderimiz Başkan APO'nun kişiliği ve onun şahsında somutlaşan Partimizin ideolojik politik hattı geleceğin bağımsız özgür Kürdistan'ının en büyük güvencesidir. O halde Önderimize sahip çıkalım. Onun emrettiği görevlerin doğruluğuna olan kesin inancımızla, şehitlerimizin bize göstermiş olduğu cesaret, azim ve bilinç ile ve sarılım.

Parti ve Parti Önderliğine sahip çıkmak öne ilişkin birer Partili olmak bir Partili için, bizler için en büyük mutluluktur. Bu mutluluğu yaşamak ise ancak Partimizin ve halkımızın Önder Başkan APO'nun çizmiş olduğu ideolojik ve politik hattın stratejik ve taktiğin kavranmasıyla, emredilen talimat ve görevlerin gerçekten ama gerçekten yerine getirilmesiyle mümkündür. Mücadelemizin büyüklüğünden doğan tarihsel görevlerimiz ancak böyle yerine getirilebilir. Ancak böyle büyük dava adamları olunabilir.

Parti tarihimiz ve mücadelemiz içerisinde diyebiliriz hiçbir kimsenin sahip olmadığı hazine değerlerinde güçlü kazanımlar değerler deneyim ve tecrübelerle doludur. Yine, hiçbir siyasi hareketin sahip olmadığı son derece açık ve net olan ideolojik-politik-örgütsel ve pratik bi çizgiye sahibiz. Bütün bunlar sonucunda Partiye en iyi nasıl sahip çıkılır? En iyi nasıl dava adamı olunur? Tavizsiz direniş nedir? Nasıl çizgi adamı olunur? Parti kişiliğimizi ve direniş tarihimiz derinlemesine özümseyip, bilinç düzeyine çıkardığımızda görev ve sorumluluklarımızı güçlü bir formasyonla yerine getirmek oldukça bile değildir.

Keza, komünist bir Partinin PKK'nin üyeler olmamız nedeniyle sorumluluklarımızın aynı zamanda evrensel boyutta olduğunu bilmemiz gerekir. Tarihe, şehitlere ve halklara karşı devrimci sorumluluğumuzu yerine getirmek ise en başta kendi mücadelemizin sorunlarını çözmekle, Partiyi her koşul altında ama en yetkin bir biçimde, en yüksek boyutta temsil etmekle mümkündür.

Açıktır, partisiyim demekle Partili olunamıyor. Partili olmanın ne demek olduğunu bilmekle de Partili olunamıyor. Önemli olan, Parti kimliğiyle bütünleşmek. Partiyi her türlü iç ve dış saldırılara karşı korumak ve halkımızın ihtiyaç duyduğu büyük halk önderleri durumuna gelmek, gerektiğinde şu ya da bir komutan gerektiğinde yetkin bir politik kadro, gerektiğinde ise büyük kahramanlıklar yaratılmasını bilen kararlı cesur birer savaşçı olmak şarttır bizde.

Yıkıcı, bozguncu ve her türlü tasfiyeci ve komplocu eğilim ve güçlere karşı amansız bir mücadele içinde olmayan, Partimizin çizgisini egemen duruma getirmeyen bir kişi kendisine nasıl Partiliyim diyebilir? Azim, coşku, bilinç ve direniş ruhunu yaşatamayan militanlara cesaret ve bilinç veremeyen yüzlerce, binlerce potansiyeli savaştırmayan, yönlendiremeyen bir kişi kendisine nasıl Partiliyim diyebilir? Partiliğin, şöhret yada tan değil sorun çözen çözümleyici olan, mizmiz değil açık ve durusu olan kendi-nin her şart altında geliştirip sürekli büyütmesini ge yeliştiren Partiyi her şart altında ve daima en yüksek boyutlarda temsil edebilen ve tabi bulun bu yetenek ve birikimlerini konuşturan, kendisiyle birlikte mezbra götürebileceği hiçbir şeyi olmayan (Partililer hariç tam tersine gereğinde bir miras, bir tarih bırakan değer bırakan kişidir. Parti meziyetlerine uygunluk e-lelerde ve arkadaşları üzerinde otorite ve saygınlık yaratmak gerektiğinde yüzler binler önderimiz aydınlanmak gerektiğinde durdurmasını bilmek. Evet Partili olmak halk önder olmak bu demektir.

İşte yaşadığımız süreçte Parti ve mücadele sorunları, bizden böylesine yalkın bir formasyon istemektedir.

Parti birliği ve ruhuyla mücadelemizin başına geçip 1989 Newroz u ve Ulusal Kahramanlık Haftası halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde büyük zaferlerin kazanılacağı bir yıl olarak yaşayalım!

ARGK savaşçıları ve komutanları!

Yeni yılı, 1988 kazanımları temelinde daha hazırlıklı daha donanımlı girmiyoruz. Ancak hedeflerimiz daha büyük sorunlarımız daha karmaşık 1989 yılını halkımızın büyük umutlarını gerçekleştirerek yaşayalım! Düşmanın azgın bir saldırıya geçtiği bu dönemde halkımızın umutlarını mutlaka gerçekleştirelim. Artık büyük kayıplara büyük hata-ere tahammülümüz yoktur. Daha az hata daha çok zafer şiarımız olmalıdır. Geçmişin hala yetmezliklerini görüp, kesinlikle doğru sonuçlara varmak zorundayız. Düşmanın ufak bir hata affetmiyor çığırca saldırıyor. Kazandığı en küçük bir zaferi sürdürdüğü genişletmek için olanaklarını kullanarak halkımıza ve kamuoyuna karşı politik, askeri ve psikolojik bir savaş ustalığına dönüştürüyor. Ve bu alandaki yetmezliklerimiz, düşmanın eline koleyi hediyeler kolay silahlar veriyor. Artık düşmanın elinde bu tür silahlar kendi yetmezliklerimizden kaynaklanan fırsatlar vermeyelim. Gerçek bir ordu olmanın bilinç ve sorumluluğuyla hareket edip, disiplin esaslık faktörünü ustaca birleştirip tüm yetenek ve cesaretimizi koruyalım!

Düşmanımızın tahrikçi özelliği bilinmektedir. İşgalci, imhacı ve sadece zordan anlayan bir düşmandır. Düşmanın güç ve olanaklarını yerli yerine oturtmak güçlü ve zayıf yanlarını bilmek, askerlik sanatının bir gereğidir. Düşmanın hiçbir biçimde olduğundan fazla kuvvedi göremeyiz. Kaza olduğundan da zayıf göremeyiz. Nesnel durumu görüp ona göre savaşmak zorundayız.

Bugün düşmanın maddi (askeri teknoloji vs.) bakımından bizden üstünlükler olabilir. Ancak, düşmanın sürekli çürüyen bir düzenin savunucusu olarak güçsüzlüğünün güçsüzlüğe dönüştüğü, bizim gelişen ve inşa'dan derlemesini sağlayan bir düzenin savunucusu olarak hata ve yetmezliklerimizi aşma temelinde sürekli gelişip güçlenen bir konumda olduğumuz bilinmektedir.

Düşmana karşı zayıf olan yanlarımızı doğru politik önderlik doğru strateji ve usta taktiklerle ustün duruma getirmek halkımızı düşmana karşı topyekün savaşır duruma getirmek düşmanı sadece silahlı savaş cephesinde değil ekonomik, siyasi askeri ve diplomasi cephesinde de kuşatarak çökertmek ve imha etmek gibi bir görevle karşı karşıyayız. Çünkü bir generalin değeri gibi kendini ve düşmanını iyi tanı yeniği atmadan yüzlerce zafer kazanabilirsin.

Bitiyoruz savaşta belirleyici olan insan faktörüdür moral faktörüdür. Halkımızın muazzam desteğine sahibiz. Halkı ve meşru bir davanın neferler olmamız ve savaşın zorunluluğunu bilince çıkarmış olmamız nedeniyle ki halk lerin ve şehitlerimiz karşısında bu meşru ve soylu mücadele yolunda ancak savaşarak kendimizi özgür hissedebileceğimizi biliyoruz. İşte bu önemli bulus ve zafere olan kesin inancımız ve hiçbir kuşkusu tasa ve kaygımız olmaması, bizdeki ustün moralin asıl kaynağıdır. Bugün yürüttüğümüz savaşta düşmana karşı insan faktörü bakımından de ustün durumdayız. O halde, bu savaşta zafer kayıtsız koşulsuz bizim olacaktır. Bunu, zaten biliyorsun arkadaşlar. İşte bizdeki bu üstünlükler düşmanımızdaki zayıflıklardır. Bizdeki zafer düşmanın yenilgisidir.

Halkımızın gücüne ve kesin zafere olan inancımıza dayanarak düşman karşısında kazandığımız mevzi başarılardan hareketle zafer sarhoşluğuna kapılıp serüvenci bir mantıkla savaşamayız. Esasen, bir komutan ve savaşçı her şeyden önce bir asker olduğu için, strateji ve taktiğin emrettiği sınırlar içinde özgürlüğünü kullanmak zorundadır. Hiçbir biçimde emir ve talimatların dışına çıkamaz. Bu serüvenciliğe karşı gerçekçi olmak, rastgele ya da salt askeri bakış açısıyla değil, tamamen planlı-programlı hareket etmek, güçlerin toplanması ve dağılmını ustaca gerçekleştirmek saldırı ve savunma zamanını ve koşullarını iyi bilmek düşman güçlerine nereden saldırırsanın onu daha iyi sökebilirim, bunu bilmek, mümkün olduğunca tesadüflere yer bırakmamak, gerçekleştirdiği her eylemin ardından bir önceki ne oranla daha etkili ve daha büyük hedeflere yönelmek hareket ve inisiyatif gücünü, cesaret ve esneklik faktörüyle birleştirmek işte, en iyi komutan, bu koşullarda en az hata yapan komutandır.

Soldan sağa (ayaktakiler): [illegible] Abdullah Öcalan, Mahmut Dolay, Ali Ç[illegible] (Oturanlar): [illegible] Bayık, Riza Altun, Murat Karayılan

İhtimaller ve tesadüflerde yani beklenmedik an olaylarda komutanın ihtiyacı duyduğu temel niteliklerden biri, onun sahip olduğu politik-asker perspektif ve inisiyatif belirleyici önemdedir. Komutan umulmadık hallerde sürekli bir çalışmanın içinde, tehlikesizce çıkmak istiyorsa. Özellikle ilk hiçliğe mutlaka sahip olmak zorundadır. Bu kararlık içinde bile kendisini gerçeğe ulaştıracak olan bir iç aydınlıktan yoksun olmayan bir zeka, ve bu soluk ışığın peşinden gidecek bir cesaret işte bir komutanın komutasındaki orduyu zaferden zafere koşturan iki özellik!

Komutanın gücü "şiddetli duygulardan başka bir şey tanımayan insan değil, en küvvetli heyecanların etkisi altında bile metine hakim olmasını bilen ve kalbini kasıp kavuran kasırgaya rağmen muhakeme yeteneğini ve inancını kaybetmeyen. Irmakya tufanları da gemidek pusulanın ibresi gibi sağduyuyu hiçbir zaman şaşırmayan insanın gücüdür.

Evet, bugün tamamen silahlı savaş düzeyinde gelişen, dolayısıyla tam bir askeri nitelik kazanan ulusal kurtuluş mücadelemiz işte böylesi büyük komutanlara, hareket ve inisiyatif gücünü yitirmeyen cesur kararlı ve disiplinli bir ordu ve ihtiyaç duymaktadır. İnisiyatifi ele geçirmek ve eylem özgürlüğünü korumak ise, doğru politik önderlik altında beliren doğru askeri strateji ve taktiğin ustaca hayata geçirilmesiyle mümkündür.

Yeni yılda büyük özgürlük yürüyüşünü gerçekleştirmek istiyorsak "Bir parça özgür vatan toprağı yerine" şiarını hedef almışsak halk kurtuluş ordumuz ARGK komutanlarıyla savaşçılarıyla böylesi bir atılımda kavuşmak zorundadır.

Kahraman komutanlarımız, kahraman savaşçılarımız!

Halkımız tarihte ilk kez Partimiz önderliğinde, yeni kendi öz ve önder gücü olan PKK öncülüğünde silahlı ordulaşmasını gerçekleştirdi. Bu, Kürdistan tarihinde son derece önemli bir olaydır. Kürdistan halkı, tarihi yargılama hakkı olan keskin kılıcını politik önderi PKK elyle sana vermiştir. Bu kılıcı kullanma ve tarihi yargılama hakkını büyük bir cesaret ve bilincle kullan! Sen bugün, bir halkın hak-

tarını, özgürlüğünü geliştirmek ve korumakla görevlisin. Bu anlamda, ARGK'nın birer komutanı ve savaşçısı olan sen, ulusun bağımsız ve özgür geleceğinin güvencesisin! Tarihsel rolünün bilincinde ol! Halkımız ilk kez senin şahsında ayağa kalkmakta, özgür umudunu sende görmektedir. Kürdistan halkı yüzyıllar hatta binyıllar boyu hiç direnmedi, kahramanlıklar göstermedi değil. Belki de, pekçok halktan daha fazla direndi, daha büyük kahramanlıklar yarattı. Ama, tarihte hemen hemen hiçbir zaman sahip olamadığı bir gerçekliği yaratmıştır bugün. Dünyada tasfiye sömürgeciliğe ve her türden teslimiyete ve ihanete karşı cesurca, kahramanca savaşan daha şimdiden bağımsız ve özgür geleceğin güçlü adımlarını atan, düşmanı vurduğu her darbenin altında bırakmazsık ve özgürlük umudu ışıklarından sönsün Emperyalizmin, sömürgeciliğin ve her türden gericiliğin ve ihanetin tüm saldırılarına rağmen savaşabilecek zaferden zafere koşabilecek düşmanı silebilecek güçtesiniz! Yeter ki, gücünü, olanaklarını ve bilincin iyi kullan! Yeter ki, zafere olan inancınla savaşmasını bil! İdeolojik-politik önderlikte, son derece açık ve net olan doğru stratejik ve taktiğinde. Üzerinde savaş yürüttüğün elverişli coğrafyanda hiçbir ledekarlıktan kaçınmayan halkımızın muazzam desteğiyle ve gerek iç, gerekse dış alandaki elverişli politik koşulların yetkinliğiyle, evet bütün bu alanlarda güçlü dayanaklarını büyük olanaklarını, zaferi kesin garantileyecek önemde muazzam bir gücün var!

Yaşadığımız dönemde üstlenmiş olduğun görev ve sorumluluklarını hiçbir görevde halife alınacak görev ve sorumluluklar değildir. Oldukça ciddi olduğca önemli ve kesin olarak söylüyoruz geleceğimizi belirleyecek önemde olan görev ve sorumluluklardır. Görev ve sorumluluklarının bilinciyle savaş. Halkımızın beklentilerini boşa çıkarmal. Keza ciddi hatalarını ciddi kayıplara yol açabileceğin bilyorsun, buna meydan vermel

Kahraman gerillalarımız!

Savaşta saldırı ruhu önemlidir. Klasik tanımlamayla "en aktif savunma saldırıdır denir. Evet, bu kesinlikle doğrudur. Her saldırı kendi içinde bir savunmadır. İsrailmakis bir ikte esas olan saldırıdır ve her saldırının da belli koşullarda, belli hedeflere yönelik, yine taktiğin bir gereğini yerine getirme bağlamında rastgele değil, planlı, bilinçli ve altında güç ve olanaklar en iyi bir şekilde kullanma ve mevzilendirme olduğu açıktır. Düşmanın üstüne üstüne yürüdüğün sürece ancak düşmanı sersemletebilir moralmen çökertir inisiyatifi ele geçirir ve ancak böylece eylem özgürlüğünü koruyabilirsin. Ayrıca, saldırı ruhu bir askerin asasla sahip olması gereken temel bir niteliktir de

Savaşımızın içinde geliştiği zorluklar bizzat yaşıyor bizzat görüyorsun. Bu zorlukler sadece maddi zorluklar değildir. Aynı zamanda manevi zorluklarımızın da. Manevi zorluklarımızın kaynağı, ideolojik yetersizlik ve politik darlıktır. Politik darlık, beraberinde dar pratikçiliği getirir. Buyelmezsin bir komutan ve savaşçının hakkı olarak yaratmaya çalıştığı zaferlerin önünde ciddi bir engeldir. Politik yetersizlik, cesaret, direniş ve saldırı ruhu gibi dava ve dava bağlılık ve sadakatini bile zayıflatır. Bu ise, savaşta zaferden zafere koşmaya değil, yenilgi üstüne yenilgi talmaya yol açar.

Daha da ötesi kaçkınlık, ihanet ve O halde, halk mızın kurtuluş muca-

Devam. 25. sayfada

Kürdistan Devrimi, örgütsel görev...

Başlarafı 19. sayfada

dır.

Görülüyor ki, gerçekten çok özgün oluşması gereken, ama dönemden başarıyla çıkmak için mutlaka örgütlenemiş gerçeken temel görevlerden birisi de, bu alana ilişkindir. Bu, Ulusal Kurtuluş Cephesinin örgütlenmesi görevi oluyor. Şüphesiz, bu faaliyete kısmen el atılmıştır, etkinleme ileri düzeydedir. Bağlantılar çok noktalardan sağlanmıştır ama, bunlar gerçekten çok yetersizdir. Hem anlayış olarak, hem de uygulama olarak çok yetersizdir; anlayışta köklü bir düzeltme, hem nicelik ve hem de nitelik olarak bağlarda da bir gelişmenin yaşanması şarttır. Özellikle Partinin önemli bir kadro gücü, buna hazırlanmak durumundadır. Bu kadrolar halk komitelerini kurmak amacıyla, bu komitelerin önderliğinde halk birliklerini geliştirmek amacıyla işe saferber edilmek zorundadır. Bu komiteler, en ulaşılan yerlerde gerillaya bağlı oluşturulabilir. Yurt dışında ise bizzat işi-gücü, halk içinde örgütlenmeyi geliştirmek olan Partili öğelerden oluşabilir. Bunun için elimizde imkanlar vardır. Herkesin ille de gerilla militanı olması diye bir zorunmuz da yoktur. Kaldı ki bazılarının konumu buna uygun da gelmez. Ama ulusal kurtuluş mücadelesinde belirttiğimiz gibi, muazzam genişlikte bir çalışma alanı vardır.

Partinin çekirdek gücünün ve gerillanın tam etkisi altında, yakın ilişki içinde tutulması gereken bu çalışma alanına, bu örgütlülüğü dayatmazsak, üç temel silahla (Parti-Cephe-Ordu) geliştirilecek olan ulusal kurtuluş savaşı çok ciddi bir ögeden yoksun kalacaktır. Ve diğer silahlar başarıyla konuşmayacaklardır. Bu silahlar ulusal kurtuluş aşamasında, uzun süreli halk savaşını veren bütün halklarda yerinde ve içiçe konuşturularak, en yaman düşmana karşı zafer kazanabilmişlerdir. Biz belki de daha fazla içiçe, halkın özgücüne daha fazla dayanarak bu silahları konuşturacak, bu temelde kazanacağız. Dış desteklerin az olduğu, gerillanın gelişmesinin biraz zor olduğu ve hem de tümüyle askeri örgütlenmeye doğru yönelmenin ulusal kurtuluş savaşımızda pek ona çıkmaması gereken bir durum olduğu gözönüne getirilirse, halkın örgütlenmesinin bizdeki hayatiliği daha bariz görülür. Halkın savaşım olanaklarını artırmanın, bir anlamda da geriltayı halkın örgütlenmesinin öncü gücü ve koruyan gücü olarak geliştirmenin önemi de daha çok ortaya çıkıyor. Bu silahtan uzak kaldığımızda ve bu silah düşman tarafından susturulduğunda bilelim ki, büyük cephe gerilmiz, temel dayanağımız, güç kaynağımız tıkanmıştır. Ve bu durumda tek-tük, şurada-burada serpiştirilmiş Parti öğelerini düşman kolay ezebilir, şurada-buradaki silahlı birliklerimizi kolay avlayabilir. Bunun ne kadar tehlikeli bir durum olduğunu da çoğumuz pratiğimizden biliyoruz. Ve liklerimize kadar da yaşamışız. O halde, muazzam çabaların bir ürünü olarak, halkın Parti etrafında gelişen ilgisini mutlaka örgütlendirmek ve uygun savaşım biçimleriyle düşmanın karşısına dikmek, önümüzdeki dönemde vazgeçemeyeceğimiz ve bütün gücümüzü zorlayarak gerçekleştirebileceğimiz önemli bir görevimizdir.

Eleştiriler temelinde, bu göreve yaklaşımın köklü bir düzeltmeye tabi tutulması; her Parti çalışanımızın mutlaka uygun, düzeltilmiş, yetkin hale getirilmiş bir yaklaşımla halk arasında, halk önderine yaraşır bir yaşamı tutturması ve bunun için de yoğun bir çaba içerisine girmesi vazgeçilmezdir. Sadece geçinmek için, hatta bazılarının yaptığı gibi, kendi kendini talimin etmek için kitleler içinde bulunulmaz. Burada, birbirine gibi, kitlelerin örgütlenmesini gerçekleştirmek için bulunulur. Büyük bir örgütsüzlük sorunu olduğunu ve dolayısıyla örgütlenme arzusu taşındığını bilerek, tam da buna cevap verecek bir yoğunlukta olacağız. Halk ölçülerine göre yaşamak önem taşıyacaktır. Halkın saflarımıza çekilmesini engelleyen ne varsa, onlardan uzak duracağız. Zorlansak da, mutlaka bunu becereceğiz. Dilimizle, giyim-kuşamımızla, hal ve hareketlerimizle tam da halkı çekim özelliklerine sahip olacağız. Dine olan ilgisini ve bağlılığını doğru değerlendireceğiz. Aile, kabile ilişkilerini doğru değerlendireceğiz. Devrim önüne bunları bir engel olarak koymak yerine, devrime hizmet edecek bir araca dönüştüreceğiz. Bunlara sekter, oportünistçe yaklaşılmaması gerekir. Bütün bu özellikler, örgütlenmeye de hizmet edebilir; yolunu bulup gerçekleştirmek gerekir.

Görülüyor ki, bu temel devrimci savaşım araçları önemlerini böyle ortaya çıkartmaktadırlar. Tanımı böyledir, kullanılması bu temelde olacaktır. Baştan beri tohum halinde filizlenen, ama şimdi biraz daha ayrışmış, büyümüş, içiçe olduğu kadar özgül rollerini de ortaya koymaya başlamış olan bu araçların bu temelde ulusal kurtuluşu —doslun da, düşmanın da "işte bir halk uyanıyor; kaderini, bağımsızlığını özgür temellerde çiziyor" diyecek kadar ilgiyle izlediği— kendi gerçekliğinde uygulaması sözkonusudur. Kolay kazanılmadığına göre de, mühiş kullanmak, layık olmanın gereğidir.

Bu temel silahların üzerinde ana hatlarıyla duruyoruz. Bu silahlar yaşamımızın ta kendisidir. Yalnız öncünün, gerillanın değil, halkımızın da tüm yaşamı artık bu silahlar tarafından belirlenecektir. Biz bu silahları, bize dayatılan özel savaşımı boşa çıkarmak, devrimci savaşımımızın kesintisiz geliştirerek sürdürmek için kuşanıyoruz. Bunun militanı, bunu gerçekleştirendir. Hiçbir bahaneyle, bu silahlara hakkını vermemek, şurada kalsın, sıradan bir kullanma hakkına bile sahip olmadığımız bilinmemelidir. Tarihimizde ilk defa öz gücümüze dayanarak ve kendi silahlarımızla savaşma imkanını yakalamış bulunuyoruz. Böyle hırsatlar ve imkanlar her zaman ortaya çıkmaz. Eğer şimdi çıkmışsa, o zaman mutlaka sarılmak, şimdi bir yuruyorsak, yarın on vurmak, zulmün durvarında küçük bir çatlak açmışsak, delik-deşik etmek elzedir. Açık ki, önümüzdeki yılın dönemin taktik önderliği temel olarak bu silahlar üzerinde çalışacak, bu silahlar özlü ifadesini örgütlenme ve eyleme geçirişte bulacaktır. Günlük olarak bir taktik değişikliği gerekiyorsa, bir evden diğer eve, bir mevziden diğer mevziye gidilmelidir. Zaten taktik önderlik günlük savaşın ifadesidir. Günlük yaşamın devrimci idaresidir. Bunun için günlük yaşamın eğilimi, örgütlendirilmesi, eylemin yönlendirilmesi, taktik önderliğin en önemli görevidir. Ana taktik dönem, komuta kademesinin planlanması dahilinde; onun gün-gün, hafta-hafta, ay-ay, hesabını daha ayrıntılı planlara indirgeyerek, tüm bunları gerekli örgüt sorumluluğuna kavuşturup yürütmesidir. O halde, her zamankinden daha fazla taktik önderlik yeteneklerimizi konuşturmak zorundayız. Taktik önderlik yeteneklerimizin konuşturulması demek, bu üç temel savaşım silahına gerekli kullanım gücünü azami derecede verdirmek demektir. Bütün eğitimimiz, bütün yeteneğimiz, bütün tecrübemiz bunları azamiye vardırdığında bir anlam ifade eder. Devrimciliğin ana gelişim özelliği burada yatmaktadır. Bu kolay kazanılmayan bir özelliktir. Partimizin zorlu savaşımıyla elimize tutuşturulan temel silahlarımız iyi kullanılırsa, arzulanan gelişmeyi sağlayacağız. Hedeflediğimizden de öteye gelişme sağlayacak olan yaklaşımın esası da buradadır. Geçmişte şu veya bu nedenle, şu veya bu dış engelle bir türlü istediğimiz gibi hakkını verdiremediğimiz, konuşturamadığımız bu temel görevlerimizi bu sefer çok aktifçe yerine getirmeliyiz. Gerçekten ders çıkarmış olarak ve gerçekten geleceği devrimci temelde kazanmak eroğlı ile şımsıkı sarılmak, bu işin bir kahramanı olmayı bütünlük yaklaşmak gerekiyor. Bireye düşen de, rolün tam hakkını vermek ve bu temelde önüne konulan bütün görevlerin başarıyla gerçekleştirilmesini ve giderek mutlaka kazanılmasını sağlamaktır. Partimiz, artık bu aşamaya gelmiştir. Bu aşamayı böyle kazanmanın bütün hazırlıklarını yapmıştır. İşte, üstlenceğimiz görevler de bu temeldedir.

Özellikle bu temel silahlarla savaşanların yeniden kendilerini bu silahlarla bütünleştirmelerinde bir anlam ifade edebilecek ve kendilerine özümsetilecek konu da budur. Bunu başarmakta çok isteklıyiz, şanslıyız ve hem de buna mecburuz. Bu rolü kendimize yakıştırmalıyız; büyük oğunlukla, dirayetle, kazanabilecek konumda olmalıyız. Şimdiye kadar bir türlü kendimize yakıştıramadığımız, layık olamadığımız, bu sefer kendimize tam olarak yakıştırmalı ve ona layık olmalıyız. Biz de bu temelde, Partinin stratejik önderliğinin de başarılı gelişmesi için elden geleni sonuna kadar yapacağız. Bu konuda şimdiye kadar yaptıklarımızı daha yoğunca, hem de çokça belirlenen olumsuzluklarından arındırmak için her şeyi yapacak ve olumluluklarını egemen kılmak için de tüm gücümüzü dayatacağız. Hepimiz rollerimizi yerli yerinde oynarsak, bu işler gelişir. Ulaşılmaz denen birçok şeye ulaşılır.

İşte, önümüzdeki dönemi büyük başarılarla kapatacak bu temel silahlara bu biçimde yaklaşıyoruz. Tanımını ve uygulama esaslarını daha yetkince bu biçimde belirliyoruz. Önümüzdeki dönemde, hiçbir dönemle kıyaslanmayacak kadar bu silahların hakkını vereceğiz. Bir yarış halinde görevlerin üzerine yürümeyi, asla çiğnenmemesi gereken bir emir olarak karşılamamız gerekir. Başta kendimiz olmak üzere, bütün savaşanlarımıza uygulamamız gerseken ve çizgi doğrultusunda her zamankinden daha fazla geliştirilen devrimciliğimizin temel biçimi bu olacaktır. Eğer bu temelde görevlerin üzerine kararlılıkle yürürsek, yüksek başarıları yaşamamak için hiçbir neden yoktur. Ve yine biz, bu dönemleri böyle ele alıp, ne pahasına olursa olsun yaşatırsak, gerçekten PKK'nin sıhhımcı dönemlerini kazanmanın gereklerine göre tam devrimiş ve kazanmasını bilmiş olacağız.

Yarınların daha güçlü; halkımızın özgürlüğe...

Başlarafı 24. sayfada

detesi gibi soylu bir davanın komutanlığını yapıyor veya bir neler olarak savaşıyorsan, davaya olan bağlılığın ve sorumluluğun gereği, en önemlisi de uğrunda ölüme gidebilecek kadar inandığın bu mücadelede başarılı olmak istiyorsan, devrimci savaşımın pratiğini sürekli bilince çıkarmak zorundasın. Öyle ki, senin pratiğin, sana bir teori verebilmeli ve pratikten kazandığın her teoriden sonra daha büyük hedeflere yönelebilecek bir eylemlilik gücüne ulaşabilmelisin. Başka türlüsü hiç kuşkusuz ki, kör cesaret, kör bağlanlık, Mao'nun deyimiyle "eşkiyalık" olur.

Bir gerilla her şeyden önce politiktir. Çünkü, savaşın kendisi politikadır, ama, politikanın kanlı biçimi. Dolayısıyla sen, hiçbir davranışını ve düşünce tarzını politikadan ayrı ele alamazsın. Bu, düşmanın mevcut durum ve yönelimlerini sezinlemek, çağı tanımak, yorumlamak ve tabi değiştirmek, silah arkadaşlarına ve halka karşı açık ve dürüst olmak, davaya bağlılık ruhunu pekiştirmek; savaşta sürekli gelişmek, büyümek ve büyüdükçe de daha büyük zaferler kazanmak için, kısaca yaşamın için zorunludur.

1984 şenk 15 Ağustos Atılımından bu yana verdiğimiz kayıpların bize nelere mal olduğunu biliyoruz. Şüphesiz ki, kayıp ve kazanımlar, yengi ve yenilgiler, evet, bütün bunlar savaşta yaşanan şeylerdir. Ama demek istediğimiz bunlar değildir. Demek istediğimiz, yaklaşık 5 yıldır en ecmasız biçimde sürmekte olan sıcak savaş ortamında verdiğimiz birçok kayıplar, düşmanın güçlü olmasından değil, ama, kendi hata ve yetmezliklerimizden ileri gelmiştir. Bu, ister şehit olan yoldaşlarımız için, isterse de direnerek esir düşen yoldaşlarımız için kesinlikle böyledir. Kayıplarımızın pek çoğu ya disiplinsiz, kuralsız olma, ya ani durumlar karşısında nerede, nasıl bir taktikle manevranın yapılması gerektiğini bilememe, inisiyatif gücünü kullanamama, ya da buna benzer yetmezliklerimizden ileri gelmiştir. "Halka aşırı güven" anlayışı bunların başında gelmektedir. Silahının hakkını vermeme, her zaman ve her koşul altında bir asker gibi hareket etmeme, "halk zarar görmesin" deyip savaşmama gibi kabul edilemez hatalara düşme vb. anlayışlar bizde az görülmedi. Keza, zaman zaman düşmanı küçümseme, zaman zaman ileri bir mantıkla hareket etme, yine yürüyüşte konaklama vb. "önemsiz" dediğimiz, gerçekte ise önemli olan, hatta bazen bunun faturasını çok ağır ödediğimiz bir çok olumsuz örnekler mücadele pratiğimizde vardır. İşte bütün bunlardan ders çıkarıp, artık daha fazla kayıp vermel Olayların ve devrimci savaş pratiğinin doğru bir sentezini yapmak bir gerilla için son derece önemlidir. İşte, politik eğitim, politik bilinç bu noktada önem kazanmaktadır. "Parti zaten bize perspektif veriyor, benim ayrıca okuyup politik olmamın ne gereği vardır?" gibi salt askeri bakış açısı işte tam da bu noktada kendisini ele veriyor. Bu mantıkla hareket eden bir savaşçı, sadece hata değil, aynı zamanda suç da işlemektedir. Çünkü bu gibi bir kafa yapısına sahipsen, ya basmakalıpçı olup somut durumu gözetmeksizin emir ve talimatlarla her koşul altında aynı düzeyde uygulamaya kalkışırsın (Ki bu yaşamın gerçeğine asla uymaz), ya da sağ ve sol sapkınlıklara girersin. Hatta, bu mantık kronikleşmişse bunun ucu ta tasfiyesiye ve ihanete bile varır.

Oysa geleceği karşılamak, yarınlarda özgürlükleri yaşamak için halkımız sendan çok daha güçlü bir formasyon, gerçek anlamda komutan, gerçek anlamda önderlik bekliyor. Başka türlü, muazzam olanaklara sahip, yönelme ve savaşma ustalığı olan işgalci-sömürgeci faşist Türk ordusuna karşı savaşmak mümkün değildir.

Mücadele sorunlarına çözümleyici olabildiğin ölçüde düşmanı kahreder, halkı topyekün düşmana karşı savaştırabilir ve büyük zaferler kazanabilirsin.

Sen bu görevini yerine getirebildiğin sürece biz savaş tutsaklarına güç ve moral kaynağı olacak; tutsaklık koşullarında bile kendi görev ve sorumluluklarımızı yerine getirmemizde en büyük desteğimiz olacak; Kürdistan ve Ortadoğu halklarının yeni ve çağdaş Newrozlara ulaşmasında belirleyici güç olacaksın!

—Newroz ve Cephemizin 4. kuruluş yıldönümü halkımıza kutlu olsun!
—Mazlum yoldaşın anısı yolumuzu aydınlatan sürekli bir meşaledir!
—Bijî Newroz!
—Cejna Newroz pîroz be!
—Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericilik!
—Yaşasın bağımsızlık ve proletarya enternasyonalizmi!
—Yaşasın Partimiz-Cephemiz-Ordumuz!

21 Mart 1989
Antep Özel Tip Cezaevi'ndeki
PKK'li savaş tutsakları adına
Riza Altun-Sabri Ok

SERXWEBÛN

Abone Fişi

Adı, Soyadı: .....
Adres: .....
.....

6 Aylık	1 Yıllık
Almanya içi: DM 18 ☐	Almanya içi: DM 36 ☐
Almanya dışı: DM 20 ☐	Almanya dışı: DM 40 ☐

Abone Hesap Numarası:
Stadtsparkasse-Köln
Konto Nr.: 1 74 21 96
BLZ: 370 501 98

Yazışma Adresi:
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Not: Bu fişi doldurarak ödeme makbuzu ile birlikte yukarıdaki yazışma adresine gönderiniz.

BAGOK DİRENİŞ ŞEHİTLERİMİZ ÖLÜMSÜZDÜR

Her biri
bir umut dünyası
Her biri
bir direniş tarihi
Baharın
bir cemre vaktinde
Ekildi direnişin 20 tohumu
Boyandı toprağın rengi
Şafağın kızılına
Dizildiler bir halaya
Haykırdılar
en soylu türkülerini
Yürüdüler adım adım
Karanlıktan aydınlığa
Apaydın
bir gökyüzüne doğru
İnce sıskacık
bedenlerin üstünde
Ve kocaman gözleriyle
Koca dağları
sığdırmışlar yüreklerine
Sevdaya tutuşmuşlardı
bir şafak vaktinde
Sevda
ışık olmuştu yüreklerine
Son kez
kaldırıyorlardı başlarını
Görmüyorlardı içlerine
güneşin rengini
En soylu bedenlerinde
İhanetin,
puştluğun,
satılmışlığın tarihinde
Cesaretin
en görkemlisinde
Zaferi umut ettiler
Düşerken
dirildiler birer birer
Filizlenen
kurtuluşun toprağına
Demiri erittiler
inançlarıyla
Bir özgürlük savaşında
Kahramanca düşerek
gömüldüler kalplere...

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinin zaferle kapatılığı 1988'in 1 Nisan'ında gerçekleşen büyük Bagok Direnişinin 1. yıldönümüne ulaştık. 1 Nisan Bagok Direnişi, o güne kadarki ulusal kurtuluş mücadelemizin en büyük direnişlerinden birisi ve sömürgeci Türk egemenlerinin de aldığı en büyük darbeydi.

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi tarihinde yaşanan bu büyük direnişin kapsamlılığı, halk savaşımızda ileri düzeyde bir gelişme, bir dönüm noktası, ARGK'nin örgütlülük düzeyinde bir atılım ve halkımızın ordulaşması yolunda güçlü bir adım nitelliğindeydi. Aynı şekilde, 15 Ağustos '84'te başlatılan silahlı direniş mücadelesinin zincirleme bir gelişmesi ve yeni bir ivme kazanarak üst bir aşamaya ulaşmasıydı.

Bagok'ta sergilenen kahramanca direnişte düşmana vurulan darbe, ona büyük kayıpların verdirilmesi bir tesadüf değildi. Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'nun savaşçı gücünün ileri gelişmeler kaydetmesi, en elverişsiz koşullarda bile sömürgeci Türk ordusuna darbe vurabilme kabiliyet ve yeteneğine kavuşmasıydı.

Bilindiği üzere, Partimiz PKK, Ekim 1986'da III. Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirmiş, silahlı mücadelenin gelişmesinde engelleyici rol oynayan, halk savaşı taktiğini hayata geçirmeyen yanlış eğilim ve anlayışları mahkum etmiş ve açıktan kendisini dayatan tasfiyeciliği tasfiyeye uğratmıştı. III. Kongre Kürdistan özgürlük ve bağımsızlık mücadelesinin gelişmesine ivme kazandırmak için tarihsel kararlar alıyordu. Parti Genel Sekreterimizin güçlü çözümlemeleri ve III. Kongre tahlilleri temelinde kendilerini yenileyerek hazırlanan Partili kadrolar, tarihsel kongre kararlarını adım adım mücadele alanlarına taşıyorlardı. Kongre sonrası dönemde, daha güçlü bir ulusal kurtuluşçuluk için III. Kongre çizgisi uygulamaya geçirilecekti.

1987 yılında sömürgeci Türk ordusuna vurulan darbeler, köy koruculuğu sisteminin adım adım çökütüşe götürülmesi, sömürgeci-faşist rejimi daha yoğun tedbirler almaya zorluyordu. Ulusal kurtuluş mücadelemizin yoğun ve etkili eylemlerle gelişip yeni mevziler kazanması, dolayısıyla faşist Türk rejiminin çıkmazının derinleşmesi, emperyalist güçleri de kaygılandırıyor ve kendi müttefikleri faşist Türk egemenlerine her yönlü yardımı daha da yoğunlaştırmak zorunda bırakıyordu. TC ordusu modern askeri teknikle donatılıyor, Kürdistan'a özel vali tayin ediliyor, ulusal kurtuluş mücadelemizin kalarlaşması, terörist bir mücadele olarak gösterilmesi için burjuva basın ve yayın kuruluşları da her zamankinden daha fazla harekete geçiriliyordu.

1987 yılı mücadele dolu geçecek ve ulusal kurtuluş mücadelemizin zaferle tamamlandığı bir yıl olacaktı. 1987 yılını kaybeden sömürgeci Türk rejimi, tüm olanaklarını harekete geçirerek '88 yılına hazırlanmaya çalıştı. Çünkü '88 mücadele yılı PKK-TC savaşında bir kader yılı olarak büyük önem taşıyordu. TC, bu yılı ne pahasına olursa olsun kazanarak, PKK önderlikli ulusal kurtuluş mücadelesinin tümden imhasını gerçekleştiremezse de, onu en azından durdurmalıydı!

'88 mücadele yılı Partimiz için de büyük öneme sahipti. Çünkü sömürgeci düşman tüm ağırlığıyla bu yıla yüklenerek, önüne, ulusal kurtuluş mücadelesinin imhası hedefini koymuştu. Partimizin gerilla mücadelesi güçlü yetkinliğe kavuşturulmalı ve halk savaşı taktikleri zenginleştirilmeliydi.

Evet, Bagok Direnişi, PKK-TC savaşında önemli bir dönüm noktasını teşkil edecek nitelikte olan 1988 yılında gerçekleşti. Aslında Bagok'ta gerçekleşen muharebe, 1988 yılının hangi gücün —PKK'nin mi, TC'nin mi— lehine geçeceğinin bir sınavı niteliğindeydi. Bu kadar kapsamlı bir muharebe Partimiz ile Türk ordu güçleri arasında ilk kez yaşanıyordu. Bu kapsamlı çatışme, tüm avantajların düşmandan yana olduğu bir ortamda ve gerilla açısından elverişli olmayan bir arazide gerçekleşiyordu. Sömürgeci ordu birlikleri bir ihbarı değerlendirerek, yoğun güç aktarımı ile çıplak Bagok Dağı'ndaki 60'a yakın ARGK savaşçısını kuşatmaya almak için saldırıya geçiyordu. İngiltere, Batı Almanya ve Fransa'dan alınan zırhlı helikopterler desteğinde havadan ve karadan saldırı başlatılarak, ilk çatışma saat 09.00 sularında başlıyordu. ARGK savaşçılarının çoğunluğu mücadele saflarına henüz yeni katılmış gençlerdi. Bu gençler kısa bir

eğitim devresinden geçirilmiş, savaş deneyimleri hemen hiç olmayan savaşçılardı. Tüm bu dezavantajlara rağmen ARGK komutanlarının güçlü savaş yetenekleri ve taktikleriyle sömürgeci özel tim birliklerine büyük kayıplar verdirildi; çeşitli rütbelerde 200'ün üstünde asker öldürüldü; 3 helikopter düşürülerek imha edildi ve 1 helikopter de yaralandı.

Başok Direnişinde, 2'si komutan olmak üzere, 20 ARGK savaşçısı şehit düştü. İstanbul, İzmir, Cizre, Midyat ve Gercüş alanlarından gelerek ARGK saflarına katılan yeni savaşçılar bile, savaş deneyimsizliklerine rağmen kahramanca direnişler sergileyerek şehit düştüler. 3 savaşçı dışındaki diğer 17 savaşçı ancak kimyasal gaz kullanılarak katledilebildi, düşman güçler tarafından.

Başok Direnişi, ARGK'nin niteliksel ve niceliksel savaş gücünü gösteriyordu. Henüz yeni mücadele saflarına katılan Kürt gençlerinin büyük bir direniş azmiyle dolu ve güçlü savaşçı ruha sahip oldukları kanıtlanıyordu. Ve 1988, direniş eylemleriyle sömürgeci egemenliğe güçlü darbelerin vurulacağı, Kürdistan halk savaşının artık önüne geçilemez bir aşamaya ulaşacağı bir yıl olarak müjdeleniyor ve bu yılın da ulusal kurtuluş mücadelesinin tarihine zafer yılı olarak yazılacağı kesinleştiriliyordu.

Başok Direnişi, kısaca belirtilen yönleriyle, Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük savaşımızda anlamı büyük olan bir dönüm noktası olarak, unutulmaz bir öneme sahiptir. Aynı şekilde bu direnişin sahipleri de ölümsüzlük mertebesinde büyük bir yere sahiptirler.

Başok Direnişinde yer almış ve çatışmada yaralanmış bir ARGK savaşçısı yaşanan savaşı şöyle anlatıyor:

"1 Nisan 1988 günü, bir ihbarı değerlendiren sömürgeci ordu birlikleri, Başok Dağı'nda bulunan birliğimizi kuşatıp imha etmek için birincre kişinin gücünü aşına yiğdi. Çatışmanın saat 9.00'da başlaması düşman açısından ikinci bir avantajdı. Arazinin çıplak oluşu da birliğimiz açısından bir dezavantajdı. Çatışma noktasının batısındaki Xirabê Mişka, Başlibe ve Marinê gibi dağ köylerinde düşmanın konuşlandığı biliniyordu. Güneyde ovalık alan vardı ve İpek Yolu'na da yakındı. Ayrıca yolun güneyinde Suriye sınırı vardı. Düşman operasyon birlikleri de kuzey yönünden yarım çember düzeniyle üzerimize geliyorlardı. Böylelikle üç yanımız kapalı oluyordu. Sadece doğu yanımız geçit veriyordu. Gerilla birliğimizin sayısı 60'a yakındı.

İlk çatışmada üzerimize gelen düşman özel timlerinin çoğu imha edildi. Bu ilk çatışmada sadece 3 ARGK gerillası hafif yaralandı. Koordineli bir şekilde ve çatışma sürdürülerek tahkike noktasından uzaklaşıldı.

Ana grup geri çekilirken, savunma grubu da mevzilererek düşmana kurşun yağdırıyor ve ateş altına hrastını ortadan kaldırıyordu.

Ölümüzdeki birinci vadiyi geçtik, ikinci vadiye varıyorduk ki, emperyalist ülkelerden (Batı Almanya, Fransa, İngiltere) alınan 10 dolayındaki zırhlı helikopter saldırıya geçti. Hareket halinde olduğumuz doğu yönünde indirme yapan helikopterlerin oluşturduğu çemberin içinde kaldık. Çatışma birden şiddetlenerek bir muharebeye dönüştü. Şiddetli çarpışmalar göğüs göğüse sürüyordu.

Birliğimiz bir yandan da yaralı iki arkadaşı birlikte taşıyordu. Yaralı olan Kazım arkadaş ise bir kolundan mermi almış olmasına karşın bu yaralı haliyle savaşarak grupla birlikte yürüyordu. Yaralı arkadaşların durumu doğal olarak, grupların hızla hareket etmesini olumsuz yönden etkiliyordu. Bir yandan yaralı arkadaşların yaraları sarılıp, kan kesici ilaçlar vurulurken, diğer taraftan da savaşıyordu.

Düşman havadan yaptığı indirmelerle de sonuç alamadığını ve çatışma ilerledikçe daha çok kayıp vermekte olduğunu görünce çılgına dönüyordu. Zaten çatışma alanına sıradan askerler değil mümkün mertebe özel timler ve birlikleri sevk edilmişti.

Askeri sanatta ileri düzeyde uzmanlaşmış olan komutanlarımızın (Delil ve Kazım yoldaşlar) öncülüğünde ARGK birliğimizin güçlü direniş ve taktiklerle çember, pusu vb. gibi engelleri aşarak düşmana ölümcül darbeler vurması, elbette onun tahammül sınırını zorlayacaktı. Çatışma da böyle bir seyir izleyince düşman güç, modern askeri teknikle barbarlığını konuşturuyordu.

Düşman, saldırı taktiğini sadece havadan indirmeyle sınırlandırmıyor, havadan da saldırıya geçiyordu. Alçak uçuşlar yapılarak roket ve MG-3 silahlarıyla tarama yapılıyordu. Böylelikle de savaşçı gücümüz arasında panik yaratmak, koordinesi bozmak ve güçlerimizi imha etmek istiyordu. Düşmanın bu ikinci taktiğine, ARGK komutanlarının güçlü inisiyatif ve komutanlarıyla muazzam bir direniş sergilenerek karşılık verildi.

Birliğimizin manzaline düşen düşman helikopterlerine seri atışlar yapılarak bir helikopter düşürüldü. Bunun üzerine düşman cephesi daha bir azgınlaştı. Ve ikinci bir helikopteri de birliğimiz üzerine sürdü. Bşiving roket atışlarına sonucu havada o da infilak ederek işlevsiz kaldı. Çatışma şiddetli şekilde sürüyordu.

Zaman akşama doğru ilerliyordu. Günboyu aç-susuz, yorgun ve berberinde de yaralıları taşıyarak savaşan ARGK birliğinde en ufak bir moralsizlik yaşanmıyordu. Tüm savaşçılar büyük bir azimle direniyorlardı.

Düşman hava kuvvetinden sonuç almak istiyordu. Tüm çabalarına rağmen sonuç alamayınca üçüncü helikopteri de birliğimiz üzerine sürdü. Düşmanın bu helikopteri de ARGK savaşçılarının atış isabetinden kurtulamadı ve kayıklıkların üzerine düştü. ARGK komutanlarından Delil (Veli YAŞAR) ve Kazım (Mustafa KAPLAN), düşen helikopterin üzerine hücum etkileri sırada, karşı tarafta mevzilenen düşman birliğinin ateşin sonucu şehit düştüler. Buna rağmen direnişi kıramayan düşman, hava saldırısında gazlı (kimyasal gaz) roket kullandı. Bu gazlı roketler sonucu 17 savaşçımız şehit düştü.

Parti tarihimizde ilk defa bu kapsamda bir çatışma yaşanıyordu. Günboyu süren bu çatışmada 200'ün üstünde düşman gücü öldürüldü, 3 helikopter düşürüldü, 1 helikopter de yara aldı. Operasyonun bizzat koordinatörü 1 binbaşı da düşürülen bir helikopter içinde imha edildi.

Başok Direnişinde şehit düşen arkadaşların çoğu baharda mücadele saflarına katılmıştı. Kısa bir eğitim devresi geçirmiş, ancak savaş deneyiminden yoksundular. Bu durumlarına rağmen kahramanca bir direniş sergileyerek şehit düştüler. Örneğin; bir Rojin (Ayten TEKİN) arkadaş, çatışmada örnek bir direniş sergiledi. Askeri özelliklere ve militan ruha sahip olan Rojin arkadaş, sebatları akşama kadar direnerek, sanki yıllardır Kürdistan'da gerillacılık yapmış gibi büyük bir cesaretle savaşıyordu... İzmir'den gelerek, 8 Mart 1988 günü ARGK saflarına katılmıştı. O da kimyasal gazla düşman tarafından katledildi..."

Yukarıda aktardığımız çatışmadan kesitler, Başok Direnişinin hangi kapsamda gerçekleştiğini göstererek, ARGK gücünün üstün savaşçılığını ve Türk ordu gücünün de modern askeri donanıma rağmen darbe almaktan kurtulamadığını kanıtlamaktadır. Türk sömürgeciliğinin, uluslararası anlaşmalar gereği kullanımı her koşulda yasaklanmış kimyasal gazı kullanması, ordusunun Kürdistan'daki gerilla savaşına karşı başarısızlığıyla açıklanabilir. Başok muharebesinde de görüldüğü gibi modern savaş tekniğiyle de Türk ordusu sonuç alamamakta ve bu nedenle de başından beri sürdürdüğü kuralsız savaşı, çaresiz kaldıkça daha bir kuralsızlaştırmaktadır. Evet, bir an için kimyasal gazın kullanılmadığı düşünülürse; Başok çatışmasının bilançosu 3 ARGK savaşçısına karşılık 200'ün üstünde askerin ölümü, 3 helikopterin düşürülmesi ve birinin de yara alması olacaktı. Bu sonuç Türk rejiminin altında ezileceği bir darbe niteliğini taşıyacaktı. Faşist Türk sömürgecileri 1988 yılından bu yana, Başok çatışması dışında başka çatışmalarda da kimyasal gaz kullanmışlardır. Örneğin; Hani Direnişinde de kimyasal gazın kullanıldığına bizzat yöre halkı tanık olmuştur. Bu çatışmada da Türk ordu güçleri 30'un üzerinde kayıp vermişti. Faşist Türk ordusu, özellikle de ağır kayıplar verdiği çatışmalarda kimyasal gazı kullanıyor; bu çatışmalardaki kayıplarını gizlemek için. Tabii bunun yanında da sadece kimyasal gazlar kullanarak barbarca katilliği ARGK gerillarının sayısını veriyor. Bu, Türk ordusunun düşünülenin ötesinde bir güçsüzlüğü yaşadığını gösteriyor. Zaman zaman ARGK birliklerini ihbarlar sonucu pusuya düşürmesine rağmen, yine de bu denli büyük darbe almaktan kurtulamıyor.

Başok Direniş Şehitlerimizin kahramanlıkları önünde saygıyla eğilerek, anılarının çereği olarak ulusal kurtuluş mücadelemizi hızla yükseltip zaferi yaratacağız.

U. Metin yoldaşın henüz elimize ulaşan anı yazısını yayınlıyoruz.

Acılardan süzülerek ulusal kurtuluşçu militanlığa ulaşan Umaettin METİN yoldaşın anısına

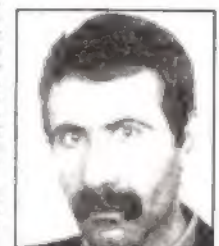

Umaettin yoldaş (Koçero), 1960 yılında yoksul bir ailenin çocuğu olarak Diyarbakır'ın Bismil ilçesine bağlı Kemberli köyünde dünyaya geldi. Daha çocuk yaşlayken babasını kaybetti. Kardeşlerinin en büyüğü olduğu için, aile geçimi onun omuzlarına bindi. Ailesi köylün en yoksulu ve arsızsız olduğundan ağaların toprağında yarıcılık yapmak zorunda kaldı. Ağaların çekilmez zulmünü, her görüşünü illetlerine kadar yaşadı. Zaman zaman da metropol alanlarına giderek inşaat vb. ağır işlerde çalışb. Bazen de Diyarbakır ve Bismil'de çeşitli işlerde çalışarak ailesini geçindirmeye çalışb. Ancak, tüm çabaları sonuç getirmiyor, yaşam koşulları giriftçe zorlaşıyordu. Bu nedenle yeni arayışlara girdi. Birçokları gibi Avrupa'ya "kurtuluş kapısı" olarak gördü. Avrupa'da zor koşullarda ağır işlerde çalışı ve burasın da kurtuluş olmadığını görmekte gecikmedi.

Umaettin yoldaşın yaşadığı zulüm ve acılar, onu kurtuluş yoluna yönelmeye yetecek ve artacaktı da. Kürdistan'da feodallerin, metropollerde zenginlerin ve Avrupa'da patronların sömürüsünü ve baskılarını yaşadıkça, mevcut düzenin değişmesi gerektiğine inanan Umaettin yoldaş, 1980-81 yıllarında ulusal kurtuluşçu mücadelenin faaliyetini yürüten devrimcilerle tanışır. Ancak, onun devrimciliği bu dönemde başlamıyordu. Daha Kürdistan'dayken Apo'culuğun bir hayranıydı. Partimizin Mihan'da, Siverek'te, Batman'da ve Mardin'de, sömürgecilerin işbirlikçisi uşak feodallere karşı geliştirdiği mücadele, Umaettin yoldaşta derin etkiler yaratmış ve onun sempatisini kazanarak, onu PKK'nin gerçek bir ulusal kurtuluşçu güç olduğuna inandırmıştı. Reformist-teslimiyetçi güçlere, daha başından beri tavır koymuş ve onlardan nefret etmiştir. Özellikle DDKD'nin önderi Ömer Çetin'i yakından tanımasıyla, reformist güçlerin ne kadar sahtekarca bir politikayla halkı aldatmlarının anlamış ve onlara hiçbir zaman inanmamıştır. Ancak aile geçiminin omuzlarında olması nedeniyle, Partimizle bütünleşmemiş, sadece kendi içinde ateşli bir sempatizan olarak kalmıştır.

1980-81 yıllarında, gerek Avrupa alanındaki ulusal kurtuluşçu çalışmalardan, gerekse zindan direnişlerinden derinden etkilenen Umaettin yoldaş, ulusal kurtuluşçu çalışmalara katılmamak için hiçbir neden görmez. Büyük bir inançla yapabileceği pratik çalışmalara katılarak; yürüyüşlerde, açlık grevlerinde vb. çeşitli eylemlerde aktif olarak yer alır. Bir süre sonra Partimizin merkezi eğitiminden geçer ve 1983'lerde profesyonel devrimcilliğe başlar. Böylelikle ulusal kurtuluşçu görevler üzerinde daha da yoğunlaşır. Onun olgun, ağırbaşlı kişiliği çevresinde saygı uyandırıyordu. Çevresine ağırlıcı ve sıcak davrimci ilişkilerle yaklaşardı.

Umaettin yoldaş, Partimizle Hamburg alanında ilişkiye geçmişti. Profesyonel devrimcilliğe de burada başlamıştı. Alandaki yoldaşları ve kitleler tarafından sevilen ve saygı gören bir yoldaştı. Bir süre burada ulusal kurtuluşçu faaliyetlerde yer aldı. Daha sonra, başka alanlarda faaliyet yürüttü. Avrupa'da bulunduğu süre içerisinde kendisini Kürdistan'ın savaş koşullarına göre hazırlamaya çalıştı. Onun bu çabaları boşa gitmeyecek ve onu istediği sonuca götürecekti. 1987'ye kadar Avrupa'da örgütsel faaliyetlerde bulunduktan sonra, Ortadoğu'daki ulusal kurtuluşun ve sosyalizmin okulu Mehtum Korkmaz Akademisi'ne gider.

Umaettin yoldaş, Akademi'deki öğrenimine büyük bir önem verir ve Parti Önderliğinin çözümlemeleri ışığında devrimci kişiliğe ulaşmaya çabşarak ülke koşullarına kendisini hazır duruma getirir. Kürdistan'ın bağımsızlığına uzanan yürüyüşe koyulmadan önce Partiye sunduğu bir raporunda şunları belirtiyordu:

"Parti Önderliğinin çözümlemeleri temelinde belli oranda kendi kişiliğimi görerek, bundan sonra eksikliklerim üzerine acımasızca yürümem gerekiyor. Parti Önderliğinin üzerinde en çok durduğu hususlara ulaşmak; Partinin militan ölçülerine ve taktik önderlik ölçülerine varmak için çabalayacağım. Bu ölçülere vardıktan sonra, bunları uygulamaya geçirmek ve kendimi kendilemek önümde duran bir görev olacaktır. Özellikle ülke sahasına gitmek, raporlarımda hep belirttiğim bir arzum-dur; yine Partiye en yararlı olabileceğim alandır. Ülke sahasında, Parti görevlerine büyük ciddiyetle yaklaşmak gerektiği bilinıyor. Bundan hareketle özellikle belirtmem gerekiyor: Kürdistan sahası, Partiye en çok yararlı olabileceğim bir alandır. Bunu belirtmeyi bir görev ve bir borç bilirim."

Umaettin yoldaş, Akademi'de aldığı Parti eğitiminin önemli ölçüde kişiliğinde somutlaştırarak bunu kararı düzeyine getirir. Böylelikle yıllardır özlemini duyduğu vatanına, halkına uzanır. Bir grup arkadaşıyla birlikte 1987'nin güz mevsiminde Kürdistan'ın Mardin eyaletine gider. Eyaletteki yoldaşlarıyla buluşur buluşmaz, mücadelede daha başarılı olabileceği Bismil-Savur alanına bir grup yoldaşıyla birlikte hareket eder. Bu alanda kış mevsimi boyunca yürütülen öncü grup faaliyetlerinde önemli gelişmelerin kaydedilmesinde Umaettin yoldaş önemli rol oynar. Bismil-Savur alanında her ne kadar 1980 öncesi devrimci çalışmalar olmuşsa da, '80 sonrası dönemde henüz müdahale edilmamıştı. Alandaki halk kitleleri Partili yoldaşları büyük bir özlemle bekliyorlardı. Dolayısıyla kitleler Partili yoldaşları bağrlarına basarlar. Böylelikle kitleler, diğer yoldaşlarıyla birlikte Umaettin yoldaşın şahsında adeta yeniden yaşam suyuna kavuşurlar.

Umaettin yoldaş, halkları gördükleri büyük ilgi ve yaptıkları başarılı çalışmalarını sevinciyle, yeni yıl hazırlıkları için grubuyla Nusaybin'in Başok dağına gider. Bir ihbar sonucu, buradaki yoldaşlarla henüz buluştukları bir sırada, düşmanın saldırısıyla karşılaşırlar. Çatışma günboyu sürer. Sömürgeci düşmanın 3 helikopteri düşürülür, 1'i yaralanır ve 200'den çok Türk ordusu mensubu öldürülür. Büyük bir direniş gücü gösteren ARGK savaşçıları düşmana o güne kadar yaşamadığı darbeyi vururlar. Aynı çatışmada Umaettin yoldaş 19 yoldaşıyla birlikte kahramanca bir direniş sonrasında şehitler kervanına katılır.

Umaettin yoldaşın; halka, vatana, Partiye ve davaya bağlılığı 1 Nisan Başok direnişinde kanıtlanır. O davaya içten inanıyor, sorunlara, gelişmelere özveriyle yaklaşıyordu. Soylu ve kararlı direnişiyle Partimizin en seçkin militanları arasına katılmış ve halkımızın kahramanlık mertebesine ulaşmıştır.

Umaettin METİN yoldaşın anısını unutmayacak, ulusal kurtuluş mücadelesini büyük bir yoğunlukla geliştirerek, ona bağlılığımızı yerine getireceğiz.

Mücadele arkadaşları

Partimizin ve halkımızın yiğit militanı Adnan ABA yoldaş ölümsüzleşti

Adnan ABA yoldaş (Salih-Cano), Siirt'in Beşiri kazasının Devneboyu köyünde Aralık 1957 tarihinde ortahalli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Ancak, yaşamının önemli bir kesiti Batman'da geçti. İlk ve ortaokulu Batman'da bitiren Adnan yoldaş, lise 1. sınıfta okulu terketti.

Türk sömürgeciliğinin, halkımızı toprağından göç ettirme politikasının ve emperyalist tekellerin ucuz işgücünün yüzbinlerce kurbanlarından olan Adnan yoldaşın ailesi, erkenden Almanya'ya yerleşti. Bu nedenle, okuduğu yıllarda ailesiyle uzun bir ayrılık dönemini yaşayan Adnan yoldaş, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemizin etkisinde kalarak 1979 yılının sonlarına doğru, Partimize sempati duymaya başladı. Kürdistan ulusal bağımsızlık savaşımını kanlarıyla sulayan, mücadelemizin dönümsüzlüğünü yaşam ve direnişleriyle güvence altına alan şehitlerimizin şahadetlerinin derin etkisini yaşamında hisseden ve etkisini her an, her saat üzerinde duyan Adnan yoldaş, sempatizanlık düzeyinde de olsa Batman alanında çeşitli düzeylerde faaliyetlere katıldı ve bu faaliyetlerini 12 Eylül 1980 yılında askeri faşist rejimin yönetime el koyduğu döneme kadar devam ettirdi.

12 Eylül 1980 yılında askeri faşist kliğin yönetime el koymasının hemen akabinde, Kürdistan'da estirilen terör ve vahşetle birlikte binlerce insan işkence tezgahlarından geçirildi. Katliamlar, yoğun tutuklamalar, günlük yaşamın birer parçası oldu. Bu dönemde Partimiz yurtdışına taktik olarak geri çekilerek, buradan tekrar ülkeye dönerek direniş mücadelesini yükseltmenin hazırlıklarını yürütecekti. Bu süreçte doğal olarak yüzlerce taraftar ve sempatizanın da mücadelemize öncülük eden Partimizle bağlantıları kesilmişti. İşte Partimizle bağlantıları kesilenlerden biri de Adnan yoldaştı. Ama o, ulusal kurtuluş savaşımız açısından karanlık yıllar diye adlandırabileceğimiz bu dönemde uzun bir ilişkisizlik sürecini yaşamasına rağmen, Partiye olan bağlılığını, ulusal bağımsızlığa olan inanç ve kararlılığını yitirmedi ve 1983 yılında bulunduğu Batman alanında tekrardan ilişkiye geçerek, kuryelik görevini üstlendi.

1983 yılının sonlarına doğru ailesinin kararıyla Almanya'ya giden Adnan yoldaş, kısa süre içerisinde, ulusal kurtuluşçu çalışmaları yürüten Partili yoldaşlarla ilişkiye geçti. Ve Hamburg'da Kürdistan İşçiler Derneği'nin faaliyetlerinde, yayın dağıtımı ve kitlelerin örgütlendirilmesi çalışmalarında yer aldı. Adnan yoldaş, bir yandan ulusal kurtuluşçu çalışmaları yürütürken, öte yandan profesyonel devrimciliğe adım attığı döneme kadar Hamburg'da reklamcılık işlerinde çalıştı.

Adnan yoldaş hareketli, canlı ve hemen her zaman coşkuyu yaşayan bir yapıya sahip bir yoldaşımızdı. Hamburg alanında Cano olarak kendisini tanıyan herkesin sevdiği ve saydığı bir gençti. Çok canayakın, sempatik ve arkadaşlarıyla kaynaşmada, diyalog kurmada hiç de zorluk çekmezdi. Güleryüzlü ve hep neşeliydi. 1984 yılında Hamburg şehrinin Harburg ve Neuegraben alanlarında yayın dağıtımında yer alıyordu. Ancak bu faaliyetle yetinmek istemiyordu. O profesyonel faaliyete katılmak istiyordu. Bunda hep ısrar ediyordu. En sonunda bu amacına ulaştı ve 1986'nın Eylül ayında ailesinden ayrılarak profesyonel devrimcilikle yaşamını bütünleştirmenin adımını attı. Bunun sonucunda ilk Parti eğitiminden geçtikten sonra Köln bölge birimi içinde görev üstlendi. Ve işbölümü dahilinde bölge birimi içinde gençlik sorumlusu ve Neuss bölge sekreterlik görevini başarılı bir tarzda sürdürdü. Çalışkanlığı, canlılığı, ataklığı ve fedakarlığıyla halkımıza dayatılan imhanın bir parçası olduğunun bilincine vararak, buna karşı mücadele etti. Avrupa emperyalistlerinin dayattığı yaşam ve kültüre kendisini kaptırmadığı gibi, bataşanların kurtarılması için de gittiği her yerde çaba harcadı. Sergilediği bu pratikle, Partimizin insanlığa verdiği değerin yüceliğini ve soyluluğunu kavrayarak, bunu kendi yaşam ve kişiliğinde somutlaştırmanın örnek bir timsali oldu. Güçlü yurtsever özellikleriyle, vatan sevgisiyle dopdolu olan Adnan yoldaş, gittiği her yere, görüştüğü her insana, bulunduğu her ortama moral taşıdı; sorunlar, olumsuzluklar ne denli yüklü olursa olsun hiçbir zaman moral bozucu davranış ve tutumlara girmedi. Onda hiç eksilmeyen bu özellik, gittiği her yere belirgin bir özellik olarak yansıdı.

Adnan yoldaş, Neuss bölge sekreterlik görevini yürüttüğü bir dönemde; kendisinin istemi ve bu istemle Partinin verdiği onay sonucu Ekim 1987 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'ne geldi.

Genç yaşta ulusal kurtuluş mücadelemizin saflarına katılan Adnan yoldaş; canlı, fedakar, atak kişiliğiyle Avrupa'da sergilediği

"Dünya tarihinde hiçbir halkın stratejik önderi böylesine genişliğine ve derinliğine en sıradan konulara kadar, bu denli sorunların en ince noktalarına kadar açıklama yapmamıştır. Bu da Parti Önderliğimizin yüceliğini ve gerçeğini en barrak şekilde ortaya koymaktadır."

Adnan yoldaş, aldığı eğitimle ülke mücadelesine hazır olduğunu hemen hemen bütün raporlarında şöyle dile getiriyordu:

"Bu süreçte aldığım eğitimle kendimi daha da yetkinleştirdiğime inanarak, Partinin bana vereceği bütün görevleri yerine getirmek için hiçbir yataneğimi esirgemeyeceğimi, Partiyi iç ve dış düşmanlarına karşı onun çizgisi temelinde savunacağımı, dönemin bandan beklediği görevlerin bilincinde olarak her yönüyle sorumluluğunu duyduğumu belirtebilirim. Zafar yaratan Partinin militan ve kadro ölçülerine, yine taktik önderliğine yaraşır bir biçimde hareket edeceğime ve bu konularda Parti Önderliğine silahım üzerine söz veriyor ve insanlık onurum üzerine and içiyorum." Yine başka bir raporunda ise şöyle diyordu: *"Parti ölçüleri çerçevesinde düşmanın üzerinde yürüyeceğime, fethedici bir ruhla çalışmalara gireceğime söz veriyor ve and içiyorum"*

1 Mart 1988 tarihinde Mahsum Korkmaz Akademisi'nden mezun olan Adnan yoldaş, diplomasını alır almaz Partiye yazdığı bir başka raporunda ısrarla ülkeye gidiş istemini tekrar dile getirecekti.

"Ülke mücadelesine yönelik hazırlıkların yoğun olduğu bu dönemde, kendimi ülkeye hazırlıdığımı, Parti Önderliğinin belirttiği hususlara ve belirlemelere göre hazırlıklarımı sürdürdüğümü, Partinin istemleri ve isteği üzerine verilecek görevleri başaracağımı ve daha öncelerı de belirttiğim gibi kendime güvendiğimi ve son derece kararlı olduğumu, Parti çizgisiyle bütünleşmekten beni alıkoyacak veya engelleyebilecek zerre kadar bir nedenin bulunmadığını belirtirim. Ülke pratiğine, Partinin istediği kişilik düzeyinde ve Parti çizgisine yaraşır nitelikte savaşmaya hazırım... hazırım... hazırım Komutanım!..."

Evet, istediği an gelmişti: Adnan yoldaş sevinç ve mutlulukla doluydu. Ülkenin bağımsızlığına ve özgürlüğüne duyulan yüksek özlem, düşmana karşı savaşımda artan inanç, kararlılık ve azim, tarihimizin köklü intikamını almak için daha da büyük bir kin ve kararlılık, bitenen bir iradeyle ülke pratiğine, vatan topraklarına yönelmek için Temmuz 1988 tarihinde Akademi'den ayrıldı.

Ülke mücadelesinde Botan Eyaletinde görev üstlenen Adnan yoldaş, Eruh alanında faaliyet yürütüyordu. Ancak, Adnan yoldaşın ülke pratiğindeki yaşam ve mücadelesi uzun ertmli olamadı. Savaş ortamında belirttiğimiz olumlu özelliklerini daha da güçlendiren Adnan yoldaş, Eruh alanında bir grup yoldaşıyla mayın döşerken, kazara mayının patlaması sonucu şehit düştü.

Adnan yoldaşı, daha gencecik yaşta ve ulusal kurtuluş mücadelemize büyük katkılar sunacağı bir dönemde yitirmek Partimiz ve halkımız açısından büyük bir kayıptır. Ama her bir şehidimiz bizlere daha da güç vermekte ve düşmana karşı kazanacağımız herbir başarıya daha da başarı katmaktadır.

Adnan yoldaş; bütün bunların bilinç ve sorumluluğuyla hareket eden biz silah arkadaşlarına devrettiğin bayrağı asla yere düşürmeyecek, şahadetinle aydınlattığın yolda emin adımlarla ilerleyecek, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizin tüm şehitleri gibi, senin de hasret, özlem ve ereğin olan bağımsız ve özgür bir Kürdistan'ı halkımıza, sizlere ve dünya insanlığına armağan etmek için kanımızın son damlasına kadar savaşacağız. Bunun için and içiyor ve anın önünde saygıyla eğiliyoruz.

Silah arkadaşları

Impressum
V.i.S.d.P.:
A. San
Vogelsangerstr. 286
5000 Köln 30

Yazışma Adresi
SERXWEBÛN
Postfach 10 16 83
5000 Köln 1

Hesap Numarası
Stadtsparkasse - Köln
A. San
Konto Nr.: 1 74 21 98
BLZ: 370 501 98

Avusturya	22.50 s.	Hollanda	3.75 hfl
Belçika	75.00 bfr.	İngiltere	0.90 £
Danimarka	10.00 dkr.	İsveç	7.50 skr.
Fransa	7.50 ff.	İsviçre	3.00 sfr.
		Norveç	10.00 nkr.